உ
ஸ்ரீ தாயுமானவர் துணை

திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகாவித்துவான்
திரிசிரபுரம்

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரச் சுருக்கம்

முதற்பாகம்

மகா வித்துவான் அவர்களின்
151-ஆம் பிறந்தநாட் பெருமங்கல விழா நினைவு வெளியீடு

இது
ஷை பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்
மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி
டாக்டர் - உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள்
எழுதியதன் சுருக்கம்

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

திருவான்மியூர்] 1965 [சென்னை-41

முதற் பதிப்பு ஜனவரி 1965

விலை ரூ. 3

The Hind Press Private Ltd. Madras-28

பதிப்புரை

திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் கவிச்சக்கரவர்த்தி ஸ்ரீ மீனுட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம், அவர்களுடைய மாணுக்க ராகிய மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதைய ரவர்களால் விரிவாக எழுதப்பெற்று, இரண்டு பாகங்களாக முன்பே வெளிவந்துள்ளமை தமிழன்பர் அனைவரும் அறிந்ததே.

அது மிகவும் விரிவாயிருத்தலின், இக்கால நிலையைக் கருதி, மாணவருலகுக்கும் பிறருக்கும் நன்கு பயன்படும் வண்ணம் சுருக்கமாக இப்போது ஸ்ரீ ஐயரவர்கள் நூல் நிலையத்தாரால் இது வெளியிடப்படுகின்றது. மகாவித்துவானவர்களின் வரலாற்றில் முக்கியமான செய்திகள் விடுபடாமலும் படிப்பவர்களுக்கு ஊக்க மளிக்கும் வகையிலும் ஸ்ரீ ஐயரவர்களின் சொற்களிலேயே இச் சுருக்கம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மகாவித்துவானவர்களின் 151-ஆம் பிறந்த தினப் பெரு மங்கல விழா நாளாகிய குரோதிஞு பங்குனிமீ 18உ புதன்கிழமை, பூரட்டாதி நட்சத்திரம் கூடிய (31-3-1965) நன்ஞளில் நினைவு வெளியீடாக இது வருகின்றது. சில பயன் கருதி இதுவும் இரண்டு பாகங்களாகவே பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. ஸ்ரீ பிள்ளையவர்களுடைய பிறப்பு முதல் 56-ஆம் பிராயம் வரை உள்ள வரலாறுகள் இம்முதற் பாகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன ; எஞ்சியவை அடங்கியது இரண்டாம் பாகம்.

இதனை வெளியிடுவதற்கு அன்புடன் இசைவு அளித்த உரிமையாளர் உயர்திரு. க. சுப்பிரமணிய ஐயர் B.A., அவர்களுக்கு இந்நிலையம் என்றும் நன்றியுடையதாகும்.

உ
கணபதி துணை

இரண்டாம் பதிப்பின்

முகவுரை

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

“ ஒருமணியை யுலகுக்கோ ருறுதி தன்னை
உதயத்தி னுச்சியை யுருமா னானைப்
பருமணியைப் பாலோடஞ் சாடினானைப்
பவித்திரனைப் பசுபதியைப் பவளக் குன்றைத்
திருமணியைத் தித்திப்பைத் தேன தாகித்
தீங்கரும்பி னின்சுவையைத் திகழுஞ் சோதி
அருமணியை யாவடுதண் டுறையுண் மேய
அரனடியே யடிநாயே னடைந்துய்ந் தேனே.”

திருச்சிற்றம்பலம்

தமிழ் நூல்களை நன்ருகப் பயின்றும் வேறு பாஷைகளில் உள்ள நூற்கருத்துக்களை அறிந்தும் அவற்றின்பாலுள்ள பல வகைச் சுவைகளையும் நுகர்ந்து பிறரும் நுகர வேண்டுமென்னும் அவாவினல் பலவகை நூல்களையும் உரை முதலியவற்றையும் இயற்றியும் பாடஞ்சொல்லியும் பேருதவி புரிந்த தமிழ்ப்புலவர்கள் பலர் பல்லாயிர வருஷங்களாக இத்தமிழ் நாட்டில் விளங்கி வந்து தங்கள் தங்கள் புகழை நிலைநாட்டியிருக்கின்றனர். தோலாநாவின் மேலோராகிய அவர்களுடைய கைம்மாறில்லாப் பேருதவியினல் தமிழ்மொழி அடைந்த பெருமையும் தமிழரசர்களும் தமிழ் நாட்டினரும் பெற்ற பயனும் அளவில் அடங்குவனவல்ல.

பலர் ஒருங்கு கூடியும் தனித்தனியே இருந்தும் அரசர்களாலும் பிரபுக்களாலும் ஆதரிக்கப்பட்டும் செல்வத்திற் சிறந்

தும் வறுமையில் வாடியும் இன்பத்தில் இருந்தும் துன்பத்தில் துளைந்தும் தமிழை மறவாமல், "இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன். இமையோர், விருந்தமிழ்த மென்றாலும் வேண்டேன்" என்ற வீரத்துடன் விளங்கிய புலவர்களின் பெயர்கள் பல தெரியவருகின்றன. இக்காலத்தில் பல துறைகளிலும் உழைத்து ஆராய்ச்சி செய்து பயனடைவோர்களுக் கெல்லாம் அந்தப் புலவர்கள் இயற்றி வைத்துள்ள நூல்களே முக்கிய சாதனங்களாக உள்ளன.

ஆயினும் அவர்களுக்குள்ளே பல புலவர்களின் உண்மை வரலாறுகளை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சிலருடைய வரலாற்றில் சிற்சில பகுதிகள் மட்டும் ஒருவாறு தெரிகின்றன. அவர்களை மிகச் சிறந்தவர்களாக எண்ணிப் பாராட்டி வருகின்றோம். அவர்களுக்கு முன்பு இருந்து விளங்கி அவர்களுடைய அறிவைப் பண்படுத்திய நூல்களை இயற்றிய புலவர்களின் நிலைகள் இன்னும் பலமடங்கு உயர்ந்தனவாக இருக்கவேண்டு மென்பதை நினைக்கும்பொழுது அவற்றை யெல்லாம் அறியமுடியவில்லையே என்ற வருத்தம் அடிக்கடி உண்டாகிறது.

தமிழ்ப் புலவர்களின் வரலாறுகள் தமிழகத்தில் ஒரு வரையறையின்றி வழங்குகின்றன. கர்ண பரம்பரைச் செய்திகள் முழுவதையும் நம்ப முடியவில்லை. எந்தப் புலவர்பாலும் தெய்விக அம்சத்தை ஏற்றிப் புகழும் நம் நாட்டினரில் ஒரு சாரார் புலவர்களைப் பற்றிக் கூறும் செய்திகளிற் சில நடந்தனவாகத் தோற்றவில்லை. அங்ஙனம் கூறுபவர்கள் அப்புலவர்களுக்கு மிக்க பெருமையை உண்டாக்கவேண்டுமென்ப தொன்றனை மட்டும் கருதுகிறார்களே யல்லாமல் நடந்த விஷயங்களை நடந்தபடியே சொல்வதை விரும்புவதில்லை. கம்பர் முதலிய சில புலவர்களை வரகவிகளென்றும் கல்லாமலே பாடிவிட்டனரென்றும் ஸரஸ்வதிதேவியின் திருவருளால் அங்ஙன மாயினரென்றும் கூறுவதுதான் பெருமையெனவும், அவர்கள் பழம் பிறப்பிற் செய்த புண்ணியத்தாலும் திருவருளாலும் கிடைத்த நல்லறிவைத் துணைக்கொண்டு பல நூல்களைப் பயின்று செயற்கை யறிவும் வாய்க்கப்பெற்று நூல் முதலியன இயற்றினார்க ளென்பது சிறுமையெனவும் சிலர் எண்ணுகின்றார்கள்.

மிகவும் புகழ்பெற்ற ஒரு புலவர் செய்தனவாகத் தெரிவித்தால் அவற்றிற்கு மதிப்புண்டாகு மென்று தாமாகவே கருதி அவருடைய தலையில் பிழை மலிந்த நூல்களையும் உரைகளையும் தனிப் பாடல்களையும் ஏற்றிவிடுகின்றனர்; சரித்திரங்களையும் அவற்றிற்கு ஏற்ப அமைத்துவிடுகின்றனர். ஒருவருடைய வரலாறும் அவர் செய்த நூல் முதலியனவும் வேறொருவருடைய வரலாறாகவும் வேறொருவர் செய்தனவாகவும் வழங்குகின்றன. தங்கள் தங்கள் அபிமானம் காரணமாகப் புலவர்களின் சாதி, மதம், தொழில், ஊர் முதலியவற்றை மாறுபாடாகக் கூறி அவற்றிற்கு உரியவற்றைக் கற்பித்தவர்களும் உண்டு. ஆண்பாலாரைப் பெண்பாலாராகவும் பெண்பாலாரை ஆண்பாலாராகவும் மயங்கிக் கூறுவதும், ஒரு காலத்தில் இருந்தவரை வேறொரு காலத்தவராகக் கூறுவதும் பிறவுமாகிய தடுமாற்றங்கள் புலவர் வரலாறுகளில் மலிந்திருக்கின்றன. மிகவும் சமீபகாலத்தில் இருந்த புலவர்களுடைய வரலாறுகளிற்கூட இத்தகைய செய்திகள் இருக்கின்றன.

பண்டைக் காலத்தில் முறையாகப் பாடஞ் சொல்லிவந்த வித்துவான்கள், நூலாசிரியர்களுடைய வரலாற்றை மாணுக்கர்களுக்கு முதலிற் சொல்லிவிட்டு அப்பால் நூலை அறிவுறுத்தி வந்தனர்; அதனாலேதான் புலவர்களுடைய சரித்திரத்தை எழுதிவைக்கும் வழக்கம் இலதாயிற்றென்று தோன்றுகின்றது. இங்ஙனம் அவ்வரலாறுகள் வழிவழியே வழங்கிவந்தன. முறையாகப் பாடஞ் சொல்லுதலும் கேட்டலும் தவறிய பிற்காலத்தில் ஆசிரியர் வரலாறுகள் பலபடியாக வழங்கத் தலைப்பட்டன. ஒரு புலவர்பால் பாடங் கேட்டவரேனும் பழகினவரேனும் அவருடைய பரம்பரையினரேனும் அவரது சரித்திரத்தை எழுதி வைப்பது தமிழ் நாட்டில் இல்லாமற் போயிற்று. இஃது ஒரு பெருங் குறையே.

தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரங்கள் இங்ஙனம் இருத்தலை எண்ணியபொழுது சங்ககாலம் முதல் சமீபகாலம் வரையில் இருந்து விளங்கிய வித்துவான்களைப் பற்றி ஆராய்ந்து தெரிந்தவற்றைத் தொகுத்து எழுதவேண்டுமென்னும் அவா எனக்கு உண்டாயிற்று. ஆதலின் நூல்களை ஆராயும் பொழு

தெல்லாம் ஆசிரியர்கள் வரலாற்றைப் பற்றித் தெரியவந்தன வற்றையெல்லாம் குறித்துக்கொள்ளும் வழக்கத்தை மேற் கொண்டேன். வெளியூர்களுக்கு யாத்திரையாகச் சென்ற போது கிடைத்த சிலருடைய வரலாறுகளையும் குறித்துவைத் துக்கொண்டேன். தக்க உதவியும் திருவருளும் இருக்குமாயின் அவற்றை முறையே வெளியிடும் விருப்பம் உண்டு. நிற்க,

எனக்குத் தமிழை அறிவுறுத்தி அதன்பாலுள்ள பலவகை நயங்களையும் எடுத்துக்காட்டி மகோபகாரம் செய்த ஆசிரிய ராகிய திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகாவித்துவான் திரிசிர புரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களைப் பற்றி நான் கண்டும் கேட்டும் அறிந்தவைகளிற் சிலவற்றை நண்பர்களிடம் பேசும்பொழுதும் வேறு சில காலங்களிலும் சொல்லி வந்த தன்றி, நான் ஆராய்ச்சி செய்து பதிப்பித்த சில நூல்களின் முகவுரைகளிலும் தொடர்புடைய சில சரித்திரப் பகுதிகளை எழுதியிருப்பதுண்டு. அவற்றையெல்லாம் அறிந்த தமிழன் பர்கள் பலர் பிள்ளையவர்களுடைய சரித்திரம் முழுவதையும் எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்று விரும்பினர். நேரிற் பழகிப் பாடங் கேட்டும் பிறர்பால் அறிந்தும் நூல்களை ஆராய்ந்தும் பிள்ளையவர்களைப்பற்றி நான் அறிந்தவற்றை எழுதினால் இக் கவிஞர் பெருமானுடைய ஆற்றலை யாவரும் ஒருவாறு அறிந்து கொள்வார்களென்றும் வற்புறுத்தினர். அதனாலும், பிள்ளைய வர்கள் திறத்தில் நான் செய்யத்தக்க பணி இதனினும் சிறந்த தொன்றில்லை யென்னும் எண்ணத்தினாலும் சற்றேறக்குறைய 50 வருஷங்களுக்கு முன்பு இந்த முயற்சியை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினேன்.

'செய்வன திருந்தச்செய்' என்பது அமுத வாக்காதலின் தொடங்கிய முயற்சியை இயன்றவரையில் ஒழுங்காக நிறை வேற்றவேண்டுமென்னும் அவாவினால், நான் அறிந்தனபோக வேறு செய்திகள் கிடைக்கலாமென எண்ணிப் பிள்ளையவர் களோடு பழகிய பலர்பாற் சென்று சென்று விசாரித்தேன்; இவருடைய கடிதங்கள், தனிப்பாடல்கள், நூல்கள் முதலியன கிடைக்குமென்று அறிந்த இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று சென்று தேடினேன்; நான் பார்த்துவந்த வேலைக்கும் நூலா

ராய்ச்சிகளுக்கும் இடையூறு வாராமல், ஒழிந்த காலங்களிலெல்லாம் பலவகையாக முயன்று செய்திகளைத் தொகுத்து வந்தேன். பிள்ளையவர்கள்பால் நான் பாடங்கேட்ட காலத்திலேனும் அதன்பின்பு திருவாவடுதுறை மடத்தில் நான் இருந்த காலத்திலேனும் இவருடைய இளம்பிராய முதற்கொண்டு பழகிய தியாகராச செட்டியார், சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார் முதலிய பெரியார்கள் இருந்த காலத்திலேனும் இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டிருப்பேனாயின் இன்னும் எவ்வளவோ அரிய செய்திகளும் செய்யுட்கள் முதலியனவும் கிடைத்திருக்கும்.

இக்கவிஞர் சிகாமணியோடு நெருங்கிப் பழகி இவருடைய பலவகை ஆற்றல்களையும் நேரிற் கண்டு இன்புற்றவர்களுள் ஒருவரேனும் இவருடைய சரித்திரத்தை எழுத முயன்றதில்லை. சீவக சிந்தாமணிப் பதிப்பில் திருத்தக்கதேவர் வரலாற்றை நான் எழுதிச் சேர்த்ததைக் கண்ட சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார், ''ஐயா அவர்களுடைய சரித்திரத்தை எழுதினால் நலமாயிருக்கும்'' என்று சொன்னார்.

இப்புலவர் பெருமான்பாற் பாடங்கேட்டபோது இவர் மூலமாகவும் வேறுவகையாகவும் நான் அறிந்த செய்திகளையும் விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டவற்றையும் துணைக்கொண்டு, தொடங்கிய இம்முயற்சியை ஒருவாறு நிறைவேற்றலாமென்னும் எண்ணத்தால் அவ்வப்பொழுது குறிப்புக்களை எழுதித் தொகுத்து வந்தேன். 1900-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் 8-ஆம் தேதி வெளிவந்த சுதேசமித்திரனில், இச்சரித்திரத்தை நான் எழுதத் தொடங்கியிருப்பதையும் தமிழ்நாட்டினர் தங்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்தவற்றை அறிவிக்க வேண்டுமென்பதையும் குறித்து ஒரு விரிவான வேண்டுகோளை வெளியிட்டேன். அதனைப் பார்த்தபின் அன்பர்கள் பலர் பல செய்திகளை அனுப்பக்கூடுமென நான் எதிர்பார்த்திருந்தும் சிலரே சில செய்திகளைத் தெரிவித்தனர்.

பின்பு 1902-ஆம் வருஷத்தில் பல அன்பர்கள் விரும்பியபடி கும்பகோணம் போர்ட்டர் டவுன் ஹாலில் இரண்டு நாளும் கும்பகோணம் காலேஜில் ஒரு நாளுமாக மூன்று நாள்

தொடர்ந்து பிள்ளையவர்களுடைய சரித்திரத்தைப் பிரசங்கம் செய்தேன். அப்பொழுது காலேஜ் பிரின்ஸிபாலாக இருந்த அன்பர் ஸ்ரீமான் ஜே. எம். ஹென்ஸ்மன் முதலியவர்கள் கேட்டு மகிழ்ந்து விரைவில் இவர் சரித்திரத்தை எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள்.

முன்பே பிள்ளையவர்களுடைய நூல்கள் சிலவற்றைத் தியாகராசச் செட்டியார், சுப்பராய செட்டியார் முதலியவர்களிடமிருந்தும் வேறு சிலரிடத்திலிருந்தும் சேகரித்து வைத்திருந்ததுண்டு; பின்பும் அவற்றை முயன்று தேடித் தொகுத்தேன். அவற்றை வெளியிட வேண்டுமென்னும் விருப்பமும் எனக்கு இருந்தது. ஆயினும், நூல்களெல்லாவற்றையும் வெளியிடுவதாயின் மிக்க பொருட் செலவும் உழைப்பும் வேண்டுமாதலின் பிள்ளையவர்களுடைய பிரபந்தங்களையேனும் தொகுத்து வெளியிடலாமென் றெண்ணினேன். எவ்வளவோ முயன்று பார்த்தும் இவருடைய பிரபந்தங்களுள்ளும் சில கிடைக்கவில்லை. கிடைத்தவற்றைத் திருவருளின் துணையால் 1910-ஆம் வருஷம் மே மாதம் *முதன்முறை வெளியிட்டேன். அப்புத்தகத்தின் முகவுரையில், "இவர்கள் ஒவ்வொரு காலத்திற் சமயோசிதமாகப் பாடிய தனிச் செய்யுட்களை இவர்கள் சரித்திரம் எழுதும்போது சந்தர்ப்பத்தைப் புலப்படுத்தி வெளியிடக் கருதி இதிற் சேர்க்காமல் வைத்திருக்கிறேன்" என்று இவருடைய சரித்திரத்தை வெளியிடும் எண்ணம் இருந்ததைப் புலப்படுத்தியதுண்டு.

தாம் இளமையில் இயற்றிய செய்யுட்களையும் நூல்களையும் சிறப்புடையனவாகக் கருதவில்லையாதலின் அவற்றைப் பிள்ளையவர்கள் பாதுகாத்து வைக்கவில்லை. அந்தப் பாடல்களையும் நூல்களையும் பல இடங்களில் மிகவும் முயன்று தேடிய பொழுது கிடைத்தவை சிலவே.

இவரைப் பற்றி நான் கேட்டறிந்த வரலாறுகளிற் பொய்யானவையும் பல இருந்தன. அவற்றை உண்மையல்லவெனப் பலவகையால் தெரிந்துகொண்டேன்.

---

* இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1926-ஆம் வருஷம் வெளியிடப் பெற்றது. முதற் பதிப்பில் இல்லாத பிரபந்தங்கள் சில இரண்டாம் பதிப்பிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஒருசமயம் சென்னையில் என்னைச் சந்தித்த கனவானொருவர், "நீங்கள் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ள மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத் திரட்டில் அவர்கள் இயற்றியுள்ள திட்டகுடி அசனாம்பிகை பதிகத்தைச் சேர்க்காமல் விட்டுவிட்டீர்களே" என்று சொன்னார். அப்போது நான், "எனக்குப் பிரதி கிடைத்திருந்தால் சேர்த்திருப்பேன்; தாங்கள் கொடுத்தால் அதனை அடுத்த பதிப்பில் உபயோகிப்பேன்" என்று சொல்லி மறுநாட் காலையில் அவர் வீடு சென்று அதனைக் கேட்டேன்; அவர் அதனைக் கொடுத்தனர். அதைப் படித்துப் பார்த்ததில் அது வேறொருவரால் இயற்றப் பெற்றதாகத் தெரியவந்தது. அன்றியும் பிள்ளையவர்களுடைய செய்யுள் நடைக்கும் அந்நூற் செய்யுள் நடைக்கும் வேறுபாடுகள் இருந்தன. ஆனால் திட்டகுடி ஸ்வாமி விஷயமாகப் பிள்ளையவர்களால் ஒரு பதிகம் இயற்றப்பெற்றதுண்டு. அதுவே இம்மாறுபாடான செய்திக்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

இக்கவிஞர்பிரானிடம் நான் படிக்க வருவதற்கு முன்பும் இவரைப் பற்றிப் பல வரலாறுகளைக் கேள்வியுற்றதுண்டு. நான் குன்னம் (குன்றம்) என்னும் ஊரில் இருக்கையில் அங்கே வந்த அரும்பாவூர் நாட்டாரென்னும் ஒரு கனவான், "பிள்ளையவர்கள் நாகபட்டின புராணம் அரங்கேற்றிய போது நான் போயிருந்தேன். அப்பொழுது ஒருநாள் 'குறிப் பறிந் தீதலே கொடை' என்பதற்கு, 'இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல், குலனுடையான் கண்ணே யுள' என்ற குறளை மேற்கோள்காட்டி அதற்கு ஐம்பதுவகையாகப் பொருள் கூறி, 'இன்னும் சொல்லலாம்' என்று முடித்தார்கள்" என்று சொன்னார். நான் படிக்க வந்த பின்பு இக் கவிநாயகரிடமே அச்செய்தியைக் கூறினேன். கேட்ட இவர் சிரித்துவிட்டு, "அது பொய்; ஒரு பாட்டுக்குப் பல பொருள் சொல்லுதல் பெருமை யென்ற கருத்தே சொன்னவருக்கு இருக்கலாம்" என்று சொன்னார். இங்ஙனம் நான் கேட்ட பொய் வரலாறுகள் பல.

பிள்ளையவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றுக்குரிய செய்திகளைத் தொகுத்த பிறகு கடிதங்கள், நூற்சிறப்புப்பாயிரங்கள் முதலியவற்றோடு பொருத்திக் காலமுறை பிறழாதபடி அமைப்

பது மிக்வும் கஷ்டமாக இருந்தது. பலசாதனங்களை வைத்துக் கொண்டு ஒன்றுக்கொன்று முரண்படாதவாறு தெரிந்தவரை யில் கால அட்டவை வகுத்துக்கொண்டேன். எழுத எழுத அவ்வப்பொழுது நினைவுக்கு வந்தவற்றையும் சேர்க்கவேண்டி யிருந்தது. ஒரு வகையாகச் சரித்திரத்தை எழுதிப் பூர்த்தி செய்த பின்பும் தனிப்பாடல்கள், கடிதங்கள் முதலியன கிடைக்கலாமென்னும் எண்ணத்தால் வெளியிடாமல் வைத் திருந்தேன். சில நண்பர்கள் இச்சரித்திரத்தை விரைவில் வெளியிட வேண்டுமென்று அடிக்கடி வற்புறுத்தினார்கள். ஆதலால், தமிழ் நாட்டினருக்கு மீண்டும் வேண்டுகோ ளொன்றை 30-12-31 இல் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் வெளியிட்டேன். அவ்வேண்டுகோளுக்கு விசேஷமான விடை ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. அப்பால் தாமதிப்பதிற் பயனில்லை யென்று எண்ணி, தமிழ்த் தெய்வத்தின் திருவருளையும் என் னுடைய ஆசிரியரது பேரன்பையும் துணையாகக் கொண்டு வெளியிடலானேன்.

இதனை எழுதி வருகையிலும் பதிப்பித்து வருகையிலும் எனக்கு உண்டான மகிழ்ச்சிக்கும் ஊக்கத்துக்கும் அளவில்லை; இத்தகைய கவிஞர்பிரானைப்பற்றி எழுதும் பேறு கிடைத்ததை எண்ணி எண்ணி இன்புறுகின்றேன்.

இவர் 1815 முதல் 1876 வரையில் 61-வருஷங்கள் வாழ்ந்திருந்தனர். அக்கால முழுவதும் நிகழ்ந்தவற்றை யெல்லாம் ஒரே புத்தகமாக வெளியிடலாமென் எண்ணிப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கினேன். அங்ஙனம் செய்வதால் புத்தகம் மிகப் பெரிதாகுமென்று அறிந்து பிள்ளையவர்களிடம் நான் பாடங் கேட்கத் தொடங்கியதற்கு முன்புள்ளவற்றை முதற் பாகமாகவும், பின்புள்ள நிகழ்ச்சிகளை இரண்டாம் பாகமாகவும் அமைத்துக்கொண்டேன். அவற்றுள் இது முதற்பாகமாகும். இரண்டாம் பாகம் தனிப் புத்தகமாக வெளியிடப் பெற் றுள்ளது.

இச்சரித்திரத்தில் சிலருடைய பெயர்கள் முதலியவை அவை வழங்கியபடியே உபயோகிக்கப் பட்டுள்ளன. சமீப காலத்து நிகழ்ச்சிகளாதலின் சில வரலாறுகளிற் சிலருடைய

பெயர்களைச் சில காரணம் பற்றி எழுதவில்லை. பிள்ளையவர்களைக் குறிப்பிடும்பொழுது பலவிடங்களில், ‘இவர்’ என்றே எழுதிவந்திருக்கிறேன். இவருடைய நூல்களில் ஏதேனும் ஒன்றை எடுத்து ஆராய்ந்து எழுதுவதானால் அவ்வாராய்ச்சியே மிக விரியுமாதலின், நூல்களைப்பற்றிய செய்திகள் வரும் இடங்களில் சிலவற்றிற்குச் சிறிய ஆராய்ச்சி எழுதிச் சேர்த்தும், பெரும்பாலானவற்றிலிருந்து சில செய்யுட்களை மட்டும் எடுத்துக் காட்டியும், இன்றியமையாதவற்றிற்குச் சுருக்கமாகக் குறிப்புரை எழுதியும் உள்ளேன். இச்சரித்திரத்திற் கூறப்பட்ட சிலரைப்பற்றி எனக்குத் தெரிந்தவற்றுள் உரிய இடங்களிற் குறிப்பிட்டவை போக எஞ்சியவற்றைச் சுருக்கமாக எழுதிப் பின்னே ‘சிறப்புப் பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி’ என்னும் பகுதியிற் சேர்த்திருக்கிறேன்.

இச்சரித்திரத் தலைவர் பலவகையான சிறப்பை உடையவர்; ஆசுகவி முதலிய நால்வகைக் கவிஞராகவும், நூலாசிரியர், உரையாசிரியர், போதகாசிரியர் என்னும் மூவகை ஆசிரியராகவும், வித்தியா வீரராகவும் இருந்தனர். இந்தச் சரித்திரத்தால் இவர் பாடஞ் சொல்லுதலையே விரதமாக உடையவரென்பதும், மாணுக்கர்கள்பால் தாயினும் அன்புடையவரென்பதும், வடமொழி வித்துவான்களிடத்தில் மிக்க மதிப்புடையவரென்பதும், யாவரிடத்தும் எளியராகப் பழகும் இயல்புடையவரென்பதும், பொருளை மதியாமல் கல்வி அறிவையே மதிக்கும் கொள்கையுடையவரென்பதும், பரோபகாரகுணம் மிகுதியாக வாய்ந்தவரென்பதும், செய்ந்நன்றி மறவாதவரென்பதும், திருவாவடுதுறை தருமபுரம் மதுரை குன்றக்குடி திருப்பனந்தாள் முதலிய இடங்களிலுள்ள மடங்களில் சிறந்த மதிப்புப் பெற்றவரென்பதும், அக்காலத்தில் ஜனங்கள் படித்தவர்களையும் வித்துவான்களையும் அவமதியாமல் அவர்கள்பால் விசேஷ அன்பையும் ஆதரவையும் செலுத்தி வந்தார்களென்பதும், பிறவும் வெளிப்படும். இவர் காலத்திற்குப் பின்பு இவரைப் போன்றவர்களைக் காண்பது அரிதாக இருக்கின்றது.

திரிசிரபுரம் மலைக்கோட்டையின் தெற்கு வீதியில் இவருக்குச் சொந்தமாக இருந்த வீடு இவர் குடும்பத்தில் உண்

டான பொருள் 'முட்டுப்பாட்டினுல் இவருக்குப் பிற்காலத்தில் இவருடைய குமாரராகிய சிதம்பரம் பிள்ளையினுல் விற்கப்பட்டுப் போயிற்று. இக்கவிஞர் கோமானுடைய பெருமையை அறிந்துள்ள திரிசிரபுர வாசிகள் பலர் அந்த இடத்தை மீட்டும் பெற்று இவர் பெயராலே ஒரு தரும ஸ்தாபனம் அமைக்க வேண்டுமென எண்ணியிருக்கிறுர்கள். உண்மைத் தமிழபிமானிகளாகிய அவர்களுடைய எண்ணம் ஸ்ரீ தாயுமானவர் திருவருளால் நிறைவேறுமென்று நம்புகிறேன்.

இச்சரித்திரத்தை நான் எழுதிவருங்காலத்தில் திரிசிரபுரத்திலும் தஞ்சையிலும் உள்ள சில அன்பர்கள் இப்புலவர் சிகாமணியினுடைய பிறந்தநாட் கொண்டாட்டமாகிய பெருமங்கல விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தினுர்கள். பிறகும் அங்கங்கே சிலர் நடத்தி வருகிறுர்கள்.

“நல்லார் குணங்க ளுரைப்பதுவும் நன்றே” என்பதை எண்ணி இந்த மகாவித்துவானுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியுள்ளேன். இதன்கண் காணப்படுவனவற்றில் மாறுபாடு தோன்றினுலும், இதிற் காணப்படாத செய்திகள், செய்யுட்கள் முதலியன தெரிந்தாலும் அவற்றை அன்பர்கள் தெரிவிப்பார்களாயின் அடுத்த பதிப்பில் அமைத்துக்கொள்வதற்கு அநுகூலமாகும். இதன்பா லுள்ள குறைகளை நீக்கி மற்றவற்றைக் கொள்ளும் வண்ணம் அறிஞர்களை வேண்டுகின்றேன்.

இச்சரித்திரத்தை எழுதிவருங்காலத்திலும், பதிப்பித்து வருங்காலத்திலும் வேண்டிய உதவிகள் புரிந்து வந்த சென்னைக் கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் சிரஞ்சீவி வித்துவான் வி. மு. சுப்பிரமணிய ஐயருக்கும், சென்னை, கலைமகள் உதவிப் பத்திரிகாசிரியர் சிரஞ்சீவி வித்துவான் கி. வா. ஜகந்நாத ஐயருக்கும் அவர்களுடைய நல்லுழைப்பிற்கு ஏற்றபடி தமிழ்த் தெய்வம் தக்க பயனை அளிக்குமென்று கருதுகின்றேன்.

இதன் முதற்பதிப்பு 1933–ஆம்ஆு வெளியாயிற்று. இந்நாட்டிலும் அயல்நாட்டிலும் உள்ள தமிழன்பர்கள் இச்சரித்திரம் வெளியானதில் அடைந்த மகிழ்ச்சியைப் பலவாறு தெரிவித்து எனக்கு மிக்க ஊக்கமளித்தார்கள்.

இந்தப் பாகத்தில் உள்ள வரலாறுகள் பிள்ளையவர்களோடு நேரிற் பழகியவர்களையும் பிள்ளையவர்களையும் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட செய்திகளே யன்றி நானாகவே கற்பனை செய்தவை யல்ல.

என்னுடைய வேணவாவுள் ஒன்றாகிய இந்தப் பணியை ஒருவாறு நிறைவேற்றிய ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசப் பெருமான் திருவருளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

(வெண்பா)

"மன்னும் அறிவுடையோர் வைகுமவைக் கண்ணெனையும்
துன்னுவித்த மீனாட்சி சுந்தரமான் - தன்னை
நினையேனென் றுது நினைப்பேனென் பேனேல்
எனையா ரிகழாதா ரீண்டு."

(தியாகராச செட்டியார் வாக்கு)

'தியாகராஜ விலாசம்'
திருவேட்டீசுவரன் பேட்டை,
16—8—1938.

இங்ஙனம்
வே. சாமிநாதையர்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஸ்ரீ ஐயரவர்களின் முகவுரை ... iv-xiv

1. முன்னோரும் தந்தையாரும் ... 1
2. இளமைப் பருவமும் கல்வியும் ... 6
3. திரிசிரபுர வாழ்க்கை ... 13
4. பிரபந்தங்கள் செய்யத் தொடங்கல் ... 16
5. திருவாவடுதுறைக்கு வந்தது ... 18
6. திருப்பைஞ்ஞீலித் திரிபந்தாதி முதலியவற்றை இயற்றியது 23
7. சென்னைப் பிரயாணம் ... 26
8. கல்வியாற்றலும் செல்வர் போற்றலும் ... 37
9. அம்பலவாண முனிவரிடம் பாடங்கேட்டல் ... 43
10. பெரியபுராணப் பிரசங்கமும் பாடம் சொல்லுதலும் ... 48
11. சில பிரபந்தங்களும் தியாகராச லீலையும் இயற்றல் ... 53
12. சிவதருமோத்திரச் சுவடி பெற்ற வரலாறு ... 56
13. பங்களூர் யாத்திரை ... 64
14. உறையூர்ப்புராண அரங்கேற்றமும் பல பிரபந்தங்களை இயற்றலும் 74
15. இலக்கண விளக்கம் பாடங் கேட்டது ... 78
16. சில மாணவர்கள் வரலாறு ... 82
17. இரண்டாம் முறை சென்னை சென்றது ... 90
18. சீகாழிக்கோவை அரங்கேற்றம் ... 99
19. மாயூர வாசம் ... 104
20. திருவாவடுதுறையாதீன வித்துவான் ஆகியது ... 111
21. பல நூல்கள் இயற்றல் ... 118
22. கும்பகோண நிகழ்ச்சிகள் ... 128
23. புராணங்களும் பிரபந்தங்களும் இயற்றல் ... 136

சிறப்புப் பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி 165

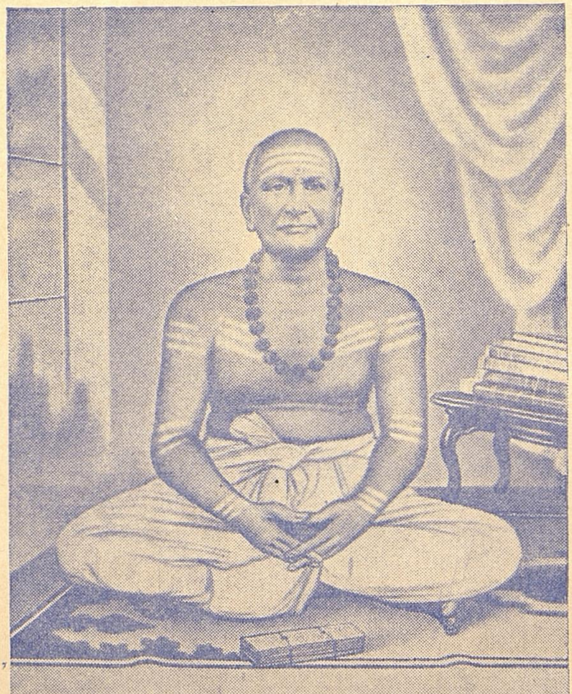

மகா வித்துவான்
ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்
1815—1876

உ

கணபதி துணை

திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான்

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம்

1. முன்னோரும் தந்தையாரும்

மதுரையின் பெருமை

" பாண்டி நாடே பழம்பதி " என்று திருவாதவூரடிகளாற் சிறப்பிக்கப்பெற்ற பாண்டி நாட்டுள், பூலோக சிவலோகம் சிவராசதானி முதலிய திருநாமங்களைப் பெற்று விளங்குவதும், சொல்வடிவாகிய ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மை தடாதகைப் பிராட்டியாராகியும் பொருள் வடிவாகிய ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுள் சுந்தர பாண்டியராகியும் முருகக்கடவுள் உக்கிர பாண்டியராகியும் அரசாட்சி செய்த பெருமை மேவியதும், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுள் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களை இயற்றியருளிய ஏற்றமுடையதும், தமிழைப் பலவாற்றாலும் வளர்த்த பெருமை வாய்ந்த பாண்டிய மன்னர்களாற் செங்கோல் செலுத்தப் பெற்றதும், ஆன்றோர்களாற் பலவாறு புகழப்பட்டதும், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தம்முள் ஒரு புலவராகப்பெற்ற சங்கப் புலவர்கள் பலர் புதிய பாக்களையும் புதிய உரைகளையும் இயற்றித் தமிழாராய்ந்த சிறப்பு வாய்ந்ததும், உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் விளங்கியதற்கு இடமாக உள்ளதுமாகித் திகழ்வது மதுரையம்பதியாகும்.

முன்னோர் நிலை

அந்நகரின்கண், இப்போது ஆதிநாராயண பிள்ளை தெருவென்று வழங்கப்படும் இடத்திற் சைவ வேளாளரும் நெய்தல் வாயிலுடையான் கோத்திரத்தினருமாகிய ஒரு குடும்பத்தினர் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருக்கோயிலுக்குரிய *முத்திரைக் கணக்கர்களுள் மீனமுத்திரைப் பணிக்குரியவர்களாக இருந்து விளங்கினார்கள்; அவர்கள் தமிழ்க்கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

தந்தையார்

அக்குடும்பத்திற் பிறந்த சிதம்பரம் பிள்ளை யென்னும் ஒருவர் தம்மனைவியாராகிய அன்னத்தாச்சி என்பவருடன் இல்லறம் நடத்தி வந்தார். தம் முன்னோர்களைப் போலவே அவர் தேவார திருவாசகங்களில் அன்பும் அறிவும் பெற்றவர்; பெரிய புராணம் கம்பராமாயணம் கந்த புராணம் திருவிளையாடற் புராணம் முதலிய பெருங் காப்பியங்களிலும் பலவகையான பிரபந்தங்களிலும் இலக்கணங்களிலும் உரை நூல்களிலும் முறையான பயிற்சியும், கற்பவர்களுக்கு அன்புடன் பாடஞ்சொல்லுந் திறமையும், விரைவாகச் செய்யுள் செய்யும் ஆற்றலும் வாய்ந்து விளங்கினர்; பரம்பரைக் கேள்வியும் உடையவர்; நற்குண நற்செய்கை அமைந்தவர்; யாவரிடத்தும் அன்புடையவர்; சிவபக்திச் செல்வம் வாய்ந்தவர்; சிவனடியாரைச் சிவனெனப் பாவித்து வழிபடுபவர்.

தம் முன்னோர்கள் மேற்கொண்டு வந்த திருக்கோயில் முத்திரைப் பணியை அவர் ஒப்புக்கொண்டு ஒழுங்காகப் பார்த்து வந்தனர்.

அப்படி இருந்து வருகையில் என்ன காரணத்தாலோ அக்காலத்திலிருந்த கோயிலதிகாரிகளுக்கும் அவருக்கும் மனவேறுபாடு உண்டாயிற்று. அதனால் அவர் அவ்வேலையை வேண்டா

---

* இம் முத்திரைகள் ஐந்து வகையென்றும் மூன்று வகையென்றும் கூறப்படும்.

மென்று விட்டுவிட்டுத் தம் மனைவியாரோடு மதுரையை நீங்கி வடதிசையை நோக்கிச் செல்பவராய்ப் பல ஊர்களையுங் கடந்து *எண்ணெய்க் கிராமம் என்னும் ஊரை அடைந்தார்.

அவ்வூரார் அவருடைய நிலைமையையும், கல்வித்திறமையையும் அறிந்து அவர் இருப்பதற்குரிய இடமொன்றைக் கொடுத்து உதவியதன்றி உணவிற்குரிய பண்டங்கள் பலவற்றையும் பிறவற்றையும் அளித்து ஆதரித்து வந்தனர்.

சிதம்பரம் பிள்ளை அவ்வூரிலேயே சில நாள் இருந்து தம்பால் வந்து கேட்பவர்களுக்குப் பிரபந்தங்களையும் காப்பியங்களையும் பாடஞ் சொல்லித் தமிழ்ச் சுவையில் அவர்கள் ஈடுபடும்படி செய்து வந்தனர்.

அவ்வூரார் அவருடைய தெய்வ பக்தியிலும் கவித்துவ சக்தியிலும் மதிப்பும் அவர்பாற் பயபக்தியும் உடையவர்களாக இருந்தனர். அக் காலத்தில் அங்கே மழை சிறிதும் பெய்யவில்லை. அவ்வூரார், "மழை பெய்யும்படி தேவரீர் ஒருபாடல் பாடியருளவேண்டும்" என்று அவரை வேண்டிக்கொண்டனர். அப்பொழுது அவர் சிவபெருமானைத் தியானித்து,

"சோகங்க ளுற்றவுயிர்த் †துன்பகல வேணியிடை
மேகங்க ளைத்தாங்கும் வித்தகனே—போகங்கள்
பாலித் தருளும் பரமனே கார்மழையை
ஆலித்துப் பெய்ய அருள்"

என்ற வெண்பாவைப் பாடினார். அவருக்கிருந்த நல்லூழினால் காக்கையேறப் பனம்பழம் வீழ்ந்ததென்பது போலச் சில நாட்களுள் நல்ல மழை பெய்தது. இப்படியே அவ்வூரிலும் அயலூர்களிலும் அவரால் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள் சில உண்டென்பர். அவற்றால் அவ்வூரார்க்கு அவர்பால் இருந்த மதிப்பு முன்னையினும் மிகுவதாயிற்று.

---

* இவ்வூர் திரிசிரபுரத்திற்கு மேற்கே காவிரியின் தென்பாலுள்ளது; எண்ணெய் மாகாணமென்றும் வழங்கும்.

† துன்பகலும்படி கார் பெய்ய அருளென இயைக்க.

இப்படியிருக்கையில் அவருடைய புகழ் பக்கத்து ஊர்களிலும் பரவுவதாயிற்று. அப்பொழுது அதவத்தூரென்னும் ஊரிலுள்ளார் அவரிடம் வந்து தம்முடைய ஊரில் வந்து சிலகாலம் இருந்து தமக்கும் தமிழ் விருந்தளிக்கவேண்டுமென்று அன்போடு அழைத்தனர். அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிச் சிதம்பரம் பிள்ளை எண்ணெய்க் கிராமத்தாருடைய உடம்பாடு பெற்று அதவத்தூரை யடைந்து அங்குள்ளாருக்குத் தமிழ் நூல்களைப் பாடஞ்சொல்லி வந்தார். வருகையில் தமிழறிவின் முதிர்ச்சியை அறிந்த எல்லோராலும் பாராட்டப்பெற்றும் வேண்டிய உதவிகள் செய்யப் பெற்றும் வந்தாராதலின் அவ்ருடைய மனம் மிக்க ஊக்கம் பெற்றது; நிலையான பொருள் வருவாய் இல்லாவிடினும் கவலையின்றி இல்வாழ்க்கையை நடத்தலாமென்ற உறுதி அப்பொழுது அவருக்கு உண்டாயிற்று.

சிதம்பரம்பிள்ளை *கணக்காயரானது

அவர் பாடஞ் சொல்லும் அருமையையும் அவரால் தாம் பெற்ற ஊதியத்தையும் நினைந்து அவ்வூரார், 'இவரைக் கொண்டு நம்முடைய பிள்ளைகளையும் படிப்பித்தால் அவர்கள் தமிழ்ப் பயிற்சியையும் நல்லொழுக்கத்தையும் அடைந்து பிற்காலத்தில் நல்ல நிலைமையைப் பெற்று விளங்குவார்கள்' என்று எண்ணி அவர்பால் வந்து, "எங்களுக்குத் தமிழ்ச் சுவையைப் புலப்படுத்தியதுபோலக் கணக்காயனாராக இருந்து எங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும் உரிய தமிழ்ப் பாடங்களைக் கற்பிக்கவேண்டும்" என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள். அவ்வாறே அங்கே ஒரு பள்ளிக்கூடம் வைத்து அவர் நடத்தலானார். அதனால் அவர் பெயர் சிதம்பர வாத்தியாரென்றும் வழங்கி வந்தது.

பழையகாலப் பள்ளிக்கூடங்கள்

பண்டைக் காலத்தில், தமிழ் நாட்டில் ஊர்தோறும் பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்தன. திண்ணைப்பள்ளிக்கூடங்க

* கணக்காயர் - உபாத்தியாயர்.

ளென்னும் பெயரால் அவை வழங்கப் பெறும். அங்கே தமிழ் நூல்களைப் படித்து இன்புறுதற்குரிய அறிவை அடைதற்குக் கருவிகளாகிய நிகண்டு, நீதிநூல்கள், பிரபந்தங்கள் முதலியன கற்பிக்கப்பட்டன. கணிதத்துக்கு அடிப்படையான எண்சுவடி முதலியவற்றையும் கற்பித்தனர். அவற்றின் உதவியால் மிகச் சிறிய பின்னங்களையும் அமைத்துக் கணக்கிடும் ஆற்றல் மாணுக்கர்களுக்கு உண்டாகும். குடும்பத்துக்கு வேண்டிய வைத்திய முறைகளும், நாள் பார்த்தல் சாதகம் பார்த்தல் முதலிய சோதிட நூல் வழிகளும், ஆலய வழிபாட்டு முறை, குலாசாரங்கள் முதலியனவும், ஞாபக சக்தியை வளர்ப்பதற் குரிய பயிற்சிகளும் கற்பிக்கப்பட்டன. உபாத்தியாயர்கள் மாணவர்களுள் ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியே கவனித்துத் தக்க உணர்ச்சியை யடையும்படி செய்தார்கள். வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத பல விஷயங்கள் அத் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்களிற் கற்பிக்கப்பட்டன; ஆதலின் அவற்றிற்கு ஒரு தனிச்சிறப்பு இருந்துவந்தது. கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர்கள் மற்ற எல்லோராலும் நன்கு மதிக்கப் பெற்றனர்.

சிதம்பரம் பிள்ளைக்கு உயர்ந்த மதிப்பு இருந்து வந்ததற்கு முதற் காரணம் அவர் கணக்காயராக இருந்து பாடஞ் சொல்லி வந்தமையேயாகும். தாம் அறிந்த பலவற்றையும் மாணுக்கர் களுக்குச் சொல்லிப் பயன்படச் செய்யும் காலம் வாய்த்தது ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரேசர் பெருங்கருணையேயென்றெண்ணி அவர் மகிழ்ந்தனர்.

அப்படியிருக்கையில் ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் தவருமல் மதுரைக்குச் சென்று ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மையையும் ஸ்ரீ சோம சுந்தரக் கடவுளையும் தரிசித்துக்கொண்டு வருதல் சிதம்பரம் பிள்ளைக்கு நியமமாக இருந்தது. அவர் திருவிளையாடற் புராணத்தை அன்புடன் படித்து மனம் உருகுவார்; விரும்பு வோர்க்குப் பொருளும் சொல்லுவார். இவை இவருக்குப் பெரும்பான்மையான வழக்கங்களாக இருந்தன.

2. இளமைப்பருவமும் கல்வியும்

பிள்ளையவர்கள் ஜனனம்

சிதம்பரம்பிள்ளை இங்ஙனம் இருந்துவருகையில், தமிழ் நாடு செய்த பெருந்தவத்தால் பவஸூ பங்குனிமீ 26–ஆம் தேதி (6-4-1815) அபரபட்சம் துவாதசியும் பூரட்டாதி நட்சத்திரமும் குருவாரமும் கூடிய சுபதினத்தில் இரவு இருபதே முக்கால் நாழிகையளவில் மகரலக்கினத்தில் அவருக்கு ஒரு புண்ணிய குமாரர் அவதரித்தார். இக்குழந்தை பிறந்த வேளையிலிருந்த கிரக நிலைகளை அறிந்து, 'இந்தக் குமாரன் சிறந்த கல்விமானாக விளங்குவான்' என்றும், 'இவனால் தமிழ்நாட்டிற்குப் பெரும்பயன் விளையும்' என்றும் சோதிட நூல் வல்லவர்கள் உணர்த்தவே சிதம்பரம்பிள்ளை மகிழ்ந்து, 'நம் குல தெய்வமாகிய ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசருடைய திருவருளினாலேயே இந்தச் செல்வப்புதல்வனை நாம் பெற்றோம்' என்றெண்ணி அக்கடவுளின் திருநாமத்தையே இவருக்கு இட்டனர்.

சிதம்பரம்பிள்ளை சோமரசம்பேட்டையில் இருந்தது

இப் புதல்வர் பிறந்த சில மாதங்களுக்குப் பின் அதவத்தூருக்கு அருகேயுள்ள சோமரசம்பேட்டை யென்னும் ஊரிலுள்ளவர்கள் சிதம்பரம் பிள்ளையைத் தங்களூருக்கு அழைத்துச் சென்று அவருக்கு வேண்டிய பொருள்களை உதவி வருவாராயினர். சிதம்பரம்பிள்ளை வழக்கம்போலவே விரும்புவோருக்குத் தமிழ்ப் பாடம் சொல்லியதுடன் அங்கே ஒரு பாடசாலையை அமைத்துப் பல பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்பித்தும் வந்தார். அப்பொழுது அவருக்கு வேறு ஓர் ஆண் குழந்தையும் அப்பால் ஒரு பெண் குழந்தையும் பிறந்தன. ஆண் குழந்தைக்குச் சொக்கலிங்கமென்றும் பெண் குழந்தைக்கு மீனாட்சி யென்றும் பெயர் இட்டார்.

கல்வி பயிலத் தொடங்கல்

* மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை ஐந்து பிராயமடைந்தவுடன் சிதம்பரம் பிள்ளை இவருக்கு வித்தியாரம்பஞ் செய்வித்துத் தம் பள்ளிக்கூடத்திலேயே கல்வி பயிற்றத் தொடங்கினார். அங்கே மற்றப் பிள்ளைகளுடன் அக்கால வழக்கப்படி முறையே நெடுங் கணக்கு, ஆத்திசூடி முதலிய 'நீதிநூல்கள், எளிய நடையி லுள்ள அருணகிரி யந்தாதி முதலிய அந்தாதிகள், கலம்பகங் கள், மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய பிள்ளைத் தமிழ்கள், நிகண்டு கணிதம் முதலியவற்றைக் கற்றார். பழம்பிறப்பிற் செய்த புண்ணிய விசேடத்தாலும், பரம்பரையின் சிறப்பாலும், தந்தையாரின் பழக்கத்தாலும் இவருக்குக் கல்வியறிவு மேன் மேலும் எளிதிற் பெருகுதலுற்றது.

கல்வி கற்ற முறை

யாவரும் பாராட்டும்படி ஞாபகசக்தி இவர்பால் நன்கு அமைந்திருந்தது. இவர் அப்பொழுதே செய்யுட்களின் கருத் துக்களைக் கூர்ந்து ஆராயும் அறிவைப் பெற்றிருந்தார். தம் தந்தையாரும் அவரை அடிக்கடி வந்து வந்து பார்த்துப் பார்த்துச் செல்லும் கல்விமான்களும் தமிழ் சம்பந்தமாகப் பேசிக்கொள்ளுவனவற்றை வலிந்து சென்று ஊன்றிக் கேட் கும் தன்மையும், படித்த செய்யுட்களின் கருத்துக்களை அமைத்து இனிமையாகப் பேசும் திறமையும் இவர்பாற் காணப் பட்டன. இவருடைய அறிவின் வளர்ச்சியை அறிந்த தந்தை யார் மகிழ்ச்சியடைந்து மற்றப் பிள்ளைகளோடு படிக்கும் பாடங் களையன்றிப் பிரபந்தங்களையும் எளிய நடையாகவுள்ள சதகங் கள், மாலைகள் முதலியவற்றையும் வீட்டில் மனப்பாடம் பண்ணுவித்துப் பொருளுங் கூறிவந்தார். அன்றியும் நன் னூல் முதலிய இலக்கண நூல்களின் மூலபாடங்களையும் மனப் பாடம் பண்ணும்படி செய்வித்து வந்தார். ஓய்வு நேரங்களில் இலக்கணக் கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும்

---

* பிள்ளையவர்களை இவ்வாறு பெயர் குறித்தெழுதுவதற்கு அஞ்சுகின்றேன்.

அறிவுறுத்தினர். இவர் அவ்வாறு கற்ற பின்பு, படித்த பிரபந்தங்கள் முதலியவற்றிற்கும் நைடதம் முதலிய சிறு காப்பியங்களுக்கும் ஏனைய நூல்களுக்கும் மற்றவர்களோடு சேர்ந்து பொருள் கேட்பாராயினர்.

அக்காலத்தில் நூல்கள் பெரும்பாலும் அச்சிற் பதிப்பிக்கப் படாமையாற் படிப்பவர்கள் அவற்றைப் பிரதிசெய்து படித்து வந்தனர். ஆதலால் இவர் தந்தையார் நன்றாக ஏட்டில் எழுதவும் இவரைப் பழக்குவித்தார். தாம் படிக்கப்புகுந்த நூல்களை இவர் எழுதி எழுதித் தனியே வைத்துக்கொள்வார்; அன்றியும் தம் தந்தையார் கட்டளையின்படி தாம் படிக்கும் நூல்களிலுள்ள இனிய செய்யுட்களைச் சமயோசிதமாகப் பிறர்க்குச் சொல்லிக் காட்டுவதற்குத் தொகுத்துத் தனியே எழுதி வைத்துக் கொண்டு மனனம் செய்வதும், தமக்கு மனனமான பாடல்களின் அடிவரையறையைத் தனியே குறித்து வைத்துக் கொள்வதும் உண்டு. இங்ஙனம் செய்வது அக்கால வழக்கம். தம் தந்தையார் கற்பித்தவற்றையெல்லாம் பேரவாவுடன் இவர் கற்று விரைவில் அந் நூல்களிற் சிறந்த பயிற்சியை அடைந்தார்.

செய்யுள் இயற்றப் பயிலுதல்

தந்தையாருடைய பழக்கத்தால் வருத்தமின்றிச் செய்யுள் செய்யும் திறமை இவர் பால் வளர்ச்சியுற்றது. தந்தையாரிடம் மேன் மேலும் இலக்கணங்களையும் பல காப்பியங்களையும் இவர் கற்று வந்தார்.

பாடும் வழக்கம் தமக்கு இயல்பாகவே இருந்தமையின் தினந்தோறுமுள்ள ஓய்வு நேரங்களில் இவர் ஏதாவது பொருளை யமைத்துப் புதியனவாகப் பாடல்கள் செய்து கொண்டேயிருப்பார். எந்த நூலையேனும் தனிப்பாடலையேனும் படிக்குங் காலத்தில் அவற்றைப்போலவே பாடவேண்டுமென்றும் அவற்றிலுள்ள சொற்றொடர்களையும் கருத்துக்களையும் அப் பாடல்களில் அமைக்கவேண்டுமென்றும் இவருக்கு விருப்பம் இருந்து வந்தமையால் அவ்வாறே பாடியும் வந்தார்.

இளமையில் விரைவாகப் பாடுந் திறமை இவருக்கு உண்டா யிருத்தலையறிந்து வியப்புறுவோர் பலரென்றும், அங்ஙனம் பாடிய பாடல்கள் மிகப் பல வென்றும் கேள்வி.

ரங்கபிள்ளையென்பவரின் முயற்சி

வீட்டுக்கு வேண்டிய பொருள்களை விலைக்குவாங்குவதற்கு * வாவு நாட்களில் தந்தையாரால் அனுப்பப்பட்டு உடன்படிக் கும் பிள்ளைகளுடன் திரிசிரபுரம் கடைத்தெருவிற்கு இவர் போய்வாங்கி வருவதுண்டு. அப்படிச் செல்லுங்கால் அவர்கள் தாங்கள் மனப்பாடம் பண்ணிய பாடல்களைச் சொல்லிக் கொண்டும் ஒருவர் சொல்லிய பாடலின் இறுதிச்சொல்லை முதலாகவுடைய வேறு ஏதேனுமொரு பாடலை மற்றொருவர் சொல்ல இவ்வாறே தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டும் செல் வார்கள். இங்ஙனம் சொல்லிப் பழகுவது பழையகாலத்தில் வடமொழி தென்மொழியாளர்களின் வழக்கம். இவர்கள் போகும் வழியில் இருந்த சுங்கச் சாவடியில் † சவுக்கைதாராக ரங்கபிள்ளை யென்னும் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தமிழ்நூற் பயிற்சியும் படித்தவர்களை ஆதரிக்கும் தன்மையும் சிதம்பரம் பிள்ளையின்பால் மிக்க அன்பும் உடையவர். இவர் பல பிள்ளை களுடன் அவ்வழியே செல்லும்பொழுது அவர்கள் சிதம்பரம் பிள்ளையிடம் படிக்கிறவர்க ளென்பதை யறிந்து அன்போடு அழைத்து "இப்பொழுது என்ன பாடம் நடக்கிறது ?' என்று விசாரிப்பதும், அவர்கள் மனப்பாடம் பண்ணிய செய்யுட்களைச் சொல்லச்சொல்லிக் கேட்பதும், அவற்றிற்குப் பொருள் கேட்ப தும் உண்டு. அவ்வாறு கேட்கையில் அவர்களுள் இவர் நய மாகவும் பொருள் விளங்கவும் பாடல் சொல்வதைக் கேட்டு மகிழ்வார்.

ஒருநாள் பிள்ளைகளை நோக்கி, "உங்கள் ஆசிரியர் உங் களுக்குச் செய்யுள் செய்யும் பழக்கம் உண்டாக்கியிருப்பாரே;

* வாவு : உவாவென்பதன் சிதைவு ; விடுமுறை நாட்களின் பெயராக வழங்கும்.

† சுங்கம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்.

பிள்ளையார்மேல் ஒரு வெண்பாவைச் செய்யுங்கள்" என்று சொன்ன பொழுது மாணுக்கர்களெல்லோரும் பாடுதற்கு முயன்றுகொண்டிருக்கையில் இவர்,

"பாரதத்தை மேருப் பருப்பதத்தி லேயெழுதி
மாரதத்தைத் தந்தையிவர் வண்ணஞ்செய்—சீருடையோய்
நற்றமிழை யாங்க ணயந்துகற்றுத் தேறமனத்
துற்றருளை யெங்கட் குதவு"

என்னும் வெண்பாவை விரைவிற் பாடிமுடித்தார். அதைக் கேட்ட ரங்கபிள்ளை மிக வியந்தனர். இவ்வாறே இவர் வருஞ் சமயங்களிலெல்லாம் சமுத்தி (ஸமஸ்யை) கொடுத்துப் பாடச் செய்து கேட்டு மகிழ்ந்து இவரை வியந்து பாடலொன்றுக்கு ஒரு பணம் (2-அணு) விழுக்காடு கணக்குப்பண்ணிக் கொடுப்பது வழக்கம். கொடுத்ததை மகிழ்ந்துபெற்றுப் போய் வேண்டுவனவற்றைக் குறித்த அளவிற்கு மேற்பட மளிகைக்கடையில் வாங்கிக்கொண்டு சென்று கொடுத்துத் தந்தையாரை மகிழ்விப்பார். இவர் தமிழ் நூல்களைக் கவனித்துப் படிப்பதற்கும் பொருளைக் கேட்டுச் சிந்திப்பதற்கும் மேன்மேற் பாடிப் பழகுவதற்கும் ரங்கபிள்ளையின் இந்த முயற்சிகளும் காரணமாக இருந்தன. இவர் இளமையில் இங்ஙனம் பாடிய பாடல்கள் பலவென்பர்.

நெல்லைப்பற்றிப் பாடிய சிலேடை

இவரிடத்தில் அன்புடைய திரிசிரபுரம் மலையாண்டியாபிள்ளை யென்பவர் இவருடைய கவித்துவத்தை யறிந்து இவர் ஆற்றலை எல்லோரும் அறியச்செய்து ஏதாவது உதவி செய்விக்க நினைந்தார். ஒரு நாள் முருங்கைப்பேட்டையென்னும் ஊரிலுள்ள ஒரு மிராசுதாரிடம் அழைத்துச் சென்று இவருடைய திறமையை அவருக்குச் சொன்னர். பக்கத்திலிருந்த ஒருவர் இவரை நோக்கி ஒரு பாட்டைக் கூறி, "அப்பா, இப்பாட்டுக்கு அர்த்தஞ் சொல்" என்றார். அவ்வாறே அதற்கு இவர் பொருள் சொல்லியபின் அக்கனவான்,

"இப்பாட்டுக் கருத்தஞ் சொல் என்பதையே ஈற்றடியாக வைத்து ஒரு வெண்பாப் பாடு" என்று கூறவே இவர், சொல் என்பதற்கு நெல் என்னும் பொருளை அமைக்க எண்ணி, வெண்பாவின் ஈற்றடியாக வைத்தற்கு அத்தொடர் பொருந் தாமையின், 'தூய' என்பதை முன்னே சேர்த்து, "தூய விப்பாட்டுக்கருத்தஞ் சொல்" என்ற ஈற்றடியை அமைத்து நெல்லுக்கும் திரிமூர்த்திகளுக்கும் சிலேடையாக,

* "ஒண்கமலம் வாழ்ந்தன்ன மாகி யுரலணைந்து
தண்கயநீர்த் தூங்கித் தகுமேறூர்ந்—தெண்கதிரின்
மேயவிதத் தான்மூவ ராகும் விளம்பியதென்
தூயவிப்பாட் டுக்கருத்தஞ் சொல்"

என்னும் வெண்பாவைப் பாடி முடித்தார்.

அதனைக் கேட்ட அந்தக் கனவான் மிக மகிழ்ந்து ஒரு வண்டி நெல் கொடுத்தனுப்பினர். †இவ்வாறே பலரால் அழைக்கப்பட்டுச் சென்று விரைவிற் பாடிப்பாடி இவர் பெற்ற பரிசுகள் பல. இவைகளெல்லாம் தந்தையார்க்கு மகிழ்ச்சியை விளைவித்து இவரைப் படிப்பிக்கும் விஷயத்தில் ஊக்கமளித்து வந்தன.

---

* 'ஒண்கமலம்.........ஆகி'; இது பிரமனுக்கும் நெல்லுக்கும் சிலேடை. கமலம் - தாமரையில், நீரில். அன்னம் - அன்னப் பறவை, சோறு. 'உரல்......தூங்கி' திருமாலுக்கும் நெல்லுக்கும் சிலேடை. உரல் அணைந்து - உரலில் யசோதையாற் கட்டப்பட்டு, குற்றப்படுவதற்கு உரலை அடைந்து. கயம் நீர்த்தூங்கி - ஆழமாகிய கடலில் நித்திரை செய்து, ஆழமாகிய நீரில் தங்கி. 'தகும்...... விதத்தால்': சிவபிரானுக்கும் நெல்லுக்கும் சிலேடை. ஏறுஊர்ந்து- இடபவாகனத்தில் ஏறியருளி, மூட்டையாகக் கொண்டு போகப் படும்பொழுது எருத்தில் ஏறி; (கடாவிடும்பொழுது ஏற்றால் ஊரப் பெற்று என்பதும் பொருந்தும்). கதிரில் - சூரியனிடத்தே, தானியக் கொத்தில். மூவர்-பிரமன் முதலிய மூவர். சொல்லென்னுமேவல், நெல்.

† இச்செய்தியையும் செய்யுளையும் சொன்னவர் இவர் மாணாக் கராகிய ஸ்ரீ சி. தியாகராச செட்டியாரவர்கள்.

தந்தையார் பிரிவு

இங்ஙனம் கல்வி கேள்விகளிலும் செய்யுள் செய்தலிலும் மேன்மேலும் வளர்ச்சியுற்றுப் பலராலும் மதிக்கப்பெற்று வருங் காலத்தில் இவருடைய 15 - ஆவது பிராயமாகிய விரோதி வருடத்திற் சோமரசம்பேட்டையில் இவர் தந்தையார் சிவபத மடைந்தார். அருமைத் தந்தையாருடைய பிரிவால் இவருக்கு மிகுந்த வருத்தமுண்டாயிற்று. அப்பொழுது வருந்தி இவர் செய்த பாடல்களுள்,

" முந்தை யறிஞர் மொழிநூல் பலநவிற்றும்
தந்தை யெனைப்பிரியத் தான்செய்த—நிந்தைமிகும்
ஆண்டே விரோதியெனு மப்பெயர்நிற் கேதகுமால்
ஈண்டேது செய்யா யினி "

என்னும் செய்யுள் மட்டும் கிடைத்தது. தந்தையாருக்கு அபரக்கிரியைகளைச் செய்து முடித்தபின்பு இவர் அங்குள்ளாருடைய ஆதரவால் அவ்வூரிலேயே இருந்து காலங்கழித்து வந்தார். அவ்வூரார் இவருக்கு வீட்டுக் கவலையில்லாதபடி வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து உதவிவந்தார்கள்.

விவாகம்

இயல்பாகவே இவருக்கு வேண்டியவற்றை அளித்து உதவி செய்துவந்த பல நண்பர்களும் வேறு பல கனவான்களும் பிறகு அதிக உதவிகளைச் செய்து இவருக்கு, காவேரியாச்சி யென்னும் பெண்ணை மிகவும் சிறப்பாக விவாகம் செய்வித்தனர்.

ஓய்வு நேரங்களில் அயலூர்களுக்கு இவர் சென்று அங்கங்கேயுள்ள கல்விமான்களை அடைந்து விசாரித்துக் கிடைக்கும் நூல்களைப் பெற்றுக் கொணர்ந்து பிரதிசெய்து படித்துப் பொருள் தெரிந்து ஆராய்ந்து வருவார். இப்படிச் சில வருடங்கள் சென்றன.

———

3. திரிசிரபுர வாழ்க்கை

சோமரசம்பேட்டையை நீங்கியது

தமிழ்ப் பயிற்சியை மேன்மேலும் அபிவிருத்தி பண்ணிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற விருப்பம் அதிகமாக உண்டான மையாலும், மேலே படிக்கத்தக்க நூல்கள் சோமரசம்பேட்டையில் அகப்படாமையாலும், கிடைத்த நூல்களைப் பாடங் கேட்பதற்கும் உண்டாகும் ஐயங்களை உடனுடன் போக்கிக் கொள்ளுதற்கும் சிறந்த பெரியோர்கள் அங்கே இல்லாமையாலும் திரிசிரபுரத்திலேயே சென்று இருக்க நினைத்த இவர், சோமரசம்பேட்டையில் தம்மை ஆதரித்தவர்களிடத்தில் தம்முடைய கருத்தைத் தெரிவித்து அரிதின் விடை பெற்றுத் திரிசிரபுரம் வந்துசேர்ந்தார். அங்கே மலைக்கோட்டைக் கீழை வீதியின் தென்பக்கத்துள்ள ஒரு பாறைமேற் கட்டப் பட்டிருந்த சிறியதான ஓட்டுவீடு ஒன்றில் மாதம் ஒன்றுக்குக் கால் ரூபாய் வீதம் வாடகை கொடுத்து இருப்பாராயினர்.

புலவர்கள் பழக்கம்

அக்காலத்தில் திரிசிரபுரத்திலும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள ஊர்களிலும் தாங்க ளறிந்தவற்றை மாணக்கர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லும் தமிழ்ப் புலவர்கள் சிலர் இருந்து வந்தனர். ஒவ்வொருவரும் சில நூல்களையே பாடஞ் சொல்லுவார். பல நூல்களை ஒருங்கே ஒருவரிடத்திற் பார்ப்பதும் பாடங்கேட்பதும் அருமையாக இருந்தன. இவர் அவ்வூரிலும் பக்கத்தூர்களிலும் இருந்த தமிழ்க் கல்விமான்களிடத்திற் சென்று சென்று அவர்களுக்கு இயைய நடந்து அவர்களுக்குத் தெரிந்த நூல்களைப் பாடங்கேட்டும் அவர்களிடம் உள்ள நூல்களைப் பெற்று வந்து பிரதிசெய்துகொண்டு திருப்பிக் கொடுத்தும் வந்தனர். இவருடன் பழகுவதிலும் இவருடைய ஆற்றலை அறிந்துகொள்வதிலும் வேண்டிய நூல்களை இவருக்குக்

கொடுத்து உதவுவதிலும் இவர் விரும்பிய நூல்களைப் பாடஞ் சொல்வதிலும் மகிழ்ச்சியும், இவரைப்போன்ற அறிவாளிகளைப் பார்த்தல் அருமையினும் அருமையென்னும் எண்ணமும் அவர்களுக்கு உண்டாயின. பழகப் பழக அவர்களிடம் படித்து வந்த ஏனை மாணாக்கர்களுக்கும் இவர்பால் அன்பு உண்டாயிற்று. *'மருவுக்கு வாசனைபோல்' வாய்த்த இவரது இயற்கையறிவையும் கல்விப் பயிற்சியாலுண்டாகிய செயற்கையறிவையும் விரைவிற் கவிபாடுந் திறமையையும் அறிந்து அவர்கள் எல்லோரும் இவரிடம் அன்புடன் பழகி வந்தார்கள். அப்போது ஒழிந்த காலங்களில் தமக்குத் தெரிந்த நூல்களைப் பாடங் கேட்க விரும்புகிறவர்களுக்குப் பொருள் சொல்லி வந்தார்.

வேலாயுத முனிவர் முதலியோரிடம் பாடங்கேட்டது

இவர் இங்ஙனம் திரிசிரபுரத்தில் இருந்து வருகையில் வேலாயுத முனிவரென்பவர் அந்நகருக்கு வந்தார். அவர் திருவாவடுதுறையாதீன மடத்தில் முறையாகப் பல நூல்களைப் பெரியோர்கள்பாற் கற்றுத் தேர்ந்தவர். அவர் திரிசிரபுரம் வந்து ஆண்டுள்ளார் வேண்டுகோளின்படி மலைக்கோட்டையிலுள்ள மௌன ஸ்வாமிகள் மடத்திற் சில மாதங்கள் தங்கியிருந்தார்.

அங்ஙனம் இருக்கையில் திரிசிரபுரத்திலிருந்தும் அயலூர்களிலிருந்தும் வந்து அவரிடம் படித்தோர் பலர். பிள்ளையவர்கள் அவருடைய கல்வியறிவின் மேம்பாட்டை யறிந்து அவரிடம் காலை மாலைகளில் தவறாது சென்று முயன்று வழிபட்டு நூல்களை முறையே பெற்றுப் பிரதிசெய்துகொண்டு படித்தும் பல நாட்களாகத் தாம் படித்த நூல்களில் உள்ள ஐயங்களை வினாவித் தெளிந்தும் வந்தனர். அம் முனிவரால் இவருக்குப் பல தமிழ் நூல்களின் பெயர்கள் தெரியவந்தன. அக்காலத்தில் இவருடன் திரிசிரபுரம் வித்துவான் ஸ்ரீ கோவிந்தபிள்ளை யென்பவரும் அவரிடம் பாடங்கேட்டுவந்தனர்.

---

* வெங்கைக் கோவை

பின்பு, இவர் கம்பராமாயணம் முதலிய நூல்களை எழுதிப் பலமுறை படித்துத் தமக்கு உண்டாகும் ஐயங்களை அங் கங்கேசென்று தெரிந்தவர்களிடம் கேட்டு நீக்கிக்கொண்டு வந்தனர்.

எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு என்னும் நான்கு இலக் கணங்களையும் இவ்வண்ணமே இவர் இளமை தொடங்கித் தக்கவர்களிடம் பாடங்கேட்டும் ஆராய்ந்தும் வாசித்து முடித் தார். பின்பு தண்டியலங்காரம் படிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினர் ; அதைப் பாடஞ்சொல்லுபவர்கள் கிடைக்க வில்லை. யாரிடமிருந்தேனும் அந்நூல் கிடைத்தால் பிரதி செய்துகொண்டு படிக்கலாமென்று எண்ணிப் பலவாறு முயன் ருர். அவ்வூரில் ஒவ்வொரு நாளும் வீடுதோறும் சென்று அன்னப்பிட்சை யெடுத்து உண்டு காலங்கழித்து வந்த பரதேசி ஒருவர் தமிழ் நூல்களிற் பழக்கமும் அவற்றுள் தண்டி யலங்காரத்தில் அதிகப் பயிற்சியும் உடையவரா யிருந்தார்.

அவர் நன்ருகப் படித்தவரென்பதையும் அவரிடம் தண்டி யலங்காரப் பிரதியிருப்பதையும் கேள்வியுற்ற இவர், எவ்வாறே னும் அவரிடம் தண்டியலங்காரத்தைப் பெற்றுப் பாடங்கேட்க வேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு அவர் பிட்சையெடுக்க வரும் காலமறிந்து தெருத்தோறும் கூடவே தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டு சென்றும், அவருக்குப் பிரியமான கஞ்சாவை வாங்கி வைத்திருந்து உரிய காலத்திற் சேர்ப்பித்தும் அவர் உவகை யோடு இருந்த சமயத்தில் தம் கருத்தை மெல்லப் புலப்படுத்தி அவரிடமிருந்த புத்தகத்தைப் பெற்று எழுதிக்கொண்டு பாட மும் கேட்டார். இவ்வாறு பணிவுடன் தம்மோடு தொடர்ந்து வந்து கேட்டது அவருக்குத் திருப்தியே; அதனுல் இவருக்கு அவரிடம் இருந்த வேறு சில நூல்களும் கிடைத்தனவாம்.

இவ்வாறு ஐந்திலக்கணங்களையும் முறையே தெரிந்தவர் களிடம் சென்று சென்று இவர் கற்றுக்கொண்டார்; திருச்சிராப் பள்ளிக்கு அருகிலுள்ள கற்குடியில் இருந்த ஒரு பெரியவரிடத் தில் பொருத்த இலக்கணத்தையும் அஷ்டநாகபந்தம் முதலிய சித்திரகவிகளின் இலக்கணத்தையும் அறிந்துகொண்டார்.

இவர் இப்படி * அங்கங்கே கலைகளைத் தேடியறியும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்தில் இவருடன் ஒத்த பிராயத்தினர் சிலர் தமிழ்க்கல்வி கற்று வந்தனர். அவர்களும் இவரும் ஒருவரை யொருவர் விஞ்சவேண்டுமென்று நினைந்து மிக முயன்று படித்தார்கள்,

4. பிரபந்தங்கள் செய்யத் தொடங்கல்

பிள்ளையவர்கள், தம் தந்தையாருடைய கட்டளையின்படி தினந்தோறும் தேவார திருவாசகங்களைப் பாராயணஞ் செய்தலும் பொருள் தெரிந்து ஈடுபட்டு மனமுருகுதலும் வழக்கம். கிடைக்குமிடத்திற்குச் சென்று விசாரித்துப் பலவகைத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்களை வாங்கி ஆவலோடு படித்து வருவார்; தமிழ் நூலாக எது கிடைத்தாலும் அதை வாசித்து நயம் கண்டு மகிழ்வார். அன்றியும், புறச்சமய நூல்களாக இருந்தாலும் தமிழாயின் அவற்றைப் படித்துப் பொருளறிவதில் இவருக்கு விருப்பமுண்டு.

திட்டகுடிப் பதிகம்

இவ்வாறிருக்கையில் இவர் சில அன்பர்களுடன் † திட்டகுடி, ஊற்றத்தூர், பூவாளூர், திருத்தவத்துறை (லாலுகுடி) முதலிய ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று சிவதரிசனம் செய்துவிட்டு வந்தார். திட்டகுடிக்குச் சென்றிருந்தபொழுது அத்தலத்திற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ வஸிஷ்டேசுவரர் விஷயமாக அக்கோயில் தர்மகர்த்தர் கேட்டுக்கொள்ள ஒரு பதிகம் பாடினரென்றும் அது கோயிற்குச் சென்று தரிசித்த

* "அங்கங்கே கலைக டேரு மறிவன்போ லியங்கு மன்றே" திருவிளை. தருமிக்கு.

† வதிட்டகுடியென்பது திட்டகுடியென்று ஆயிற்றென்பர். இது வடவெள்ளாற்றின் கரையிலுள்ளது; ஒரு வைப்புஸ்தலம்.

17 - 24 PAGES MISSING IN BOOK

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டனர் ; அப்பொழுது உடன் சென்றவருள் ஒருவர், "முன்னமே திருவண்ணுமலையை வலம் வரத் தொடங்கிய துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் ஒருமுறை வருவதற்குள் சோணசைலமாலையைப் பாடி முடித்தது போல நீங்கள் சம்பு நாதரைத் தரிசனஞ் செய்து திரும்பு வதற்குள் அம் மாலையைச் செய்வதற்கு இயலுமா?" என்று கேட்டார். இவர் நேருமானுற் செய்யலா மென்று சொல்லிப் பாடத் தொடங்கி, எழுதியும் எழுதுவித்துக்கொண்டும் சென்று கோயிலுக்குப் போய்த் தரிசனம் செய்த பின்பு, சில நாழிகை அங்கே ஓரிடத்தில் தங்கிப் பாடல்களைச் செய்துகொண்டே இருந்துவிட்டுத் திரும்பி வீடுவந்து சேர்வதற்குள் அந்நூலை முடித்தன ரென்று சொல்வார்கள்.

அந்த நூலின் ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் நயம் அமைந் திருப்பதைக் கண்ட யாவரும் இவ்வளவு விரைவில் இத் துணைச் சுவை மிக்க செய்யுட்களைப் பாடிய இவர் இறைவன் திருவருள்பெற்றவரே யென எண்ணி வியந்தனர். சிதம்பரம் பிள்ளை இவருக்குத் தக்க சம்மானம் செய்தார்.

அகிலாண்டநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்

பின்பு இவர் லட்சுமணபிள்ளை கேட்டுக்கொள்ள அகி லாண்டநாயகி பிள்ளைத்தமிழை இயற்றினுர். இவர் இயற்றிய வற்றுள் முதற் பிள்ளைத்தமிழ் அதுவே. பல சுவைகளும் மிகுந்து அது விளங்குகின்றது. "தாங் கற்ற நூலளவே யாகுமாம் நுண்ணறிவு" என்பதற் கிணங்க இவர் அதுகாறும் கற்ற நூல்களி லுள்ள பல கருத்துக்களும் கற்பனைகளும் அதில் அமைந்துள்ளன. புதிய புதிய கற்பனைகளும் அதில் மலிந்து விளங்கும்.

அகிலாண்டநாயகி பிள்ளைத்தமிழினுல் இவருக்கு உண்டா கிய புகழ் அதுவரையில் இயற்றிய வேறு எந்நூலாலும் உண் டாகவில்லை யென்பது மிகையன்று. இவருடைய கவியாற்றல் நாளடைவில் வளர்ச்சியுற்றது. அதனுடன் இவருடைய புகழும் வளர்ந்தது. திரிபந்தாதிகளில் தளிர்த்துத் திரிசிரபுர யமக அந்தாதியில் அரும்பி அகிலாண்ட நாயகி மாலையிற்

போதாகிய இப்புலவர் சிகாமணியினது கவித்திறனும் புகழும் அகிலாண்டநாயகி பிள்ளைத்தமிழில் மலர்ந்து நின்றன. இவரினும் சிறந்த கவிஞரொருவர் இலரென்ற பெருமதிப்பும் மரியாதையும் அப்பக்கத்தில் எங்கும் பரவலாயின. இத்தகைய சுவைப் பிழம்பாகிய நூலை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினால் யாவரும் எளிதிற் பெற்றுப் படித்து இன்புறுவா ரென்று கருதிய அன்பர்கள் பலர் இதனைப் பதிப்பிக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டனர்; இவரும் அதற்கிணங்கிப் பதிப்பிக்க எண்ணியும், தக்க சாதனங்கள் இன்மையின் அம்முயற்சி அப்பொழுது நிறைவேறவில்லை.

7. சென்னைப் பிரயாணம்

சென்னைக்குச் செல்ல விரும்பியது

இவருடைய அறிவு வரவர வளர்ச்சியுறுதலைப் போலக் கற்றவர்களோடு பழகவேண்டுமென்னும் ஆர்வமும் இவர்பால் மிக்கு வந்தது. "நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறும், பண்புடை யாளர் தொடர்பு" என்னும் ஆன்றோரமுதமொழியை அறிந்த இவர் நூனயத்தை அறிந்ததோடன்றிப் பண்புடையாளர் தொடர்பையும் விரும்புதல் இயல்பன்றோ? பின் எந்த எந்த ஊரில் தமிழ் வித்துவான்கள் உள்ளார்களென்றும் அவர்கள் எவ்வெந் நூலிற் பயிற்சியுடையவர்களென்றும் அறிந்து கொள்வாராயினர். அவ்வாறு விசாரித்துவருகையில் சென்னையில் தமிழ்ப் புலவர்கள் பலர் இருப்பதாக அறிந்தனர்.

அக்காலத்திற் சென்னையில் துரைத்தனத்தார், கல்விச் சங்கமொன்றை யமைத்துப் பல ஊர்களி லிருந்த சிறந்த தமிழ் வித்துவான்களை வருவித்துக் கூட்டி, அவர்கள் வாயிலாக மாணாக்கர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லுதல், பிரசங்கம் புரிவித்தல், பழைய தமிழ்நூல்களை ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பித்தல், செய்யுள் வடிவமான நூல்களை வசனமாக எழுதுவித்தல், பாடசாலை

களுக்கு உபயோகமாகும்படி வசனநடையில் இலக்கணங்களை யும் பாடங்களையும் இயற்றுவித்தல், வடமொழி முதலிய வேறு மொழிகளி லுள்ள நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பித்தல் முதலியவற்றை நடத்தி வருகிறார்க ளென்பதை யறிந்து, அங்கே சென்று அவர்களுடைய பழக்கத்தால் நல்ல பயிற்சியை அடையலாமென்றும், பல நூல்களில் தமக்கிருந்த ஐயங் களை நீக்கிக்கொள்ளலாமென்றும், இவரெண்ணினர். ஆயினும் அங்கே சென்று இருத்தற்கு ஆகும் செலவிற்குரிய பொருள் இல்லாமையால் அங்ஙனம் செய்ய முடியவில்லையே யென்ற வருத்தம் இவருக்கு இருந்து வந்தது.

சென்னை சேர்ந்தது

இவ்வா றிருக்கையில் இவரை ஆதரித்து வந்த லட்சுமண பிள்ளை யென்பவர், தமக்குச் சென்னை ஹைக்கோர்ட்டிலிருந்த வழக்கொன்றை அங்கே சென்று நடத்துவதற்குத் தக்கவர் யாரென்று ஆலோசித்தனர். அப்பொழுது எல்லா நற்குணங் களும் ஒருங்கே அமைந்த இவருடைய நினைவு வந்தது. இவரைச் சென்னைக்கு அனுப்பினல் காரியத்தை ஒழுங்காக முடித்துக்கொண்டு வருவதோடு தமக்கும் மிக்க கௌரவத்தை உண்டுபண்ணுவா ரென்று எண்ணி இவரைப் பார்த்து, "என்னுடைய குடும்ப வழக்கொன்றன் சம்பந்தமாகச் சென்னைக்குப் போய்வருவதற்கு உங்களுக்குச் சௌகரியப் படுமா? அங்ஙனம் போய்வருவதாக விருந்தால் எனக்கு அனுகூலமாக இருக்கும்" என்று கேட்டுக்கொண்டார். அப் பொழுது, "சென்னைக்கு நாம் எப்பொழுது செல்வோம்! அங்குள்ள பெரிய பண்டிதர்களுடன் அளவளாவிப் பல ஐயங்களை எப்பொழுது தீர்த்துக்கொள்வோம்! இதுவரையில் நாம் பெருதனவும் கேள்வி நிலையில் உள்ளனவு மாகிய நூல் களை எப்பொழுது பெறுவோம்! படிப்போம்! அப்படிப்பட்ட நல்ல காலம் நமக்கு வருமோ! அதற்குரிய பொருள் இல்லையே!" என்று ஒவ்வொரு நாளும் எண்ணிக்கொண்டே யிருந்த இவருக்கு, லட்சுமண பிள்ளையின் வார்த்தை மிக்க பசி யுள்ளவர்களுக்குக் கிடைத்த அமுதத்தைப்போல ஆனந்தத்

தை விளைவித்தது. அந்த மகிழ்ச்சிக் குறிப்பைத் தமது முகம் புலப்படுத்த அவரைப்பார்த்து, "என்னைச் சென்னைக்கு அனுப்பினுல், தங்களுடைய காரியத்தை ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துவிட்டு வருவதுடன், பலநாளாக உள்ள என்னுடைய மனக்குறையையும் எளிதில் தீர்த்துக்கொள்ளுவேன்" என்ருர். அவர், "உங்களுடைய மனக்குறை யென்ன?" என்று கேட்ப இவர், "சென்னையி லுள்ள தமிழ் வித்துவான்களை யெல்லாம் பார்த்துப் பழகி அறிந்துகொள்ள வேண்டுவன வற்றை அறிந்துகொள்ளுதலும், இதுகாறும் எனக்குள்ள பல ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதலுமே" என்ருர். அவர் தமது அருகிலிருந்தவர்களை நோக்கி, "இந்நகரத்திற் புகழ் பெற்று விளங்கும் இக் கவிஞர்பெருமானுக்கும் கல்வி விஷயத்தில் மனக்குறை இருக்கின்றதே! அக்குறையைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இவர்களுக்குள்ள ஆவலைப் பாருங்கள். பிறரிடத்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுவன பல உள்ளனவென்று இங்ஙனம் வெளிப்படையாக யாரேனும் இக்காலத்திற் சொல்லுவார்களா? அற்பக் கல்வியை உடையவர்களும் தம்மை எல்லா மறிந்தவர்களாகக் காட்டிப் பிறரை வஞ்சித்துத் தாமும் கெட்டுத் தம்மைச் சார்ந்தவர்களையும் கெடுத்து விடுவார்களே!" என்று இவருடைய குணங்களைப் பலவாருக வியந்து புகழ்ந்தனர். பிறகு உடனிருந்து இவருக்கு உதவி செய்வதற்கு வேலைக்காரனெருவனை நியமித்து, இவருடைய பிரயாணத்துக்கும், சிலமாத காலம் சென்னையில் இருத்தற்கும் வேண்டிய பொருளை உதவி முகமன் கூறியனுப்பினுர்.

இவர் அங்கிருந்து புறப்பட்டுப் பட்டீச்சுரம், மாயூரம், சிதம்பரம் முதலிய க்ஷேத்திரங்களைத் தரிசனம் செய்தும், ஆங்காங்குள்ள தமிழ்வித்துவான்களோடு பழகி அளவளாவி யிருந்தும் குறிப்பிட்ட காலத்திற் சென்னை வந்து சேர்ந்தனர்.

தாம் வந்த காரியத்தை ஆண்டுள்ள வக்கீல் ஒருவரிடம் சொல்லி, அவரால் சிலமாதம் தாம் அந்நகரில் இருக்கவேண்டியிருக்கு மென்பதை அறிந்துகொண்டார்; அதனை லட்சுமண பிள்ளைக்குக் கடித மூலமாகத் தெரிவித்தனர். பின்பு அந்நகரிலுள்ள தமிழ் வித்துவான்களிடம் சென்று சென்று அறிய வேண்டுவனவற்றை அறிய நிச்சயித்தனர்.

சென்னை வித்துவான்களின் பழக்கம்

அப்பொழுது சென்னையில் இருந்த வித்துவான்கள் : திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவான் * ஸ்ரீ தாண்டவராயத் தம்பிரான், காஞ்சீபுரம் மகாவித்துவான் சபாபதி முதலியார், எழும்பூர்த் திருவேங்கடாசல முதலியார், திருத்தணிகை விசாகப் பெருமாளையர், திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளை, † போரூர் வாத்தியார் அஷ்டாவதானம் வீராசாமி செட்டியார், புரசை அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியார் முதலியவர்கள்

இவர் கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், காஞ்சிப்புராணம் முதலிய சைவநூல்களிலும் சைவப் பிரபந்தங்கள் பலவற்றிலும் திருவாரூர்த் தலபுராணம் முதலியவற்றிலும் உள்ள ஐயங்களைக் காஞ்சீபுரம் சபாபதி முதலியாரிடத்தும், கல்லாடம், திருவாசகம் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் திருக்குறள் - பரிமேழகருரை முதலியவற்றிலுள்ள ஐயங்களைத் திருவம்பலத்தின்னமுதம் பிள்ளையிடத்தும் கேட்டுத் தெளிந்தனர். எழும்பூர்த் திருவேங்கடாசல முதலியார் கம்பராமாயணம் முதலிய பெரிய காப்பியங்களிலும் செவ்வைச்சூடுவார் பாகவதத்திலும் திவ்யப்பிரபந்த வியாக்கியானங்களிலும் முறையே பாடங் கேட்டு நல்ல பயிற்சி உடையவரென்பதைத் தெரிந்து அவற்றிலுள்ள ஐயங்களை அவரிடத்து வினவித் தெளிந்தனர். இம்மூவர்களிடமும் இருந்த அரிய நூல்களைப் பெற்றுப் பிரதி செய்துகொண்டு பாடங் கேட்டும், பின்னும் சென்னையில் ஆங்காங்குள்ள கற்றுத் தேர்ந்த பெரியோரிடத்து ஒழிந்த காலங்களிற் சென்று அவர்களுக்கு என்ன என்ன நூல்களிற் பயிற்சி உண்டோ அவற்றை முன்னதாக அறிந்து கொண்டு அந்நூல்களைக் கேட்டுத் தெளிந்தும் மனமகிழ்ச்சியோடு காலங்கழிப்பாராயினர். ஒவ்வொரு தினத்தும், பகலின்

---

* இவர் சென்னையில் கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெருவிலுள்ள திருவாவடுதுறை மடத்தில் இருந்து விளங்கியவர்.

† இவர் கச்சியப்ப முனிவர் சென்னையிலிருந்து விநாயக புராணத்தை அரங்கேற்றியபொழுது சிறப்புப்பாயிரம் அளித்த பெரியார்களுள் ஒருவர்.

முற்பாகத்திற் காஞ்சீபுரம் சபாபதி முதலியாரிடத்தும், பிற்பகலில் எழும்பூர்த் திருவேங்கடாசல முதலியாரிடத்தும், அஸ்தமனத்திற்குப் பின்பு மயிலாப்பூரில் உள்ள திருவண்ணாமலை மடத்தில் இருந்த திருவம்பலத்தின்னமுதம் பிள்ளையினிடத்தும் சென்று அவரவர்களுக்கு ஆக வேண்டிய எழுதுதல் ஒப்பு நோக்குதல் முதலிய காரியங்களை முன்னரே அறிந்து ஒழுங்காகச் செய்து, அவர்கள் அன்போடு பாடம் சொல்லுதலைக் கேட்டுவருதல் இவருக்கு இயல்பாக இருந்தது. அம் மூவர்களுள் யாருக்கேனும் பாடஞ்சொல்வதற்கு நேர மில்லையாயின் அதனை முன்பே தெரிந்துகொண்டு, அக்காலத்தில் மற்றப் பெரியோர்களிடத்துச் சென்று வேண்டியவற்றைத் தெரிந்து கொள்வார். காலத்தின் அருமையை அறிந்தவராதலின் அரிதின் வாய்த்த இச்சந்தர்ப்பத்தைக் கணமேனும் வீண்போக்கக் கூடாதென்னும் எண்ணம் மிக உடையராயினர்.

இடையிடையே ஓய்வுகாலம் நேருமானால் தம்மிடம் பாடங் கேட்க விரும்பினவர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பிய நூல்களைப் பாடஞ் சொல்லி வருவார்.

சபாபதி முதலியார், திருவேங்கடாசல முதலியார், திருவம்பலத்தின்னமுதம் பிள்ளை யென்னும் மூவரும் ஒருவருடைய வீட்டிற்கு ஒருவர் போய் நூலாராய்ச்சியின் விஷயமாக ஒருவரோடொருவர் அளவளாவி இன்புறுவது வழக்கம். அக்காலங்களிலெல்லாம் அவர்கள் பிள்ளையவர்களுக்குத் தமிழ் நூல்களிலுள்ள வேட்கைப் பெருக்கத்தையும் இயற்கையறிவினையும் முன்னரே இவருக்கு அமைந்திருக்கும் அகன்ற நூலாராய்ச்சிப் பெருமையையும் ஞாபகசக்தியையும் அடக்கத்தையும் தருக்கின்மையையும் நட்புடைமை முதலியவற்றையும் குறித்து வியந்தார்கள். இவர் சந்தேகமென்று வினவுகின்ற வினாக்களிற் பெரும்பாலன அவர்களுக்குப் புதிய விஷயங்களை அந்தச் சமயங்களில் தோன்றச் செய்யும்; விடை தரவேண்டி மேன்மேலும் பல நூல்களை ஆராயும்படி அவர்களை அவை தூண்டும். இவருடைய பாடல்களையும், அவற்றிலுள்ள நயங்களையும் அவர்கள் அறிந்து இவருடைய ஆற்றலைப் பாராட்டினார்கள். இளமையிலே இவ்வளவு நல்லாற்றல் வாய்ந்தமை யாருக்குத்தான் வியப்பைக் கொடாது?

மழவை மகாலிங்கையரைச் சந்தித்தது

அவர்கள் மூவரும் இவரை மகாலிங்கையருக்குக் காட்டி அவரை மகிழ்விக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்தார்கள். அந்த விருப்பம் இவருக்கும் நெடுநாளாக இருந்துவந்தது. ஓர் ஆதிவாரத்தில் மேற்கூறிய மூவர்களும் வேறு சிலரும் இவரை அழைத்துக்கொண்டு மழவை மகாலிங்கையருடைய வீட்டிற்குப் போனார்கள்.

மழவை மகாலிங்கையரை அறியாதவர் யாவர்? மதுரைக்குக் கிழக்கே யுள்ள மழவராயனேந்தலென்பது அவர் ஊர். அப்பெயரின் மரூஉவே மழவை யென்பது. மகாலிங்கையர், திருத்தணிகை விசாகப்பெருமாளையரிடத்தும் அவர் சகோதரர் சரவணப்பெருமாளையரிடத்தும் தமிழ் நூல்களை முறையே பாடங்கேட்டவர்; கேட்டவற்றை ஆராய்ந்து தெளிந்தவர்; கம்பராமாயணம், திருத்தணிகைப்புராணம் முதலிய பெருங் காப்பியங்களில் நல்ல பயிற்சி உள்ளவர்; இலக்கண அறிவை விசேஷமாகப் பெற்றவர்; அஞ்சா நெஞ்சினர்; விரைந்து செய்யுள் செய்யும் ஆற்றலுடையவர்; ஸங்கீத லோலர்; சிநேக வாத்ஸல்ய சீலர்; ஆதிசைவகுல திலகர்; தாண்டவ ராயத் தம்பிரானுக்கு உயிர்த்தோழர்; பிற்காலத்தில் ஆறுமுக நாவலர் சென்னைக்கு வந்திருந்தபொழுது, பலருடைய வேண்டுகோட் கிணங்கி அவரெழுதிய பைபிள் தமிழ் வசன புத்தகத்தைப் பரிசோதித்தற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றவர்.

சபாபதி முதலியார் முதலியவர்கள் பிள்ளையவர்களை அழைத்துக்கொண்டு அவர் வீட்டிற்குச் சென்றபொழுது அவர் அவர்களை மகிழ்வுடன் வரவேற்றுத் தக்க இடங்களில் இருக்கச் செய்து தாமும் இருந்தார். பிள்ளையவர்கள் வணக்கத்தோடு ஒரு பக்கத்தில் இருந்தனர். மகாலிங்கையர் இவரைச் சுட்டி "இவர் யார்?" என்றார். சபாபதி முதலியார், "இவர் இருப்பது திரிசிரபுரம்; மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை யென்பது இவருடைய பெயர். இந்த ஊருக்குச் சில காரியமாக வந்திருக்கிறார். உங்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்று விரும்பினார்; தமிழ் பயின்றவர்; செய்யுட்களை இயற்றும் பயிற்சியு முடையவர்" என விடை கூறினார். தமிழ் பயின்றவர் என்றதைக்

கேட்ட மகாலிங்கையர் இவரை நோக்கி, "நீர் எந்த நூல்கள் வாசித்திருக்கிறீர் ?" என்றார். இவர் தாம் படித்த நூல்களின் பெயர்கள் சிலவற்றைச் சொன்னார். பின்னர் அவர், "ஏதாவது ஒருபாடல் சொல்லும்" என்றார். உடனே இவர்.

"இரசத வரையமர் பவள விலங்க
 விடம்படர் பைங்கொடியே
இமையவர் மகிழ்வொடு புகழுஞ் சிமயத்
 திமயம் வரும்பிடியே
சரணிணை பவருட் டிமிரஞ் சிதறச்
 சாரு மிளங்கதிரே
சதுமறை யாலு மளப்பரி தான
 தயங்கு பொலாமணியே
மரகத வரையிள கியவெழி லெனவெழில்
 வாய்த்த செழுஞ்சுடரே
மதுரித நவரச மொழுகக் கனியும்
 வளத்த நறுங்கனியே
தரணி மிசைப்பொலி தருமக் குயிலே
 தாலோ தாலேலோ
தழையுந் தந்தி வனத்தமர் மயிலே
 தாலோ தாலேலோ"

(தாலப். 6)

என்னும் பாடலைப் பொருள் விளங்கும்படி மெல்லச் சொன்னார். இவர் செய்யுளை அவ்வாறு சொல்லும் முறையினாலே அவர் இவர் நல்ல அறிவுடையராகவிருக்க வேண்டுமென் றெண்ணினார். 'இப்பாடல் ஒரு பிள்ளைத் தமிழில் உள்ளதுபோலிருக்கிறது. சொற்களும் பொருளும் நயம்பெற இதில் அமைந்துள்ளன. இப்பிள்ளைத் தமிழ் எந்தக் கவிசிகாமணியின் வாக்கோ ! இந்த நூல் அந்தத் திரிசிரபுர முதலிய இடங்களில் மட்டும் வழங்குகின்றதுபோலும் ! இதன் பெயரையாவது இவ்வூரில் ஒருவரும் நம்மிடத்துச் சொன்னாரில்லையே !' என்று பலவாறாக நினைந்து இவரை நோக்கி, "இச்செய்யுள் எந்த நூலி லுள்ளது ?" என்று கேட்டார். இவர் வணக்கத்தோடு, "அடியேன் இயற்றிய அகிலாண்டநாயகி பிள்ளைத் தமிழில் உள்ளது" என்றார். உடனே அவர் மிகவும் வியப்புற்று,

இவ்வளவு அருமையான நூலைச் செய்த இவர் அடங்கியிருப்பது எவ்வளவு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது ! இவர் எவ்வளவோ நூல்களைப் படித்திருக்கவேண்டுமே ! எவ்வளவோ செய்யுட்கள் செய்து பழகியிருக்கவேண்டுமே ! அளவற்ற பாடல்களைச் செய்திருந்தால்தானே இங்ஙனம் செய்யுள் செய்ய வரும் ! இவருடைய அடக்கமே அடக்கம் ! இவரைப் போன்றவர்களை இதுகாறும் யாம் கண்டிலேமே ! இங்ஙனம் இருப்பதன்றோ கல்விக்கழகு !' என்று தம்முட் பலவாறாக நினைத்து இவரை நோக்கி, தயைசெய்து இச்செய்யுளை இன்னும் ஒருமுறை சொல்லுங்கள் " என்று சொல்லி இரண்டு மூன்று முறை சொல்லுவித்துக் கேட்டார். பின்னும் அந்நூலிலிருந்து சில செய்யுட்களைச் சொல்லும்படி செய்து கேட்டு அவற்றின் பொருட் சுவைகளை நுகர்ந்து இன்புற்றார். பின்பு சிறிது நேரம் யோசித்து. "நானும் ஒருபாடல் சொல்லுவேன் ; கேட்க வேண்டும்" என்று கூறி,

" தருமைவளர் குமரகுரு முனிவன் கல்வி
சார் * பகழிக் கூத்தனெனத் தரணி யோர்சொல்
இருவருமே நன்குபிள்ளைத் தமிழைச் செய்தற்
கேற்றவரென் றிடுமுறைவெந் நிட்டதம்மா
அருமைபெறு † காவையகி லாண்ட வல்லி
யம்மைமேன் மேற்படிநற் றமிழை யாய்ந்து
சுருதிநெறி தவறுத குணன்மீ னாட்சி
சுந்தரமா லன்பினொடு சொல்லும் போதே "

என்னும் செய்யுளைச் சொல்லிக் காட்டினர். அப்பால், சபாபதி முதலியார் முதலியவர்களை நோக்கி, "இவ்வளவு படித்துப் பாடத் தெரிந்தும் இவர்கள் எவ்வளவு அடக்கமா யிருக்கிறார்கள் ! என்ன ஆச்சரியம் !" என்று வியந்து பாராட்டினர். கேட்ட சபாபதி முதலியார், "அதைத்தான் நாங்கள் அறிவிக்க வந்தோம்" என்றார். மகாலிங்கையர் இவருடைய வரலாற்றை விசாரித்து வியந்து புகழ்ந்துவிட்டு, பின்பு இவரைப் பார்த்து, "இந்நூல் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பெற்றதோ?

* இவர் இயற்றிய நூல் திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்.

† காவை - திருவானைக்கா.

இல்லையாயின் விரைந்து பதிப்பித்துவிடவேண்டும். படித்தவர்களுக்கு இது நல்ல இனிய விருந்தாக விளங்கும்" என்று அன்புடன் சொன்னதோடு, "நீங்கள் இந்நகரில் எவ்வளவு நாள் இருத்தற்கு எண்ணியிருக்கிறீர்கள்? வேறு எவ்வளவு காரியங்கள் இருப்பினும் என்னோடு கூடவிருந்தே பெரும்பாலும் பொழுதுபோக்கவேண்டும். உங்களுக்கு ஆகவேண்டிய காரியம் என்னவிருந்தாலும் அதனைச் செவ்வனே செய்துமுடித்தற்குச் சித்தனாகவிருக்கிறேன்; யோசிக்கவேண்டாம்" என்று மிகவும் வற்புறுத்தினார். அங்ஙனம் செய்விக்க வேண்டுமென்று சபாபதி முதலியார் முதலியோரையும் கேட்டுக்கொண்டனர். இவர் அவர்களுடைய குறிப்பையறிந்து அங்ஙனம் செய்வதாகவே உடன்பட்டனர். அப்பால் எல்லோரும் மகாலிங்கையரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தத்தம் உறைவிடம் சென்றார்கள்.

பிள்ளையவர்கள் அக்காலந் தொடங்கி மகாலிங்கையரோடு பழகுதலை மிகுதியாக வைத்துக்கொண்டு அவரிடம் நன்னூல் விருத்தியுரை, காரிகையுரை, தண்டியலங்காரவுரை, நாற்கவிராச நம்பி யகப்பொருளுரை முதலியவற்றிலும் பிறவற்றிலும் தமக்கிருந்த ஐயங்களைக் கேட்டுத் தெளிந்து அதுவரை தமக்கு அகப்படாமல் இருந்ததாகிய இலக்கணக்கொத்துரையையும் அவர்பாற் பாடங் கேட்டனர். இலக்கணக்கொத்துரையை மகாலிங்கையர் இவரிடம் கொடுத்தபொழுது, "இந்த நூலைப் பெறவேண்டு மென்னும் ஆர்வத்தினாற் பல இடங்களில் தேடினேன்; திருவாவடுதுறை மடத்திலும் சென்று மிக முயன்றேன்; கிடைக்கவில்லை. பின்பு நண்பர் தாண்டவராயத் தம்பிரானவர்களிடத்தே பெற்றேன். இதனை மிகவும் ஜாக்கிரதையாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்" என்றார், இவர் அதனைப்பெற்றுப் பிரதிசெய்துகொண்டார். அவர் எவ்வெவ்விடங்களுக்குப் போவதாக இருந்தாலும் இப் புலவர் பெருமானைத் தம்முடைய வண்டியிலேயே வைத்துக்கொண்டு சென்று மீளுவதும், அக்காலங்களில் இலக்கண சம்பந்தமான சல்லாபமே இவருடைய விருப்பத்தின்படி இவரிடம் மிகுதியாகச் செய்வதும், தமக்குத் தோற்றுதவற்றை இவர்பால் தெரிந்து கொள்வதும் அவருக்கு வழக்கமாக இருந்தன.

ஒருநாள் பல இடங்களுக்குப் போதற்கு இருவரும் வண்டியொன்றில் ஏறிப் புறப்பட்டபொழுது, பிள்ளையவர்கள் மகாலிங்கையரைப் பார்த்து, "நீங்கள் காலேஜில் இலக்கணக் கேள்விகளை எவ்வாறு கேட்பது வழக்கம்?" என்று கேட்டார். அவர் ஒரு பாடலைச் சொல்லச் சொல்லி அந்தப் பாடலில் அமைந்துள்ள சொன்முடிபு பொருண்முடிபுகளையும் புணர்ச்சி விதிகளையும் பிற இலக்கணங்களையும் கேட்டுக்கொண்டே வந்தனர். அவ்வாறு கேட்டு வருகையில் நன்னூலிலுள்ள பெரும் பான்மையான இலக்கண விதிகளும் பிற இலக்கண நூல் விதிகளும் அவ்வொரு பாடலில் அமைந்தவற்றைக்கொண்டே கேட்டுவிட்டனர். பார்க்கவேண்டிய இடங்களுக்கெல்லாம் போய்ப் பார்த்து வீடு திரும்பும் வரையில் ஒவ்வொரு பாட்டிலுள்ள இலக்கண அமைதிகளையே பல வகையாகக் கேட்பதிலும் விடையளிப்பதிலும் பொழுது சென்றது. அதனால் பல விஷயங்கள் இவருக்குப் புதியனவாகத் தெரியவந்தன. இவ்வாறு இருவரும் அளவளாவிப் பல விஷயங்களை அறிந்தும் அறிவித்தும் வந்தனர். "கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்" அன்றோ?

அகிலாண்டநாயகி பிள்ளைத்தமிழ் அச்சிடப்பட்டது

மகாலிங்கையர் முன்னரே வற்புறுத்தியபடி அகிலாண்டநாயகி பிள்ளைத்தமிழ் திரிசிரபுரம் லட்சுமண பிள்ளையின் பொருளுதவியால் புரசபாக்கம் பொன்னம்பல முதலியாரால் மகாலிங்கையர் முதலிய பலர் வழங்கிய சிறப்புப் பாயிரங்களோடு அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறியது.

திரிசிராமலை யமகவந்தாதி முதலிய நூல்களையும் இவர் பதிப்பிக்க எண்ணியிருந்தும் பொருள் முட்டுப்பாட்டால் அவ்வாறு செய்ய இயலவில்லை.

இடையிடையே வக்கீலிடம் சென்று ஹைகோர்ட்டிலுள்ள வழக்கின் நிலைமையைத் தெரிந்து லட்சுமண பிள்ளைக்கு அச்செய்தியை எழுதி அனுப்பியதோடு தமக்குச் சென்னையில் மேன்மேலும் கிடைத்துவந்த கல்விப் பயனையும் நூல்களையும் அவருக்கு நன்றியறிவொடு தெரிவித்துக்கொண்டு வந்தார்.

சபாபதி முதலியார் முதலிய பெரியோர்கள் இவரை ஒரு மாணுக்கராக நினையாமல் தம்மை ஒத்தவராகவே பாவித்து மரியாதையோடு நடத்திவந்தார்கள். புதிய நூல் இயற்று பவர்கள் சபாபதி முதலியார் முதலியவர்களிடத்திற் சிறப்புப் பாயிரம் வாங்கும்பொழுது அவர்கள் மூலமாகப் பழக்கஞ்செய்து கொண்டு இவருடைய சிறப்புப் பாயிரங்களையும் பெற்று மகிழ்ந்து பதிப்பித்து வந்தார்கள்.

'நீங்கள்' என்பதற்குப் பிரயோகம் காட்டியது

ஒரு நாள் எழும்பூர்த் திருவேங்கடாசல முதலியார் வீட்டிற்கு இவர் போனபொழுது அவராற் பதிப்பிக்கப் பெற்று வைத்திருந்த கம்ப ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தை எடுத்துப் பார்க்கையில் குகப்படலத்தில், "நைவீரலீர்" என்ற 97-ஆம் செய்யுளில் 'நீங்களைவீரும்' என்ற தொடர்* 'நீர்களைவீரும்' என்று பதிப்பிக்கப்பட்டிருந்ததை யறிந்து முதலியாரவர்களைப் பார்த்து, "ஐயா, நீங்களென்பதே பாடமன்றோ? இதில் நீர்களென்று இருக்கிறதே" என்று வினவினர். அவர், "நீங்களென்பதற்குப் பிரயோகம் இல்லையே. கள் விகுதி யேற்ற நிலைமொழி இன்னதென்று தெரியவில்லையே" என்றார். உடனே இவர், "இந்தப் பிரயோகம் பழைய நூல்களிற் காணப்படுகின்றதே.

"ஆங்கது தெரிந்து வேதா
வாவிகள் வினைக்கீ டன்றி
நீங்களிவ் வாறு செய்கை
நெறியதன் றென்ன லோடும்' (கந்த. உருத்திரர். 10)

என்பதில் எதுகையிலேயே நீங்களென்பது வந்திருக்கின்றதே" என்றார். அதனைக் கேட்ட முதலியாரவர்கள், "தம்பீ! உங்களுக்கு ஞாபகமுள்ளது எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வரவில்லையே. ஒரு சொல்லின் உருவத்தைப் புலப்படுத்துவதற்குரிய மேற்கோள்களை நீங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பது வியக்கத்தக்கதே!" என்று பாராட்டினர்.

---

* அவர் பதிப்பிலும் அதனைப் பின்பற்றி அச்சிடப்பெற்ற பிற பதிப்புக்கள் சிலவற்றிலும் 'நீர்கள்' என்றே யிருத்தலை இன்றும் காணலாம்.

திரிசிரபுரம் மீண்டது

இவ்வாறு சற்றேறக்குறைய ஒருவருட காலம் இவர் சென்னையில் இருந்தார். பின்பு லட்சுமண பிள்ளையினுடைய வழக்கு முடிவடைந்தமையினாலும், தாம் வந்து பல நாட்களானமையினாலும் இவர் திரிசிரபுரத்திற்குப் புறப்பட்டுச் செல்ல எண்ணினார். சென்னையிலுள்ள பல பண்டிதர்களைப் பிரிவது இவருக்குத் தாங்கொணா வருத்தத்தை உண்டாக்கியது. சபாபதி முதலியார் முதலியவர்களுக்கும் இவரிடம் பாடங் கேட்ட மாணவர்களுக்கும் இவர் பிரிவு அவ்வாறே இருந்தது.

> " உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரிதல்
> அனைத்தே புலவர் தொழில் "

என்பது உண்மையன்றோ? அப்பால் எல்லோரிடமும் விடை பெற்றுக்கொண்டு அரிதிற் சென்னையை விட்டுப் புறப்பட்டார். சபாபதி முதலியார் இவரைப் பார்த்து, " உங்களுடைய பிரிவை நினைந்தால் மனம் கலங்குகின்றது. உங்களுடைய அருமை பழகப் பழக அதிகமாக விளங்கியது. உங்களால் தமிழுலகம் பெரும்பேறடையப் போகின்றதென்பதை நினைந்து என் நெஞ்சம் அளவற்ற மகிழ்ச்சியை அடைகின்றது. இறைவன் உங்களுக்குத் தீர்க்காயுளையும் அரோக திடகாத்திரத்தையும் அளித்தருளவேண்டும். அடிக்கடி கடிதம் எழுதவேண்டும் " என்று சொல்லி விடை கொடுத்தனுப்பினார்.

8. கல்வியாற்றலும் செல்வர் போற்றலும்

அப்பால் திரிசிரபுரத்தில் இருந்து வழக்கம்போலவே இக் கவிஞர்பிரான் தாம் செய்யவேண்டியவற்றை ஒழுங்காகச் செய்தும் பிறரைக் கொண்டு செய்வித்தும் வருவாராயினர். சென்னையில் இருந்தபோது பழகிய அறிஞர்களுள் ஒவ்வொருவரிடத்தும் இன்ன இன்ன விதமான திறமைகள் உள்ளன

வென்று கவனித்து அவற்றைத் தாமும் பயிலவேண்டும் என்று பயின்றுவந்தார். அதனால், செய்யுட்களுக்குப் பொருள் கூறுதல், இலக்கண விஷயங்களை எடுத்தாளல், பதசாரம் சொல்லுதல், நூல்களை ஆராய்தல் முதலிய பல வகையான பயிற்சிகள் இவர்பால் முன்னையினும் சிறந்து விளங்கின. பலவகை மாணாக்கர்கள் வந்து வந்து தாம் கேட்டற்குரிய பாடங்களைக் கேட்டுவந்தனர்.

பெரும்பாலும் இவர் ஆண்டார் தெருவி லிருந்த சிதம்பரம் பிள்ளை யென்பவரது வீட்டு மெத்தையிலும் கீழைச் சிந்தாமணியி லுள்ள சொர்க்கபுரம் மடத்திலும் இருந்து காலங் கழித்து வந்தனர்; ஆகாரத்துக்காக மட்டும் தம் வீட்டுக்குப் போய் வருவார். ஏதாவது விஷயங்களைக் கொடுத்து மாணவர்களைப் பாடும்படி பழக்குவிப்பார்; அவர்கள் செய்யமுடியாமல் வருந்துகையில் தாம் அவற்றை முடித்துக் காட்டுவார்.

படிப்பவர்கள் தம் இடஞ் சென்றபின் தினந்தோறும் இரவில் ஓய்வு நேரங்களில் புதியனவாகக் கிடைத்த நூல்களை இவர் பனையேட்டிற் பிரதிசெய்தலும் தனியே யிருந்து வெகு நேரம் படித்துக்கொண்டிருத்தலும் வழக்கம். இரவில் இவர் தூங்குங் காலம் மிகவும் குறைவானதே.

இவருடைய புகழ் தமிழ்நாடெங்கும் பரவி எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் குடிகொண்டு விளங்கிற்று. அக்காலத்தில் தாம் இயற்றிய நூல்களை இவருக்குக் காட்டித் திருத்திக்கொள்வதற்கும், அவற்றிற்குச் சிறப்புப்பாயிரம் பெறுவதற்கும், அவற்றை அரங்கேற்றும் காலத்தில் உடன் இருப்பதற்காக அழைப்பதற்கும், தம்மைச் சார்ந்தவர்களைப் படிப்பித்தற்குக் கொண்டுவந்துவிடுதற்கும், படித்த நூல்களில் தமக்குள்ள ஐயங்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கும் பற்பலர் வந்து போவாராயினர்.

புதல்வர் ஜனனம்

இங்ஙனம் இருந்துவருகையில் இவரது இருபத்தொன்பதாவது பிராயமாகிய சோபகிருது வருஷம் ஆடி மாதம் 14ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை இரவில் இவருக்கு ஒரு புதல்வர் பிறந்

தனர். அக்குமாரருக்கு இவர் தம்முடைய தந்தையாரின் பெயராகிய சிதம்பரம் என்ற நாமத்தையே வைத்து அழைப் பாராயினர்.

பட்டீச்சுரம்போய் மீண்டது

சில மாதங்கள் சென்றபின் பட்டீச்சுரம் நமச்சிவாய பிள்ளை முதலியோர்கள் விருப்பத்தின்படி இவர் சில அன்பர்களுடன் சென்று பட்டீச்சுரத்தில் அவர்களால் ஆதரிக்கப்பெற்றுச் சில நாள் தங்கியிருந்தார். இவர் அங்கிருப்பதைத் தெரிந்து பட் டீச்சுரத்தைச் சார்ந்த *முழையூரில் தனவந்தராகவிருந்த வையாபுரி பிள்ளை யென்பவர் இவரை உபசாரத்துடன் அழைத் துச் சென்று ஆறை வடதளி அல்லது வள்ளலார் கோயிலென் னும் தலத்திலுள்ளதான துறையூர் வீரசைவ ஆதீனத்தின் மூலபுருஷரான ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச தேசிகருடைய மடத்தில் இவரை இருக்கும்படி செய்வித்து அன்புடன் ஆதரித்து வந்த தன்றித் தாமும் தம்முடைய அன்பர்களும் கேட்கவேண்டிய நூல்களைப் பாடங்கேட்டு வந்தனர். இங்ஙனம் சில மாதங்கள் சென்றன. அப்பொழுது அந்த மடத்திலிருந்த பல ஏட்டுச் சுவடிகளை இவர் பார்த்தனர்; சிலவற்றை வாங்கிக்கொண்ட னர். இங்ஙனமே அயலூர்களிலிருந்த வேளாளப் பிரபுக்களும் வேறு சிலரும் தத்தம் இடங்களுக்கு இவரை அழைத்துச் சென்று உபசரித்துச் சில நாட்கள் வைத்திருந்து அனுப்பிய துண்டு. அப்பால் திரிசிரபுரம் வந்து மேற்கூறிய சிதம்பரம் பிள்ளையின் வீட்டு மெத்தையிலேயே இருந்து இவர் காலங் கழிப்பாராயினர்.

'புத்தகத்தை வாசித்தால் அழுகை வருமோ?'

இவரைப் பார்த்தற்காக ஒருநாள் அயலூரிலிருந்து முக்கிய நண்பராகிய ஒரு வேளாளப் பிரபு வந்தார். அவர் இவரைக் கண்டு பாராட்டிவிட்டு உண்ட பின்பு சிதம்பரம் பிள்ளைவீட்டின் மேல்மாடத்தில் ஒரு பக்கத்திற் சயனித்துக்கொண்டார். சொல்லவேண்டிய பாடங்கள் முடிந்தவுடன் மாணாக்கர்களை

---

*இது தேவார வைப்புத்தலங்களுள் ஒன்று.

அனுப்பிவிட்டு வேருெரு புறத்திலே இவர் துயின்ருர். துயின் றவர் வழக்கம்போலவே பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் விழித் துக்கொண்டு காஞ்சிப் புராணத்தின் இரண்டாங் காண்டத் துள்ள ஒரு பகுதியைப் படித்து அதன்பாலுள்ள சொற்சுவை பொருட்சுவைகளை நுகர்ந்து இன்புற்றுக் கவிஞர் பெருமா ணுகிய கச்சியப்ப முனிவரது அருமை பெருமைகளை நினைந்து மனமுருகிக் கண்ணீர் வீழ்த்தியும் ஆடையால் கண்களைத் துடைத்தும் படித்துக் கொண்டே இருந்தனர். இப்படி யிருக் கையில் அங்கே அயலிடத்தே துயின்ற புதிய பிரபு விழித் தெழுந்து ஜன்னல் வழியாக வெளிச்சந் தெரிந்தமையால் இவரைப் பார்த்தனர்; இவர் அடிக்கடி கண்களைத் துடைத்துக் கொள்ளுதலையும் படிப்பதையும் கவனித்தார். சிறந்த நூல்களிற் சுவையுள்ள பாகங்களைப் படிக்கும்பொழுது கல்விமான்களுக்கு அடிக்கடி மனம் உருகுமென்பதையும் கண்ணீர் பெருகுமென் பதையும் அவர் அறியாதவர்; ஆதலால், 'ஏதோ இவர் அழு கிருர்' என்று எண்ணிக்கொண்டார். திடீரென்று எழுந்து பரபரப்புடன் வந்து இவர் கையிலிருந்த புத்தகத்தை வெடுக் கென்று பிடுங்கிக் கீழே எறிந்துவிட்டு இவரை நோக்கி, 'ஐயா நீங்கள் வாசித்தது போதும்; நிறுத்துங்கள். இந்த அகாலத்தில் நீங்கள் தூங்காமல் வருந்தி அழுவதற்குக் காரணம் என்ன? ஏதேனும் குடும்பக் கவலை உண்டோ? உங்களுக்கு வேண்டிய வற்றை யெல்லாம் குறிப்பறிந்து செய்வதற்குச் சிதம்பரம் பிள்ளை முதலியவர்கள் இருக்கும்பொழுது எதற்காக இப்படி வருத்தமடையவேண்டும்? மனத்திலிருக்கும் வருத்தத்தை வெளியிடாமற் புத்தகம் வாசிப்பதாகப் பாவனை செய்து கொண்டு ஏன் இப்படி அழுதுகொண்டிருக்கிறீர்கள்? உங்கள் மனத்தில் உள்ளதைச் சொல்லுங்கள். ஏதாயிருந்தாலும் நான் முடித்துவிடுவேன். நீங்கள் வருத்தப்படுவது என்னுடைய மனத்தை வருத்துகின்றது" என்ருர். இவர் அவருடைய பேச்சைக் கேட்டு நகைத்தனர். அவர், "இம்மாதிரி சிரித்து விட்டால் நான் ஏமாந்து போவேனென்று நினைக்கவேண்டாம். என்னதான் சிரித்தாலும் உங்கள் வருத்தம் எங்கே போகும்? உண்மையாகக் கேட்கிறேன்; உங்கள் மனவருத்தம் இன்ன தென்று சொல்லவேண்டும்" என்ருர்.

பிள்ளையவர்கள் : "ஒன்றும் இல்லை ஐயா! இந்நூலை நான் படித்து வரும்போது ஒரு பாகம் என் மனத்தை உருக்கி விட்டது. அதனால் என்னை யறியாமல் கண்ணீர் வந்தது."

அவர் : "புத்தகத்தை வாசித்தால் அழுகை வருமோ? அழுகை நீங்கிவிடுமே! எனக்காகச் சொல்லவேண்டாம். உள்ள தைச் சொல்லுங்கள்" என்று மிகவும் வற்புறுத்திப் பின்னும் வேண்டினர். அவரைச் சமாதானப்படுத்தித் தமக்கு வருத்த மில்லை யென்பதைத் தெரிவித்தற்கு இவர் பெரும்பிரயத்தனம் செய்தார். ஆனாலும் அவருக்கு இவருடைய வார்த்தைகளில் முழு நம்பிக்கை உண்டாகவில்லை. மறுநாட் காலையில் அவரே சிதம்பரம் பிள்ளையிடத்தும் அங்கு வந்த ஏனையோரிடத்தும் முதல் நாள் இரவில் நடந்தவற்றைச் சொல்லி, "பிள்ளைய வர்களை நன்றாகக் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும்" என்று கூறிவிட்டுச் சென்றனர். எல்லோரும் அதனைக் கேட்டு, "இப்படியும் ஒரு மனித ருண்டா!" என்று விம்மிதமுற்றுத் தம்முள் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு மகிழ்வாராயினர். பிள்ளை யவர்களைக் கண்டு அவர்கள் கேட்டபொழுது, அவருக்குத் தம்பா லுள்ள அன்பே அச்செயலுக்குக் காரணமென்று விடை பகர்ந் தார்.

சுப்பராய செட்டியாரைச் சோடசாவதானியாக்கியது

சேது யாத்திரை சென்று திரிசிரபுரத்திற்கு வந்த புரசை அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியார் தம்முடைய நண்பராகிய பிள்ளையவர்களைக் கண்டார். இவர் சில தினம் தம்முடன் இருந்து செல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்; அதற்கு அவர் இசைந்து அவ்வாறே இருப்பாராயினர், அப்பொழுது அவ ருடைய கல்விப் பெருமையையும் அவதான விசேடத்தையும் இவரால் தெரிந்து கொண்ட பல பிரபுக்களும் வித்துவான் களும் அவர் அஷ்டாவதானம் செய்வதைத் தாம் பார்க்க வேண்டுமென்று பிள்ளையவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்கிசைந்து இவர் ஒரு பெரிய சபை கூட்டிச் சபாபதி முதலியாரைக் கொண்டு அஷ்டாவதானம் செய்வித்தபொழுது யாவரும் கண்டு களித்து உபசரித்தனர். அப்பொழுது

அங்கு வந்திருத்த சிரஸ்தெதார் செல்லப்பா முதலியா ரென்ற பிரபு இவரை நோக்கி, “ இவர்கள் அஷ்டாவதானம் செய்தது மிகவும் ஆச்சரியகரமாக இருக்கிறது, இங்ஙனம் செய்யும்படி உங்களுடைய மாணுக்கர்களுள் யாரையேனும் பழக்க முடியுமா ?” என்று கேட்டனர். இவர் அப்பொழுது ஒன்றும் விடைபகராமல் இருந்துவிட்டுச் சபாபதி முதலியார் ஊர் சென்ற பின்னர், தம்முடைய மாணுக்கருள் ஒருவரும் மிக்க ஞாபகசக்தியுள்ளவருமாகிய சுப்பராய செட்டியாரைப் பதினுறு அவதானம் செய்யும்படி சில மாதங்களிற் பயிற்றுவித்து, ஒரு மகாசபை கூட்டி, அதற்கு மேற்கூறிய செல்லப்பா முதலியார் முதலியவர்களை அழைப்பித்து அவர்கள் முன்னிலையில் பதினுறு அவதானமும் செய்யச்செய்து அவருக்குச் சோடசாவதானி யென்ற சிறப்புப் பெயரை அளித்துத் தக்க சம்மானங்களையும் வழங்குவித்தார். அதுமுதல் அவர் பெயர் சோடசாவதானம் சுப்பராயசெட்டியா ரென்ற கௌரவப் பட்டத்துடன் வழங்குவதாயிற்று.

பிரபுக்கள் பாடங் கேட்டல்

அப்பால் இவருடைய பெருமையை அறிந்து வரகனேரியிலுள்ள நாராயணசாமி பிள்ளை யென்னும் செல்வர் ஒருவர் சில நூல்களை இவர்பாற் பாடங் கேட்க நினைந்து தாமே வலிந்து வந்து இவரை அழைத்துச் சென்று மலைக்கோட்டை வாயிலுக்கு எதிரேயுள்ளதும் தமக்குச் சொந்தமானது மாகிய பெரியதொரு வீட்டில் இருக்கச் செய்து இவருக்கும் உடனிருந்தவர்களுக்கும் ஆகாராதிகளுக் குரிய சௌகரியங்களை அமைப்பித்து ஒய்வுகாலங்களில் வந்து தாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய நூல்களைப் பாடங்கேட்டார் ; விரும்பிய பலரையும் கேட்கும்படி செய்து ஆதரித்தும் வந்தார்.

பின்பு உறையூரிலுள்ள அருணசல முதலியாரென்பவர் ஒரு சமயம் மாணுக்கர் முதலியவர்களோடு இவரை அழைத்துச் சென்று தம்முடைய வீட்டிலேயே உபசாரத்துடன் பல மாதங்கள் வைத்திருந்தார். அப்பொழுது அவர் தாம் முன்பு படித்திருந்த நூல்களி லுள்ள ஐயங்களைப் போக்கிக் கொண்ட

தன்றித் திருக்கோவையார் முதலியவற்றிற்கும் பொருள் கேட்டுத் தெளிந்தனர். அவர் செல்வமும் ஈகையும் வரிசையறிதலும் உடையவராதலின் எவ்வகையிலும் இவர் பிறரை எதிர்பாராதபடி தக்க உதவி செய்து வருவாராயினர். அக்காலத்திலே பிள்ளையவர்களுக்குப் பிராயம் 30.

9. அம்பலவாண முனிவரிடம் பாடங் கேட்டல்

திருவாவடுதுறை சென்றது

இப்படி இவர் திருச்சிராப்பள்ளியில் இருந்துவருகையில், திருவாவடுதுறை யாதீனத் தலைவராகிய வேளூர்ச் சுப்பிரமணிய தேசிகரைத் தரிசித்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்னும் விருப்பம் இவருக்கு உண்டாயிற்று ; ஒருநாள் அங்ஙனமே புறப்பட்டுத் திருவாவடுதுறைக்கு வந்துசேர்ந்தார். வந்தகாலத்தில் அவர் சில தினங்களுக்குமுன் * பரிபூரண தசையை யடைந்துவிட்டதாகத் தெரிந்தமையால், "இனி அறியவேண்டிய அரிய விஷயங்களை எவ்வண்ணம் தெரிந்துகொள்வோம்? யார் சொல்லுவார்கள்? 'எல்லாமுடனே கொண்டேகினையே' என்று அவரைப்பற்றி வருந்தித் தம்முடைய வருத்தத்தைச் சில செய்யுட்களாலே புலப்படுத்தினர். அந்த ஆதினத்திற் பரம்பரைக் கேள்வியையுடைய பெரியோர்களிடம் நூதனமாக அரிய நூல்களைப் பாடங்கேட்க எண்ணி அதற்கு ஏற்ற பெரியார் யாரென்று இவர் விசாரித்தபொழுது அங்கேயுள்ளவர்கள் அம்பலவாண முனிவரென்ற பெரியாரே அதற்குத் தக்கவரென்று சொன்னார்கள்.

---

* பரிபூரண தசையை அடைந்தது குரோதிஹு கார்த்திகைமீ கார்த்திகை நட்சத்திரம் (1844).

அம்பலவாண முனிவர் இயல்பு

அவர் வடமொழி தென்மொழிகள் இரண்டிலும் முறையான பயிற்சியுடையவர். பல சிவபுராணங்களிலும் பல பிரபந்தங்களிலும் சைவ சாஸ்திரங்களிலும் அவருக்கு நல்ல ஆராய்ச்சி உண்டு; சிறந்த ஒழுக்கமுடையவர்; இடைவிடாமற் படித்தலிலேயே காலத்தைப் போக்குபவர். மடத்திற் பல தமிழ்நூல்கள் கிடைக்குமாயினும் ஒவ்வொன்றையும் ஒரே அளவுள்ள சுவடிகளில் எழுதி வைத்துக் கொள்வதில் அவருக்கு விருப்பம் அதிகம். அவ்வாறு அவர் எழுதிய சுவடிகள் மிகப் பல. அவர் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்தவராக இருந்தாலும் உலகப் பயிற்சியே இல்லாதவர். யாருக்கேனும் பாடஞ் சொல்லுதலில் அவர் பழகவில்லை. அவர் 96 பிராயத்திற்கு மேற்பட்டு வாழ்ந்திருந்தவர். ஸ்ரீ சூரியனார் கோயிலிலுள்ள ஸ்ரீ சிவாக்கிர யோகிகள் மடத்துத் தலைவராக அம்பலவாண தேசிகராற் பின்பு நியமிக்கப்பெற்றவர்.

அம்பலவாண முனிவரிடம் பாடங் கேட்டது

பிள்ளையவர்கள் ஏனையோர்களால் தூண்டப்பெற்று அவரிடம் சமயம் பார்த்துச் சென்று வந்தனஞ் செய்து தம்முடைய மனக்குறையைத் தெரிவித்துக்கொண்டார். அவர், "மற்றொரு சமயம் வாரும்; யோசித்துச் சொல்லுவோம்" என்றார். அப்படியே மறுநாட் காலையில் இவர் போய் வந்தனஞ் செய்துவிட்டு அவருடைய கட்டளையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நின்றார். "நல்லது; இரும்" என்று அவர் சொல்ல இவர் இருந்தார். "நீர் என்ன என்ன படித்திருக்கிறீர்?" என்று அவர் கேட்டார். இவர் தாம் படித்தவற்றுள் சில நூல்களின் பெயர்களைச் சொன்னார். "அவற்றைச் சிறந்த கல்விமான்களிடம் முறையாகப் பாடங்கேட்டிருக்கிறீரா?" என்று அவர் வினவினர். இவர், 'இவ்விடமிருந்து திருச்சிராப்பள்ளிக்கு எழுந்தருளிச் சில மாதங்கள் இருந்த ஸ்ரீ வேலாயுதசாமியிடத்தும் வேறு சிலரிடத்தும் ஏதோ ஒருவாறு சிலசில நூல்களைக் கேட்டதுண்டு. எனக்குள்ள சந்தேகங்கள் பல; அவற்றையெல்லாம் சாமிகளே தீர்த்தருளவேண்டும்" என்று விநயத்தோடு தெரி

வித்தார். வேறு பலரிடம் இவர் பாடங்கேட்டிருந்தனராயினும், அந்த மடத்தின் தொடர்புடையாரைச் சொன்னால் முனிவருக்குப் பிரீதி உண்டாகுமென்று எண்ணியே இங்ஙனம் கூறினர். அவர், "இந்த ஆதீனத்துச் சிஷ்யர்களுக்கே நாம் பாடஞ் சொல்லுவோமேயல்லாமல் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லுவதில்லை; அது முறையுமன்று" என்று கண்டிப்பாகச் சொன்னர். இவர், "அடியேன் சாமிகளுடைய சிஷ்ய பரம்பரையைச் சார்ந்தவன்தானே? இப்பொழுது அடியேன் கேட்கப்போவதும் சாதாரணமான நூல்களிலுள்ள சிலவற்றின் கருத்துக்களேயல்லாமல் சைவசாஸ்திரங்களல்ல" என்று பலமுறை மன்ருடவும், அவர் சிறிதும் இணங்கவில்லை. 'ஒவ்வொரு நூலையும் எவ்வளவோ சிரமப்பட்டு நாங்களெல்லோரும் கற்றுக்கொண்டு வந்தோம்; அவற்றை மிகவும் எளிதிற் கற்றுக்கொண்டு போகலாமென்று வந்திருக்கிறீரோ? என்று சொன்னர். சொல்லியும் இவர் விடாமற் சென்று சென்று பாடங் கேட்டற்கு முயன்று கொண்டே வந்தார்; சில தினங்கள் இங்ஙனஞ் சென்றன. விடாமல் அலைந்தலைந்து இவர் கேட்டுக்கொள்வதைத் தெரிந்து ஒருநாள் மனமிரங்கி அவர், "இங்கே நீர் முதலிற் படிக்கவேண்டிய நூல் என்ன?" என்று கேட்டனர். "இப்பொழுது கம்பரந்தாதியே" என்ருர் இவர். முனிவர், "நல்லது; ஒரு நல்ல நாள் பார்த்துக்கொண்டு வாரும்" என்ருர்.

அப்படியே நல்லநாள் பார்த்துக்கொண்டு இவர் சென்ருர். அப்போது அவர் புத்தகங் கொணர்ந்தீரா வென்று கேட்கவே, இவர் இல்லை யென்ருர். அவர் சென்று தம்முடைய புத்தகத்தை யெடுத்துவந்து கொடுத்தார். இவர் இருந்தபடியே அதை வாங்கிக்கொள்ள ஆரம்பித்தபொழுது அவர், "என்ன காணும், உமக்குச் சம்பிரதாயமே தெரியவில்லை! நீர் முறையாகப் பாடங்கேட்டவரல்லரென்பது மிகவும் நன்ருகத் தெரிகின்றது. இதற்காகத்தான் நாம் பாடஞ் சொல்லமாட்டோமென்று முன்னமே சொன்னேம். நமக்குக் குற்றமில்லை. இப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பாடஞ் சொன்னல் இடத்தின் கௌரவம் போய்விடுமே" என்று சினக்குறிப்புடன் சில வார்த்தைகள் சொன்னர். இவர், 'வெண்ணெய் திரண்டு வருகையில் தாழி

யுடைந்ததுபோல் நாம் நல்ல பயனை யடையக்கூடிய இச்சமயத்தில் கோபம் வந்துவிட்டதே ! என்ன விபரீதம்? இதற்குக் காரணம் தெரியவில்லையே !' என்று மனம் வருந்தி, "சாமீ, அடியேன் புத்திபூர்வமாக யாதொரு தவறும் செய்யவில்லையே ; அப்படி ஏதேனும் அடியேன் செய்திருந்தால், அதனை இன்னதென்று கட்டளையிட்டால் நீக்கிக் கொள்ளுவேன். அடியேன் நடக்கவேண்டிய நல்வழிகளையும் கற்பித்தருளல் வேண்டும்" என்று பலமுறை பிரார்த்தித்தார். அவர், "நாம் கொடுத்த புத்தகத்தை நீர் இப்படியா வாங்குகிறது ?" என்றார். இவர், எப்படி வாங்குகிறது ? கட்டளையிட்டருள வேண்டும் என, அவர், "இங்கே தம்பிரான்களிடத்திற் படித்துக்கொண்டிருக்கும் குட்டித் தம்பிரான்கள் செய்வதைப் பார்த்துக் கற்றுக்கொண்டு வாரும், போம்" என்றார். இவர், " அங்குத்தியே இந்த ஸம்பிரதாயத்தை விளங்கச் சொல்லவேண்டும்" என்று பலமுறை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டார். அவர், " நூதனமாகப் படிக்கத் தொடங்கும்பொழுது ஆசிரியர்களைப் பத்திர புஷ்பங்களால் முதலில் அர்ச்சித்து வந்தனங்கள் செய்து புத்தகத்தைப் பெறவேண்டும் ; அப்பால் சொல்லெனச் சொல்லல் வேண்டும் " என்று சொன்னார். உடனே இவர் பத்திரபுஷ்பங்களைக் கொணர்ந்து அர்ச்சித்து வந்தனங்கள் செய்து நின்றார். அவர் புத்தகத்தைக் கொடுத்தனர். அதைப் பெற்றுக்கொண்டு மறுமுறை வந்தனஞ்செய்து புத்தகக் கயிற்றை அவிழ்த்துப் படிக்கத் தொடங்கியபொழுது அவர், " நில்லும்; பூசைக்கு நேரமாகி விட்டது ; நாளைக் காலையில் வாரும் " என்றார். இவர், "நல்லவேளையில் தொடங்கிவிட வேண்டாமோ ?" என்றார். " நாம் நல்ல வேளையிற் புத்தகத்தைக் கொடுத்துவிட்டோம். அதுவே போதியது " என்று சொல்லி உடனே அவர் எழுந்து போய்விட்டனர்.

அதன்பின் இவர் அங்கே படித்துக் கொண்டிருந்த மாணாக்கரொவ்வொருவரும் இங்ஙனமே வழிபாட்டோடு தத்தம் பெரியோரிடத்திற் கற்றுக்கொண்டு வருதலையறிந்து தாமும் இங்ஙனமே செய்யவேண்டுவதுதான் முறையென்று நிச்சயித்துக்கொண்டார். பின்பு தம்முடைய உறைவிடஞ்சென்று ஆகாராதிகளை முடித்துக்கொண்டு கம்பரந்தாதியின் முதலைம்பது

பாடல்களை ஒரு சுவடியிற் பெயர்த்தெழுதிக்கொண்டார். மறு நாட் காலை அவரிடம் சென்று முன்பு கூறிய வண்ணம் அர்ச்சித்து வந்தனங்கள் செய்து அப்பால் அவருக்கு விசிறிப் பணிவிடை செய்துகொண்டு நின்றார். அதனால் மிக்க மகிழ்ச்சியுற்ற அவர், "நல்லது; இருந்து படியும்" என்ன, இவர் இருந்து முதற் செய்யுளைப் படித்தார். இவர் பாடங்கேட்கத் தொடங்கினாலும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய பாகம் மிகச் சிலவாகவேயிருக்கு மென்பதை அவர் தெரிந்துகொள்ளாமல் அச்செய்யுளைப் பதம் பதமாகப் பிரித்து விரிவாக அர்த்தஞ்சொல்லி நெடுநேரம் போக்கினர். இந்த முறையில் அந் நூல் சில தினங்களில் முற்றுப்பெற்றது. அதனைக் கேட்டு வருகையில் சைவ சாத்திரக் கருத்துக்களை நுணுகி இவர் வினவுவாராயின் முனிவர், "இப்பொழுது இதனைச் சொல்லக் கூடாது; பின்பு பார்த்துக்கொள்ளலாம்" என்பர். பலநாளிருந்தும் அந்த ஒரு நூலுக்கு மேல் அப்பொழுது ஒன்றும் கேட்க இயலவில்லை.

அப்பால் இவர் அந்த நூல் முற்றுப்பெற்றதையும் அதிலுள்ள அரிய விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டதையுமே பேருதியமாக நினைந்து மகிழ்ந்தனர்; 'இந்த ஆதீன சம்பந்தமுள்ள இவ் வம்பலவாண முனிவர் நமக்கு வித்தியாகுருவாகக் கிடைத்ததே பெரும் பயன்' என்று ஆறுதலுற்றனர். பின்பு அவர்பால் விடைபெற்றுக்கொண்டு இவர் திரிசிரபுரம் வந்து சேர்ந்தார்.

திரிசிரபுரம் வந்தபின்பு இவர் திருவாவடுதுறைக்கு அடிக்கடி சென்று அங்கே கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்திருந்த தம்பிரான்களோடு பழகித் தமக்குள்ள ஐயங்களை வினவித் தெளிந்துகொள்வார். அம்பலவாண முனிவரிடத்துச் சில விஷயங்களைக் கேட்டுக்கொள்வார். அவரிடத்தும் அங்கே உள்ள தம்பிரான்களிடத்தும் சைவ சாஸ்திரங்களை உரைகளுடன் முறையே பாடங் கேட்டுத் தெளிந்தனர். அங்ஙனம் தெளிந்ததை இவர் பின்பு இயற்றிய பிரபந்தங்களிலும் காப்பியங்களிலும் அமைந்துள்ள சைவ சாத்திரக் கருத்துக்கள் புலப்படுத்தும்.

10. பெரியபுராணப் பிரசங்கமும் பாடஞ்சொல்லுதலும்

மாணுக்கர்களிடத்து அன்பும் பாடஞ்சொல்லுதலில் விருப்பமும்

புலரிடத்தும் சென்று சென்று அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்து பலமுறை அலைந்து ஒவ்வொரு நூலையும் சிறிது சிறிதாகக் கற்றுக்கொண்டு வந்தவராதலின், யாதொரு வருத்தமுமின்றி மாணுக்கர்களைப் பாதுகாத்து அவர்களை அலைக்கழியாமல் அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை உடனுடன் கற்பித்து வரவேண்டுமென்ற எண்ணம் இவருக்கு இருந்துவந்தது அதனல், பாடங்கேட்க வரும் செல்வர்களுக்கும் ஏனையோருக்கும் விரும்பிய நூல்களைத் தடையின்றிப் பாடஞ்சொல்லி ஆதரிக்கும் இயல்பு அக்காலந்தொடங்கி இவருக்கு முன்னையிலும் அதிகமாக ஏற்பட்டது. சில ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு ஆகாராதிகளுக்கும் உதவி செய்து வருவாராயினர்.

மாணுக்கர்களிடத்து இவர் காட்டிவந்த அன்பிற்கு எல்லையே இல்லை. தமக்கு ஏதேனும் தீங்கு செய்தாலும் பொறுத்துக்கொள்வார் ; மாணுக்கர்களுக்கு யாரேனும் தீங்கு செய்துவிட்டால் இவருடைய மனம் அதைச் சிறிதும் பொருது. அத் தீங்கு செய்தவர்களை, இவர் பகைவரைப் போலவே நினைந்து கடிந்தொழுகுவார்.

பாடம் சொல்லுவதில் இயல்பாகவே இவருக்கு விருப்பம் அதிகம்- இவருடைய கல்வி வளர்ச்சிக்கும் கவித்துவத்திற்கும் காரணம் இங்ஙனம் பாடஞ் சொல்லிவந்ததே யென்று சில பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிருர்கள்.

பெரியபுராணப் பிரசங்கம்

இங்ஙனம் இருந்துவருகையில் சிலர் இவரிடம் பெரியபுராணத்திற்குப் பொருள் கேட்பாராயினர். பாடங்கேட்பவர்களே யன்றி வேறு சிலரும் வந்து உடனிருந்து கேட்டுச் செல்லுவது வழக்கம். அங்ஙனம் வருபவர்கள் பலரும் கேட்கும்படி பெரியதோர் இடத்தில் இவரைக் கொண்டு பெரிய

புராணப் பிரசங்கம் செய்வித்தால் தமிழ்ச் சுவையையும் பக்தி ரசத்தையும் பலரறிந்து உய்தல் கூடுமே யென்றெண்ணினர் கள். அக்காலத்தில் இத்தகைய காரியங்களைச் செய்வித்தலில் ஊக்கமுடையவராய் அங்கேயிருந்த ஒரு செல்வரிடம் அவர்கள் சென்று தங்கள் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் சொல் லியதற்கு அவர் இணங்கித் தம்முடைய வீட்டில் நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடமொன்றில் நாள்தோ றும் பிரசங்கம் செய்யும்படி இவரைக் கேட்டுக்கொண்டனர். அவ்வாறே பிரசங்கம் நடைபெற்றது. மேற்கூறிய அன்பர் களும் வேறு பலரும் நாடோறும் வந்து கேட்டு மகிழ்வாராயி னர். இவர் உரிய இடங்களிற் சொல்லும் பதசாரங்களும் அப்பொழுதப்பொழுது எடுத்துக் காட்டும் தேவாரம் முதலிய மேற்கோள்களும் சைவ சாஸ்திரக் கருத்துக்களும் எல்லாரு டைய உள்ளத்தையும் கனிவித்தன. அயலூர்களி லிருந்தும் பலர் தினந்தோறும் கேட்பதற்காக வரத்தொடங்கினர். இவ ருடைய புகழ் முன்னையினும் பலமடங்கு எங்கும் பரவியது. இது தெரிந்த அக்கனவான் இவருக்கு மாதந்தோறும் தக்க பொருளுதவி செய்துவருவாராயினர்.

இந்த நிலைமையைக் கண்டு பொருமையுற்ற வேறு மதத்தி னர் ஒருவர் எப்படியாவது இந்தப் பிரசங்கத்தை நடைபெரு மற் செய்துவிட வேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு மேற் கூறிய கனவானிடம் வந்தார். இந்தப் பிரசங்கத்தைச் செய் வித்தலால் தமக்கு மிகுந்த கௌரவம் உண்டாயிற்றென்று எண்ணிக்கொண்டிருந்த அந்தப் பிரபு வந்தவரை நோக்கி, "இங்கே நடக்கும் பெரியபுராணப் பிரசங்கம் எவ்வளவு சிறப் பாக நடக்கிறது, பார்த்தீர்களா?" என்று தம்முடைய நல்ல எண்ணத்தை வெளியிட்டார். கேட்ட அவர், "அதைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் பேசவேண்டு மென்பது என் கருத்து; அதற்காகத்தான் இங்கே வந்தேன்; கேட்டாற் சொல்லுவேன்" என்ருர். தனவான் சொல்ல வேண்டுமென்று கூற, வந்தவர் எந்தவழியாகச் சொன்னல் அந்தப் பிரபுவிற்கு வெறுப்பு உண் டாகுமோ அதைத் தேர்ந்து அவரை நோக்கி மிகவும் தைரி யமாக, "அப்புராணம் மிக்க சுவையுள்ள தென்பதில் யாதொரு சந்தேகமும் இல்லை; ஆனலும் ஒவ்வொரு புராணத்திலு

ஒவ்வொருவர் இறந்தாரென்ற முடிவே அமைந்திருக்கின்றது. அது மங்களகரமாகவில்லை. அதை ஒரு வீட்டில் வைத்து நடத்துவது சுபகரமானதன்றென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். கோயில் முதலிய இடங்களுள் ஒன்றில் வைத்து நடத்தச்செய்தால் உத்தமமாக இருக்கும். தாங்கள் பெரிய குடும்பியாதலாலும் எனக்கு அன்பராதலாலும் இந்த உண்மையைத் தங்களிடம் சொல்லாமலிருக்க என்னால் முடியவில்லை. தங்கள் க்ஷேமத்தை எண்ணியே இதனை இன்று வெளியிட்டேன். இது தங்கள் மனத்திலேயே இருக்கவேண்டும். நான் சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லிவிட்டேன். அப்பால் தங்கள் சித்தம் போலப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி விடை பெற்றுத் தம்மிடம் சென்றார்.

அவருடைய பேச்சைக் கேட்ட அக்கனவானுக்கு மனம் பேதித்துவிட்டது. அவர் தமிழ்ப் பயிற்சியும் நாயன்மார்களிடத்திற் பக்தியும் இல்லாதவர்; ஆயினும் எல்லோரும் விரும்பும் காரியத்தைச் செய்வித்தால் தமக்கு மதிப்புண்டாகுமென்றெண்ணியவர்; பிறர் கூறுவதை அவ்வாறே நம்பிவிடும் தன்மையுடையவர்; ஆதலால் பெரியபுராணப் பிரசங்கத்தைப் பற்றிய ஐயம் அவர் மனத்திற் குடிகொண்டு விட்டது. அந்தரங்கமாகச் சிலரை அழைத்து அதைப் பற்றி விசாரிக்கலானார். கேட்ட அவர்கள், "ஈது என்ன விபரீத உணர்ச்சியாக இருக்கிறது! யாரோ ஒருவன் விஷமம் பண்ணிவிட்டான் போலிருக்கின்றது. இந்தப் பைத்தியக்கார மனுஷ்யரும் இதை உண்மையென்று நம்பிவிட்டாரே! இதை மாற்றுவது மிகவும் அசாத்தியமாயிற்றே!" என்று நினைத்து அதனைப் பிள்ளையவர்களிடம் தெரிவித்தனர்.

இவர் அதனைக் கேட்டுப் புன்னகை கொண்டு அவர்களை அனுப்பிவிட்டு அந்தப்பிரபுவிடம் வந்து, "உங்களுக்குக் கவலையுண்டாயிருப்பது எனக்குத் தெரிந்தது. புராணத்தை இன்றோடே நிறுத்திக்கொள்வேன். அதனாற் குற்றமில்லை" என்று சொல்லி, அன்று அங்கே வந்து சொல்லவேண்டிய பகுதியைச் சொல்லி, முடிவில், "நாளை முதல் இங்கே பிரசங்கம் நடைபெறாது; இங்கே நீங்கள் வந்து அலையவேண்டாம்" என்று

கேட்பவர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டு உரியவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு தம்மிடம் சென்றனர்.

பெரிய புராணப் பிரசங்கம் நின்றுவிட்டதை யறிந்து அவ் வூரிலுள்ள வேறொரு கனவான் தாமே அதனை மேற்கொண்டு நடத்த எண்ணினர். எண்ணியவர் தினந்தோறும் பிரசங் கத்தை மிகவும் சிறப்பாக நடத்துவிப்பதாகவும், நிறைவேறிய வுடன் தக்க சம்மானம் செய்விப்பதாகவும் சில அன்பர்கள் முகமாக இவருக்குச் சொல்லியனுப்பினர். அந்தக் கனவானும் முன்னவரைப் போன்றவரே.

அந்தப் புதிய கனவானது வேண்டுகோளைச் சிலர் இவரி டம் வந்து சொன்னார்கள். கேட்ட இந்தக் கல்விச் செல்வர், "தமிழ்ப் பாஷா ஞானமும் அதில் உள்ளன்புமின்றி வெறுங் கௌரவத்தை மட்டும் உத்தேசித்துத் தொடங்கும் செல்வர்களை நம்பக் கூடாது ; தம்முடைய செல்வ இறுமாப்பினால் எல்லோ ரும் தமக்குக் கீழ்ப்படிந்து தம் இஷ்டம்போல் நடக்கவேண்டு மென்று கருதுவார்கள். அவர்களுடைய தொடர்பே வேண் டாம். ஏழைகளாயினும் பாஷையில் அன்புடையவர்கள் பாற் பெறும் ஆதரவுதான் சிறந்தது" என்று சொல்லி அங்ஙனம் செய்ய உடன்படவில்லை.

பின்பு பல அன்பர்கள் பிள்ளையவர்களிடம் வந்து பெரிய புராணத்தில் எஞ்சிய பாகத்தையும் பிரசங்கம் செய்து பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டனர். அப்படியே வேறு ஓர் இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அது பூர்த்தியாயிற்று. அந்த நகரத்தார் ஒருங்கு கூடித் தக்க சம்மானம் செய்து பிள்ளையவர்களை ஆதரித்தார்கள். அதன் பின்பு அவ்வூரினர் எல்லாரும் பெரிய புராணத்தில் ஈடுபட்டு அதைப் படித்தும் படிப்பித்தும் பொருள் கேட்டுப் பொழுது போக்குவாராயினர்.

இவர் தமிழ் நூல்களை நன்கு பாடஞ் சொல்லி வருதலை அறிந்து சில மாணவர்கள் பிற ஊர்களிலிருந்தும் இவரிடம் வந்து உதவி பெற்றுக் கவலையின்றிப் பாடங் கேட்பாரா யினர்.

தியாகராச செட்டியார்

தியாகராச செட்டியா ரென்பவர் பூவாளூரிலிருந்து வந்து இவரிடம் பாடங் கேட்டவர். அவர் கேட்க வந்த காலம் குரோதி வருஷம் (1840) என்று தெரிகின்றது. பூவாளூரில் வியாபாரத்திலும் பயிர்த்தொழிலிலும் புகழ் பெற்று விளங்கிய ஒரு குடும்பத்தில் அவர் பிறந்தவர். அவருடைய தந்தையாரின் பெயர் சிதம்பரஞ் செட்டியா ரென்பது, பூஸ்திதியும் இருந்தமையால் தியாகராச செட்டியார் வேளாண்மையையும் வியாபாரத்தையும் கவனித்து வந்தார். இளமைதொடங்கிப் பூவாளூரிலும் அயலூர்களிலும் உள்ள அறிஞர்கள்பால் தமிழ்க் கருவிநூல்களைப் பாடங்கேட்டு வந்தனர். இயற்கையாகவே நல்லறிவு வாய்ந்தவராதலின் கற்றவற்றைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து பயன்படுத்திக் கொள்வதிற் சிறந்தவரானார்; "மதிநுட்பம் நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம், யாவுள முன்னிற் பவை."

அவர் வந்து பிள்ளையவர்களிடம் முதலிற் பாடங்கேட்டது திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரென்றும், மற்ற நூல்கள் யாவும் அப்பாற் கேட்கப்பட்டனவென்றும் அவரே சொல்லியிருக்கிறார். கேட்கும் நூற் கருத்துக்களை அவர் ஊன்றிக் கேட்டுப் பயில்வதும் சிந்திப்பதும் தெளிவதும் இவருக்கு அவர்பால் அதிக அன்பை உண்டாக்கின. புதியனவாகச் செய்யுள் செய்யும் வன்மையும் அக்காலத்தில் அவருக்கு இயல்பாக அமைந்திருந்தது, அதனாலும் இக்கவிஞர் தலைவருக்கு அவர்பாலுள்ள அன்பு வளர்ச்சியுற்றது. இவர்பாற் படிக்கவந்த காலந் தொடங்கி நூதனமாகப் பாடங்கேட்க வருபவர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லுதலும் இவர் நூதனமாகச் செய்யும் நூல்களையோ தனிச் செய்யுட்களையோ பனையேட்டில் அப்பொழுது அப்பொழுது எழுதுதலுமாகிய இப்பணிகளை அவர் பிறருக்குக் கொடுத்து விடாமல் தாமே வகித்துக்கொண்டனர். ஒரு நிமிஷமேனும் இவரை விட்டுப் பிரிந்திரார்; புதிய செய்யுட்களை இவர் சொல்லத் தாம் எழுதும்பொழுது அவற்றின் சொல்லின்பம் பொருளின்பங்களை யறிந்து மனமுருகிக் கண்ணீர் வீழ்த்துவார்; அவற்றின் நயங்களைப் பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்லுவார். இவைகளே அவருக்கு உண்டாகிய கல்வி முதிர்ச்சிக்கும் மற்ற

மாணாக்கர்களைக் காட்டிலும் மேற்பட்டு விளங்கியதற்கும் காரண மாக இருந்தன. பிள்ளையவர்கள் செட்டியாரிடம் வைத்திருந்த அன்பு ஒப்பற்றது;

"நெஞ்சுற வருங்கலைகள் கற்குமவர் தம்மளவில்
நேயமிக மாதவர்கள் யார்" (வி—பா. குருகுலச்.)

செட்டியார் பாடல் சொல்லுதலும் பொருள் சொல்லுதலும் செய்யுள் செய்தலும் அவரது குரலும் பிள்ளையவர்கள் பாடல் சொல்லுதல் முதலியவற்றிற்குப் படியெடுத்தாற் போலவே யிருக்கும். பிள்ளையவர்களுக்கு எவ்வளவு புகழுண்டோ அந்தப் புகழுக்கு அடுத்தபடியான புகழைத் தமிழ்நாட்டிற் பெற்று விளங்கினவர் செட்டியாரே.

11. சில பிரபந்தங்களும் தியாகராச லீலையும் இயற்றல்

பூவாளூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

ஒரு சமயத்தில் தியாகராச செட்டியார் முதலியோர்கள் கேட்டுக்கொள்ள இவர் பூவாளூர் சென்றிருந்தார். அப்பொழுது சிலர் விரும்பியபடி பூவாளூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி யென்ற பிரபந்தம் இவரால் இயற்றி அரங்கேற்றப்பெற்றது; சைவ சாஸ்திரங்களைக் கற்றபின்னர்ப் பாடப்பட்டதாதலின் அப்பிரபந்தத்தில் அவற்றின் கருத்துக்கள் அமைந்திருத்தலைக் காணலாம்; அந்நூல் முற்றும் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை; காப்பும் 24 பாடல்களுமே கிடைக்கின்றன.

* ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத் திரட்டு, 2645—69.

பெருந்திருப் பிராட்டியார் பிள்ளைத்தமிழ்

இவர் ஒரு முறை திருத்தவத்துறை (லாலுகுடி) சென்றிருந்த பொழுது அங்கே இருந்த அன்பர்களின் விருப்பப்படி அவ்வூரில் எழுந்தருளியுள்ள பெருந்திருப்பிராட்டியார் (ஸ்ரீமதி) மீது ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் இயற்றினார்.

*தியாகராசலீலை இயற்றத் தொடங்கியது

தியாகராச செட்டியாருடைய குடும்பத்திற்கு வழிபடு தெய்வமாகிய திருவாரூர்த் தியாகராசப்பெருமானைத் தரிசிப்பதற்காக அவருடைய சிறியதந்தையார் முதலியவர்கள் அடிக்கடி திருவாரூர் செல்வதுண்டு. செல்லும்பொழுது இவரையும் உடன் அழைத்துப்போவார்கள்; தாமே தனித்தும் இவர் சில முறை சென்று வருவார். அப்படிச் செல்லுங் காலங்களில் அத்தலத்திற் சில நாட்கள் தங்கி அவ்வூரிலிருந்த வித்துவான்களுடன் சல்லாபம் செய்து மகிழ்ந்தும் மகிழ்வித்தும் வருவார். தக்கவர்கள் இவருடைய கல்வி மேம்பாட்டையும் இவருடைய செய்யுளின் சுவையையும் அறிந்து இவர்பால் நன்மதிப்பு வைத்துப் பாராட்டி வருவார்கள்.

இவர் தம்முடைய 30-ஆம் பிராயத்தில் (குரோதி வருஷம்) பங்குனித் திருவிழாவிற்கு அங்கே சென்றிருந்தார். ஒரு நாள் ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் இருந்து ஆண்டுள்ள அன்பர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் இவருடைய அரிய சம்பாஷணையையும் இவரியற்றிய செய்யுட்களையும் கேட்டு மகிழ்ந்த சில பெரியோர்களாகிய திருக்கூட்டத்தார் பலர் இவரைக் கொண்டு தியாகராச லீலையைச் செய்யுள் நடையிற் செய்விக்க வேண்டுமென்று நெடு நாளாகத் தமக்கிருந்த விருப்பத்தை வெளிப்படையாகச் சொல்லி, செய்யத் தொடங்கும்படி இவரை வற்புறுத்தினார்கள். இவர் அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு இணங்கி அவ்வாறே தியாகராசலீலையைப் பாடத் தொடங்கினார்.

---

* இந்நூல் குறிப்புரையுடன் 1928-ஆம் ஹு பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது.

இதன் வட நூலைப் பெறுவதற்கு இவர் முயன்றகாலத்தில் முதலிற் பதின்மூன்று பகுதிகளும் பதினான்காவது பகுதியிற் பாதியுமே கிடைத்தமையால் அவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு அக்காப்பியத்தை இயற்றத் தொடங்கினார். அப்பால் எத்தனையோ வகையாகப் பலரைக் கொண்டு முயன்றும் அந்நூலின் மற்றைப் பாகம் கிடைக்கவேயில்லை ஆதலால் மேற்பட்ட பகுதி செய்யப்படவில்லை.

இந்நூலின் திருவிருத்தத் தொகை 699. லீலைகள் முந்நூற்றறுபதென்று கேள்வியுற்றமையால் அவற்றிற்குத் தக்கபடி காப்பிய உறுப்புக்கள் விரிவாக இருக்கவேண்டுமென்று நினைந்து கடவுள் வாழ்த்து முதலியன மிக விரிவாகவும் அலங்காரமாகவும் அன்பர்கள் விரும்பியபடி செய்யப்பெற்றன. 'மேற்பட்டுள்ள பாகம் கிடைக்கவில்லையே; இந்நூலைப் பூர்த்தி செய்யும் பாக்கியம் நமக்கில்லையே என்ற வருத்தம் இக்கவிஞர்கோமானுக்கு ஆயுள்பரியந்தம் இருந்துவந்தது. இந்நூலைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டுமென்று யாரேனும் சொன்னால் அப்பொழுது, "ஸ்ரீ தியாகராசப் பெருமான் திருவருள் இது விஷயத்தில் எனக்கு இவ்வளவுதான்!" என்று சொல்லுவார்,

அவ்வக்காலத்திற் பிள்ளையவர்கள் தம் உள்ளத்தில் ஆராய்ந்து தொகுத்து வைத்திருந்த அரிய கருத்துக்களும் இனிய கற்பனைகளும் நிறைந்து விளங்கும் இத்தியாகராசலீலை, தேனீக்கள் பல மலர்களில் உள்ள தேனைப் பலநாள் தொகுத்து அமைத்த தேனிறலைப் போல உள்ளது. இவராற் செய்யப்பெற்ற முதற் காப்பிய மாதலின் இதில் ஒரு தனியான அழகு அமைந்திருக்கின்றது. அக்காலத்திலே இவரோடு பழகிய பலர் இத்தியாகராசலீலைப் பாடல்களை அடிக்கடி அங்கங்கே எடுத்தெடுத்துப் பாராட்டி மகிழ்வதுண்டு.

பிற்காலத்தில் இவர் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து வித்துவானாக விளங்கியபொழுது மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள் பல வித்துவான்களும் செல்வர்களும் நிறைந்த சபையில் இந்நூற் செய்யுட்களைச் சொல்லச்செய்து கேட்டும் கேட்பித்தும் இன்புற்று வருவதுண்டு. ஒருமுறை அங்ஙனம் பலர்

கூடியுள்ள சபையில் ஸம்ஸ்கிருத வித்துவான்கள் பலர் பல காவியங்களிலுள்ள நயமான பகுதிகளை எடுத்துக் கூறிப் பிரசங்கஞ் செய்தார்கள். அப்பொழுது தமிழிலும் அத்தகைய சுவையுள்ள கவிகள் உண்டென்பதை அறிவிக்கக் கருதிய தேசிகரவர்கள் அங்கிருந்த பிள்ளையவர்களைப் பார்த்து, 'தியாக ராச லீலையில் நைமிசப் படலத்தில் விளாமரம் முதலியவற் றைப்பற்றித் தாங்கள் சொல்லியிருப்பதைச் சொல்லவேண்டும்' என்று கட்டளையிட, இவர் அவ்வாறே சொல்லிக் காட்டினார். அவற்றைக் கேட்டு அங்குள்ள வித்துவான்களும் பிறரும் மிக மகிழ்ந்தனர். அவர்களுள், ஸ்ரீ காளஹஸ்தி ஸம்ஸ்தானத்தி லிருந்து வந்திருந்தவரும், சதாவதானம் செய்யும் ஆற்ற லுடையவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவருமாகிய வட மொழி வித்துவா னொருவர், பிள்ளையவர்களது கவித்திறமையில் ஈடுபட்டு மன முருகி, உடனே இவரைப் புகழ்ந்து பொருட் பொலிவை யுடைய ஐந்து சுலோகங்களை இயற்றிச் சொன்னார்.

12. சிவதருமோத்திரச்சுவடி பெற்ற வரலாறு

சுந்தரம்பிள்ளையின் இயல்பு

பிள்ளையவர்களிடம் அக்காலத்துப் படித்த மாணவர்களுள் சுந்தரம்பிள்ளையென்ற ஒருவர் இவரிடத்தில் மிக்க பக்தி உள்ளவராக இருந்தனர். இவருக்கு ஏதேனும் குறையிருக் கின்ற தென்பதை அறிவாராயின் எவ்வாறேனும் முயன்று அதனைப் போக்க முற்படுவார். இவரை யாரேனும் சற்றுக் குறைவாகப் பேசுவதைக் கேட்டால் அவரோடு எதிர்த்துப் பேசி அடக்கி அவரைத் தாம் செய்ததற்கு இரங்குமாறு செய்துவிடுவார்; உலக அனுபவம் மிக உடையவர்; சாதுர்ய மாகப் பேசவல்லவர்; இன்ன காரியத்தை இன்னவாறு செய்யவேண்டுமென்று யோசித்து நடத்தும் யூகி; அவருக்குப்

பல நண்பர்கள் உண்டு. அவருடைய நல்ல குணங்கள் அந் நண்பர்களை அவர் சொற்படி எந்தக் காரியத்தையும் இயற்று மாறு செய்விக்கும்.

சிவதருமோத்திரச்சுவடி பெற முயன்றது

பிள்ளையவர்கள் ஒருசமயம் சென்னையிலுள்ள காஞ்சீபுரம் சபாபதி முதலியாரிடமிருந்து திருத்தணிகைப் புராணத்தை வருவித்துத் தாமே பிரதி செய்துகொண்டு பொருளாராய்ந்து படித்து வருவாராயினர். அப்புராணத்தில் அகத்தியன் அருள் பெறு படலத்திற் சிலபாகத்திற்குச் செவ்வனே பொருள் புலப் படவில்லை. அதைப் பற்றி இயன்றவரையிற் பலரிடத்துச் சென்று சென்று வினவினர் ; விளங்கவில்லை. பின்பு, சிவ தருமோத்திர மென்னும் நூலின் உதவியால் அப்பகுதியின் பொருள் விளங்கு மென்று ஒருவரால் அறிந்தார். உடனே அந்நூல் எங்கே கிடைக்குமென்று விசாரிக்கத் தொடங்கினார்; இன்னவிடத்தி லுள்ளதென்பதுகூடத் துலங்கவில்லை.

பின் பலவகையாக முயன்று வருகையில் அது திரிசிரபுரத் திலுள்ள ஓர் அபிஷேகஸ்தரிடம் இருப்பதாகத் தெரியவந்தது. அவரிடம் சென்று தம்மிடம் அதனைக் கொடுத்தாற் பார்த்துக் கொண்டு சில தினங்களில் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவதாக இவர் பலமுறை வேண்டியும் அவர் கொடுக்கவில்லை. வேறு தக்கவர்களைக் கொண்டும் கேட்கச் செய்தார். அம்முயற்சியும் பயன் படவில்லை ; கேட்குந்தோறும் ஏதேனும் காரணங்களைக் கூறிக்கொண்டே வந்தார் : அது பூசையிலிருக்கிறதென்றும், அதனை அப்பொழுது எடுக்கக்கூடாதென்றும் அதனுடைய பெருமை மற்றவர்களுக்குத் தெரியாதென்றும், அதிலே யுள்ள இரகசியக் கருத்துக்கள் எளிதிலே புலப்படாவென்றும் பல படியாகச் சொல்லிவிட்டார். பலமுறை கேட்கக் கேட்க அவரு டைய பிடிவாதம் பலப்பட்டு வந்தது. பொருள் தருவதாகச் சொன்னாற் கொடுக்கக்கூடு மென்று நினைந்த இவர் தக்க தொகை தருவதாகவும் புத்தகத்தைச் சில தினங்களில் திருப் பிக் கொடுப்பதற்காகத் தக்க பிணை தருவதாகவும் சொல்லிப் பார்த்தார். எந்த வகையிலும் அவர் இணங்கவில்லை. இவர்

தம் முயற்சி சிறிதும் பயன்படாமை கண்டு மிகவும் வருத்த முற்றார். 'புத்தகம் எங்கேயாவது இருக்குமோ வென்று தேடி யலைந்து வருத்தம் அடைந்தோம். இந்த ஊரிலேயே இருப்ப தாகத் தெரிந்தும் கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டாமலிருக் கிறதே! அந்தப் பிடிவாதக்காரருடைய நெஞ்சம் இளகாதா' என எண்ணி எண்ணி நைந்தார்.

ஒருநாள் அவ்வெண்ணத்தினால் மிக்க முகவாட்டத்தோடு இருந்த இவரைப் பார்த்த மேற்கூறிய சுந்தரம்பிள்ளை இவரரு கிற் சென்று வணக்கத்தோடு நின்று, "இவ்வளவு கவலைக்குக் காரணம் என்ன?" என்றனர். இவர், தாம் திருத்தணிகைப் புராணம் படித்துக்கொண்டு வருவதும், அதிலுள்ள அகத்தியன் அருள் பெறு படலத்திற்குப் பொருள் புலப்படாமலிருப்பதும், சிவதருமோத்திரம் இருந்தால் அந்தப் பாகத்தின் பொருளை எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாமென்று கேள்வியுற்றதும், அந் நகரில் உள்ள அபிஷேகஸ்தர் ஒருவரிடம் அந்நூல் இருப்ப தாக அறிந்ததும், பலவகையாக முயன்றும் அதனை அவர் கொடுக்க மறுத்துவிட்டதும் சொன்னார். சுந்தரம்பிள்ளை, "அப்பிரதி அவரிடத்தில் இருப்பது உண்மையாக இருந்தால் எப்படியும் கூடிய விரைவில் அதனைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்; ஐயா அவர்களுக்குச் சிறிதும் கவலை வேண்டாம்" என்று சொல்லிப் போயினர். தாம் பலவாறு முயன்றும் கிடையாத அப்புத்தகம் சுந்தரம் பிள்ளைக்கு மட்டும் எவ்வாறு கிடைக்கு மென்னும் எண்ணத்துடன் இவர் இருப்பாராயினர்.

சுந்தரம்பிள்ளை செய்த தந்திரம்

ஒருநாள் மேற்கூறிய தேசிகருடைய வீட்டிற்கு எதிரே தக்க பிரபு ஒருவர் இரட்டைக் குதிரைகள் பூட்டிய வண்டியொன் றில் வந்து இறங்கினார். முன்னர் ஒரு சேவகன் ஓடிவந்து தேசிகருடைய வீட்டின் இடைகழியில் நின்று, இந்த வீடு இன்னாருடைய வீடுதானோவென்று மெல்ல விசாரித்தான். உள்ளே இருந்த ஒருவர், "ஆம்; நீர் யார்? ஏன் அவரைத் தேடுகிறீர்? வந்த காரியம் யாது?" என்றார். அவன், இன்ன பெயருள்ள ஐயா அவர்கள் உள்ளே இருக்கிறார்களா? அவர்

களோடு தான் வந்த காரியத்தைச் சொல்லவேண்டு மென் ருன். அவர் விரைவாக அவனை அணுகி, "அப்பெயருள்ள வன் நானே ; சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லலாம்" என்ருர்.

இவர்களிருவரும் இங்ஙனம் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், வேருெரு சேவகன் உயர்ந்த விரிப்பொன்றைக் கொணர்ந்து அவ்வீட்டுத் திண்ணையின்மேல் விரித்தான். மற்ருெருவன் திண்டைக் கொணர்ந்து சுவரிற் சார்த்தினன். முன் கூறிய பிரபு வந்து திண்ணையின்மேல் விரிக்கப்பட்ட விரிப்பில் அமர்ந்து திண்டிற் சாய்ந்த வண்ணமாகப் பெருமிதமான தோற் றத்துடன் இருந்தார். திண்ணையின் கீழே உயர்ந்த ஆடையை யும் உடுப்புக்களையும் தரித்து அவற்றிற் கேற்பத் தலைச்சாத் தணிந்த வேலைக்காரர்கள் சிலர் வரிசையாகக் கைகட்டி வாய் பொத்தி அந்தப் பிரபுவின் முகத்தை நோக்கிக்கொண்டே வணக்கத்துடன் நின்ருர்கள். அவர்களைக் கண்டவுடன் உள்ளே நின்று பேசிக்கொண்டிருந்த சேவகன் சரேலென்று வெளியே வந்துவிட்டான்.

இந் நிகழ்ச்சியை வந்து இடைகழியில் நின்று கண்ட தேசிகர், வாயிற்படியின் உட்புறத்தினின்று தெருப்பக்கத்தைப் பார்த்தனர். பார்த்து, 'யாரோ தக்கவரொருவர் பரிவாரங்களு டன் வந்திருக்கின்றனர். வந்தது நம்மைப் பார்ப்பதற்கோ? வேறு யாரைப் பார்ப்பதற்கோ? தெரியவில்லை; எல்லாம் சீக்கி ரம் தெரியவரும். இப்போது இந்தப் பிரபுவினிடம் திடீரென்று நாம் போவது நமக்குக் கௌரவமன்று; அழைத்தாற் போவோம்' என்றெண்ணி உள்ளே சென்று ஓரிடத்திற் பலகை யொன் றில் அமர்ந்து ஏதோ ஒரு புத்தகத்தை எடுத்துப் படித்துக் கொண்டேயிருந்தனர்.

அவர் அப்படி யிருக்கையில் முன்பு அவரோடு பேசிக்கொண் டிருந்த சேவகன் மீட்டும் மெல்ல உள்ளே சென்ருன். தேசிகர் உள்ளே போயிருப்பதையறிந்து, அழைக்கலாமோ ஆகாதோ வென்னும் அச்சக் குறிப்பைப் புலப்படுத்திச் சற்று நேரம் அடி ஓசைப்படாமல் நின்ருன்; பிறகு கனைத்தான். அப்பொழுது அவர், "ஏன் நிற்கிறீர்?" என்று வினவ, அவன், "எசமான வர்கள் உங்களுடைய சமயத்தைப் பார்த்துவரச் சொன்ஞர்

கள் ” என்றான். அவர் மிக்க பரபரப்புடன் எழுந்து நின்று, ‘உள்ளே அழைத்து வரலாமே’ என்றார். அவன், “அவர்கள் இப்போது ஆசௌசமுள்ளவர்களாக இருத்தலால் உள்ளே வரக்கூடவில்லை; திண்ணையிலேயே இருக்கிறார்கள்” என்று மெல்லச் சொன்னான்.

உடனே அவர், ‘நானே வந்து பார்க்கிறேன்; வருவதனால் குற்றமில்லை ” என்று சொல்லிவிட்டுக் கண்டி முதலியவற்றை அணிந்துகொண்டு வெளியே வந்து பிரபுவைப் பார்த்தனர். அவர் அஞ்சலிசெய்து இருக்கும்படி குறிப்பித்தனர். தேசிகர் அப்படியே பிரபுவின் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தனர். அப்பொழுது பிரபுவுடன் வந்த ஒருவர் பக்கத்தில் வந்து நின்றார். அவரைப் பார்த்து இரகசியமாகத் தேசிகர், “இவர்கள் யார்? எங்கே வந்தார்கள்?” என்று மெல்லக் கேட்டார். அவர், “எசமானவர்கள் தென்னாட்டில் ஒரு ஜமீன் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள். தாயார் முதலியவர்களோடு சிதம்பர தரிசனத்திற்காக வந்து இவ்வூரில் இறங்கி ஜம்புநாதரையும் தாயுமானவரையும் ரங்கநாதரையும் தரிசனம் பண்ணிக்கொண்டு மூன்று நாளைக்குக் குறையாமல் இங்கே தங்க வேண்டுமென்று கண்டோன்மெண்டிலுள்ள பங்களா ஒன்றில் இருந்தார்கள். அப்படி யிருக்கும்போது தாயாரவர்களுக்குச் சுரம் கண்டது. எவ்வளவோ செலவிட்டு வைத்தியர்களைக்கொண்டு தக்க வைத்தியம் செய்தார்கள்; ஒன்றாலும் குணப்படவில்லை. நேற்று அவர்கள் சிவபதம் அடைந்துவிட்டார்கள். உடனே தகனம் முதலியவற்றை நடத்தினார்கள். தம்முடைய ஊரில் அவர்கள் இறந்திருந்தால் இன்னும் எவ்வளவோ மேலாகக் காரியங்களை நடத்தியிருப்பார்கள். என்ன செய்கிறது! எல்லாம் தெய்வச் செயலல்லவோ? நம்முடைய செயலில் என்ன இருக்கிறது! இன்று காலையிற் சஞ்சயனமும் நடந்தது. சில விவரங்களை விசாரிப்பதற்கு நினைந்து தக்கவர்கள் யாரென்று கேட்டபொழுது சிலர் உங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதனாலே தான் நேரே இங்கு விஜயம் செய்தார்கள். வேண்டிய பதார்த்தம் விலை கொடுத்தாலும் அவ்விடத்தைப் போல இங்கே அகப்பட மாட்டாது. பண்ணிவைக்கக்கூடிய தக்கவர்களும் அவ்விடத்தைப் போலக் கிடைக்கமாட்டார்களென்றும் தோற்றுகிறது,

எல்லாம் நேற்றுப் பார்த்துவிட்டோம். அதனாலே இன்று இராத்திரி புறப்பட்டு ஊருக்குப்போய் மேற்காரியங்களை யெல்லாம் நடத்த இவர்கள் கருதுகிறார்கள் '' என்றார்.

கேட்ட தேசிகர், '' இந்த ஊரில் எல்லாப் பொருள்களும் கிடைக்கும்; பணம் மட்டும் இருந்தால் எதுதான் அகப்படாது? இவ்வூரிலுள்ள தச்சர், தட்டார், பாத்திரக் கடைக்காரர் முதலிய எவ்வகையாரையும் நான் அறிவேன்; அபரக்கிரியை செய்தற்கும் தக்க இடம் இருக்கிறது. என் கையிற் பணமட்டும் இல்லையே யன்றிச் சொன்னால் எதுவும் இந்த ஊரில் எனக்கு நடக்கும். ஒருவிதமான யோசனையும் பண்ணவேண்டாம். இவ்விடத்திலேயே செய்துவிடுவதாக நிச்சயித்துவிடச் சொல்லுங்கள்'' என்று மிகவும் வற்புறுத்திக் கூறினர். கேட்ட அவர், ''செலவைப் பற்றி எசமான் சிறிதும் யோசனை பண்ணவில்லை. பதார்த்தங்களை வாங்கி வருவதற்கும் வேண்டிய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஸமுகத்திற்கு ஓர் எண்ணமிருக்கிறது. சிவதருமோத்திரமென்று ஒரு புஸ்தகம் இருக்கிறதாம்; இந்த ஸமயம் அதைப் படித்துக்கொண்டே பொழுதுபோக்க வேண்டுமென்பதுதான் அவர்கள் கருத்து. முன்பு பிதாஎசமான் அவர்கள் சிவபதமடைந்த பொழுது கூடச் சில பெரியோர்கள் சொல்லத் தெரிந்து எங்கிருந்தோ வருவித்து அந்த நூலைத்தான் பாராயணம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்களாம். அது கிரந்தமாக இருந்தால் உதவாதாம்; தமிழாகவே இருக்க வேண்டுமாம்; இதற்காகவே அங்கே போகவேண்டுமாம்'' என்று சொல்லிக்கொண்டே வந்தவர் பின்பு மெல்ல, '' இங்கேயே இருந்து முடித்துக்கொண்டு போகலாமே யென்று சிலர் எவ்வளவோ சொல்லியும் காதிலேறவில்லை. இந்தப் புஸ்தகத்தைப் படிக்காமற்போனால் என்ன?'' என்று இரகசியமாகச் சொன்னார்.

அப்போது தேசிகர் அந்தப் பிரபுவை நோக்கி, '' சிவதருமோத்திரம் என்னிடம் தமிழிலேயே உள்ளது. வேண்டுமானால் உபயோகித்துக்கொள்ளலாம். உங்களைப்போன்ற பிரபுக்களுக்கல்லாமல் பின்னே வேறு யாருக்குத்தான் கொடுக்கப் போகிறேன்?'' என்றனர்.

நின்றவர் உடனே பிரபுவின் நோக்கத்தை அறிந்து வந்து அபரக்கிரியைக்குரிய எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு குறிப்பு எழுதித் தரும்படி அவரைக் கேட்டனர். தேசிகர் உள்ளே யிருந்து ஏடு எழுத்தாணிகளைக் கொணர்ந்து விரிவாக ஒரு குறிப்பு எழுதிக்கொடுத்தனர். "ஊரிற் செய்தால் இன்னும் அதிகச் செலவாகும்" என்று பிரபுவைச் சேர்ந்தவர் சொல்ல, "இவ்வளவு செலவு செய்பவர்களே இந்தப் பக்கத்தில் யாரிருக்கிறார்கள் ?" என்று தேசிகர் சொன்னார். கேட்ட பிரபு, "நீங்களே இருந்து எல்லாவற்றையும் நடத்துவிப்பதன்றி வாங்கவேண்டியவற்றையும் உடனிருந்து வாங்கித்தர வேண்டும்" என்று சொல்லி அஞ்சலி செய்து உடனே எழுந்து சென்று வண்டியில் ஏறினர். பக்கத்தில் நின்றவர், "நான் எப்பொழுது வரவேண்டும் ?" என்று கேட்கவே, தேசிகர், "கருமாதியின் ஒரு வாரத்திற்குமுன் வந்தாற்போதும்; பரிஷ் காரமாக எல்லாவற்றையும் வாங்கிவிடலாம்" என்று சொல்லி வேகமாகச் சென்று பிரபுவை நோக்கி, "க்ஷணம் தாமஸிக்க வேண்டும்" என்று சொல்லிக்கொண்டே உள்ளே போய்ச் சிவதருமோத்திர ஏட்டுப் பிரதியை எடுத்து வந்து அவர் கையிற் கொடுத்து, "இந்தப் புஸ்தகத்தை முன்னமே கொடாததற்காக க்ஷமிக்கவேண்டும்; தங்களைப் போன்றவர்களுடைய பழக்கம் எனக்குப் பெரிதேயல்லாமல் இந்தப் புஸ்தகம் பெரிதன்று; குறிப்பறிந்து உபகரிக்கும் மகாப்பிரபுவாகிய தங்களுக்கு என்போலியர்கள் தெரிவிக்கவேண்டியது என்ன இருக்கிறது ?" என்று வண்டியைப் பிடித்துக்கொண்டே நின்று சொல்ல அந்தப் பிரபு, "எல்லாம் தெரிந்துகொண்டோம்; அதிகமாக ஒன்றும் சொல்ல வேண்டியதில்லை" என்று சொல்லி ஐந்து ரூபாயை அவரிடம் சேர்ப்பித்தார். வண்டி அதிக வேகமாகச் சென்றது. நின்றவர்கள் வண்டியின் முன்னும் பின்னுமாக ஓடினார்கள். இக் காட்சிகளை யெல்லாம் பார்த்த தேசிகர் மிக்க மகிழ்ச்சியுடையவராகி வீட்டுக்குள்ளே சென்றனர்.

ஒருநாள் சுந்தரம்பிள்ளை பிள்ளையவர்களிடம் வந்து, "இது சிவதருமோத்திரம்" என்று சொல்லிப் புத்தகத்தைக் கொடுத்தனர். இவர், "இப்புத்தகம் எங்கே கிடைத்ததப்பா ?"

என்று மிக்க வேகமாக அதனைப் பிரித்துப் பார்த்துவிட்டு அவரை நோக்கி, "உன்னுடைய வீட்டில் என்ன விசேஷம்? மீசையை ஏன் எடுத்துவிட்டாய்? உனக்கு நேர்ந்த துக்கம் என்ன? தெரியாதுபோயிற்றே! ஏன் எனக்குச் சொல்லி யனுப்பவில்லை?" என்று வினவினர். சுந்தரம்பிள்ளை, "அந்த விஷயத்தைப் பின்பு சொல்லுவேன். இந்தப் புஸ்தக முழுவதையும் ஒரு வாரத்திற்குள் பிரதிசெய்துகொண்டு என்னிடம் கொடுத்துவிடக்கூடுமானல் மிகவும் நலமாயிருக்கும்; பிரதி செய்வது ஒருவருக்கும் தெரியவேண்டாம்" என்ருர். இவர் அப்படியே செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டு தம்மிடம் அப்பொழுது படித்துவந்த மாணுக்கர்களிடத்தும் நண்பர்களிடத்தும் பத்துப் பத்து ஏடாகக் கொடுத்து ஒரு வாரத்துள் எழுதித்தரவேண்டுமென்று சொல்லி எஞ்சிய ஏடுகளைத் தாம் கைக்கொண்டு எழுதுவாராயினர். ஏழு தினத்துள் புஸ்தகம் எழுதி முடிந்தது. எட்டாவது தினத்தில் ஒப்பிட்டுக்கொண்டு சுவடியைச் சுந்தரம் பிள்ளைக்கு அனுப்பிவிட்டார். அப்பாற் சிவதருமோத்திரத்தைப் படித்துத் தணிகைப் புராணப் பகுதியிலுள்ள அரிய விஷயங்களை இவர் அறிந்து தெளிந்தனர்.

முன்பு சேவக வேடம் பூண்டவராகிய ஒரு நண்பரிடம் சுந்தரம்பிள்ளை சிவதருமோத்திரப் பிரதியையும் ஒரு பவுனையும் கொடுத்து அவற்றை அத்தேசிகரிடம் சேர்ப்பித்துவரும்படி சொல்லியனுப்பினர். அவர் சென்று தேசிகரைக் காணவே, அவர் மகிழ்வுற்று, "வரவேண்டும், வரவேண்டும்!" என்று கூறி வரவேற்றனர். சேவக வேடம் பூண்டவர் பவுனையும் சுவடியையும் அவர் கையிற் கொடுத்துவிட்டு, "ஊரிலேயே போய்த்தான் கருமாதி செய்யவேண்டுமென்று உடனிருந்த பந்துக்கள் வற்புறுத்தினர். அதனுல் எல்லாரோடும் புறப்பட்டு எசமானவர்கள் ஊருக்குப் போய்விட்டார்கள். உங்களிடம் சொல்லிவிட்டுப் போகக் கூடவில்லையே யென்று அவர்கள் வருத்தமுற்ருர்கள். சீக்கிரத்தில் உங்களை அவ்விடத்துக்கு வருவிப்பார்களென்று எனக்குத் தோற்றுகிறது" என்று சொல்லி அஞ்சலிசெய்து போய்விட்டார். தேசிகர் அதனைக் கேட்டு முதலில் வருத்தமுற்ருராயினும் பவுன் கிடைத்ததை நினைந்து சிறிது சமாதானமடைந்தார்.

பிள்ளையவர்கள் அப்பால் வேறொருவரால் நிகழ்ந்தவற்றை யெல்லாம் அறிந்து வியப்புற்றுச் சுந்தரம்பிள்ளையின் அன்புடைமையை எண்ணி மகிழ்ந்தார்.

தாம் செய்த இந்தத் தந்திரத்தைக் குறித்துப் பிள்ளையவர்கள் என்ன சொல்வார்களோவென்று அஞ்சிச் சுந்தரம் பிள்ளை சில தினங்கள் வாராமலே இருந்துவிட்டார். அது தெரிந்த இவர் வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்லியனுப்பினர். அப்பால் சுந்தரம் பிள்ளை வந்தார். இவர் அவரை நோக்கி, "என்ன அப்பா! இப்படிச் செய்யலாமா?" என்று கேட்டபொழுது அவர், "'பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த புரைதீர்ந்த நன்மை பயக்கு மெனின்" என்னும் திருக்குறளை அனுசரித்து அடியேன் நடந்தேன். இதனால் யாருக்கும் ஒருவிதமான துன்பமும் இல்லையே, ஏதோ செய்தேன். அச் செயல் ஐயாவுக்குக் குற்றமாகத் தோற்றினாற் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்" என்று கூறினர்.

13. பங்களூர் யாத்திரை

அருணாசல முதலியார் வீடு வாங்கி யளித்தது

இவருக்குச் சொந்த வீடு இல்லாமையையும் குடிக்கூலி கொடுத்துச் சிறியதொரு வீட்டில் இருத்தலையும் அறிந்த அருணாசல முதலியாரென்பவர் இவருடைய 33-ஆம் பிராயத்தில் (பிலவங்க வருஷத்தில்) மலைக்கோட்டைத் தெற்கு வீதியிற் சைவத் தெருவில் தென்சிறகிலிருந்த மெத்தை வீடொன்றைத் தமது சொந்தப் பொருள்கொடுத்து இவர் பெயருக்கு வாங்கி இவரை அதில் இருக்கச்செய்து இல்வாழ்க்கை நடைபெறுதற்குரிய பண்ட வகைகளும் பொருளும் பிறவும் வேறுவேறாக அப்பொழுதப்பொழுது உதவிசெய்து ஆதரித்துவந்தார். திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களென்று உலகமெல்லாம் கொண்டாடும் வண்ணம் செய்தது இந்த அருணாசல முதலியாருடைய பேருதவியே.

அந்த வீட்டில் இவர் இருந்து வழக்கம்போற் பாடஞ் சொல்லுதல் முதலியவற்றைச் செய்து வருவாராயினர். தமக்கு இத்தகைய சௌகரியங்கள் அமைந்தது திருவருட் செயலே யென நினைந்து மகிழ்ந்தார். மாணவர்களைப் பிறருடைய விருப்பத்தை எதிர்பாராமல் தங்கியிருக்கச் செய்வதற்கு அந்த இடம் தக்கதாக இருந்தது பற்றி இவருக்குண்டான களிப்பிற்கு அளவில்லை.

ஆயினும், ஸ்ரீரங்கம் முதலிய அயலூர்களிலிருந்து அடிக்கடி நடந்து வந்தும் காலத்தில் உணவில்லாமலும் நல்ல உடையில்லாமலும் விவாகமில்லாமலும் வீடில்லாமலும் பல மாணவர்கள் வருந்தி யிருந்தமையால், அவர்களுக்கு நல்ல சௌகரியங்கள் அமையவேண்டு மென்ற எண்ணம் இவருக்கு உண்டாயிற்று. அது குறித்து இவர் தெய்வப் பிரார்த்தனை செய்ததும் உண்டு.

களத்தூர் வேதகிரிமுதலியார்

களத்தூர் வேதகிரி முதலியார் என்ற வித்துவான் ஒருவர் சென்னையிலிருந்து ஒரு சமயம் திரிசிரபுரத்திற்கு வந்தார். அவர் இயற்றமிழாசிரியர் இராமாநுசகவிராயருடைய மாணக்கர்; அக்காலத்திற் பல தமிழ் நூல்களை அச்சிட்டவர். அவர் வந்தபொழுது திரிசிரபுரத்தார் அவரை மிகவும் பாராட்டினார்கள். பிள்ளையவர்களிடத்தில் அழுக்காறுற்ற சிலர், "இவரைக் கண்டால் பிள்ளையவர்கள் அடங்கிவிடுவார்கள்" என்று நினைத்து அவரை இவரிடம் அழைத்து வந்தார்கள். அவரோடு சென்னையிலிருந்து வந்தவர்கள் சிலர் இவருடைய ஆற்றலை அறிந்துகொள்ளாமல் அயலிலிருந்து அவரை மிகச் சிறப்பிப்பாராய், "முதலியார் இலக்கண இலக்கியத்தில் அதிகப் பயிற்சியுள்ளவர். இலக்கணச் சூத்திரங்களில் ஐம்பதினாயிரம் இவருக்கு மனப்பாடமாக இருக்கின்றன" என்றார்கள். அவ்வளவுக்கும் உடன்பட்டவர்போன்று அவர் நகைத்துக்கொண்டிருந்தார். உடனே இவர், "அப்படியா!" என்று வியந்து தம் பக்கத்திலிருந்த தியாகராச செட்டியாரை நோக்கி, "முதலியாரவர்கள் படித்த நூல்களிலுள்ள சூத்திரங்களின் எண்களை நூல்

களின் விவரணத்துடன் கேட்டு எழுதிக் கூட்டிச் சொல்ல வேண்டும்,'' என்றார். அவரும் அப்படியே கேட்டுவர முதலியார் மிக முயன்று சொல்லியும் சில ஆயிரங்களுக்குமேற் சூத்திரங்களின் தொகை செல்லவே யில்லை. முதலியாரைப் புகழ்ந்தவர்கள் ஒன்றும் மேலே சொல்ல இயலாதவர்களாகி விழித்தார்கள். அப்போது ஊரார் உண்மையை நன்றாக அறிந்துகொண்டவர்களாய்ப் படாடோபத்தினாலும் பிறர் கூறும் புகழ்ச்சியினாலும் ஒருவருடைய கல்வியை அளவிடுவது பிழையென்பதை உணர்ந்துகொண்டார்கள். இவரோ ஒன்றும் சொல்லாமல் மௌனமாக இருந்துவிட்டார். அப்புறம் இவரிடத்துச் சிலநேரம் பேசியிருந்துவிட்டு முதலியார் தம்மிடம் சென்றனர்.

உறையூர்ப் புராணம் இயற்றத் தொடங்கியது

இவர் இவ்வாறு திரிசிரபுரத்தில் இருந்து வருகையில் உறையூரிலுள்ள நண்பர்களும் பிரபுக்களுமாகிய சிலர் இவரிடம், வந்து ''தாங்கள் உறையூர்ப் புராணத்தைத் தமிழிற் செய்யுள் நடையிற் செய்து தரவேண்டும்'' என்று விரும்பினார்கள். ''தியாகராசலீலையைப் போல நாடு நகரச் சிறப்புக்களுடன் கற்பனைகள் பலவற்றை அமைத்துப் பாடவேண்டும். அந்தத் தியாகராசலீலை முற்றுப் பெறவில்லை. இப்புராணம் முழுமையும் வடமொழியில் இருப்பதால் தாங்கள் இதனைப் பாடி முடிக்க வேண்டும்'' என்றார் சிலர். அவ்வாறு செய்வதற்குச் சமயம் எப்பொழுது நேரப்போகிறதென்று காத்திருந்த இவருக்கு அவர்கள் வேண்டுகோள் ஊக்கத்தை அளித்தது. வடமொழியிலுள்ள புராணத்தை வடமொழிப் பயிற்சியுள்ள தக்க வித்துவான்கள் சிலருடைய உதவியால் தமிழ் வசன நடையாக மொழி பெயர்த்து வைத்துக்கொண்டு நல்ல நாள் பார்த்துப் பாடத் தொடங்கினார்.

பங்களூர்த் தேவராசபிள்ளை பாடங்கேட்க விரும்பியது

அக்காலத்தில் இவருடைய கீர்த்தி நெடுந்தூரம் பரவலாயிற்று. பங்களூரி லிருந்த தேவராசபிள்ளை யென்னும் கனவான் சில நண்பர்களால் இவருடைய கல்வி மிகுதியையும்

பாடஞ் சொல்லும் திறமையையும் கேள்வியுற்றார். அவர் இருந்தவிடம் பங்களூர்த்தண்டு. அவர் மிகுந்த செல்வமுடையவர். அவருடைய தந்தையார் கம்பெனியாருக்கும் மைஸூர் ராஜாங்கத்தாருக்கும் பொதுவான ஒரு துவிபாஷி வேலையில் இருந்தவர். தேவராச பிள்ளைக்குப் பங்களூரிற் சில பெரிய வீடுகளும் தோட்டங்களும் இருந்தன. அவர் மிக்க பொருள் வருவாயோடு கௌரவமும் வாய்ந்தவர்.

அவர் தமிழிற் சில நூல்களை ஆங்குள்ள கல்விமான்களிடத்து முறையே கற்றவர்: மேலும் பல நூல்களைக் கற்றறிய விரும்பினார். பிள்ளையவர்களிடம் படித்தால் விரைவில் சிறந்த ஞானத்தை அடையலாமென்பது அவருக்குத் தெரியவந்தது. இவர்பால் தாமும் பாடங்கேட்க வேண்டுமென்ற ஆசையால் தமக்குப் பழக்கமுள்ள தக்கவர்களை இவரிடம் அனுப்பித் தமது கருத்தைத் தெரிவித்தனர். வந்தவர்கள் இவரைக் கண்டு தேவராச பிள்ளையினுடைய செல்வ மிகுதியையும் குண விசேடங்களையும் படித்தவர்களை ஆதரிக்கும் இயல்பையும் ஓய்வு நேரங்களில் தக்கவர்பால் தமிழ் நூல்களை அன்புடன் பாடங் கேட்டு வருதலையும் தெரிவித்ததுடன், "உங்களிடம், தாம் முன்னமே கற்ற நூல்களை ஒருமுறை மீட்டுங் கேட்டுத் தெளிந்து கொண்டு பின்பு கேளாதவற்றை முறையே பாடங் கேட்டுத் தம்மாலியன்ற சௌகரியங்களை உங்களுக்குச் செய்விக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவருக்கு மிகுதியாக உண்டு. அவருக்குப் பங்களூரிலுள்ள லௌகிக வேலைகளின் மிகுதியால் இங்கே வந்து படித்தற்கு இயலவில்லை. நீங்கள் பங்களூருக்கு வந்தால், தாம் ஜாக்கிரதையாக நடந்துகொள்வதற்குத் தடையிராதென்று சொல்லி உங்களுடைய கருத்தை அறிந்து வர வேண்டுமென்று எங்களை அனுப்பினர்" என்றனர். இவர், "இங்கே படித்துக்கொண்டு உடனிருப்பவர்களை அழைத்து வரலாமோ?" என்று கேட்க, வந்தவர்கள், "எவ்வளவு பேர்களை வேண்டுமானாலும் அழைத்து வரலாம்" என்றார்கள். விருப்பத்தோடு பாடங்கேட்புவர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லுதலையே விரதமாகக் கொண்டவராதலால், இவர் சிறிது யோசித்து, "அங்கு வந்தே சொல்லுவதற்கு யாதொரு தடையுமில்லை" என்று விடையளித்தனர். வந்தவர்கள் இதைக்கேட்டு

மனமகிழ்ந்து பங்களூர் சென்று தேவராச பிள்ளையிடம் தெரிவிக்கவே அவர் மிகவும் ஆனந்தத்தை அடைந்தார்.

பங்களூர் சென்றது

உடனே தேவராசபிள்ளை, "இங்கே எழுந்தருளிப் படிப்பித்து என்னை உய்விக்கவேண்டும்" என்று பிள்ளையவர்களுக்கு ஒரு கடித மூலமாக விண்ணப்பம் செய்துகொண்டனர். பின்பு பிரயாணத்திற்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுத்து ஜாக்கிரதையாக இவரைப் பங்களூருக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று திரிசிரபுரத்திலுள்ள தம்முடைய நண்பர்களுக்கும் எழுதினர். அவர்கள் அவ்வண்ணமே செய்தமையால் இவர் சௌகரியமாகக் குடும்பத்துடனும், உடன்வருவதாகக் கூறிய சுப்பராய செட்டியார் முதலிய மாணாக்கர்களுடனும் பங்களூருக்குச் சென்றனர். செல்லுகையில் அந்நகருக்கு அருகில் உள்ள ஸ்ரீ மடவாளீசுவர மென்னும் சிவஸ்தலத்தில் இவர் தங்கினார். சீதோஷ்ண நிலையின் வேறுபாட்டால் இவருக்கு அங்கே சுரநோய் கண்டது. இவர் வந்திருத்தலையும் சுரத்தால் வருந்துதலையும் தேவராசபிள்ளை அறிந்து அங்கே சென்று எல்லோரையும் பங்களூருக்கு அழைத்து வந்து தக்க வைத்தியர்களைக் கொண்டு மருந்து கொடுப்பித்தனர். சில நாளில் இவருக்கிருந்த சுரநோய் நீங்கியது.

தேவராசபிள்ளை இவருக்குத் தனியே ஒரு வீட்டை அமைத்துச் சொன்னவற்றைக் கவனித்துச் செய்தற்குரிய வேலைக்காரர்களையும் நியமித்து உடன் வந்தவர்களுக்கும் இவருக்கும் வேண்டிய எல்லாவித சௌகரியங்களையும் செய்வித்தனர். அவருடைய அன்புடைமையையும் வள்ளன்மையையும் கண்ட பிள்ளையவர்களுக்கு உண்டான மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையில்லை. பங்களூருக்கு இவர் சென்றபோது (ஸௌம்ய௵) இவருக்குப் பிராயம் 35.

தேவராசபிள்ளை பாடங்கேட்டது

தேவராசபிள்ளை நல்லதினம் பார்த்துப் பாடங்கேட்க ஆரம்பித்தார். முன்பே தாம் படித்திருந்த நூல்களிலுள்ள

ஐயங்களை வினவி முதலில் தெளிந்துகொண்டார். பின்பு திருவிளையாடல் முதலிய காப்பியங்களையும் நன்னூல் முதலிய இலக்கணங்களையும் முறையே கற்றுச் சிந்தித்து வருவாரா யினர்.

சிவஞானமுனிவருடைய தவசிப் பிள்ளையைக் கண்டது

பிள்ளையவர்கள் வந்து இருத்தலை யறிந்து அப்பக்கத்தில் தமிழ்பயில்வோர்கள் சிலர், "நாம் முறையே கற்றுக்கொள்வ தற்கு இதுதான் சமயம்" என்று எண்ணித் தாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நூல்களை இவருக்குள்ள ஓய்வுநேரங்களில் வந்து பாடங் கேட்பாராயினர். தமிழ்ப்பண்டிதர்களும் அப் படியே அடிக்கடி வந்து சல்லாபஞ்செய்து தங்கள் சந்தேகங் களைக் கேட்டுத் தெளிந்துகொண்டு சென்றனர். அவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருக்கையில் இவர், "இவ்வூரில் தமிழ்படித்தவர் கள் யார் யார் இருந்தார்கள்?" என்று விசாரித்தபொழுது அவர்கள் சிலரைக் குறிப்பிட்டதன்றி, "திருவாவடுதுறை யாதீன வித்துவானுன சிவஞான முனிவரிடம் தவசிப் பிள்ளை யாக இருந்தவர் இப்போது முதியவராக இங்கே இருக்கிறுர்" என்று தெரிவித்தார்கள்.

உடனே இவர் கையுறைகளுடன் சென்று அவரைப் பார்த்துச் சிவஞான முனிவருடைய உருவ அமைப்பு, அவரு டைய இயற்கைகள், அவருக்கு உவப்பான உணவுசள், அவ ருடைய பொழுது போக்கு, உடனிருந்தவர்களின் வரலாறு, கச்சியப்பமுனிவர் வரலாறு, பிற சரித்திரங்கள் முதலியவற் றைப் பற்றிய செய்திகளைத் தெரிந்துகொண்டார். தாம் அவ் வூரில் இருந்தவரையில் அவருக்கு வேண்டிய பொருள்களை அனுப்பிவந்தார். அப்போது அவருக்குப் பிராயம் 90 இருக்கு மென்று பிள்ளையவர்கள் கூறியதுண்டு.

உறையூர்ப்புராணம் பாடிவந்தது

இவர் பங்களூருக்கு வருகையில் உறையூர்ப்புராணத் தமிழ் வசனத்தைக் கையில் எடுத்து வந்திருந்தனர். ஓய்வு நேரங்களில் மெல்ல மெல்ல யோசித்து அதனைச் செய்யுளாகப்

பாடிவந்தனர். யாதொரு கவலையும் இல்லாத காலத்தில் அப் புராணம் பாடப் பெற்றமையால் அதற்கும் பிற்காலத்திலே பாடியவற்றிற்கும் வேறுபாடுகள் காணப்படும்.

குசேலோபாக்கியானம் இயற்றியது

இவரிடம் பாடங் கேட்டுவந்த தேவராசபிள்ளை இவர் உறையூர்ப் புராணச் செய்யுட்களைப் பாடிவரும் சில சமயங்களில் உடனிருப்பதுண்டு. யாப்பிலக்கணத்தைப் படித்ததனாலும் இவர் பாடிவருவதைக் கண்டதனாலும் அவருக்குத் தாமும் செய்யுள் இயற்ற வேண்டுமென்னும் அவா உண்டாயிற்று. சில தனிப் பாடல்களைப் பாடி இவரிடம் காட்டித் திருத்திக் கொண்டார். பின்பு கன்னட பாஷையில் வழங்கிவந்த குசேலோபாக்கியானத்தை மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள் நடையில் இயற்ற வேண்டுமென்று நினைத்தார். அதனைக் கன்னடத்திலிருந்து தமிழ் வசன நடையில் பெயர்த்துவைத்துக் கொண்டு ஆரம்பித்தார். நூலொன்றைத் தொடர்ந்து பாடிக் கொண்டு போகும் ஆற்றல் அவருக்கு அப்போது இல்லாமையால் சில பாடல்களைப் பாடுவதற்குள் அவருடைய ஊக்கம் தளர்ந்துவிட்டது; தேகமும் மெலிந்தது.

அவர் அவ்வாறு குசேலோபாக்கியானத்தைப் பாடி வருவதையும் அதனைச் செய்வதனால் வருந்துவதையும் சிலராலறிந்த பிள்ளையவர்கள் அவரைக் கண்டபொழுது, "உங்களுக்குக் குசேலோபாக்கியனத்தைச் செய்யுளுருவத்திற் பார்க்க எண்ணமிருந்தால் ஓய்வு நேரங்களிற் பாடிமுடித்து விடுகிறேன். நன்றாகப் பாடுவதற்குப் பழகிக்கொண்டு பின்பு ஏதேனும் நூல் இயற்றலாம். இப்போது இதனை இம்மட்டோடே நிறுத்தி விட்டுக் கவலையின்றி இருங்கள்" என்று சொன்னார். ஆசிரியருடைய வார்த்தையை மறுத்தற்கு அஞ்சி அவர் அம் முயற்சியைக் கைவிட்டார்.

ஆனாலும் அந்த நூல் செய்யப்படவில்லையே யென்ற குறை அவருக்கு இருந்ததைக் குறிப்பா லறிந்த இக் கவிஞர் கோமான் அவர் பாடியிருந்த செய்யுட்களைத் திருத்தி அவருக்குக் காட்டிவிட்டு மேலே உள்ள பாகத்தை அவர் முன்பாகவே

நாளொன்றுக்கு ஐம்பது செய்யுட்களுக்குக் குறையாமல் பாடிக் கொண்டே வந்து சில தினங்களில் முடித்தார், இவர் பாடும் காலத்தில் யாதொரு வருத்தமுமின்றிப் பாடுவதையும் வந்தவர் களோடு இடையிடையே பேசிக்கொண்டிருப்பதையும் அதனாற் பாடுதலுக்குச் சிறிதும் இடையூறில்லாமையையும் நேரே அறிந்த தேவராசபிள்ளை மிகவும் வியப்புடையவராகி, 'ஐயா! நீங்கள் தெய்வப் பிறப்போ! சாதாரண மனிதராக உங்களை நான் நினைக்கவில்லை. சில பாடல்கள் செய்வதற் குள்ளே நான் பட்ட பாடு தெய்வத்திற்கும் எனக்குமே தெரியும். இனிமேல் நான் உங்களிடத்தில் விசேஷ மரியாதையோடு நடப்பேன். இப்பொழுதுதான் உங்களுடைய பெருமை எனக் குத் தெரிய வந்தது. ஒரு பாட்டையாவது நீங்கள் திரும்பத் திருத்தச் சொல்லவில்லையே. நீங்கள் இவ்வளவையும் மனத் திலே யோசித்து முடித்துக்கொள்கிறீர்களே! ஒரு பாட்டெழு துவதற்குள் நான் கிழித்த காகிதங்கள் எவ்வளவோ இருக் குமே!'' என்று சொல்லிச் சொல்லி ஆனந்தமுறுவாரா யினர்.

சூத சங்கிதை இயற்றியது

தேவராசபிள்ளையினுடைய ஆவலை யறிந்த பிள்ளையவர் கள் அவ்வப்பொழுது செய்யுள் செய்யும் முறைகளையும் கருத்தை அமைக்கும் வழிகளையும் அவருக்குக் கற்பித்து வந்த னர். அவ்வாறு இவர் கற்பித்தமையால் தேவராசபிள்ளைக்கு ஊக்கமுண்டாயிற்று. நண்பர்கள் சிலருடைய தூண்டுதலினால் சூதசங்கிதையைத் தமிழில் வசன நடையாக மொழி பெயர்த்து வைத்துக்கொண்டு அவர் செய்யுள் நடையாக இயற்றத் தொடங்கினர். அதுவும் குசேலோபாக்கியானத்தின் செய் தியாகவே முடிந்தது. அதனைக் கேள்வியுற்ற பிள்ளை யவர்கள் அவரிடம் வலிந்து சென்று, "நீங்கள் இது விஷயத்திற் சிரமம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டாம். இந்த அருமையான வேலையை என்னிடம் ஒப்பித்துவிடுங்கள். உங்கள் முன்னிலையிலேயே செய்து முடித்துப் பின்பு திரிசிர புரம் செல்லுவேன்" என்று சொல்லி அவரிடம் இருந்த

மொழிபெயர்ப்பு வசனத்தைத் தாம் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு பாட ஆரம்பித்துச் சில மாதங்களிற் செய்து முடித்தார்.

பங்களூரில் இருந்தபொழுது இவர், தம்முடன் வந்திருந்த தம் மாணவராகிய சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியாரைக் கொண்டு தமிழருமையறிந்த சில பிரபுக்களின் முன்னிலையில் சிலமுறை அவதானம் செய்வித்துத் தக்க பொருளுதவி பெறச் செய்வித்தனர்.

திரிசிரபுரம் மீண்டது

அப்பால் பிள்ளையவர்கள் திரிசிரபுரத்திற்கு வரவேண்டிய இன்றியமையாத காரியம் இருந்தமையால் ஊர் செல்ல வேண்டுமென்று தேவராசப் பிள்ளைக்குக் குறிப்பித்தனர். அது விஷயத்திற் சிறிதும் உடன்பாடில்லாத அவர் பிறகு ஒருவாறு உடன்பட்டு ரூபாய் ஐயாயிரமும் உயர்ந்த பீதாம்பரம் முதலியவைகளும் இவர் முன்னே வைத்துச் சாஷ்டாங்கமாக வந்தனம் செய்து, "இவற்றை அங்கீகரித்துக் கொள்ள வேண்டும். எப்பொழுதும் ஐயா அவர்கள் விஷயத்தில் கடப்பாடுடையேன்; நான் அவ்விடத்திற்கு அடிமை" என்று தம்முடைய பணிவைப் புலப்படுத்தி மிகவும் வேண்டினர். அதுவரையில் அத்தகைய தொகையைக் கண்ணுற்றவரல்லாதலால் அதனை மிகுதியென்று எண்ணி இவர் அடைந்த வியப்பிற்கு அளவில்லை. தேவராசப் பிள்ளையினுடைய அன்புடைமையை நோக்கியபொழுது கைம்மாறு கருதாமற் பாடஞ்சொல்லும் இயல்பினராகிய பிள்ளையவர்களுக்கு, 'இவருக்கு நாம் யாது செய்வோம்?' என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று; அவரை நோக்கி, "உங்களுடைய அன்பிற்கு நான் வேறு என்ன செய்யப்போகிறேன்? இங்கே நான் வந்த பின்பு உங்கள் உபகாரத்தால் முற்றுப்பெற்ற குசேலோபாக்கியானம், சூதசங்கிதை யென்னும் இரண்டையும் உங்களிடம் கொடுத்துவிடுகிறேன். உங்கள் பெயராலேயே இவற்றை அச்சிற் பதிப்பித்து வெளியிட்டுக் கொள்ளுங்கள். அங்ஙனம் செய்தால்தான் எனக்குத் திருப்தியாகவிருக்கும். தமிழ், ஸம்ஸ்கிருதம், தெலுங்கு முதலிய பாஷைகளிற் கவிகள் தாம் செய்த நூல்களை இவ்வாறு தங்களை

ஆதரித்த பிரபுக்களின் பெயராலே வெளியிடுவது பழைய வழக்கந்தான். இதைப்பற்றித் தாங்கள் சிறிதும் யோசிக்க வேண்டாம். இல்லையாயின் நான் மிக்க குறையுடையவனு வேன். என்னுடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்யவேண்டும்" என்று இரண்டு புத்தகங்களையும் அவர் கையிற் கொடுத்தார். அவர் ஒன்றும் விடைசொல்லத் தெரியாமல் பிரமித்து நின்றார். அவருக்கு அவற்றைத் தாம் பெற்றுக்கொள்வதில் விருப்பம் இல்லை; அஞ்சினர். பக்கத்தில் இருந்தவர்கள் இவருடைய குறிப்பையறிந்து அவற்றை வாங்கிக்கொள்ளும்படி வற்புறுத் திப் பின்பு அவர்பொருட்டுத் தாங்களே வாங்கி வைத்துக் கொண்டனர்.

புறப்படுகையில் வேறு சில பிரபுக்களும் இவருக்குப் பொருளுதவி செய்தனர். அப்பால் பிரயாணத்திற்கு வேண்டிய சௌகரியங்களெல்லாம் தேவராச பிள்ளையாற் செய்விக்கப் பெற்றன. இவர் மாணுக்கர்களுடன் சௌக்கியமாகத் திரிசிர புரம் வந்து சேர்ந்தனர்.

தேவராச பிள்ளை அடிக்கடி பிள்ளையவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதி வருவார். ஒவ்வொரு கடிதத்தின் தலைப்பிலும் குருஸ் துதியாக ஒரு செய்யுள் எழுதுவதுண்டு. அவ்வாறு எழுதிய வற்றுள் இரண்டு குருவணக்கமாகச் சூதசங்கிதையிற் சேர்க்கப் பட்டன. அவர் பின்பு செய்யுள் செய்யும் பயிற்சியை விருத்தி செய்து கொண்டு பல பிரபந்தங்களை இயற்றினர். அவற்றை அப்பொழுதப்பொழுது இவருக்கு அனுப்புவார். இவர் அவற் றைச் செப்பஞ் செய்து சிறப்புப்பாயிரம் பாடி அனுப்புவார். அவை அச்சுப் பிரதிகளிற் காணப்படும்.

---

14. உறையூர்ப் புராண அரங்கேற்றமும் பல பிரபந்தங்களை இயற்றலும்

பங்களூரில் இவர் மிகுந்த கௌரவமடைந்து வந்த செய்தியைக் கேட்டுத் திரிசிரபுர வாசிகளிற் சிலர் இவரிடம் வந்து "உங்களுடைய கல்விப் பெருமையையும் மற்றைப் பெருமைகளையும் நாங்கள் அறிந்துகொள்ளாமற் போய்விட்டோம். அடிக்கடி பங்களூரிலிருந்து வருபவர்களால் உங்களுக்கு அங்கே நடந்த சிறப்புக்களை யெல்லாம் அறிந்து மிகவும் சந்தோஷமடைந்தோம். உங்களால் எங்களுக்கும் இந்த நகரத்திற்கும் உண்டான கௌரவம் அதிகமே. ஆனால் முன்னமே நாங்கள் உங்களுடைய பெருமையை உள்ளபடி அறிந்து கொண்டு செய்யவேண்டிய கடமைகளை நன்றாகச் செய்யாமலிருந்து விட்டோம். இனிமேல் நாங்கள் தவறமாட்டோம்" என்றார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் தாயான செல்வத்தின் திருவருளும் உங்களுடைய அன்புடைமையுமே காரணம்; வேறே எனக்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது" என்று பணிவுடன் இவர் விடை கூறினார். இங்ஙனமே சந்தோஷம் விசாரிப்பவர்களுக்கெல்லாம் விடை கூறிவந்தார்.

உறையூர்ப்புராண அரங்கேற்றம்

பங்களூரிற் பாடி முடித்த உறையூர்ப்புராணத்தை அரங்கேற்றவேண்டும் என்று யாவரும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவ்வாறே அதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. கோயிலைச் சார்ந்த இடமொன்றில் மிக்க அலங்காரங்களமைந்த பந்தரும் மேற்கட்டிகளும் அமைக்கப்பெற்றன. பல வித்துவான்களும் தமிழருமை யறிந்த கனவான்களும் சைவச் செல்வர்களும் கூடியிருந்த கூட்டத்தின் நடுவே இருந்து பிள்ளையவர்கள் புராணத்தை அரங்கேற்ற ஆரம்பித்தனர். அதில் உள்ள நாட்டுச் சிறப்பைக் கேட்டு மகிழ்ந்தோர் சிலர்; நகரச்

சிறப்பைக் கேட்டு உவந்தோர் சிலர்; நகரப்படலத்திலுள்ள சாதி வருணனையைக் கேட்டுச் சந்தோஷித்தோர் சிலர். அதில் ஓரிடத்திற் கூறப்பட்டுள்ள நரக வருணனையைக் கேட்டுக் கொண்டே வந்த அக்கோயில் தருமகர்த்தா கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டே கேட்டனரென்பர்.

அப்பால் அப்புராணம் செவ்வனே அரங்கேற்றப் பெற்று நிறைவேறியது. எல்லோருங் கூடிச் சிறந்த பூஷணங்களும் பொன்னாடைகளும் பொருளும் பிள்ளையவர்களுக்கு ஸம்மானம் செய்தார்கள்.

பகைவரும் போற்றல்

பிள்ளையவர்கள் பங்களூர் சென்றுவந்ததைப் பலர் பாராட்டி வந்தாலும் இவருக்கு அங்கே கிடைத்த சம்மானம் அதிகமென்றும், 'ஆலையில்லா ஊருக்கு இலுப்பைப்பூச் சர்க்கரை' என்பது போலக் கன்னடதேசத்திற் சென்று இவர் பாராட்டப் பெற்றது ஒரு கௌரவமாகாதென்றும் சில பொறாமைக்காரர்கள் அங்கங்கே சொல்லித் திரிந்தனர். அவர்கள் இவ்வுறையூர்ப் புராணத்தை இவர் அரங்கேற்றியபொழுது பதசாரங்கள் சொல்வதையும் விஷயங்களைத் தக்க மேற்கோள்களைக் காட்டி விளக்குவதையும் இவருக்குள்ள நூலாராய்ச்சியின் விரிவையும் அப்புராணத்தில் இவர் அமைத்துள்ள நயங்களையும் கேட்டு ஆனந்தமடைந்து தங்கள் எண்ணங்களை யெல்லாம் மாற்றி, "பங்களூரிற் பெற்ற பரிசிற்கு இவர் பாத்திரரே; இன்னும் எவ்வளவு வேண்டுமாயினும் கொடுக்கலாம். இவருடைய புலமை அகன்றும் அறிவரிதாயும் விளங்குகின்றது" என்று வியந்து தங்கள் பொறாமைக் குணத்தைப் போக்கிக்கொண்டனர்.

வித்துவானென்னும் பட்டம் பெற்றது

இவருடைய சிறந்த கல்வியாற்றலை யறிந்த பல வித்துவான்களும் பிரபுக்களும் இவருக்கு ஏதேனும் ஒரு பட்டம் அளிக்கவேண்டுமென்று தம்முள்ளே நிச்சயித்தார்கள். ஒவ்

வொருவரும் தத்தமக்கு அந்த அபிப்பிராயம் நெடுநாளாக இருந்ததாகவும் யாரேனும் ஒருவர் தொடங்கினுல் தாமும் அக் கருத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று எண்ணியதாகவும் கூறித் தம்முடைய உடன்பாட்டைத் தெரிவித்தனர். பின்பு நல்ல நாளொன்றில் ஒரு மகாசபை கூட்டி இவருடைய கல்வித் திறமையைப் பற்றிப் பேசி இவருக்கு வித்துவானென்ற பட்டத்தை அளித்து அதற்கு அறிகுறியாகச் சால்வை முதலிய மரியாதைகளையும் செய்தார்கள். அது முதல் இவரை வித்துவான் பிள்ளையவர்களென்றே குறிப்பித்து வரலானுர்கள். அதன் பின்பு பதிப்பிக்கப்பெற்ற குசேலோபாக்கியானத்தில் இவர் பெயருக்கு முன்பு 'வித்துவான்' என்பது காணப்படும்.

காந்திமதியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

திருவானைக்கா அகிலாண்ட நாயகி பிள்ளைத்தமிழ் எல்லோராலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்று உலாவிவருவதையும் இவர் திருத்தவத்துறைப் பெருந்திருப்பிராட்டி பிள்ளைத்தமிழ் இயற்றியிருப்பதையும் அறிந்த அன்பர்கள் உறையூர் ஸ்ரீ காந்திமதியம்மை மீது ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் இயற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள, அவ்வாறே வழக்கப்படி செய்து முடித்து ஸ்ரீ காந்திமதியம்மையின் சந்நிதியில் அரங்கேற்றினர்.

அதனை அரங்கேற்றிய பின்பு பல கனதனவான்களால் இவருக்குத் தக்க சம்மானங்கள் அளிக்கப்பட்டன. ஒருவர் விலையுயர்ந்த கடுக்கனும் மோதிரமும் வழங்கினுர்.

அந்நூல் விரோதிகிருதுஸு (1851) வைகாசிமீ அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

கற்குடிமாலை

சிலருடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி எறும்பீச்சரம் வெண்பா வந்தாதி, திரிசிரபுரத்திலுள்ள கீழைச் சிந்தாமணி தண்டபாணி பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, திருக்கற்குடிமாலை முதலியன செய்யப்பட்டு அங்கங்கே உரியவர்கள் முன்னிலையில் அரங்கேற்றப்பட்டன.

* வாட்போக்கிக் கலம்பகம்

இவர் ஒருமுறை இரத்தினகிரியென வழங்கும் வாட்போக்கி யென்னுந் தலத்திற்குச் சென்று ஸ்வாமி தரிசனம் செய்தார். அப்பொழுது அந்தத் தலத்தின் அடியவர்களாக வுள்ள பன்னிரண்டாஞ் செட்டிமார்களுட் பலர் விரும்ப, அந்தத் தலவிஷயமாக ஒரு கலம்பகம் இவராற் பாடப்பெற்றது. அது 'வாட்போக்கிக் கலம்பகம்' என வழங்கும்.

கலம்பகத்திற்குரிய உறுப்புக்கள் எவ்வளவு செவ்வையாக அமையவேண்டுமோ அங்ஙனமே இதில் அமைந்து விளங்குகின்றன. இதிலுள்ள கூத்தராற்றுப்படை யகவலில், இத் தலத்தை யடைந்து வழிபட்டுப் பெருஞ்செல்வமடைந்து தன்னிடம் செல்லும் ஒரு கூத்தன், வறுமையால் துன்புற்றுத் தன்னை யாசித்த மற்றொரு கூத்தனை நோக்கி, இத்தலத்தை யடையும் முன்னம் தான் அடைந்திருந்த வறுமைத் துன்பத்தைக் கூறும் பகுதி படிப்பவர்களுடைய மனத்தை யுருகச் செய்யும்.

" தழுவுமையான் முன்னுந் தமிழிறையாற் பின்னும்
தொழுமிறையான் மேலுஞ் சுவடு—கெழுமுவகீழ்
இன்று லெனுங்குறைபோ மென்மனஞ்சேர் வாட்போக்கி
அன்று லமர்ந்தா யடி " (7)

என்ற செய்யுளில், தொழும் இறையால் மேலும் சுவடு கெழுமியதாகச் சொல்லியது இத்தல வரலாறுகும், 'உமையினுல் முன்னும், பாண்டிய அரசனுற் பின்னும், ஆரிய அரசனுல் மேலும் சுவடுகள் உண்டாயின; கீழே மட்டும் சுவடு இல்லை; என்னுடைய கல்லைப் போன்ற நெஞ்சில் தேவரீருடைய திருவடிகளைச் சேர்ப்பின் அக்குறை நீங்கும்' என்பது இச்செய்யுளின் பொருள்.

———

* ஸ்ரீ மீனுட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத் திரட்டு, 947-1048.

15. இலக்கண விளக்கம் பாடம் கேட்டது

இலக்கண விளக்கம் கேட்க விருப்பியது

பிள்ளையவர்கள் பல மாணுக்கர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லியும் பல நூல்களை இயற்றியும் வந்த காலத்திலுங்கூடத் தாம் அறியாத விஷயங்களை யாரேனும் சொல்வார்களாயின் அன்புடன் கேட்பது வழக்கம். இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் பலவற்றை இடைவிடாமற் பயின்று வந்தாலும், இவர், ஒவ்வொரு நூலையும் உரையையும் பரம்பரைக் கேள்வியினுலறிந்துகொண்டவர்களிடத்து அவர்கள் விருப்பப்படி ஒழுகியேனும் பொருளுதவி செய்தேனும் கேட்கவேண்டியவற்றைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வார். ஐந்திலக்கணங்களும் ஒருங்கேயமைந்ததும் குட்டித்தொல்காப்பியமென வழங்கப்படுவதும் சைவவித்துவானுல் இயற்றப் பெற்றதுமாகிய இலக்கண விளக்கத்தை உரையுடன் பெற்று அதனை ஆராய்ந்து பலமுறை படித்தார்; இவர் படித்தும் அதிற் சிலசில இடத்துள்ள கருத்து விளங்கவில்லை. பல மேற்கோட் செய்யுட்களுக்குப் பொருள் தெரியவில்லை. ஆதலால் அதனை முறையே பாடங்கேட்டுத் தெளியவேண்டு மென்னும் எண்ணம் இவருக்கு உண்டாயிற்று.

கீழ்வேளூர்ச் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் பாடம் கேட்டல்

உண்டாகவே அதனைப் பாடஞ் சொல்லும் திறமையுடையவர் அந்நூலாசிரியராகிய திருவாரூர் வைத்தியநாத தேசிகரிடம் கற்றுத்தேர்ந்த மாணுக்கர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவரான கீழ்வேளூர்ச் * சுப்பிரமணிய தேசிகரென்று விசாரித்

* இவர் சுப்பையா பண்டாரமெனவும் வழங்கப்பெறுவர்.

தறிந்தார். பின்பு, மிக முயன்று அவரைக் கையுறைகளுடன் போய்த் தரிசித்துத் தம்முடைய குறிப்பைத் தெரிவித்தார். அப்பால் அவருடன் இருக்கும் ஒருவரைத் தனியே அழைத்து, "பாடங் கேட்பேனுயின் இவர்களுக்கு நான் என்னசெய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்டார். அவர், "ஐயா அவர்களை ஆறுமாதத்திற்குக் குறையாமல் வைத்திருந்து மாதம் ஒன்றுக்கு இருபது ரூபாயாவது அவர்கள் செலவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். பாடங் கேட்டாலும் கேளாவிட்டாலும் சொன்னபடி கொடுத்து விடவேண்டும். ஆறுமாதத்திற்குப் பின் ஏதாவது தக்க சம்மானம் செய்யவேண்டும். அவர்களுடைய கைக் குறிப்புப் புத்தகத்துள்ள மாணுக்கர்களின் பெயர் வரிசையில் உங்களுடைய பெயரை மாணுக்கரென்பது புலப்பட உங்கள் கையினுலேயே எழுதிவிடவேண்டும். மூன்று மாதத்தின் தொகையை முன்னதாகக் கொடுத்துவிடவேண்டும். பாடங் கேட்கும்போது ஆசனப் பலகையில் அவர்களை இருக்கச் செய்து மரியாதையாகக் கேட்கவேண்டும்" என்று சொன்னுர். இவர் அங்ஙனமே செய்வதாக அவரிடஞ் சொல்லிப் பிரயாணச் செலவிற்குப் பணம் கொடுத்துவிட்டு, "திரிசிரபுரம் எழுந்தருளவேண்டும்" என்று தேசிகரிடம் சொல்லித் தாம் முன்னர் வந்துவிட்டார். பிறகு குடும்பத்துடன் தேசிகர் இருத்தற்கு ஒரு தனி விடுதியை அமைத்து, வரவேண்டுமென்று அவருக்கு விண்ணப்பப் பத்திரிகை யொன்றை அனுப்பிவிட்டு அவர் வரவை இவர் எதிர்பார்த்திருந்தனர். குறிப்பிட்ட காலத்தில் சுப்பிரமணியதேசிகர் வந்துசேர்ந்து அவ்விடுதியில் தங்கினுர்.

அப்பொழுது முன் வாக்குத்தத்தம் செய்தபடி அவருக்கு மாதவேதனம் கொடுப்பதற்குக் கையிற் பொருளில்லாமையால், காந்திமதியம்மை பிள்ளைத்தமிழை அரங்கேற்றிய காலத்தில் தமக்குக் கிடைத்த கடுக்கன் ஜோடியைக் கழற்றி விற்று ஆறு மாதத் தொகையையும் முன்னதாகக் கொடுத்தனர். அவரை உயர்ந்த ஆஸனத்தில் இருக்கச்செய்து தாம் கீழேயிருந்து அவர் கொடுத்த கைப்புத்தகத்திலுள்ள மாணுக்கர் பெயர் வரிசையில் தம்முடைய பெயரையும் வரைந்துகொடுத்து விட்டுப் பாடங்கேட்கத் தொடங்கினுர். அதிற் கேட்கவேண்டிய பாகங்களையெல்லாம் சிலமாதங்களிற் கேட்டு முடித்துவிட்டு

அப்பால் திருக்குறள் பரிமேலழகருரை, யாப்பருங்கலக்காரிகை உரை, நன்னூல் விருத்தியுரை இவைகளிலுள்ள உதாரணச் செய்யுட்களுக்குப் பொருளும் பிறவும் கேட்டுத் தெளிந்தார் ; 'இவ்வளவு தெளிந்த பயிற்சியுள்ள பெரியவரிடத்தே பாடங் கேட்கும்படி நேர்ந்தது நம்முடைய பாக்கியம்' என எண்ணி மகிழ்ந்தார். இலக்கணவிளக்க மூலமானது பழைய இலக் கண நூல்களாகிய தொல்காப்பியம், நன்னூல் நம்பியகப் பொருள், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, யாப்பருங்கலவிருத்தி, தண்டியலங்காரம், வச்சணந்திமாலை முதலிய பாட்டியல்கள் ஆகிய இவற்றின் மூல அமைப்பையும், அதன் உரையானது அவற்றின் உரைகளையும் தழுவி, 'பின்னோன்வேண்டும் விகற் பங் கூறி' என்னும் வழிநூல் விதிக்கேற்பச் சிறிது சிறிது வேறு படுத்தி இயற்றப்பட்டவை. உரையிலுள்ள உதாரணங் களுட் பெரும்பாலன பழைய உரைகளில் உள்ளனவே. ஆதலின் அந்த நூலை நன்றாகப் பாடங்கேட்டமையால் முன் னமே படித்திருந்த மேற்கூறிய நூல்களிலும், அவற்றின் உரைகளிலும், அவற்றிற் காட்டப்பட்டிருக்கும் உதாரணங் களிலுமுள்ள ஐயங்கள் இவருக்கு அடியோடே நீங்கிவிட்டன. அதனால் இவருக்குண்டான தெளிவும் திருப்தியும் அதிகம் ; பலரிடத்திலும் சென்று சென்று பல வருடங்களில் அறிய வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களைச் சில மாதங்களில் இவர் களாற் பெற்றோம்' என எண்ணி இவர் இன்புற்றார்.

இவ்வாறு பல ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டும் அரிய விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டும் வருகையில் ஆறுமாதங்கள் ஆயின. பின் இவர் தேசிகருக்குத் தக்க மரியாதைகள் செய் தும் பிறரைக் கொண்டு செய்வித்தும் மனமகிழுமாறு செய்து அவரை ஊருக்கு அனுப்பினர். இவருக்குப் பாடஞ்சொல்லி வருகையில் இவருடைய இலக்கிய இலக்கணப்பயிற்சி, நுண் ணறிவு, பணிவு முதலிய குணங்களை அறிந்து அவர் இவரை நன்கு மதிப்பாராயினர். இவருக்குப் பாடஞ்சொல்ல வாய்த்தது தமக்கு ஒரு பெருமை யென்பதையும் அவர் உணர்ந்தார். அவர் ஊர்சென்ற பின்னர் இவர் அடிக்கடி சென்று அவரைப் பார்த்துச் சல்லாபம் செய்து வருவார். அவருடைய கேள்வி வன்மையையும்ஞாபக சக்தியையும் பாடங் கேட்டிருந்த முறை

யையும் பற்றி இவர் பிற்காலத்தில் பலமுறை வியந்து பேசியதுண்டு.

கல்விப்பெருமை மிக்குடைய இவர் கீழ்வேளூர்ச் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் பணிவுடன் பாடங்கேட்டதை நினைக்கும் பொழுது, துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச ஸ்வாமிகள், சிறந்த கல்விமானென்று பெயர் பெற்ற பின்பு, திருநெல்வேலியிற் சிந்துபூந்துறையி லிருந்த தருமை வெள்ளியம்பலத் தம்பிரானவர்கள்பால் தொல்காப்பியம் பாடங்கேட்ட செய்தி ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

செவ்வந்திப்புராணம் பதிப்பித்தது

இவர் இயற்றிய உறையூர்ப் புராணத்தின் நயத்தையும். அதனை யாவரும் வாசித்து இன்புறுவதையும் அறிந்த திரிசிரபுரத்தி லிருந்த தமிழபிமானிகளும், செல்வர்களும் திரிசிரபுரத்திற்கு வடமொழியில் 64 அத்தியாயங்களுடன் இருந்த புராணத்தைத் தமிழிற் செய்யுளாக மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இவர், "முன்னமே இத்தலத்திற்கு எல்லப்ப நாவலராற் செய்யப்பெற்ற புராணம் ஒன்று உண்டு; அது நல்ல நடையுள்ளது" என்று சொல்லி அதிலுள்ள சில பகுதிகளைப் படித்துக் காட்டினர். கேட்ட திரிசிரபுர வாசிகள், "அதையேனும் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த வேண்டும்" என்று இவரை வேண்டிக்கொள்ள, அவ்வாறே இவர் அதனை எழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழைகளறப் பரிசோதித்து விரோதிகிருது (1851) வருஷத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். அப்பதிப்பில் இவர் பெயருக்கு முன் வித்துவானென்னும் அடைமொழி இருத்தலைக் காணலாம்.

தருமபுர ஆதீனப் பழக்கம்

இடையிடையே இவர் திருவாவடுதுறை மடத்திற்குச் சென்று, படித்த தம்பிரான்மார்களோடு சல்லாபம் செய்து விட்டு வருவார். அப்பால், அழைக்கப் பெற்று ஒருமுறை தருமபுர ஆதீனத்திற்குச் சென்று அப்பொழுது ஆதீனத்

தலைவராக இருந்த ஸ்ரீ சச்சிதானந்த தேசிகரைத் தரிசித்து அவருடைய பேரருளுக்குப் பாத்திரரானார்; அவரால் வழங்கப் பெற்ற பல மரியாதைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டார். இவருடைய கல்வித் திறத்தை யறிந்த தேசிகர் அடிக்கடி வந்து போகவேண்டுமென்று கட்டளையிட அவ்வாறே இவர் போய் வந்தார்.

16. சில மாணவர்கள் வரலாறு

மாணவர் வகை

இவர் தம்பால் யார் வந்து கேட்பினும் அவர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்வார். இவரிடம் படித்தவர்களிற் பல சாதியினரும் பல சமயத்தினரும் உண்டு; பிராமணர்களில் ஸ்மார்த்தர்கள், வைஷ்ணவர்கள், மாத்வர்கள் என்னும் வகுப்பினரும் வேளாளரிற் பல வகுப்பினரும், பிற சாதியினரும், கிறிஸ்தவர்களும், முகம்மதியர்களும் இவர்பாற் பாடங் கேட்டதுண்டு.

நாகூரிற் புகழ்பெற்று விளங்கிய குலாம்காதர் நாவலரென்னும் முகம்மதியர் ஒருவர் இவர்பால் வந்து சீருப்புராணம் முதலியவற்றைப் பாடங் கேட்டனர்.

சவராயலு நாயகர்

புதுச்சேரியில் இயன்றவரையில் தமிழ்ப் பாடங்களைக் கற்றுப் பாடப் படிக்கப் பிரசங்கிக்க ஒருவாறு பயிற்சியுற்றிருந்த செ. சவராயலு நாயகரென்னும் கிறிஸ்தவர் இவர் படிப்பிக்கும் நலத்தைக் கேள்வியுற்றுத் திரிசிரபுரம் வந்து தியாகராச செட்டியார் முதலியோர் முகமாகக் கையுறைகளுடன் இவரைக் கண்டு, வீரமாமுனிவ ரென்னும் புனைபெயர் கொண்ட பெஸ்கி பாதிரியாராற் செய்யப் பெற்ற தேம்பாவணி, திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் முதலியனவாய தங்கள் சமய நூல்களைப் பாடஞ்சொல்லவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டனர். அதற்கிசைந்த இவர் அவரைப் பரீட்சித்து அவருடைய தமிழ்க்

கல்வியின் நிலையை அறிந்து சில கருவி நூல்களை முதலிற் பாடஞ் சொல்லிவிட்டுப் பின்பு அவர் விரும்பியவண்ணம் தேம்பாவணி முதலியவற்றிற்குப் பொருள் கூறித் தமிழில் நல்ல பயிற்சியை உண்டாக்கி அனுப்பினர். அதன் பின்பு சவராயலு நாயகருக்குக் கிறிஸ்தவர் குழாங்களில் உண்டான மதிப்பும் பெருமையும் அதிகம். பிள்ளையவர்கள் தேகவியோகம் அடையும் வரையும் இவரிடத்தும் இவர் மாணுக்கர்களிடத்தும் அவர் காட்டிவந்த அன்பும் செய்த உதவிகளும் மிக உண்டு. இவரிடத்தில் தாம் பாடங் கேட்டதை மறவாமல் தம்முடைய கல்வி உயர்ச்சிக்குக் காரணம் இவரே யென்னும் எண்ணம் அவர்பால் என்றும் இருந்து வந்தது.

சவராயலு நாயகருக்கு இவர் தாம் முன்பு படித்து வைத்திருந்த பழக்கத்தால் தேம்பாவணி முதலிய நூல்களைத் தெளிவாகச் சொல்லி வந்தனர். இவர்பால் அழுக்காறுற்ற சில சைவர்கள் "இவர் சைவராக இருந்தும் புறச்சமய நூல்களைப் படித்தலும் பாடஞ்சொல்லுதலும் புறச்சமயத்தாருடன் அளவளாவி மாணுக்கராகக் கொள்ளுதலும் தகுதியல்ல" என்று குறை கூறத் தலைப்பட்டனர். அதனை அறிந்த இவர் அங்ஙனம் குறை கூறி வந்த சிலரும் தம் நண்பர்கள் சிலரும் ஒருங்கிருக்கும் பொழுது, தம் நண்பர்களைப் பார்த்துக் கூறுவாராய், "நான் தேம்பாவணியைப் பாடஞ் சொல்லுதலும் கிறிஸ்தவர் முதலிய பிற மத மாணுக்கர்கள் என்பாற் பாடங்கேட்டலும் கூடாத செயல்களென்று சிலர் சொல்லி வருவதாகத் தெரிகிறது. மாணுக்கராக யார் வந்தாலும் அன்போடு பாடஞ் சொல்லுதலையே எனது முதற் கடமையாக எண்ணியிருக்கிறேன். எல்லாத் தானத்திலும் வித்தியாதானமே சிறந்தது. அன்னமிடுவதற்குப் பசியுள்ளவரே பாத்திரர்; அதுபோலப் பாடஞ்சொல்லுதற்கு, படிப்பில் ஆர்வமுடைய யாவரும் பாத்திரர்களே. அன்றியும் தமிழ்நூல் யாதாயிருப்பினும் அதிலுள்ள சொற்பொருள் நயங்களை உணர்தல் பிழையாகாதே! கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பிரசாரஞ்செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்தன்று. தமிழ்நூல் என்னும் முறையில் யாதும் விலக்கப்படுவதுஅன்று' என்று தம் கருத்தைப் புலப்படுத்தினர். குறை கூறியவர்கள் இவருடைய உண்மைக் கருத்தை அறிந்து அடங்கிவிட்டனர்.

வேதநாயகம் பிள்ளை பாடங்கேட்டது

முன்ஸீப் வேதநாயகம் பிள்ளையின் பெருமையைத் தமிழ் நாட்டார் யாவரும் அறிவர். அவர் இங்கிலீஷ்ப் பாஷையிலும் தமிழ்ப் பாஷையிலும் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றுத் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாக் கோர்ட்டில் 'டிரான்ஸ்லேடர்' வேலை பார்த்து வந்தார். ஓய்வுநேரங்களில் தமிழ்நூல்களைப் படித்து இன்புறுவதும் படித்தோர்களைக் கண்டால் நல்ல செய்யுட்களைக் கூறி அவற்றி லுள்ள நயங்களை எடுத்துக் காட்டுவதும் அவர்கள் கூறுவனவற்றைத் தாம் கேட்டு மகிழ்வதும் அவருக்கு இயல்பாக இருந்தன.

தம்முடைய இளமைப் பிராயந் தொடங்கிப் பிள்ளையவர்களையும் இவருடைய தமிழ்க்கல்வியின் வளர்ச்சியையும் செய்யுள் செய்யும் வன்மையையும் அறிந்தும் பிறர் மூலமாகக் கேட்டும் இவருடைய பழக்கத்தைச் செய்துகொள்ளுதல் தமக்கு இன்றியமையாததென்றெண்ணி வலிந்து வந்து மிகப் பழகுவாராயினர்; பல நாளாகத் தாம் படித்த நூல்களிலிருந்த ஐயங்களை நீக்கிக்கொண்டு புதியனவாகச் சில நூல்களைப் பாடங் கேட்டனர். கேட்கும்பொழுது இவரிடத்தில் மிக்க அன்பு அவருக்கு உண்டாயிற்று. எத்தனை விதமாகத் தம்முடைய அன்பை இவர்பாற் புலப்படுத்தவேண்டுமோ அத்தனை வகையாலும் புலப்படுத்தி நடப்பாராயினர். இப்புலவர் பிரானுக்கும் அவர்பால் மிக்க பிரியமும் மதிப்பும் உண்டாயின. அவருக்குச் செய்யுள் செய்யும் பழக்கமும் நன்றாக அமைந்திருந்தது. ஆதலால் அவர் தாம் செய்யும் செய்யுட்களை இவரிடம் நேரிற் சொல்லியும் பிறரைக் கொண்டு சொல்வித்தும் வருவதுண்டு. கேட்ட இவர் அவற்றின் விஷயமாகத் தமக்குத் தோன்றிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்து வருவார்.

*குளத்தூர்க் கோவை

அப்பால் வேதநாயகம் பிள்ளையினுடைய அருமை பெருமைகளையும் அவர் செய்யுட் சுவையை நன்றாக அநுபவித்தலையும்

* ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு. 4611-5048.

பாராட்டி அவர்மீது ஐந்திணைக் கோவை யொன்றை இவர் இயற்றினர். அக்கோவை இயற்றப்பட்ட காலம் பரீதாபி௵ (1853.) இலக்கண விளக்கம் பாடங்கேட்டதற்குச் சமீபகால மானதால் அது சிறந்த சுவையுடையதாக அமைந்திருக் கின்றது. அதன் செய்யுட்டொகை, 438.

தெய்வநாயகம் பிள்ளை

பிள்ளையவர்கள் திரிசிரபுரத்தில் இருக்கையில் வந்து படித்தவர்களுள் தெய்வநாயகம் பிள்ளை யென்பவரும் ஒருவர் அவர் பிள்ளையவர்களிடம் படித்து மிக்க புகழ்பெற்றவர். அவர் பால் தியாகராச செட்டியாருக்கு அடுத்தபடியான மதிப்பு யாவருக்கும் இருந்துவந்தது. ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பித்த திருக்குறள் முதலியவற்றிற்குச் சிறப்புப்பாயிரம் கொடுத்தவர் களுள் அவரும் ஒருவர்.

ஆரியங்காவற்பிள்ளை

பின்னெரு காலத்தில் திருநெல்வேலிப் பக்கத்திலிருந்து ஆரியங்காவற் பிள்ளை யென்ற சைவ மாணவ ரொருவர் இவ ரிடத்துப் பாடங் கேட்க வந்தனர். வந்தவர்களைப் பரீட்சித்து அவர்களுடைய தகுதிக்கேற்பக் கற்பிப்பது இவருக்கு வழக்க மாதலின் அவரை அவ்வாறு பரீட்சிக்கத் தொடங்கி ஒரு பாடல் சொல்லும்படி வினவினர். அவர்,

"நீர்நாடு நீங்கியுமே நீங்காது தனைத்தொடரும்"

என்ற தொடக்கத்தையுடைய திருக்குற்றுலப் புராணத்துள்ள மந்த மாருதச் சருக்கச் செய்யுளைக் கூறினர். அதனைக் கேட்கும்பொழுதே இவருடைய செவியும் உள்ளமும் குளிர்ந்தன. அதனை மறுமுறை சொல்லும்படி செய்து கேட்ட பின்பு, "இச் செய்யுள் எந்த நூலிலுள்ளது?' என்று கேட்டார். அவர் "திருக்குற்றுலப் புராணத்திலுள்ளது" என்றுர். பின்பு அச்செய்யுளின் சந்தர்ப்பத்தையும் வரலாற்றையும் அவரால் அறித்து கொண்டு அச்செய்யுளைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லச் செய்தார். அந்நூலிலிருந்து வேறு சில செய்யுட்களையும் சொல்லச் சொல்லிக் கேட்டு அவற்றின் சொல்லினிமை பொருளினிமைகளில் ஈடு

பட்டு இன்புற்றார். பின்பு, "அந்நூலாசிரியர் யார்?" என்ற பொழுது அவர் "மேலகரம் திரிகூடராசப்பக் கவிராயர்" என்றனர். அது தொடங்கி அப்புராணத்தைப் பெற்றுப் படித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஆவல் இவருக்கு உண்டாயிற்று.

ஆரியங்காவற்பிள்ளை தினந்தோறும் இவரிடம் பாடங் கேட்டு வந்தார். ஒவ்வொன்றையும் அழுந்திக் கேட்பதும் செய்யுள் செய்யும் பயிற்சியும் அவர்பால் இருத்தலை யறிந்து இவர் அவரிடத்து மிக்க அன்பு பாராட்டிவருவாராயினர். மற்ற மாணாக்கர்களும் அவர்பாற் பிரியமுடையவர்களாகவே இருந்தார்கள். அயலூரி லிருந்து வந்தவராதலின் அவர் இவருடன் இடைவிடாமல் இருந்து வந்தார்.

ஒருநாள் இரவில் அவருக்குப் பாடஞ் சொன்ன பின்பு வழக்கம்போலவே தெருத் திண்ணையில் அவரைப் படுக்கச் சொல்லிவிட்டு இடைகழி(ரேழி)யில் இவர் சயனித்துக் கொண்டார். அப்பொழுது நிலவு நன்றாக எறித்தது. சிறிது நேரமான பின் வழக்கம்போலவே இவர் விழித்துக்கொண்டார். அப்பொழுது அம்மாணாக்கர் படுத்துக்கொள்ளாமல் தூணிலே சாய்ந்துகொண்டு இருத்தலை ஜன்னல் வழியாகக் கண்டனர். பிறகு சிலநேரம் தூங்கிவிட்டுத் திரும்ப விழித்துக்கொண்ட காலத்தும் அவர் நித்திரை பண்ணாமல் அவ்வாறே இருந்தமையை யறிந்து 'ஏன் இவர் இப்படி இருக்கிறார்!' என்று நினைந்து அவர் நோக்கத்தை அறிவதற்குப் படுத்தபடியே விழித்தவராய்க் கவனித்துக் கொண்டே இருந்தார். அப்பொழுது அந்த மாணாக்கர் வாக்கிலிருந்து,

" *விடவாளை வென்ற விழியாளைப் பூமியின் மேலதிர
நடவாளைப் பெண்கள்தம் நாயக மாமொரு †நாயகத்தை
மடவாளை யென்னுள் வதிவாளையின்ப வடிவையென்சொற்
கடவாளை யான்றெய்வ மேயென்று போயினிக்
காண்பதுவே "

---

* இதனைப் போன்ற வேறு 2 பாடல்கள் உண்டு; அவை இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை. †நாயகமென்பது அவர் மனைவியின் பெயர்.

என்னும் செய்யுள் எழுந்தது. அவர் அதனை மீட்டும் மெல்லச் சொல்லி மனம் உருகிக்கொண்டிருந்தார். அதனைக் கேட்ட இவர் அவருக்கு உள்ள கவலை இன்னதென்பதை யறிந்து, தாம் அன்று தெரிந்துகொண்டவற்றை வெளியிடாமலே இருந்துவிட்டுச் சில நாளைக்குப் பின்பு அவரிடத்து இயல் பாகப் பேசுங்காலங்களில் அவருடைய ஊரை ஒரு தினத்தும், தாய் தந்தையர் வரலாற்றை ஒரு தினத்தும், விவாகம் நடைபெற்றதா இல்லையாவென்பதை ஒருதினத்தும் மெல்ல மெல்ல விசாரித்து அறிந்துகொண்டனர். அவ்வாறு விசாரித்ததனால் அவருடைய தந்தையார் இருப்பிடமும், அவருக்கு விவாகமாகிச் சில மாதங்களே யாயின வென்பதும் தெரியவந்தன. பின்பு அவருடைய தந்தையாருக்கு, 'உங்களுடைய குமாரர் இங்கே சௌக்கியமாகப் படித்துக்கொண்டு வருகிறார். சிறந்த புத்திமானாகவும் காணப் படுகிறார். அவருடைய நற்குண நற்செய்கைகள் மிகவும் திருப்தியை உண்டுபண்ணுகின்றன. ஆனாலும் ஆகாரம் செய்துகொள்வதற்கு வசதியான இடம் இல்லாமையினால் அவருடைய தேகம் வரவர மெலிந்து வருகிறது. ஆதலால் அவருடைய தாயாரையும் மனைவியையும் அழைத்துக் கொண்டு நீங்கள் இங்கு வந்து சில மாதங்கள் இருந்து அவருக்கு ஆகாராதி சௌகரியங்களைச் செய்வித்து வந்தால் அவர் சௌக்கியமாக இருப்பதன்றி நன்றாகப் படித்துத் தேர்ச்சியும் பெறுவார். இங்கே வந்து காலங் கழிக்க வேண்டியதைப் பற்றி நீங்கள் சிறிதும் கவலையுறவேண்டாம். இங்கே எல்லா வசதிகளும் அமைக்கப்படும். உங்களுடைய வரவை எதிர்பார்க்கிறேன். நீங்கள் வருவதைப் பற்றி முன்னதாக எனக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்'' என்று அம்மாணாக்க ரறியாமலே ஒரு கடிதம் எழுதி யனுப்பிவிட்டு இவர் வழக்கம்போல் அவருக்குப் பாடஞ் சொல்லிவந்தார்.

சில தினங்களுக்குப் பின்பு ஒருநாள் பகலில் 15-நாழிகைக்குமேல் அவருக்கும் வேறு சிலருக்கும் பாடஞ் சொல்லிக் கொண்டு தம்முடைய வீட்டுத் திண்ணையில் இவர் இருக்கையில் மேலே குறிப்பிட்ட அவருடைய தந்தையார் தாயார் மனைவியாகிய மூவரும் இவருடைய வீட்டை விசாரித்துக் கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் இரண்டு மூன்று வீட்டிற்கு

அப்பால் வரும்போதே ஆரியங்காவற்பிள்ளை கண்டு திடீரென்று கீழே குதித்துச் சென்று அவர்களைக் கண்டு, "எப்பொழுது இங்கே வந்தீர்கள்? எதற்காக வந்தீர்கள்? நான் எழுதாமலிருக்கையில் நீங்கள் எப்படி வரலாம்?" என்று கோபமுற்றுக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தபொழுது, இவர் அவர்கள் இன்னாராக இருக்கலாமென்று ஊகித்தறிந்துகொண்டு எழுந்து சென்று அம்மாணவரைக் கையமர்த்தி, "தம்பி, ஏன் கோபித்துக்கொள்ள வேண்டும்? உம்முடைய போஷணைக்காகத்தான் நான் எழுதி இவர்களை வரச்செய்தேன். சும்மா இரும்" என்று சொன்னார். அவர்கள் வரக்கூடுமென்று எதிர்பார்த்து முன்னரே அமைத்திருந்த ஒரு விடுதிக்கு அவர்களை அனுப்பி ஆகாரம் முதலியன செய்விக்குமாறு சொல்லியனுப்பினார். அப்பால் தாம் சென்று அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் குறைவின்றி அமைத்துக் கொடுத்துத் தந்தையாரைத் தனியே யழைத்து, "உங்களுடைய குமாரர் உங்களைக் கோபித்துக் கொண்டாலும் நீங்கள் அதனைப் பொருட்படுத்தாமற் பக்குவமாகச் சமாதானம் சொல்லிவிடுங்கள். அவர் மிக்க புத்திசாலி; விருத்திக்கு வரக்கூடியவர். அவர் இந்நகரத்தில் தனியாக இருத்தலைவிடக் குடும்பத்தோடு இருந்தால் நன்மை உண்டாகுமென்று எனக்குத் தெரிந்ததனால்தான் உங்களை வருவித்தேன்" என்று மட்டும் சொன்னார். அவரும் இவருடைய பேரன்பைப் பாராட்டினார். தம் குமாரர் படிக்கும் வரையில் தாய் தந்தையர் முதலியோர் உடனிருந்து வந்தார்கள். அவசியமான காலத்தில் அம்மாணவருடைய தந்தையார் மட்டும் தம்மூருக்குச் சென்று வருவார். இவ்வாறு சில மாதங்கள் அங்கிருந்து கேட்கவேண்டிய பாடங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு தமிழில் தக்க பயிற்சிபெற்று ஆரியங்காவற்பிள்ளை தம் குடும்பத்துடன் ஊர் போய்ச் சேர்ந்தனர். பின்பு அடிக்கடி வந்து இவரிடம் வேண்டியவற்றைத் தெரிந்துகொண்டு செல்வார்.

இவ்வாறு, தம்முடைய மாணவர்களுக்கு எந்த எந்த வகையிற் குறைகள் உள்ளனவோ அவற்றையெல்லாம் தாமே அறிந்து ஆராய்ந்து தீர்க்கும் அரிய தன்மை இக் கவிஞர் கோமான்பால் இருந்து வந்தது.

அழகிரி ராஜு

இவரிடம் சில வருடங்கள் இருந்து பாடங் கேட்டுச் சென்றவர்களுள் இராமநாதபுரம் அழகிரி ராஜு என்பவரும் ஒருவர். அவர் தமிழ் வித்துவான்கள் நிரம்பியுள்ள இராமநாத புரத்தவராதலால் இயன்ற வரையில் நல்ல தமிழ்ப் பயிற்சி யுள்ளவராக இருந்தார். ஒருநாள் அவர், பயிர்களுக்கு ஜலம் பாய்ச்சுவதற்கு ஒரு கிணற்றிலிருந்து ஏற்றம் இறைத்துக் கொண்டிருக்கையில் சரியாக அவர் அவ்வேலையைச் செய்யா தது கண்டு உடன் இருந்த அவருடைய உறவினர் ஒருவர் மிகவும் கோபங்கொண்டு, "நீ என்ன சுத்த முட்டாளாக இருக்கிறாயே!" என்றார். அதனைக் கேட்டு அவர், "இவ்வாறு உங்களோடு இருந்ததனாலேயே நான் முட்டாளாக ஆனேன். தமிழ்க் கல்வியை இனி நன்கு பயின்று தேர்ச்சியுற்று இங்கே வருவேனே யன்றி அதற்கு முன்பு வருவதில்லை" என்று சத்தியம் செய்துவிட்டு அவ்வூரிலிருந்த வேலாயுதக் கவிராயர் வாயிலாகப் பிள்ளையவர்கள் பெருமைகளையும் மாணவர்களுக்கு அன்புடன் தடையின்றி இவர் பாடஞ் சொல்லி வருதலையும் அதற்கு முன்பே அறிந்தவராதலால் உடனே புறப்பட்டுத் திரிசிரபுரம் வந்து இவரிடம் பாடங் கேட்டு வந்தனர். படிக்க வேண்டுமென்ற ஊக்கமுள்ளவராக இருந்ததனாற் பல நூல் களைக் கற்று விரைவில் நல்ல பயிற்சியையும் பாடஞ்சொல்லும் திறமையையும் அடைந்தார். சில காலத்திற்குப் பின் தம் மூருக்குச் சென்று, "இனிமேற் கல்வியினாலேயே பிழைக்க வேண்டும்" என்ற விரதம் பூண்டு சிலருக்குப் பாடஞ்சொல்லி வருவாராயினர். அங்ஙனம் சொல்லி வருகையில் அவருடைய திறமையால் பாலவனத்தம் ஜமீந்தாராகிய ஸ்ரீமான் பாண்டித் துரைசாமித் தேவரவர்களுக்கு இளமையில் தமிழ் ஆசிரியராக அமர்த்தப் பெற்றார். இப்போதுள்ள மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து ஸ்தாபகரும், அருங்கலை விநோதருமாகிய ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள், "இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் உள்ள தமிழ்ப் பண்டிதர்களிற் பெரும்பாலோர் பிள்ளையவர் களுடைய மாணாக்கர்களும் மாணாக்கர் பரம்பரையைச் சார்ந்த வர்களுமே ஆவர். எனக்குத் தமிழாசிரியர்களாக இருந்த

நால்வர்களில், பிள்ளையவர்களுடைய மாணாக்கர்கள் மூவர். அம்மூவர் அழகிரி ராஜுவும், மதுரை இராமசாமிப்பிள்ளை (திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளை)யும், திருவாவடுதுறையாதீன வித்துவானாகிய பழனிக்குமாரத் தம்பிரானவர்களும் ஆவர். அவர்களுள் அழகிரி ராஜு என்பவர் பாடங் கற்பிக்கும் அழகும் தமிழ்நயத்தைச் சுவைபடப் புலப்படுத்தும் விதமும் அன்புடைமையும் சொல்லியடங்குவன அல்ல; எனக்குத் தமிழிற் பிரீதியுண்டானது அவராலேயே. பிள்ளையவர்களுடைய குணவிசேடங்களையும் பாடல் நயங்களையும் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டேயிருப்பார்" என்று என்னிடத்திலும் வேறுபலரிடத்திலும் பிற்காலத்திற் பாராட்டிக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இங்ஙனம் அவ்வப்போது வந்துவந்து சிலநாள் இருந்து பாடங்கேட்டுப் பயன்பெற்றுச் சென்றவர் பலர்.

17. இரண்டாம் முறை சென்னை சென்றது

சென்னை சென்றது

சென்னையிலிருந்த கா. சபாபதி முதலியார் முதலியவர்கள் இவருடைய கல்வி வளர்ச்சியைக் கேள்வியுற்று இவரைப் பார்க்கவேண்டுமென்னும் விருப்பமுடையவர்களாய் இவருக்கு எழுதும் கடிதங்களில் தங்கள் கருத்தைக் குறிப்பித்து வந்தார்கள். இவருக்கும் அவ்வாறே அவர்களைக் கண்டு மீண்டும் அளவளாவவேண்டும் என்னும் ஆவல் இருந்தது. அதனால் சென்னைக்குப் புறப்பட்டு இடையிலேயுள்ள பட்டீச்சுரம், திருவாவடுதுறை, தருமபுரம், சிதம்பரம், திருப்பாதிரிப்புலியூர் முதலிய ஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு சில வாரங்களில் சென்னை வந்து சேர்ந்தார். அங்கே சபாபதி முதலியார் முதலியோர்களால் வரவேற்கப் பெற்றனர். தாண்டவராயத் தம்பிரானவர்களைக் கண்டு சல்லாபம் செய்துகொண்டும் மற்ற

வித்துவான்களோடு பழகி இன்புற்றும் வந்தனர். திரிசிரபுரம் சென்ற பின்பு இவர் இயற்றிய காப்பியங்களிலும் பிரபந்தங்களிலும் உள்ள செய்யுட்களை அவர்கள் கேட்டுக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர்.

*சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை

அப்பொழுது, திருமயிலைத் திருக்குளத்தின் தென்கரையிலுள்ளதும் இப்பொழுது சித்திரச் சத்திர மென்று வழங்கப் பெறுவதுமாகிய சத்திரத்தைக் கட்டுவித்து அதற்குப் பல வகையான வருவாய்களையும் ஏற்படுத்திப் புகழ் பெற்று விளங்கிய வியாஸர்பாடி விநாயக முதலியார்மீது கா. சபாபதி முதலியார் முதலியவர்கள் பல செய்யுட்கள் இயற்றிப் பாராட்டினர். இவரையும் பாடும்படி கேட்டுக்கொண்டனர். அவர்கள் விருப்பத்தின்படி இவர் அச்சத்திரத்தின் பெருமையைச் சிறப்பித்து 100-விருத்தங்களடங்கிய மாலையொன்றை இயற்றிப் பல புலவர்களுக்கு இடையே யிருந்து அரங்கேற்றினர். அம் மாலை சித்திரச்சத்திரப் புகழ்ச்சி மாலை யென்று பெயர் பெறும். அந்நூலைப் பாராட்டி, சபாபதி முதலியார் முதலியவர்கள் கொடுத்த சாத்துக்கவிகள் பல அந்நூலின் பெருமையைப் புலப்படுத்தும்.

விநாயக முதலியார் அந்தப் பிரபந்தத்திற்குப் பரிசிலாக நூறு வராகன் இவருக்கு ஸம்மானஞ் செய்தனர். அத்தொகை இவர் சென்னையிலிருந்து காலங் கழிப்பதற்கு அனுகூலமாக இருந்தது. அந்தப் பிரபந்தம் பின்பு நளஹு சித்திரைமீ (1856) பதிப்பிக்கப்பெற்றது. பின் விநாயக முதலியார்மீது இவர் சில தனிச் செய்யுட்களும் இயற்றினர்.

வியாசைக் கோவை

இப்படியிருந்து வருகையில் இவர் செய்த பல செய்யுட்களைக் கேட்டுவந்த கா. சபாபதி முதலியாரும் பிறரும் ஒரு சமயம் வேதநாயகம் பிள்ளையின் மீது இவர் இயற்றிய குளத்

---

* ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு, 3954-4083.

தூர்க் கோவையிற் சில செய்யுட்களைக் கேட்டு இன்புற்று விநாயக முதலியார் மீதும் ஐந்திணைக் கோவையொன்று செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். அவர்களுடைய விருப் பத்திற்கிணங்கி அவ்வண்ணமே செய்யத்தொடங்கி இவர் நூறு செய்யுட்கள் செய்து முடித்தனர். அவற்றைக் கேட்ட விநாயக முதலியார் பெரிதும் மகிழ்ந்து விரைவில் நிறைவேற்றித் தரும் படி கூறி ரூபாய் நானூறு பரிசிலளித்தனர். பின்பு அக் கோவையைத் திரிசிரபுரம் போய் முடித்தனுப்புவதாக இவர் கூறினார். இவருடைய கட்டளையின்படி அக்கோவையின் எஞ்சிய பகுதி சி. தியாகராச செட்டியாரால் இயற்றப்பெற்றது. அக்கோவை சம்பந்தமான ஒரு செய்தியை இங்கே குறிப் பிடுகிறேன்:

தியாகராச செட்டியார் உபகாரச் சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டு உறையூரில் இருந்தபொழுது அவரைப் பார்ப்பதற்கு நான் சென்றிருந்தேன். அப்போது ஒருநாள், "ஐயா அவர் களும் நீங்களும் இயற்றிய வியாசைக்கோவையை நான் பார்த்ததில்லை. இதுவரையில் அது கிடைக்கவில்லை. தங்க ளிடம் உண்டோ?" என்றேன். "ஓர் அச்சுப்பிரதியே என் னிடம் இருக்கிறது. அதனைக் கொடுப்பதற்கு என் மனம் துணியவில்லை" என்றார் செட்டியார். "நான், படித்துவிட்டுத் தந்துவிடுவேன்" என்றேன். அவர் அப்பால் அதனைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தார். அவர் முன்னிலையில் ஒரு நாட் காலை தொடங்கி அதனைப் படித்துப் பொருள் கேட்டுவந்தேன். அவர் கடினமான இடங்களுக்குப் பொருள் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார். நூறு பாடல்கள் ஆனவுடன் திடீரென்று அவர், "இனிமேல் வாசிக்கவேண்டாம்; நிறுத்திவிடவேண் டும்" என்றார். அவர் அவ்வாறு கூறியதற்குக் காரணம் விளங்கவில்லை; "ஏன் நிறுத்தச் சொல்லுகிறீர்கள்? நேரமாக வில்லையே; இன்னும் சில பாடல்கள் படிக்கலாமே. நல்ல இடமாக இருக்கிறதே" என்றேன். "இல்லை, உங்களுக்கு என்னிடத்தும் என் பாட்டினிடத்தும் மிக்க மதிப்புண்டு. இனி, மேலே வாசித்தால் அந்த மதிப்புக் குறைந்துவிடும்" என்றார். "என்ன காரணம்?" என வினவினேன். 'இதுகாறும் உள்ள பாடல்கள் ஐயா அவர்கள் பாடியவை; இதற்குமேலுள்ளவை

அவர்களுடைய கட்டளையின்படி நான் செய்தவை. அவர்களுடைய இனிய செய்யுட்களை வாசித்தபின் தொடர்ந்து என் பாட்டுக்களையும் வாசித்தால் என் யோக்கியதை வெட்டவெளியாய்விடும். அமிர்தத்தை யுண்டவன் பிண்ணாக்கை உண்டது போலிருக்கும்'' என்று சொல்லி வருந்தினார்; அப்பொழுது அவர் கண்களி லிருந்து நீர் பெருகிற்று. பிள்ளையவர்களது கவிச்சுவையை நன்கு அறிந்து அதில் ஈடுபட்டவர்களுள் செட்டியார் முதல்வ ரென்பதும் அந்நூலின் சிறப்பும் இதனாலும் வெளியாயின.

திருமயிலைப் புராணம் செய்யத் தொடங்கியது

விநாயக முதலியார் இவர் செய்த தியாகராசலீலை, உறையூர்ப்புராணம் முதலியவற்றைக் கேட்டு வியந்து, "திருமயிலை (மயிலாப்பூர்)க்கு நீங்கள் ஒரு புராணம் செய்யவேண்டும்'' என்று வற்புறுத்திக் கூறி அத்தலத்தின் வடமொழிப் புராணத்தையும் கொடுத்தனர். அக்காலத்தில் திருமயிலைக் கைக்கோளத் தெருவில் இருந்த சாமி முதலியாரென்னும் அன்பர் ஒருவர், "இப்புராணத்தைச் செய்து முடித்தால் விநாயக முதலியார் தக்க சம்மானம் செய்வார்; அன்றியும் நாங்களும் எங்களா லியன்றதைச் செய்வோம்'' என்று நூறு ரூபாய் செலவுக்குக் கொடுத்தார். அவர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி பாயிரம் நாட்டுப்படலம் நகரப்படலம் இவை மட்டும் செய்யப்பட்டன. அப்பகுதி இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை. அதிலுள்ள சில அருமையான பாடல்களை நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

இச்செய்தி நடைபெற்றது இவரது 39-ஆம் பிராயத்திலாகும்.

குளத்தூர் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்றது

இவர் இங்ஙனம் சென்னையில் இருந்துவருகையில், சிவஞான முனிவர், கச்சியப்ப முனிவர், தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய முனிவர் ஆகியவர்கள் பெரும்பாலும் தங்கித் தமிழை அபிவிருத்தி செய்தும் பலருக்குப் பாடஞ்சொல்லியும் தமிழ்

நூல்களை இயற்றியும் விளங்கிய இடங்களைப் பார்க்கவேண்டு மென்னும் விருப்பம் இவருக்கு உண்டாயிற்று. உண்டாகவே விநாயகபுராணம் அரங்கேற்றப்பட்ட இடமாகிய சென்னை ஐயாப்பிள்ளை தெருவிற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பிரஸந்ந விநாயகரைத் தரிசித்தார்; விநாயக புராணம் செய்வித்த சிதம்பர முதலியா ரென்பவரின் பரம்பரையினராகிய ஒருவரால் அழைக்கப்பெற்றுக் குளத்தூர் சென்றார். அங்கே கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ சோமேசரையும் ஸ்ரீ அமுதாம்பிகையையும் தரிசனம் செய்தார். அவர்கள் இருந்து வந்த மடத்தில் தங்கினர். அவர்களுடைய பெருமையை ஆண்டுள்ளார்க்கெல்லாம் எடுத்துரைத்தார். "சிவஞான முனிவர் சோமேசர் முதுமொழி வெண்பாவும் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழும் குளந்தைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியும் இயற்றுவதற்கும் ஸ்ரீ கச்சியப்ப முனிவர் விநாயக புராணம் செய்வதற்கும் அவர் பெரும்பாலும் வாசம் செய்வதற்கும் இடமாகவிருந்த இவ்வூர் என்ன புண்ணியம் செய்ததோ? இந்தப் பெருமையைப் பெரிய நகரமும் பெற்றிலதே!" என்று மனமுருகினர்; சில நாள் அங்கிருந்தனர்.

அப்பால் தொட்டிக்கலைக் கேசவ முதலியார் பரம்பரையினராகிய கிருஷ்ணசாமி முதலியாரால் அழைக்கப்பெற்றுத் தொட்டிக்கலை சென்றார். அங்கே முற்கூறிய சிவஞான முனிவர் முதலிய மூவரும் இருந்த மடத்தையும் அவ்வூரிற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ செங்கழுநீர் விநாயகரையும், ஸ்ரீ சிதம்பரேசுவரரையும், ஸ்ரீ சிவகாமி அம்மையையும், ஸ்ரீ ஆதிகேசவப்பெருமாளையும் தரிசனம் செய்தார். சிவாலயத்தின் முன்மண்டபத்தில் சிலாரூபமாக எழுந்தருளியிருக்கும் சிவஞான முனிவரையும் தரிசித்தார். சிலதினங்கள் அங்கே அவர்களால் உபசரிக்கப்பட்டுத் தங்கியிருந்தார்.

சிதம்பரேசர் மாலை

அங்கே இருக்கும் பொழுது சிவஞான முனிவராலே இயற்றப்பட்ட செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத் தமிழ், கலைசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, சுப்பிரமணிய முனிவர் இயற்றிய

கலைசைச் சிலேடை வெண்பா, கலைசைக் கோவை முதலியவற்றின் நயங்களை அன்பர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி முதலியார், "இந்தஸ்தலத்துச் சிதம்பரேசுவரர்மீது ஒரு சந்நிதி முறை சுப்பிரமணிய முனிவரால் செய்யத் தொடங்கப்பட்டு முற்றுப்பெருமல் நின்றுவிட்டமையால் தாங்கள் அதைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும்'' என்று வேண்டினர். அவ்வண்ணமே இவர் செய்யத் தொடங்கிச் சிதம்பரேசர் மாலையொன்றை மட்டும் அங்கே செய்து முடித்தனர். பின்பு திரிசிரபுரம் போய் எஞ்சியவற்றைச் செய்தனுப்புவதாகச் சொல்லி விடைபெற்றுத் திரும்பினர்.

திரிசிரபுரம் மீண்டது

இப்படியே அம்முனிவர்கள் இருந்த இடங்களையெல்லாம் இடையிடையே பார்த்துக்கொண்டு சென்னை வந்து சேர்ந்து சில நாள் தங்கி அங்கிருந்த வித்துவான்களோடு பழகிக்கிடைத்த நூல்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு பின்பு எல்லாரிடமும் பிரியாவிடை பெற்றுச் சென்னையை விட்டுப் புறப்பட்டார். இடையிலே உள்ள பல ஸ்தலங்களையும் தரிசித்துக்கொண்டு வருகையில் திருப்பாதிரிப்புலியூரில் சிலநாள் தங்கினர். அப்பொழுது இவருக்குத் தக்க உபசாரங்களைச் செய்து ஆதரித்தவர் இவர் மாணுக்கராகிய சிவசிதம்பர முதலியாரென்பவர். பின்பு அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கித் திரிசிரபுரம் வந்து சேர்ந்தார். அப்பால் வழக்கம் போலவே பாடஞ் சொல்லுதல் முதலியவற்றைச் செய்து வருவாராயினர்.

தாண்டவராயத் தம்பிரானவர்களிடம் பேரூர்ப்புராணம் பெற்றது

ஆனந்த வருஷத்தில் (1854), சென்னையிலிருந்த தாண்டவராயத் தம்பிரானவர்கள் கல்லிடைக்குறிச்சி செல்லப் பயணமாகித் திரிசிரபுரம் வந்து மௌனஸ்வாமிகள் மடத்தில் சில நாள் தங்கினர். அவர் வரவை யறிந்த இவர், மாணுக்கர்களுடன் சென்று தரிசித்துச் சம்பாஷித்துக்கொண்டிருந்தார். அப்போது இவர் ஸ்ரீ கச்சியப்ப முனிவர் இயற்றிய பேரூர்ப்

புராணம் தம்பா லில்லை யென்றும் அதனைப் படித்து இன்புற வேண்டுமென்னும் விருப்பம் தமக்கு உள்ளதென்றும் அதனை வருவித்துத் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார். அவர், "இப்பொழுது என் கையில் அது வந்துள்ளது. ஆனால் கல்லிடைக்குறிச்சிக்கு அதனைக் கொண்டுபோக வேண்டியவனாக விருக்கிறேன்" என்றார்.

மீ: அதைப் படித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்ற விருப்பம் அடியேனுக்கு மிகுதியாக இருத்தலால் *அங்குத்தி கொடுத்தருளுமாயின் விரைவிற் பிரதி செய்துகொண்டு கொடுத்து விடுவேன்.

தாண்டவ : நான் இன்னும் சில தினங்களே இங்கு இருப்பேன். அதற்குள் நீங்கள் எப்படிப் பிரதி செய்துகொள்ள முடியும்? ஒரு மாதமாவது அதற்கு வேண்டாமா?

மீ : வேண்டாம். அங்குத்தி குறிப்பிடும் காலத்திற்குள்ளாகவே பிரதி செய்துகொண்டு கொடுத்துவிடுவேன். அதைப் பற்றி அங்குத்திக்குச் சிறிதேனும் கவலை வேண்டாம்.

தாண்டவராயத் தம்பிரானவர்கள், "நான் பாடஞ் சொல்வதற்கு வைத்திருக்கும் பிரதியாதலால் அவசியம் கொண்டுபோகவேண்டும்" என்று சொல்லி அதனைக் கொடுத்தனர். உடனே அதனை இவர் வாங்கிச் சென்று தம்முடைய மாணாக்கர்களுள் பனையோலையில் எழுதக்கூடியவர்கள் சிலரைத் தேர்ந்து அழைத்து, அப்புத்தகத்திலுள்ள ஏடுகளைப் பிரித்து அவர்களிடம் கொடுத்து ஒரு பாகத்தைத் தாம் வைத்துக்கொண்டு எழுதுவித்தும் எழுதியும் சில தினங்களுள் முடித்து உடனுடன் ஒப்பு நோக்கிவிட்டுத் தம்பிரானவர்கள் புறப்படுவதற்குள் பிரதியைச் சேர்ப்பித்துவிட்டார்.

இடையிடையே மாணாக்கர்களுடன் போய்த் தாண்டவராயத் தம்பிரானவர்களை இவர் தரிசித்து வருவதுண்டு. அக்காலத்தில் மாணாக்கர்களுள் ஒவ்வொருவரையும் அவர் பரீட்சித்து அவர்கள் பாடங் கேட்ட முறையைத் தெரிந்து சில காலத்துள் பல நூல்களை மாணாக்கர்கள் ஒழுங்காகப்

---

*தாங்கள் என்னும் பொருளுடைய இச்சொல்லைத் தம்பிரான்மார்களோடு பேசும்பொழுது கூறுதல் சம்பிரதாயம்.

பாடங் கேட்டிருத்தலையும் இவர் வருத்தமின்றி இடைவிடாமற் பாடஞ் சொல்லிய அருமையையும் பற்றி மிகவும் வியப்புறு வாராயினர். அவர் ஒவ்வொன்றையும் சிரமப்பட்டு ஆசிரியரிடம் கற்றவராகையால் அவருக்கு இவருடைய அருமை நன்கு புலப்பட்டது. 'இவர் நமது திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் இருந்து பாடஞ் சொல்வாராயின் இவருடைய கல்வி பலருக்குப் பயன்படக்கூடும்; ஆதரவும் ஊக்கமும் இவருக்கு வளர்ச்சியடையும்' என்று அவர் எண்ணினர்.

மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் இவரைப் பற்றி அறிதல்

சில தினங்களுக்குப் பின்பு தம்பிரானவர்கள் கல்லிடைக் குறிச்சிக்குச் சென்றார். திருவாவடுதுறை யாதீனத்தில் அப்போது சின்னப்பட்டத்தில் இருந்து விளங்கிய மேலகரம் சுப்பிரமணியதேசிகர் அங்கே இருந்தார். அவர் தாண்டவராயத் தம்பிரானவர்களிடம் பல தமிழ் நூல்களைப் பாடங்கேட்டவர். அவரைக் கொண்டே மாணாக்கர்களுக்குப் பாடம் சொல்லச் செய்யலாமென்று தேசிகர் எண்ணி அக்கருத்தை அவரிடம் வெளியிட்டனர். தாண்டவராயத் தம்பிரானவர்கள், "என்னுடைய தேகநிலை அவ்வாறு செய்ய இடந்தராது; வழக்கமும் இல்லை. திரிசிரபுரத்தில் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையென்று ஒரு வித்துவான் இருக்கிறார். அவர் இரண்டு முறை சென்னைக்கு வந்திருந்தார். அக்காலத்தில் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது. பின்பு திரிசிரபுரத்திலும் பழகினேன். அப்பொழுது அவருடைய அருமை நன்கு விளங்கிற்று. பாடஞ் சொல்வதிலும் செய்யுள் செய்வதிலும் அவருக்கு இணையாக இக்காலத்தில் யாரும் இல்லையென்றே சொல்லலாம்; இடைவிடாமற் பாடஞ் சொல்வதிற் சிறிதேனும் சலிப்பில்லாதவர்; நிறைந்த கல்விமான். இந்த ஆதீன வித்துவானாக அவர் நியமிக்கப்படுவாராயின் ஆதீனத்தின் புகழ் எங்கும் பரவும். அவரைக் கொண்டு பல மாணாக்கர்களைப் படிப்பிக்கலாம்" என்று விண்ணப்பித்துக்கொண்டனர். அக்காலமுதல் சுப்பிரமணிய தேசிகர் இவரைப் பார்க்கவேண்டு மென்றும் ஆதீனத்தில் இருக்கச் செய்யவேண்டுமென்றும் எண்ணங்கொண்டு தக்க காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்.

தாண்டவராயத் தம்பிரானவர்கள் பிரதியைப் பார்த்தெழுதிய பேரூர்ப்புராணம் பின்பு படிப்பவர்களாற் பல பிரதிகள் செய்யப்பட்டது. அப்பால் இச்செய்தியை அறிந்த பிள்ளையவர்களுடைய மாணாக்க பரம்பரையினர் ஒவ்வொருவரும் அப்பிரதியைப் பார்த்துக்கொண்டே கைவழிப் போக்கியதில் இவருடைய மாணாக்கருள் ஒருவரும் அருங்கலை விநோதரும் வரகனேரிப் பட்டாதாருமான சவரிமுத்தாபிள்ளையிடம் வந்து தங்கிற்று. அவர் அதனைப் பொன்னேபோற் போற்றிச் சேமத்தில் வைத்துப் பாதுகாத்து வந்தனர். அது தெரிந்த நான் பிற்காலத்து அவரிடம் சென்று கேட்டு அதனை அரிதிற் பெற்று வந்து என்பால் வைத்து, பிள்ளையவர்களைப் பார்ப்பது போலவே பார்த்து வருகிறேன்.

தாண்டவராயத் தம்பிரானவர்களின் கடிதம்

தாண்டவராயத் தம்பிரானவர்கள் கல்லிடைக்குறிச்சியிலிருந்து மீண்டும் சென்னைக்குப் புறப்பட்டுச் செல்லுகையில் முகத்தில் ஒரு பரு உண்டாகி வருத்தினமையால் திருச்சிராப்பள்ளியில் ஐந்து தினங்கள் தங்கினர். பிள்ளையவர்கள் அப்பொழுது அங்கே இருந்ததும் சென்று சம்பாஷித்து வந்ததும் அக்காலத்தில் இவரோடு பழகி இன்புற்றதும் மேலகரம் சுப்பிரமணிய தேசிகருக்கு அவர் எழுதிய விண்ணப்பத்திலுள்ள அடியிற் கண்ட வாக்கியத்தால் விளங்கும் :

"அடியேன் திரிசிரபுரத்தில் மௌனஸ்வாமிகள் மடத்தில் தங்கிப் *பருவரலாற் பருவரலுற்று வித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களுடைய சம்பாஷணையினால் †அஞ்சு தினங்களையும் அஞ்சு தினங்களாகக் கழித்தேன்."

---

* பருவரல்-பரு (ஒருவகைச் சிரங்கு) வருதல்; துன்பம். †அஞ்சு தினம்-ஐந்து தினங்கள்; அம் சு தினம்-அழகிய நல்லதினம்.

18. சீகாழிக் கோவை அரங்கேற்றம்

சீகாழிக்கு வந்தது

பிள்ளையவர்கள் திரிசிரபுரத்தில் இங்ஙனம் இருந்து வருகையில் சென்னையிலிருந்த விநாயக முதலியார் முதலிய பிரபுக்களும் வித்துவான்களும் அடுத்தடுத்துக் கடிதம் எழுதி மயிலைப் புராணம் பூர்த்தியாயிற்றா வென்பதை விசாரித்து வந்தார்கள். அக்காலத்துப் பலவகையான செலவுகளால் இவருக்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் கடன் ஏற்பட்டது. அதனைத் தீர்த்தற்கு நினைந்து நகரப்படலம் இறுதியாகப் பாடி வைத்திருந்த திருமயிலைப் புராணத்தை எடுத்துக்கொண்டு சென்னை சென்று பூர்த்திசெய்து அரங்கேற்றினால் கடனைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய தொகையும் பிற சௌகரியங்களும் பெறலாமென்று எண்ணிச் சில மாணாக்கருடன் சென்னைக்குப் பிரயாணமாகிச் சீகாழிக்கு வந்தனர். அப்பொழுது இவருடைய பிராயம் நாற்பத்தைந்து.

அக்காலத்திற் *சீகாழியில் வேதநாயகம் பிள்ளை முன்ஸீபாக இருந்தார். அவர் இவரைச் சீகாழிக்கு வந்து சில நாள் தம்முடன் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பிப் பலமுறை இவருக்கு முன்னமே கடிதம் எழுதியிருந்ததுண்டு. அதனால் இவர் சென்று அவ்வூரில் அவர் வீட்டில் தங்கினார். அக்காலத்தில் அவர் †நீதிநூலைச் செய்து முடித்து வைத்திருந்தமையின் இவர் வரவை நல்வரவாக நினைந்து சிலகாலம் இருக்கும்படி செய்து, தாம் இயற்றிய அந்நூலை முற்றும் படித்துக் காட்டி வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்துகொண்டார். அப்பொழுது அவருடைய தம்பியும் தமிழபிமானியுமாகிய ஞானப்பிரகாசம் பிள்ளை யென்பவர், "நீதிநூலுக்கு நீங்கள் சிறப்புப்பாயிரம் அளிக்கவேண்டும்; பிறரிடத்திலிருந்தும் வாங்கிக் கொடுக்க

---

* வேதநாயகம் பிள்ளை சீகாழிக்கு வந்த காலம் 1858-ஆம் ஹு என்று வேதநாயக விற்பன்னர் சரித்திரத்தால் தெரியவருகிறது.

† இந்நூல் காளயுக்திஹு தைமீ (1859) அச்சிற் பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

வேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டார். அவர் விருப்பத்தின் படியே சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்கள் இவராற் செய்யப் பெற்றன.

சீகாழிக்கோவை இயற்றியது

அச் செய்யுட்களைப் பலர் முன்னிலையிற் படித்துக் காட்டிக் கொண்டிருக்கையில்,

"நூலியற்றி யீதலொன்றே புன்னதெனக் கோடலைபன்
 னூலு மோர்நம்
மாலியற்றிக் கொடுத்திடுமைந் திணைக்கோவை யேற்றனையால்
 அளவி லாத
சேலியற்று புனற்குளத்தூர் வேதநாயகமகிபா
 சிறப்பச் செய்யுட்
பாலியற்ற லேற்றலிவை யிரண்டினுநீ யெப்போதும்
 பயிலு வாயே"

என்ற செய்யுளால் வேதநாயகம்பிள்ளைமேல் இவர் ஒரு கோவை செய்திருத்தல் அவ்வூராருக்கு வெளியாயிற்று. ஆகவே அக்கோவையி லிருந்து சில பாடல்கள் சொல்லிக் காட்டவேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவ்வாறே அதிலுள்ள அருமையான சில செய்யுட்களை இவர் சொல்லிக் காட்டினர். கேட்ட சைவச் செல்வர்கள் அவற்றின் நயத்தையும் பொருளமைதியையும் அறிந்து இன்புற்று, "ஐயா! இத்தலத்துக் கோயில்கொண் டெழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீபிரமபுரேசர்மீது தாங்கள் ஒரு கோவை இயற்றித் தந்தால் எங்களுக்குப் பரமதிருப்தியாக இருக்கும்" என்று தெரிவித்தனர். இவர், "சென்னை சென்று திருமயிலைப் புராணத்தை அரங்கேற்றி வருவதாகப் புறப்பட்டுவிட்டேன். பொருள் முட்டுப் பாட்டினால் விரைவில் அவ்வாறு செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியமாயிருக்கிறது. நான் சென்று திரும்பும்பொழுது இங்கே வந்து உங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவேன்" என்றார். அதனைக் கேட்டவர்கள் பின்னும் வற்புறுத்தி வேதநாயகம் பிள்ளையிடமும் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். கேட்ட அவர் பிள்ளையவர்களைப் பார்த்து, "நீங்கள் இவர்கள் சொல்லியபடி செய்தால் எனக்கு எவ்வளவோ பயனுண்டாகும். உங்களோடு உடன் இருந்துவருவதை விட வேறு சந்தோஷம் ஒன்று

மில்லை யென்பது உங்களுக்குத் தெரியாததன்று. அவர்களைப் போலவே நானும் தாங்கள் இங்கிருந்து அக்கோவையை இயற்றி அரங்கேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்'' என்றார். கேட்ட இவர் அதற்கு உடன்பட்டு இருப்பாராயினர். உடனே வேண்டிய விடுதியும் பிற சௌகரியங்களும் அவ்வூரிலும் அயலூரிலும் இருந்த கனவான்களால் அமைக்கப்பட்டன.

அப்பால் நூல் இயற்றத் தொடங்கி ஒவ்வொரு தினத்தும் பத்து அல்லது பதினைந்து செய்யுட்களாக ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து செய்து உடன் இருப்பவர்களுக்கு அப்போதப் போது படிப்பித்துக் காட்டி நூல் நயங்களைப் புலப்படுத்திக் கொண்டு வந்தார். சில மாதங்களில் அக்கோவை பூர்த்தி யாயிற்று.

சீகாழிக் கோவையை அரங்கேற்றியது

அப்பால், சீகாழிக் கோவையை அரங்கேற்றுவித்தற்கு நிச்சயித்து ஒரு நல்ல தினம் குறிப்பிடப்பட்டது. சீகாழியிலிருந்த பிரபுக்களும் வித்துவான்களும் அயலூரிலுள்ள பிரபுக்களுக்கும் வித்துவான்களுக்கும் சொல்லியனுப்பினார்கள். கேட்க விருப்பமுற்ற ஒவ்வொருவரும் வந்து சீகாழியில் இருப்பாராயினர். ஸ்ரீ பிரமபுரேசர் திருக்கோயிலின் தெற்குப் பிராகாரத்தி லுள்ள வலம்புரி மண்டபம் அரங்கேற்றுதற்குரிய இடமாகப் பலராலும் நிச்சயம் செய்யப்பெற்றது. அம்மண்டபத்தில் இருந்து இவர் அரங்கேற்றத் தொடங்கினார். அப்பொழுது மூலத்தைப் படித்தவர் சாமிநாத கவிராயர். மூன்று காப்புச் செய்யுட்களும் முடிந்தன. நூலில் இரண்டு செய்யுட்கள் நிறைவேறின. இவர் செய்யுளின் நயத்தையும் பல நூல்களிலிருந்து அருமையான செய்யுட்களை மேற்கோளாகக் கூறி யாவருக்கும் விளங்கும்படி பொருள் உரைக்கும் அழகையும் கேட்டுக் கேட்டு யாவரும் ஆனந்தக் கடலில் ஆழ்ந்தனர். 'இந்த வித்துவானைக் காண்பதற்கும் இவர் கூறும் இனிய அரிய மொழிகளைக் கேட்பதற்கும் நாம் என்ன புண்ணியம் செய்தோம்!' என்று ஒவ்வொருவரும் தம்மிற் கூறி வியந்தனர்.

அரங்கேற்றுதல் பெருஞ் சிறப்புடன் நடைபெற்றது. வந்து கேட்போர்களும் நாளுக்குநாள் மிகுதியுற்றார்கள். மரியாதை யறியாத யாரேனும் வந்து வெறுப்புண்டாகும்படி நடந்து இக்கவிஞர்பிரானுடைய அருமையை யறியாமல் இடையூறு செய்வார்களோ வென்று நினைந்து வேதநாயகம் பிள்ளை, அக்கோயில் விசாரணைக்காரரிடம், "தினந்தோறும் நான் வந்தபின்பே தொடங்கவேண்டும்" என்று சொல்லி விட்டு ஒவ்வொரு நாளும் பிற்பகலில் வந்திருந்து கேட்டு இன்புற்றார். அப்பொழுது ஒவ்வொரு நாளும் அரங்கேற்றுதல் முடிந்தவுடன் அந்நூலையும் இவரையும் சிறப்பித்து ஒவ்வொரு செய்யுள் பாடினார்.

அக்கோவை அரங்கேற்றப்பட்ட பின்னர் மேலே சொல்லிய கனவான்களும் பிறரும் தலைக்கு ரூ. 50 முதல் 300 வரை சம்மானம் செய்தார்கள். சிலர் பொன்னுடை முதலியன தந்தார்கள்; சிலர் பூஷணம் தந்தனர்; தருமபுர ஆதீனத் தலைவர் ஸ்ரீ சச்சிதானந்த தேசிகர் தக்க பரிசுகளை அனுப்பிக் கௌரவித்தார். பலர் இவருக்கு இவ்வாறு சம்மானம் செய்து ஆதரித்ததனால் மகிழ்வுற்ற வேதநாயகம்பிள்ளை,

"தேமாரி பொழிபொதும்பர்த் திருக்காழி யிறைமுன்
 திகழாண்டு சித்தார்த்தி திங்கள்பாத் திரத்தில்
பூமாரி சுரர்பொழியச் செல்வர்பலர் கூடிப்
 பொன்மாரி மிகப்பொழியப் புலவர்குழாந் துதித்துப்
பாமாரி நனிபொழியப் பல்லியங்கண் முழங்கப்
 பலம்புரிய நலம்புரியும் வலம்புரிமண் டபத்துத்
தூமாரி யெனப்புகலிக் கோவையைமீ னாட்சி
 சுந்தரப்பேர் மதிவல்லோ னரங்கேற்றி னானே"

என்ற செய்யுளைக் கூறினார். இதனால் சித்தார்த்திஸு (1861) புரட்டாசிமீ அந்நூல் அரங்கேற்றப் பெற்றதென்பது தெரியவருகின்றது.

சென்னைப் பிரயாணத்தை நிறுத்திக்கொண்டது

சீகாழிக்கோவை அரங்கேற்றி முடிந்த பின்பு, இவர் வேதநாயகம் பிள்ளை விருப்பத்தின்படியே பின்னும் சில மாதங்கள்

சீகாழியில் இருந்துவந்தார். அக்காலத்துத் தம்மை நாடிவந்த மாணுக்கர்களுக்கு வேண்டிய பாடங்களைச் சொல்லிவந்தார். சென்னைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்னும் கருத்து, பொருள் முட்டுப்பாட்டால் உண்டாயிற்றுதலின் சீகாழியிற் போதிய பொருள் கிடைத்தமையாலும் சென்னை போய் வருவதிற் சிரமம் மிக உண்டாகுமென்று தோன்றினமையாலும் அப் பிரயாணத்தை நிறுத்திக்கொண்டார். சென்னையி லுள்ள நண்பர்களுக்கு, சில அசௌகரியங்களால் வரக்கூடவில்லை யென்றும் இறைவன் திருவரு ளிருப்பின், புராணத்தை முடித்துக்கொண்டே வருவதாகவும் கடிதங்கள் எழுதிவிட்டார். திருமயிலைப் புராணத்தின் எஞ்சிய பகுதி பின்பு பாடப்பெறவே யில்லை; பாடியிருந்த பகுதியும் கைதவறிப் போயிற்று.

திருத்தில்லை யமக அந்தாதி

சீகாழியி லிருந்த காலத்தில் இவர் ஸ்ரீ நடராச தரிசனத் தைக் கருதி அடிக்கடி சிதம்பரம் சென்றுவருவதுண்டு. அப்படிச் சென்றிருந்த ஒரு சமயம் வாமதேவ முருகபட்டாரகர் முதலிய தமிழ் வித்துவான்களுடைய விருப்பப்படி திருத்தில்லை யமக அந்தாதியை இயற்ற ஆரம்பித்துச் சில தினங்களிற் பூர்த்தி செய்தார். இவ்வந்தாதி அருமையான அமைப்பை யுடையது. இதனைப் போன்ற உயர்ந்த யமக விசித்திரமுடைய நூல் இக் காலத்தில் வேறொன்றும் இல்லை.

அயலூர்களிலிருந்த பிரபுக்கள் இவரைச் சீகாழியிலிருந்து தங்கள் தங்கள் ஊருக்கு அழைத்துச் சென்று இவருக்கு வேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்து சில நாட்கள் வைத்திருந்து அனுப்பி வருவதுண்டு.

திருவெண்ணீற்றுமை பிள்ளைத்தமிழ்

ஆச்சாபுரம் என்று வழங்குகிற பெருமண நல்லூரிலிருந்த சிவலோகத் தியாக முதலியாரென்னும் சைவச் செல்வர் ஒருவர் இந்நிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் அறிந்து இவரைத் தம் ஊருக்கு அழைத்துச் சென்று உபசரித்தார். பின்பு அத்தலத்தே எழுந் தருளியுள்ள திருவெண்ணீற்றுமையம்மையின்மீது பிள்ளைத்

தமிழ் ஒன்று இயற்றும்படி அவர் கேட்டுக்கொண்டார். அங்ஙனமே இவரால் ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் இயற்றி அரங்கேற்றப் பெற்றது. அந்நூல் மணவைப் பிள்ளைத்தமிழென வழங்கும். அது பிற்காலத்தில் (விக்கிரமஸிங்க தைமீ) சி. தியாகராச செட்டியாரால் அச்சிடப்பெற்றது.

19. மாயூர வாசம்

மாயூர நகரத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டது

பின்பு கலியாணசோழபுரம் சிதம்பரம் பிள்ளை என்னும் செல்வரும் அவர் சகோதரர்களும் இவரை அழைத்துச் சென்று தம் ஊரில் சிலநாள் இருக்கச்செய்து உபசரித்து அளவளாவி மகிழ்ந்துவந்தார்கள். அதன் பிறகு மாயூரத்திலிருந்த சில பிரபுக்களின் வேண்டுகோளால் இவர் அங்கே சென்று இருந்தார். அப்பொழுது அங்கே இருந்தவர்களும் அயலூர்களில் இருந்த பிரபுக்களும் இத்தகைய அரிய வித்துவானைத் தங்கள் ஊருக்கு அருகிலேயே இருக்கச்செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணி இருப்பதற்குரிய விடுதி முதலியவைகளை அமைத்து இவரை மாயூரத்திலேயே இருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். 'அடிக்கடி திருவாவடுதுறை சென்று வரலாம்' என்னும் எண்ணம் இருந்தமையால் இவருக்கும் அது சம்மதமாயிற்று. பிரபுக்களில் தக்கவர்களாகிய 12 பேர்கள் மாதம் மாதம் ஒவ்வொருவராகப் பப்பத்து ரூபாய் இவருடைய செலவுக்குக் கொடுத்து வருவதென்று தீர்மானித்தார்கள்.

இவர் மாயூரத்தில் இருக்கத் தொடங்கியது ரௌத்திரி வருஷம் (1860) ஆகும்.

வேதநாயகம்பிள்ளை மாயூரம் வந்தது

சீகாழியில் முன்ஸீபாக இருந்த வேதநாயகம்பிள்ளை 1858-ஆம் வருஷத்தில் மாயூரத்திற்கு மாற்றப்பட்டு வந்து சேர்ந்தார். அவர் மாயூரம் வந்ததனாலும் பிள்ளையவர்களுக்குச்

சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. வேதநாயகம்பிள்ளையும் இவர் மாயூரத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டதை யறிந்து அடிக்கடி பழகிவரலா மென்ற எண்ணத்தினுல் அளவில்லாத மகிழ்ச்சி யுற்ருர்.

மாணவர்கள்

இவரிடம் அப்பொழுது பாடங் கேட்டவர்களுள் முக்கிய மானவர்கள் :

1. வல்லம் கந்தசாமி பிள்ளை: இவர் சொந்த ஊர் வல்லம்; இவர் திருவழுந்தூரி லிருந்துகொண்டு அடிக்கடி வந்து பாடங் கேட்டுச் செல்லுவார்.

2. மாயூரம் தெற்கு வீதி முத்துசாமி பிள்ளை: இவர் யாதவ வகுப்பைச் சார்ந்தவர்; இவர் படித்துக்கொண்டு வந்ததன்றிப் பிள்ளையவர்கள் சொல்வனவற்றை எழுதிவருதலையும் பிரபந்தம் முதலியவற்றைப் பிரசங்கம் செய்யும்போது ஏடு வாசிப்பதையும் மேற்கொண்டிருந்தார்.

3. சித்தக்காடு நமச்சிவாயபிள்ளை.

4. சிவலிங்க வாத்தியார்.

5. சிங்கவனம் சுப்பு பாரதிகள்.

6. திருப்பாம்புரம் சாமிநாத பிள்ளை.

7. கர்ணம் வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை: இவர் மாயூரம் கீழை வீதியில் இருந்தவர்; ராமாபுரமென்னும் கிராமத்துக் கணக்கு வேலை பார்த்து வந்தவர்; எப்பொழுதும் உடனிருந்து பிள்ளையவர்களுடைய குடும்ப காரியங்களைக் கவனித்துக்கொண்டு வந்தவர்; படிப்பவர்களை ஊக்கிவருவார்.

8. கூறைநாட்டு முத்துக்குமார பிள்ளை.

9. முத்தாம்பாள்புரம் கோபாலபிள்ளை.

10. சுந்தரப்பெருமாள்கோயில் அண்ணுசாமி ஐயர்: இவர் எழுதியும் வந்தார்.

11. திருமங்கலக்குடி சேஷையங்கார்: இவர் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய நூல்கள் சிலவற்றைப் பனையேட்டில் எழுதியவர்.

12. திருவாவடுதுறை வெங்குவையர்.

இவர்களில் இசையோடு படித்துக்காட்டும் வன்மையை உடையவர்கள் கந்தசாமி பிள்ளை, முத்துசாமி பிள்ளை, சிவலிங்க வாத்தியார், அண்ணுசாமி ஐயர், சேஷையங்கார், வெங்குவையரென்பவர்கள். எழுதுபவர்கள் கந்தசாமி பிள்ளை, முத்துசாமி பிள்ளை, கோபால பிள்ளை, சேஷையங்கார், அண்ணுசாமி ஐயர், வெங்குவையரென்பவர்கள்.

ஒரு மாதத்தில் ஐந்து ரூபாய்க்குள் தமக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களை அக்காலத்திற் செய்துகொள்ளக் கூடுமாதலால் முற்கூறியவர்களிற் பெரும்பாலோர் மாயூரத்தில் இருந்து தம்முடைய பொருள்களைக் கொண்டேனும் பிறரிடம் பெற்றேனும் செலவழித்து உண்டு படித்து வந்தார்கள். அதற்கும் சௌகரியம் இல்லாதவர்களும் உடன் உண்ணக் கூடியவர்களும் பிள்ளையவர்கள் வீட்டிலேயே ஆகாரம் செய்துகொண்டு படித்து வந்தார்கள்.

மாயூரத்தி லிருந்த வித்துவான்கள்

அக்காலத்தில் தமிழ் வித்துவான்களென்று பெயர் பெற்றுப் பிரசங்கம் முதலியன செய்து மாயூரத்தி லிருந்துகொண்டு இவர் நூதனமாகச் செய்யுள் செய்வதைக் கேட்டும் பாடஞ் சொல்லுகையில் உடன் இருந்து கேட்டும் மகிழ்ந்து செல்வோர் :

1. தர்மதானபுரம் கண்ணுவையர் : இவர் பாரதப் பிரசங்கம் செய்து புதுச்சேரி முதலிய இடங்களில் மிகுந்த புகழ் பெற்றவர்; நல்ல வாக்கு வன்மை யுள்ளவர்.

2. மாயூரம் பட்டமங்கலம் சபாபதி ஐயர்: இவர் எழும்பூர்த் திருவேங்கடாசல முதலியாரிடத்திற் பாடங்கேட்டவர்; தம்முடைய இளமை தொடங்கிக் கூறை நாட்டில் சாலியச் செல்வர்களிடத்தில் இராமாயணப் பிரசங்கம் செய்து ஜீவித்தவர்.

3. கூறைநாட்டுச் சாமிநாத வாத்தியார்: இவர் சிலருக்குத் தமிழ் நூல்களைப் பாடஞ் சொல்லிக்கொண்டு பாடசாலை வைத்து ஜீவித்தவர்; வீரசைவர்.

கூறைநாட்டில் இருந்த நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களில் துறவு பூண்டவர்களும் வேதாந்த சாஸ்திரங்களில் நிபுணர்களுமாகிய இருவர் இவரிடம் அடிக்கடி வந்து சல்லாபம் செய்து போவார்கள்.

வடமொழி வித்துவான்களும் பலர் இருந்தார்கள்.

அக்காலத்தில் அங்கே இருந்த சங்கீத வித்துவான்கள்.

(1) திருநாளைப்போவார் சரித்திரக் கீர்த்தனை இயற்றிய முடிகொண்டான் கோபாலகிருஷ்ண பாரதிகள். (2) சாத்தனூர்ப் பஞ்சுவையர். (3) திருத்தருப்பூண்டி பாகவதர். (4) பெரிய ராமசாமி ஐயர். (5) சின்னராமசாமி ஐயர்: இவர் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரின் முதன் மாணாக்கர்; தம்முடைய வீட்டிலேயே பாரதியாரை இருக்கச் செய்து அவர் சிவபதம் அடையும் வரையில் உபசரித்தவர். முன்ஸீப் கோர்ட்டில் பெரும்பான்மையான உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சங்கீதப் பயிற்சி இருந்துவந்தது.

மேற்கூறியவர்கள் யாவரும் பிள்ளையவர்களுக்குப் பழக்கம் உடையவர்களே. இவர் வீட்டிற்கு அவர்கள் வருவதும் செல்லக் கூடியவர்கள் வீட்டிற்கு இவர் போவதும் உண்டு.

* சச்சிதானந்ததேசிகர் மாலை இயற்றியது.

மாயூரத்தில் இருந்தபொழுது திருஞானசம்பந்த தேசிகரது குருபூசைக்கு அழைக்கப்பெற்று இவர் தருமபுர மடத்திற்கு ஒருமுறை போயிருக்கையில் அங்கிருந்த அடியார்கள் ஆதீனத் தலைவராக இருந்த ஸ்ரீ சச்சிதானந்த தேசிகர்மீது ஒரு பிரபந்தம் இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டனர். அவர்கள் வேண்டுகோட்கு இணங்கி அந்த மடத்துச்

* மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு, 3221 - 3321.

சம்பிரதாயங்கள் புலப்படும்படி சச்சிதானந்த தேசிகர் மாலை என்ற நூல் ஒன்றைச் செய்து அவருடைய முன்னிலையில் இவர் அரங்கேற்றினார். கேட்டு மகிழ்ந்த தலைவரால் தக்க சம்மானங்கள் செய்யப்பெற்றன.

நந்தன் சரித்திரக் கீர்த்தனத்திற்குச் சிறப்புப்பாயிரம் அளித்தது

அக்காலத்தில் திருநாளைப்போவார் சரித்திரத்தைக் கீர்த்தனங்களாகச் செய்த மேற்கூறிய கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் அடிக்கடி வந்து இவரைப் பார்த்துச் செல்வது வழக்கம். அவர் நந்தன் சரித்திரம் செய்து முடித்தபோது அந்தச் சரித்திர அமைப்பையும் ஹிந்துஸ்தானி சம்பந்தமான சங்கீதப்பகுதிகள் பல அதில் நன்றாக அமைந்திருத்தலையும் அதிற் காணப்படும் பக்திச் சுவையையும் அறிந்து பலரும் பாராட்டுவாராயினர். இசைப் பயிற்சியுள்ள ஏழைஜனங்கள் அதிலுள்ள கீர்த்தனங்களைப் பாடம் பண்ணிப் பிறரிடம் பாடிக் காட்டிப் பொருள்வருவா யடைந்து கவலையின்றி வாழ்ந்து வந்தார்கள். பலர் ஒழுங்காகப் பாடிக் கதை பண்ணிக்கொண்டும் வரலாயினர். கிராமாந்தரங்களில் அதனைக் கேட்டவர்களிற் சிலர் பக்தி மேலீட்டால் திருப்புன்கூர் சென்று நந்தி விலகியதைப் பார்த்துவிட்டுச் சிதம்பரம் சென்று நந்தனார் தீயில் மூழ்கிய குண்டமென்று சொல்லப்படுகிற ஓமக்குளத்தில் நீராடி ஸ்ரீ நடராசப்பெருமானைத் தரிசனம் செய்துகொண்டு வர ஆரம்பித்தனர். அந்தச் சரித்திரத்தைப் பற்றிய பேச்சு தமிழ்நாடு முற்றும் அக்காலத்திற் பரவி இருந்தது.

ஆயினும், அச்சரித்திரம் பெரிய புராணத்தி லுள்ள திருநாளைப்போவார் புராணப்படி அமையாமலும் தமிழ் இலக்கண வழுக்கள் பொருந்தியும் இருந்ததுபற்றித் தமிழ் வித்துவான்களிற் சிலர் அதைக் குறை கூறுவாராயினர். பிள்ளையவர்களுடைய கருத்தும் அவ்விதமே இருந்தது. இவருடைய நோக்கத்தை யறியாத கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் இவரிடம் அந்த நூலுக்கு எப்படியேனும் ஒரு சிறப்புப்பாயிரம் பெற வேண்டுமென்று பல முறை அலைந்தார். அப்படி அலையுந்தோறும், யார் வந்தாலும் தடையின்றிச் சிறப்புப்பாயிரம்

கொடுத்தனுப்பும் இவர், "மற்றெரு சமயம் பார்த்துக் கொள்ள லாம்" என்றே சொல்லி வந்தார். அப்படிச் சொன்னதன் நோக்கம் பின்பு கொடுப்பதற்கன்று; அலைவந்த அஞ்சி, வருவதை அவர் நிறுத்திவிடவேண்டு மென்பதே. ஆயினும் பாரதியார் அடுத்தடுத்து முயல்வதைச் சிறிதும் நிறுத்தவே யில்லை.

ஒருநாள் அவர் வந்தபோது இவர் பகற்போசனத்திற்குப் பின் வழக்கம்போல் நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தார். அதனை யறிந்த பாரதியார் திண்ணையில் அமர்ந்து "கனவோ நினைவோ", "வாராமலிருப்பாரோ", "சிந்தனை செய்து கொண்டிருந்தால்", "தீயினில் மூழ்கினர்" என்னும் கீர்த்த னங்களை மெல்லப் பாடித் தாமே * இன்புற்றுக்கொண்டிருந் தார். இவர் விழித்துக்கொண்டார்; அப்போது,

"கனகசபாபதி தரிசன மொருநாள்
கண்டால் கலிதீரும்"

என்ற கீர்த்தனத்தைப் பாடத் தொடங்குகையில் இவர் அங்கிருந்தபடியே எழுந்து பாயலிலிருந்து அந்தக் கீர்த்தனத் தைக் கேட்கலாயினர். கேட்கக் கேட்க அவ்விசைப் பாட்டு இவரது மனத்தை உருக்கி அதில் இவரை ஈடுபடச் செய்தது. பாரதியார் பின்னும் சில கீர்த்தனங்களைப் பாடினர். இவ ருடைய மனம் கனிந்துவிட்டது; இவரையறியாமலே பக்தி மிகுதியினுற் கண்ணீர் வெளிப்பட்டது. உடனே எழுந்து புறம் போந்து பாரதியாரைக் கண்டு நல்வரவு கூறினர். பின்பு,

"கோமேவு திருத்தில்லை நடராசப் பெருமான்றுள்
கூடி யுய்ந்த
பூமேவு பேரன்பர் திருநாளைப் போவார்தம்
புனிதச் சீரைப்
பாமேவு பலவகைய விசைப்பாட்டா லினிமையுறப்
பாடி யீந்தான்
ஏமேவு கோபால கிருட்டினபா ரதியென்னும்
இசைவல் லோனே"

---

* இவ்வாறு தாங்களே பாடி இன்புறுதல் சங்கீத வித்துவான்கள் இயல்பு.

என்னும் பாடலை இயற்றி அவர்பால் கொடுத்து, "இதை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். சாம்பவர்களாகிய உங்களை இதுவரையில் அலைக்கழித்ததைப் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும்" என்று முகமன் கூறினர். அவர் மிக்க களிப்படைந்து அதனைப் பெற்றுக்கொண்டு சென்றார்.

தனுக்கோடி முதலியார்

காரைக்காலில் தபேரியோமென்னும் வேலையில் இருந்த தனுக்கோடி முதலியார் என்னும் கிறிஸ்தவ கனவான் ஒருவர் அடிக்கடி மாயூரம் வந்து வேதநாயகம் பிள்ளையுடன் சில நாள் இருந்து செல்வார். அவர் தமிழில் விருப்பமும் தமிழ் வித்து வான்களையும் சங்கீத வித்துவான்களையும் ஆதரிக்கும் இயல்பும் உடையவராகையால் அவருக்கும் பிள்ளையவர்களுக்கும் வேத நாயகம் பிள்ளை மூலம் மிக்க பழக்கம் உண்டாயிற்று. அதனாற் சில சமயங்களில் நாகபட்டினம் முதலிய இடங்களுக்கு இவர் போகும்பொழுது காரைக்காலுக்கும் சென்று வருவது வழக்கம். அப்பொழுது தனுக்கோடி முதலியார் இவரைத் தமது பங்களா வில் இருக்கச்செய்து இராசோபசாரம் செய்வார். இவர் திருவாவடுதுறை முதலிய இடங்களில் இருக்கும்பொழுது பூசைக்காகச் சந்தனக்கட்டை, பச்சைக்கற்பூரம், குங்குமப்பூ முதலியன அனுப்புவதன்றி இவருக்குப் பிரியமான நல்ல மாம்பழங்களையும் அனுப்பிவருவார். மாம்பழத்திற் காரைக்கால் பெயர்பெற்றதன்றோ? அவர் மூலமாகக் காரைக்காலி லுள்ள சிவநேசச் செல்வர்களிற் பலர் இவர்பாற் பிரீதி வைப்பா ராயினர்.

---

20. திருவாவடுதுறையாதீன வித்துவான் ஆகியது

மேலகரம் சுப்பிரமணிய தேசிகர் முயற்சி

இவர் திருவாவடுதுறைக்குச் சென்று வரும்பொழுது அங்கே சின்னப்பட்டத்தில் இருந்த சுப்பிரமணிய தேசிகர் இவர்பால் அன்புடன் பேசியிருந்து மகிழ்வது வழக்கம். அவர் தமிழ்ப் பெருங் கவிஞராகிய மேலகரம் திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் பரம்பரையில் அவதரித்தவர்; இயல்பிலேயே தமிழார்வம் மிக்கவர்; தாண்டவராயத் தம்பிரானிடத்துப் பல தமிழ் நூல்களைப் பாடங் கேட்டவர்; நுணுகிய அறிவு வாய்ந் தவர்; வித்துவான்களுடைய திறமையை நன்ருக அறிந்து கொள்ளும் ஆற்றலுடையவர்; * பிள்ளையவர்களைப்பற்றித் தாண்டவராயத் தம்பிரானவர்கள் மூலமாக முன்னரே அறிந்த வர். நேரிற் பார்த்துப் பழகிய பின்னர் இவரிடத்து அவருக்கு அதிகமான அன்பு ஏற்பட்டது; இவரைத் தம்முடைய மடத்தி லேயே இருக்கச்செய்து தம்பிரான்களுக்கும் பிறருக்கும் தமிழ் நூற் பாடஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கச் செய்யவேண்டுமென் னும் எண்ணம் அவ்ருக்கு உண்டாகி வளர்ச்சியுற்றது. அவ்வாறு செய்வதற்கு அப்பொழுது ஆதீனகர்த்தராக இருந்த வரும் தம்முடைய ஞானசிரியருமான அம்பலவாண தேசிக ருடைய கட்டளையைப் பெற விரும்பி ஒரு நாள் அவர் அம்பல வாண தேசிகரிடம் இவருடைய பெருமைகளைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்லி, "தமிழில் மிக்க பயிற்சியுள்ள இந்த மீனட்சிசுந்தரம் பிள்ளையை இவ்விடத்திலே இருக்கச் செய்து தம்பிரான்களுக் கும் மற்றவர்களுக்கும் தமிழ்ப் பாடங்களை முறையாகச் சொல்லி வருமாறு சந்நிதானத்திற் கட்டளையிட்டால் நலமாயிருக்கும். படிப்பதற்குப் பலர் காத்திருக்கிருர்கள்" என்று விண்ணப்பித் தார். ஆதீனகர்த்தரும் இதைப்பற்றி நன்கு ஆலோசித்த பின்பு இதனை அங்கீகரித்தார். அதன்மேல் அதற்குரிய ஏற்பாடுகள் நடைபெறலாயின.

---

*98-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

திருவாவடுதுறையாதீன வித்துவானாகியது

மடத்திலுள்ள முக்கியமான அதிகாரிகளுக்குப் பிள்ளையவர்களை ஆதீன வித்துவானாக நியமித்திருப்பதாகவும் வேண்டிய சௌகரியங்களையெல்லாம் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் தேசிகர் கட்டளையிட்டார். அவ்வாறே யாவும் செய்யப்பட்டன. இவருக்கு இரண்டு தவசிப் பிள்ளைகளைத் திட்டம் செய்தனர்; மடத்திலிருந்தே அவர்களுக்கு மாதச்சம்பளம் அளிக்கப்பட்டது.

பாடஞ் சொல்லுதல்

அப்போது பிள்ளையவர்களுக்கு உண்டான மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையில்லை. முன்பு ஒரு காலத்தில் அம்பலவாண முனிவரிடம் வருந்தி வருந்திப் பாடங்கேட்டு அவ்வளவேனும் இவ்வாதீன சம்பந்தம் உண்டாயிற்றேயென உவகை கொண்டிருந்த தம்மை ஆதீனத்து வித்துவானாக ஆக்குவித்தது திருவருளே யென நினைந்து உருகினர். பின்பு நல்ல தினம் ஒன்றிற் பாடஞ் சொல்ல ஆரம்பித்தார். படிக்க விரும்பிய பல தம்பிரான்களும் படிக்கவேண்டுமென்று முன்னமே வந்திருந்து மடத்தில் உண்டுகொண்டிருந்த சிலரும் பாடங்கேட்க ஆரம்பித்தார்கள். இவருடன் முன்பு இருந்த மாணாக்கர்களும் உடனிருந்து பாடங்கேட்டு வருவாராயினர். வருவோரைப் பரீட்சித்து அவரவர்களுடைய தகுதிக்கு ஏற்ற வண்ணம் இரண்டு மூன்று பிரிவாகப் பாடஞ் சொல்லி வந்தனர். படிக்கவேண்டிய புஸ்தகங்கள் அச்சிடப்பட்டவைகளாயின் மடத்துச் செலவில் விலைக்கு வருவித்து மாணாக்கர்களுக்குக் கொடுப்பித்தும் அச்சிடப்படாதவைகளாயின் வேறே பிரதி செய்துகொள்ளும்படி செய்தும் இவர் பாடங்களை நடத்தி வந்தார்.

அப்பொழுது படித்தவர்கள் (திருநெல்வேலிப் பேட்டையிலிருந்து வந்து அங்கே காஷாயம் பெற்றுப் படித்துவந்த) நமச்சிவாயத் தம்பிரான், மதுரை இராமசாமிப் பிள்ளை, தேவகோட்டை நாராயண செட்டியார் முதலியவர்கள். அவர்கள் அப்பொழுதே சிறந்த வித்துவான்களாக மதிக்கக்கூடிய நிலையில் இருந்தவர்கள்.

அவர்களுள் நமச்சிவாயத் தம்பிரான், பாடங் கேட்கும் நூலை முன்னதாகவே படித்து வைப்பதும் படித்த பின்பு சிந்தனை பண்ணுவதும் வழக்கம். இதனால் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அவருடைய படிப்பு ஓங்கி நின்றது.

இக்கவிஞர்பிரான் இருப்பதற்காக மடத்திற்கு எதிரில் இருந்த ஒரு பசுத் தொழுவம் செப்பனிடப்பட்டு விடுதியாக அமைக்கப்பட்டது. அது விசாலமான முற்றத்தை யுடையது. அதனை மிகவும் பரிசுத்தமான இடமென்று நினைந்து இவர் அங்கேயே இருந்து வருவாராயினர். பாடஞ் சொன்ன காலங்களையன்றி மற்றக் காலங்களில் தாம் பாடவேண்டிய நூல்களைப் பாடியும் மாணவர்களைக் கொண்டு எழுதுவித்தும் வந்தார். தம்முடைய மாணவர்கள் கவலையின்றி உண்டு பாடங் கேட்பதற் குரிய சௌகரியங்கள் அமைந்தமையால், அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுப்பதற் கில்லையேயென்று முன் கவலையுற்றிருந்த இவருக்கு அளவற்ற சந்தோஷமும், இதுவும் *ஸ்ரீ சுவர்ணத்தியாகர் திருவருளும் நமச்சிவாயமூர்த்தியின் திருவருளுமே என்னும் எண்ணமும் உண்டாயின. அந்த உவகையினால் இவர் மிக்க ஊக்கமும் பெற்றனர்.

அம்பலவாண தேசிகர்மீது கலம்பகம் இயற்றியது

திருவாவடுதுறை மடத்தி லுள்ள சம்பிரதாயங்களையும் மற்றவற்றையும் பார்த்த இவருக்கு அப்பொழுது தலைவராக இருந்த ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் விஷயமாக ஒரு பிரபந்தம் இயற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் தோன்றிற்று. தோன்றவே, மடத்தின் சம்பிரதாயங்களை யெல்லாம் நன்கு விசாரித்து அறிந்துகொண்டு சில தினங்களில் அம்பலவாண தேசிகர்மீது கலம்பகமொன்றை இயற்றி முடித்தார்.

மகாவித்துவானென்னும் பட்டம் பெற்றது

அப்பால் ஒரு விசேட காலத்தில் திருவாவடுதுறையில் அம்பலவாண தேசிகர் முன்னிலையில் பல வித்துவான்களும்

* இது திருவாவடுதுறையிற் கோயில்கொண்டருளியிருக்கும் சிவபிரானது திருநாமம்.

பிரபுக்களும் சூழ்ந்த மகாசபையில் அந்நூல் அரங்கேற்றப் பட்டது. அதைக் கேட்ட எல்லோரும் அதிசயித்தார்கள். திருவாவடுதுறை சம்பந்தமாகப் பல பிரபந்தங்கள் இருந்தாலும் அக்கலம்பகம் எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாகவும் பொருள் நயம் செறிந்ததாகவும் சைவ சம்பிரதாயங்களையும் ஆதீன சம்பிரதாயங்களையும் விளக்கிக்கொண்டிருப்பதாகவும் உள்ளதென்று கொண்டாடினார்கள். அப்பொழுது பெரிய காறுபாருகவும், ஆதீன வித்துவானாகவு மிருந்து விளங்கிய கனக சபைத் தம்பிரான் முதலியோர்கள் இவருடைய புலமைத் திறத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து, "இவர்களுக்குச் சந்நிதானம் தக்க மரியாதை செய்தருள வேண்டும்" என்று தலைவரிடம் விண்ணப்பித்துக்கொண்டார்கள். அதனைக் கேட்ட அம்பலவாண தேசிகர் மேலகரம் சுப்பிரமணிய தேசிகரோடும் ஆலோசித்து "மகாவித்துவான்" என்னும் பட்டத்தை இவருக்கு வழங்கினர். எல்லோரும், "அத்தகைய பட்டத்திற்கு இவர் ஏற்றவரே" என்று கூறிச் சந்தோஷித்தார்கள். பட்டம் அளித்ததன்றி அம்பலவாண தேசிகர் சால்வை முதலிய பரிசில்களும் இவருக்கு வழங்கி மடத்தில் இல்லறத்தார் உண்ணும் வரிசையில் முதல் இடத்தையும் கட்டளையிட்டார்.

மகா வைத்தியநாதையருடைய பழக்கம்

அப்பொழுது நிகழ்ந்த மகரத்தலைநாட் குருபூசையில் (தை மாத அசுவதி நட்சத்திரக் குருபூசையில்) ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகருக்கு நடந்த பட்டணப் பிரவேசத்தில் பாதசாரியாக உடன் வந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் கோமுத்தி தீர்த்தத்தின் தென்கரையில் வாண வேடிக்கை நடக்கும்பொழுது அங்கே நிற்பதிற் சிறிது தளர்ச்சியுற்று அயலி லிருந்த சத்திரத்தின் திண்ணையில் அமர்ந்தார். அப்பொழுது மாணாக்கர்களோடு பிள்ளையவர்களும் உடன் சென்றிருந்தார்கள். அவர்கள் வரவை யறிந்து, அங்கே தங்கியிருந்த மகா வைத்தியநாதையர் தம் தமையனாராகிய இராமசாமி ஐயருடன் வந்து கண்டு சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய விருப்பத்தின்படி பக்கத்தில் இருந்தார். மற்ற வித்துவான்களும் சூழவிருந்தார்கள். அந்த இருவர்களும் சங்கீதத்தில் உயர்ந்த பயிற்சியுடையவர்களாக

இருந்ததன்றித் தமிழிலும் நல்ல அறிவு வாய்ந்தவர்கள். எதனையாவது ஒரு முறை கேட்டார்களானல் அதனை மறக்க மாட்டார்கள்; அதனல் ஏகஸந்தக்கிராகிகளென்று புகழ் பெற்று விளங்கினர்கள். பிரசங்க சக்தி அவர்களிடத்தில் நன்ருக அமைந்திருந்தது. அவ்வளவுக்கும் காரணம் சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய பழக்கமும் ஆதரவுமே. அவர்களைப் பிள்ளையவர்களுக்குப் பழக்கம் செய்துவைக்க வேண்டுமென்னும் கருத்து சுப்பிரமணிய தேசிகருக்குப் பல நாளாக இருந்து வந்தது. ஆனலும் சமயம் நேரவில்லை. அப்பொழுது அவ்விருவருடைய பெருமையையும் பற்றிப் பிள்ளையவர்களிடமும் பிள்ளையவர்களைப் பற்றி அவர்களிடமும் பிரஸ்தாபித்துவிட்டு, அவ்விருவரையும் நோக்கி, "உங்கள் வாக்கினல் ஏதேனும் ஒரு பாடல் சொல்லவேண்டும்" என்றனர். அவர்கள், இக்கவிஞர் பெருமானைப் பற்றி இளமையிலிருந்து அறிந்திருந்ததன்றி இவருடைய நூல்களைப் படித்து ஞாபகத்திலும் வைத்திருந்தார்கள். இவரைப் பார்க்கவேண்டு மென்னும் ஆவல் நெடு நாளாக உடையவர்களாகையினல் அளவிலா மகிழ்ச்சியுற்று இவரைப் பற்றிச் சிறிது நேரம் பாராட்டினர். பின்பு, இவரியற்றிய சூதசங்கிதையில் உள்ள மூன்று பாடல்களை இசையோடு பொருள் விளங்கச் சொல்லிக் காட்டினர்கள். அவற்றைக் கேட்ட இவர், "இவை எந்த நூலிலுள்ளவை?" என்ருர்.

அவர்கள் : தாங்கள் இயற்றிய சூதசங்கிதையில் பிரமன் முதலியோர் தில்லையில் நோற்று ஞானம் பெற்ற அத்தியாயத்தில் உள்ளவை.

மீ : அப்படியா! இன்னும் அந்த நூலில் வேறு செய்யுட்கள் உங்களுக்குப் பாடம் உண்டோ?

அவர்கள் : நிறைய உண்டு. கோடகநல்லூர்ச் சுந்தர சுவாமிகள் எங்களை அடிக்கடி சொல்லச் சொல்லிக் கேட்டு மகிழ்வார்கள். அவர்கள் வடமொழிச் சூதசங்கிதையில் அதிகப் பழக்கமுள்ளவர்களாதலால் இந்தப் பாடல்களைக்

கேட்டு மிக ஆச்சரியப்படுவதன்றித் தங்களைப் பாராட்டிக் கொண்டே யிருப்பார்கள்.

மீ: இந்நூலை நான் செய்ததாகச் சொன்னீர்களே, அதனை அறிந்த தெப்படி?

அவர்கள்: திருநெல்வேலியில் வேதாந்த சாஸ்திரப் பரிசயமுள்ளவராக இருக்கும் ஐயாசாமி பிள்ளையவர்களும் எங்களுக்குத் தெரிந்த மற்ற வித்துவான்களும் சொன்னார்கள்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் பிள்ளையவர்களை நோக்கி, "அந்த உண்மையை நீங்கள் எவ்வளவு மறைத்தாலும் மறைவுபடுமா? உங்கள் கவித்துவத்தையும் புகழையும் யாரால் மறைக்க முடியும்? சூரியனை மறைப்பதற்கு யாரால் இயலும்?" என்று சொல்லி மகிழ்ந்தார்.

அந்த இருவர்களுடைய தோற்றப் பொலிவும் விபூதி ருத்திராட்ச தாரணமும் சிவபக்திச் செல்வமும் இசையோடு பொருள் விளங்கப் பாடல்களைச் சொல்லும் அழகும் அங்க சேஷ்டை யின்றிப் பாடுவதும் ஆலாபனம் செய்கையில் 'சங்கரா' என்று சொல்லுவதும் இம் மகாவித்துவானுடைய மனத்தைக் கவர்ந்தன; பின்பு, "ஐயா! அந்தப் பாடல்கள் உங்கள் வாக்கிலிருந்து வரும்பொழுது தனிச் சுவையையுடையனவாக இருக்கின்றனவே. உங்களைப் போலத் தமிழ்ப் பாடல்களை இவ்வளவு அழகாகச் சொல்பவர்களை இதுகாறுங் கண்டிலேன். உங்களுடைய க்ஷேமத்தைக் குறித்துப் பரம சிவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன். உங்களுடன் அடிக்கடி பழக வேண்டுமென்பது என்னுடைய விருப்பம்" என்றார். அவர்கள், "எங்களுடைய முழு வாழ்விற்கும் காரணம் ஸந்நிதானமே. அந்த அன்பே உங்களையும் பார்க்கும்படி கூட்டி வைத்தது. உங்களைப் பார்த்துப் பழகிப் பாடங் கேட்கவேண்டுமென்று நீண்ட நாளாகக் காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தோம். இன்று எங்கள் பாக்கியத்தால் அது நிறைவேறியது. எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் சிவகிருபையே" என்றார்கள்.

மறுநாள் பிற்பகலில் மடத்தில் பல பிரபுக்களும் பலவகை யான வித்துவான்களும் இருந்த சபையில் வழக்கம்போலவே

அவ்விருவருடைய இசைப்பாட்டும் நடைபெற்றது. அப்பொழுது மகா வைத்தியநாதையர் வடமொழி தென்மொழிகளிற் சிவ சம்பந்தமான கீர்த்தனங்களைப் பாடுவதைக் கேட்டு இவர் அவற்றில் ஈடுபட்டு அவரை மிகவும் பாராட்டினர்.

இவர் புராணம் அரங்கேற்றும் இடங்களுக்கு அவ்விருவரும் போகும்படி நேர்ந்தால் இரண்டு மூன்று நாள் அங்கேயே இருந்து கேட்டு வருவது அக்கால முதல் அவர்களுடைய வழக்கமாக இருந்தது. அப்பொழுது இவர் சொல்லும் அருமையான பாடல்களிற் சிலவற்றை மனப்பாடம் செய்துகொண்டு கதை பண்ணுகையில் உபயோகித்து வந்தார்கள்.

பட்டீச்சுரம் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை

இடையிடையே வழக்கம்போலப் பட்டீச்சுரத்திற்குப் பிள்ளையவர்கள் சென்று வருவதுண்டு. அங்கே நமச்சிவாய பிள்ளை காலஞ்சென்ற பின்னர் அவருடைய குமாரராகிய ஆறுமுகத்தா பிள்ளை யென்பவரும் இவரிடத்தில் மிக்க மரியாதையுடையவராகி இவரைத் தம் தந்தையாராகவும் குருவாகவும் பாவித்திருந்தார். திருவாவடுதுறைக்கு வந்து இவரை அழைத்துச் சென்று சில மாதம் வைத்திருந்து உபசரித்து அனுப்புவார்.

இயல்பாகவே இவருக்கு வடமொழி வித்துவான்களிடத்தும் சங்கீத வித்துவான்களிடத்தும் அன்பு உண்டு. தியாகராச லீலை முதலியவற்றை இயற்றுகின்ற கால முதற்கொண்டே வடமொழி வித்துவான்களுடைய பழக்கமும் அவர்களுடைய உதவியும் அமைந்திருந்தன. திருவாவடுதுறை மடத்திற்கு வந்த பிறகு அத்தகைய பழக்கம் அதிகமாயிற்று. அந்த மடம் பல வகை வித்துவான்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராக நாடோறும் வந்து பரிசு பெறும் இடமாதலின் அவர்கள்பாற் பல அரிய செய்திகளை அறிந்துகொள்வதும், பல சுலோகங்களையும் அவற்றின் பொருளையும் கேட்டுத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதும், அக்கருத்துக்களை ஞாபகத்தில் வைத்திருந்து தாம் இயற்றும்

நூல்களில் இடத்திற்கேற்ப அமைத்துக்கொள்வதும் இவருக்கு வழக்கம். அந்த வித்துவான்களும் இவருடைய அறிவின் திறத்தை அறிந்து வியந்து இவரோடு பழகுதலையும் இவருடைய செய்யுட்களைக் கேட்டலையும் பெரிய லாபமாகக் கருதியிருந்தனர். "சான்றோர் சான்றோர் பால ராப" என்பது மெய்யன்றோ?

---

21. பல நூல்கள் இயற்றல்

திருவிடைக்கழி முருகர் பிள்ளைத்தமிழ்

ரௌத்திரி வருஷம் திருவிடைக்கழி முருகர் பிள்ளைத் தமிழை இவர் இயற்றினர். அதனை ஆக்குவித்தோர் அந்த ஸ்தலத்தி லிருந்த கார்காத்த வேளாளப் பிரபுவாகிய சுப்பராய பிள்ளை யென்பவர்.

திருவிடைக்கழிக் குறவஞ்சி

திருவிடைக்கழியில் அந்தப் பிள்ளைத்தமிழை அரங்கேற்றிக்கொண்டிருந்த பொழுது உடனிருந்த சிங்கவனம் சுப்புபாரதியார் இவரிடம் குற்றாலக் குறவஞ்சியிலிருந்து சில பாடல்களைச் சொல்லிக் காட்டினர். இவரும் உடனிருந்தவர்களும் கேட்டு ஆனந்தித்தனர். அப்பொழுது முற்கூறிய சுப்பராயபிள்ளை, "இந்த ஸ்தலத்திற்கும் ஒரு குறவஞ்சி இயற்ற வேண்டும்" என்று வேண்டிக்கொண்டார். அவ்வாறே ஒரு நூல் இவராற் செய்து அரங்கேற்றப் பெற்றது. அரங்கேற்றுகையில் அதனைப் படித்தவர் இசைப்பயிற்சி யுள்ளவராகிய வல்லம் கந்தசாமிபிள்ளை யென்பவர். அந்நூல் திருவிடைக்கழிக் குறவஞ்சியென வழங்கும். இப்பொழுது அது கிடைக்கவில்லை.

ஆற்றூர்ப் புராணம் முதலியன

ரௌத்திரி வருஷத்திலேயே ஆற்றூர்ப் புராணமும் விளத்தொட்டிப் புராணமும் திருவாளொளிபுற்றூர்ப் புராணமும் இவரால் இயற்றப் பெற்றன. ஆற்றூர்ப் புராணத்தைச் செய்வித்தவர் கலியாண சோழபுரம் கணபதி பிள்ளையின் குமாரர் சிதம்பரம் பிள்ளை யென்பவர். விளத்தொட்டிப் புராணம் செய்வித்தவர்கள் அவ்வூரி லிருந்த சைவ வேளாளர்கள். திருவாளொளிபுற்றூர்ப் புராணம் செய்வித்தவர்கள் அத்தலத்துச் சைவ வேளாளர்களே.

* ஆற்றூர்ப் புராணம்

† ஆற்றூரென்னும் ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள விநாயகர், சிவபெருமான், அம்பிகை யென்னும் மூவருடைய திருநாமங்கள் முறையே மந்தாரவன விநாயகர், சொன்னயான நிரோதன நாதர், அஞ்சனாட்சியம்மை என்பனவாகும். அத்தலம் சொன்னயான நிரோதனபுரம், நதிபுரம், நடனபுரமெனவும் வழங்கும்.

சோழ நாட்டை ஆண்டுவந்த சோழேந்திரனென்னும் ஓரரசன் தன் நாட்டெல்லையைப் பார்த்து வருதற்காக யானைமேல் இவர்ந்து நாடுகளையெல்லாம் கடந்து காட்டின் வளங்களைக் கண்டு களிக்கச் சென்றனன். யானைக்குக் காட்டினுட் செல்ல முடியவில்லை. அதனை அறிந்த அரசன் மயனை அழைத்துப் பொன் விமானம் ஒன்றை இயற்றுவித்து அதில் தன் மந்திரிமார் முதலியவரோடு ஏறிச் சென்றனன். அதுவும் அங்கே ஒரு மந்தாரமரத்தின் நேரே தடைப்பட்டு நின்றது. அதன் காரணத்தை அறிய விரும்பிய அரசன் விமானத்தினின்றும் இறங்கி அம்மரத்தினடியிற் சென்று பார்த்தபொழுது ஒரு புற்றும், அதனடியில் சுயம்புவாக எழுந்தருளியுள்ள

---

* இது குறிப்புரையுடன் அச்சிடப்பெற்றறுள்ளது.

† இத்தலத்தின் திருநாமம் மந்தாரவனமென்றும் வழங்குமாதலின் ''வக்கரை மந்தாரம் வாரணாசி'' என்ற க்ஷேத்திரக்கோவைத் திருத்தாண்டகப்பகுதியில் வந்துள்ள மந்தாரமென்ற வைப்புஸ்தலமாக இது கருதப்படுகின்றது.

சிவலிங்கப் பெருமான் திருவுருவமும் இருந்தன. இந்தக் காரணத்தால் அவ்வூருக்குச் சொன்னயான * நிரோதன புரமென்றும், சிவபெருமானுக்குச் சொன்னயான நிரோதன ரென்றும் திருநாமங்கள் உண்டாயின. அச்சோழன் அவ்வூரின் தென்கிழக்கில் மாளிகையொன்றமைத்து மணவாழ்க்கையை விரும்பியவர்களுக்குக் கலியாணம் செய்வித்து வந்தான். அக்காரணத்தால் கலியாண சோழபுர மென்னும் பெயரும் அதற்கு அமைந்தது.

தலவிசேடந் தேவிக்குணர்த்திய படலத்தில், சிவபெருமான் தாம் எழுந்தருளிய தலங்களுள், ஊர், குடி, வாயில், பள்ளி, ஈச்சரம், காடு, துறை, குன்றம், புரமென்னும் சொற்களை ஈற்றி லுடையவற்றை முறையே சொல்லிச் செல்லுவதாக அமைத்துள்ள பகுதி இவ்வாசிரியருக்குத் தலங்களைப் பற்றி யுள்ள ஞாபக விசேடத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது.

இந்நூலி லுள்ள படலங்கள் 17; செய்யுட்டொகை. 525

†விளத்தொட்டிப் புராணம்

‡ விளத்தொட்டியில் எழுந்தருளியுள்ள ஈசன் திருநாமம் பிரமபுரீசரென்பது; அம்பிகையின் திருநாமம் கரும்பிரதநாயகி; தலத்தின் பெயர் வில்வாரணிய மெனவும் வழங்கும். வழிபட்டுப் பேறுபெற்றோர் வயிரவர், வேணுகோபாலர், பிரமதேவர், திக்குப்பாலகரெண்மர் முதலியோர் ஆவர்.

அத்தலத்து விருட்சம் கூவிளம் (வில்வம்) ஆதலாலும் அத்தலத்தில் அம்பிகை முருகக்கடவுளைத் §தொட்டிலில் இட்டு வளர்த்தமையாலும் அத்தலம் இப்பெயர் பெறும். இப்பொழுதும் அவ்வூரிலுள்ளார் தம் குழந்தைகளைத் தொட்டிலில் வளர்த்துவதில்லை யென்பர்.

---

* நிரோதம் - தடை.

† இது குறிப்புரையுடன் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

‡ இது தேவாரவைப்புஸ்தலங்களுள் ஒன்று; "வெண்ணி விளத்தொட்டி வேள்விக்குடி" திருநா. தே

§ தொட்டில் தொட்டியென வழங்கலாயிற்று.

வாளொளிபுற்றூர்ப் புராணம்

வாளொளி புற்றூரென்னுந் தலம் அரதனபுர மெனவும் வழங்கும்; தேவாரம் பெற்றது. தலத்து ஸ்வாமியின் திருநாமம் மாணிக்கலிங்கரென்பது; அம்பிகையின் திருநாமம் வண்டுவார் குழல் நாயகி யென்பது. தல விருட்சம் வாகை. குசகேது வென்னும் ஒரு சோழவரசன் பொருட்டு அரதனப் பாறையி லிருந்து சிவபெருமான் சிவலிங்க வடிவாகத் தோற்றினமை யால் அத்தலம் அரதனபுரமெனப் பெயர்பெற்றது. வாசுகி யென்னும் மகாநாகம் அத்தலத்தை அடைந்து சிவபெருமானை வழிபட்டு ஆபரணமாகும் பேறு பெற்றது. அப்பாம்பு ஒரு புற்றில் உறைந்தமையால் புற்றூரென்று முதலில் ஒரு பெய ருண்டாயிற்று.

தீர்த்தயாத்திரை செய்துவந்த அருச்சுனன் அத்தலத்தை அடைந்தபொழுது மிக்க நீர் வேட்கையால் வருந்தினன். அப் பொழுது சிவபெருமான் ஒரு வயோதிகப் பிராமணராக அவன் முன் தோன்றி ஒரு தண்டைக் கொடுத்து, "இதனை ஊன்று மிடத்தே தண்ணீர் தோன்றும்; அதனைப் பருகிச் சோகம் தீர் வாய்" என்று அருளிச்செய்தனர். அருச்சுனன் தன்னுடைய வாளை அவர் முன்னே வைத்து, "யான் நீர் பருகித் திரும்பு மளவும் வேறொருவர் இதனைக் கவர்ந்துகொள்ளாதபடி பார்த்துக்கொண்டிரும்" என்று சொல்லித் தடாகத்திற்குச் சென்றனன். இறைவர் அவ்வாளை முன் கூறிய புற்றில் ஒளித்துத் திருவுருக் கரந்தனர். இதனால் வாளொளி புற்றூ ரென அத்தலத்திற்கு ஒரு பெயர் உண்டாயிற்று.

இந்நூற் படலத்தொகை 20; செய்யுட்டொகை 527.

இம்மூன்று புராணங்களையும் அப்பொழுதப்பொழுது எழுதி உபகரித்தவர் மதுரை இராமசாமிப் பிள்ளையென்பவர்.

* அம்பலவாணதேசிகர் பிள்ளைத்தமிழ்

இம்மூன்று புராணங்களும் இயற்றிய பின்பு திருவாவடு துறை அம்பலவாண தேசிகர் மீது பிள்ளைத்தமி ழொன்று இவராற் செய்யப்பட்டது. அம்பலவாண தேசிகர் பிள்ளைத்

*மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத் திரட்டு 835-937

தமிழென்று அது வழங்கும். கற்பனை நயமும் சைவ சாஸ்திரக் கருத்துக்களும் திருவாவடுதுறை யாதீன சம்பிரதாயத்தை உணர்த்தும் பகுதிகளும் அதில் அங்கங்கே அமைந்துள்ளன.

பிள்ளையவர்கள் அதனை அரங்கேற்றவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டபொழுது, அம்பலவாண தேசிகர் ஆதீனத்துத் தம்பிரான்கள் பலரையும் வித்துவான்கள் பிரபுக்கள் பலரையும் ஒருங்கு சேர்த்து ஒரு சபை கூட்டிச் சுப்பிரமணிய தேசிகருடன் தாம் வீற்றிருந்து அப்பிள்ளைத் தமிழ்ச் செய்யுட்களைக் கேட்டு அவற்றி லுள்ள நயங்களை அப் பொழுதப்பொழுது தெரிந்து மகிழ்ந்தும் எடுத்துப் பாராட்டி மகிழ்வித்தும் வருவாராயினர்.

இப்பிள்ளைத்தமிழின் காப்புப் பருவத்தில் வேறு பிள்ளைத் தமிழ்களைப்போலத் திருமால் முதலியவர்களைக் காப்பாகக் கூறுதலைத் தவிர்த்துத் திருவாவடுதுறையாதீனத்துக் குருபரம் பரையினர்களைக் கூறுகின்றார். அவ்வகையில் திருநந்திதேவர், சனற்குமார முனிவர், சத்தியஞானதரிசனிகள், பரஞ்சோதி முனிவர், மெய்கண்ட தேவர், அருணந்தி சிவாசாரியர், மறை ஞான சம்பந்த சிவாசாரியர், உமாபதி சிவாசாரியர், அருணமச் சிவாயர், சித்தர் சிவப்பிரகாசர், நமச்சிவாய மூர்த்திகள் முதலிய வர்களைக் காப்பாகக் கூறும் பதினொரு செய்யுட்கள் காப்புப் பருவத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மடத்தைப்பற்றிய செய்திகளாகிய காவித்துவசம் அமைத் தல், பரிகல சேடத்தை அடியாருக்கு அளித்தல், அவர்களுக்கு நெற்றியில் திருநீறணிதல் முதலியன இந்நூலுள் உரிய இடங்களிற் பாராட்டிக் கூறப்படுகின்றன.

திருக்குறுக்கைப் புராணம் இயற்றியது

துன்மதிளு (1862), தருமபுர ஆதீனத் தலைவர் ஸ்ரீ சச்சிதா னந்த தேசிகர் விரும்பியதற்கு இணங்கி, இவரால் திருக்குறுக் கைப் புராணம் இயற்றப்பட்டது. அந்நூலை அரங்கேற்றும் பொழுது பல பிரபுக்கள் வந்து கேட்டு ஆதரித்தார்கள். கார் குடியி லிருந்த பிரபுவாகிய சரவணப்பிள்ளை யென்பவர் உடனி

ருந்து சிறப்பாக அரங்கேற்றத்தை நடத்தி வைத்தார். அரங்கேற்றுவதற்கு முன் தருமபுரம் ஸ்ரீ சச்சிதானந்த தேசிகர் அவருக்கு அனுப்பிய திருமுகம் வருமாறு :

உ
குருபாதம் துணை

சகலகுண சம்பன்னரான பிள்ளையவர்கள் சரவணப் பிள்ளையவர்களுக்குப் பண்டாரத் திருவுளத்தினலே சிவஞானமும் தீர்க்காயுளும் அரோகதிடகாத்திரமும் சிந்தித மனோரத சித்தியும் சகல பாக்கியமும் மேன்மேலும் உண்டாகுக. இந்தத் துன்மதிஸு தைமீ 20உ வரைக்கும் நாமும் தம்பிரான்களும் பண்டாரத் திருவுளத்தினலே பரிணமத்தில் இருக்கிறோம். இப்போது குறுக்கை ஸ்ரீ வீரட்டேசுர சுவாமிக்குத் தமிழில் தல புராணம் செய்யும்படி வித்துவான் மீனட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களுக்கு நாம் சொல்ல அது முற்றுப்பெற்றிருப்பதால் ஸ்திரவார தினம் அரங்கேற்றுதல் செய்யும்படி அவ்விடத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். தாங்கள் கூட இருந்து அரங்கேற்றுதல் செய்யும்படி செய்விக்க வேண்டியது. மகாக்ஷேத்திரமானபடியால் அந்த ஸ்தலத்தைப் பிரகாசம் செய்விப்பது புராணமேயன்றி வேறில்லை. தேவாரங்க ளிருந்தபோதிலும் புராணமில்லாவிடின் ஸ்தலத்தினுடைய வரலாறு விளங்கமாட்டாது அன்றியும் ஒரு புராணப் பிரதிட்டை ஒரு ஸ்தலப்பிரதிட்டை செய்வதுபோலாகும். அதற்குரிய அபிமானிகளாகிய தாங்கள் கூட இருந்து சிறப்பாக நடப்பிக்க வேண்டும். மற்றப்படி தாங்களும் மற்றுமுண்டாகிய பேர்களும் சுகமே இருக்கிற செய்தியை எழுதியனுப்ப வேண்டியது. சதாகாலமும் பண்டாரத் திருவருளே கண்ணக இருந்து வரும்படி சிந்திக்க.

ஞானஸம்பந்தன்."

குறுக்கை யென்பது அட்டவீரட்டானங்களுள் மன்மதனை எரித்த தலம்; தேவாரம் பெற்றது. தீர்க்கவாகு வென்னும் ஒரு முனிவர் சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள ஒவ்வொரு தலத்துக்கும் சென்று அவ்வத் தலத்தி லுள்ள இறைவனுக்கு ஆகாய கங்கை நீரைக்கொண்டே திருமஞ்சனம் செய்யும் இயல்

புடையவர். அவர் அத்தலத்தை அடைந்து அங்ஙனமே அபிஷேகம் செய்ய விரும்பித் தம் நீண்ட கைகளை உயரத் தூக்க அவை குறுகின. அக்காரணத்தால் அத்தலத்தின் பெயர் குறுக்கை யென்று வழங்கலாயிற்று. அத்தலத்திற்கு அரிதகி வனம், யோகீசபுரம், ஞானம்பிகாபுரம், காமதகனபுரம், கம்பகர புரமென வேறு திருநாமங்களும் வழங்கும்.

அத்தலத்துச் சிவபெருமான் திருநாமம் யோகீசரென்பது. அம்பிகையின் திருநாமம் ஞானம்பிகை. தலவிருட்சம் கடு.

*திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியும் ஆனந்தக்களிப்பும்

துந்துபி (1862) வருஷத்திற் பல சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனம் செய்ய இப்புலவர்பிரான் புறப்பட்டு மதுரையை அடைந்தனர். அங்கே திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி யாதீன மடத்திலே தங்கி ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுளைத் தரிசனம் செய்துகொண்டு சில தினம் இருந்தனர். அப்போது அங்கே பாடசாலைப் பரிசோதகராக இருந்த பம்மல் விஜயரங்க முதலியாருடைய விருப்பத்தின்படியே திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி பதிற்றுப்பத்தந்தாதியும் திருஞான சம்பந்தர் ஆனந்தக் களிப்பும் இவரால் இயற்றி மடத்தில் அரங்கேற்றி அவராலே அச்சிற் பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

மதுரையை விட்டு நீங்கி வேறு சில தலங்களைத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு இவர் திருவாவடுதுறை வந்து சேர்ந்தார்.

†குருபரம்பரை அகவல்

திருவாவடுதுறையில் இருக்கையில் சில அன்பர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி அந்த ஆதீனத்து முன்னோர்களாகிய ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் முதல் வேலூர்ச் சுப்பிரமணிய தேசிக ரிறுதி யாக இருந்த ஞானாசிரியர்கள் சிவபதமடைந்த மாதம், நட்சத் திரம், சமாதித் தல மென்பவற்றை முறையே அமைத்து,

---

*ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு. 2670-2808
†ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு. 1049

'திருவளர் கைலைச் சிலம்பு' என்னும் தலைப்பையுடைய அகவலொன்றை இவர் இயற்றி அளித்தனர். அது குருபரம்பரை அகவலென வழங்கும்; அவ்வகவல் அச்சிற் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது.

மண்ணிப்படிக்கரைப் புராணம்

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துப் பெரிய காறுபாறும் வித்துவானுமாகிய கனகசபைத் தம்பிரானவர்களுடைய விருப்பத்தின்படி மண்ணிப்படிக்கரைப் புராணம் இவரால் இயற்றப் பெற்றது.

ரத்தாட்சி௵ (1864) சித்திரை மாதத்தில் அப்புராணம் அந்தத் தலத்தில் சுவாமி சந்நிதியில் பலர் முன்னிலையில் அரங்கேற்றப் பெற்றது. அதனை இயற்றும்படி அடிக்கடி தூண்டிவந்தவரும் அரங்கேற்றுதற்குப் பலரிடத்துஞ் சென்று பொருளீட்டிக் கொடுத்துதவியவரும் அந்தக் கோயிற் காரியஸ்தர் கோதண்டராமைய ரென்பவராவர்.

மண்ணிப்படிக்கரையென்பது மாயூரத்துக்கு வடபாலுள்ள தேவாரம் பெற்ற தலம்; மண்ணியாற்றின் படிக்கரையில் முற்காலத்து இருந்தமையின் இப்பெயர் பெற்றது; இக்காலத்தில் இலுப்பைப்பட்டெனெ வழங்கும்; தல விருட்சம் இருப்பை.

அத்தலத்திற்குரிய விநாயக மூர்த்திகள் வலம்புரி விநாயகர், நடனவிநாயக ரென இருவர். சிவபெருமான் படிக்கரை நாயகர், நீலகண்டேசர், முத்தீசர், பரமேசர், மகதீசரென ஐந்து மூர்த்திகளாக எழுந்தருளியுள்ளார். மங்கல நாயகி, அமுதகரவல்லி யென அம்பிகைகள் இருவருளர். இவர்களுக்குத் தனித்தனியே துதிகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

அப்புராணத்திலுள்ள படலங்கள் 20; செய்யுட்கள் 501; அஃது அச்சிடப் பெற்றுளது.

சேற்றூர்க் *கந்தசாமிக் கவிராயர்

சேற்றூர்ச் சமஸ்தான வித்துவான்களின் பரம்பரையினரும், சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் பாடங்கேட்டவரும், விரைவாகச் செய்யுள் செய்பவருமாகிய கந்தசாமிக் கவிராயரென்பவர் ஒரு சமயம் சுப்பிரமணிய தேசிகரைத் தரிசிக்கும்பொருட்டு வழக்கம் போலவே திருவாவடுதுறைக்கு வந்தார். பிள்ளையவர்களுடைய புகழைக் கேள்வியுற்றவராதலின் இவரைக் கண்டு அளவளாவ வேண்டுமென்னும் விருப்பம் அவருக்கு மிகுதியாக இருந்துவந்தது. சுப்பிரமணிய தேசிகரைத் தரிசித்துவிட்டு இவரைப் பார்க்க வந்தார். அப்பொழுது இவர் ஏதோ ஒரு நூலின் பகுதிக்குரிய செய்யுட்களை இயற்றி எழுதுவித்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரு செய்யுள் செய்வதற்கே பல நாழிகை யோசித்து உபகரணங்களைத் தேடி வைத்துக்கொண்டு பாடுபவர்களை அக் கந்தசாமிக் கவிராயர் பார்த்தவராதலின், இவர் அநாயாஸமாகப் பாடுதலையும் இடையிடையே நண்பர்களோடு பேசுவதையும் அப்பேச்சினால் செய்யுள் இயற்றுதலில் யாதொரு தடையும் நேராமையையும் கண்டு அளவற்ற ஆச்சரியம் அடைந்தார். உடனே வியப்பு மிகுதியால்,

"ஓலை தேடி யெழுத்தாணி தேடியாள்
ஒய்ந்தி ருக்கு மிடந்தேடி யேயொரு
மூலை தேடி யிருந்துதன் மூக்குக்கண்
ணாடி தேடி முகத்திற் பொருத்தியே
மாலை தேடி வருமட்டு மோர்கவி
வந்த தென்று வரைந்து வழுத்துவன்
சாலை நீடிய பாப்பாங் குளத்துக்குத்
தக்க சொக்கலிங் கக்கவி ராயனே"

என்னும் பழைய தனிப்பாடலை அங்கே உள்ளவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி இவரை மிகவும் பாராட்டினார்; சில நாள் இருந்து இவருடன் சல்லாபம் செய்துவிட்டுச் சென்றார். இப்படியே வரும்பொழுதெல்லாம் இவரோடிருந்து இவருடன் பழகி இவரது கவித்திறத்தைப் பாராட்டிச் செல்லுவார்.

* இவருடைய தம்பியின் குமாரருக்கும் கந்தசாமிக் கவிராயரென்று பெயருண்டு.

நாவலர் பாராட்டு

ஒருமுறை திருவாவடுதுறைக்கு ஆறுமுக நாவலர் வந்திருந்தபொழுது மடத்திற் படித்துக்கொண்டிருந்த நமச்சிவாயத் தம்பிரானைக் கண்டு, "அங்குத்தி பிள்ளையவர்களிடம் பல நூல்களைப் பாடங் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் இங்கே இருப்பது பெரும் பாக்கியம். அவர்களைப் போல இப்பொழுது பாடஞ்சொல்பவர்கள் இல்லை" என்று சொல்லிப் போனார்.

கோயிலூர்ப்புராணம்

அடிக்கடி நேரும் பொருள் முட்டுப்பாட்டினால் இவர் வருந்துவதை இவரிடம் பாடங்கேட்டுவந்த தேவிகோட்டை நாராயண செட்டியாரென்பவர் அறிந்து இவருக்கு எவ்வகையிலேனும் பொருள் வருவாய் கிடைக்கும்வண்ணம் செய்விக்க வேண்டுமென எண்ணினார். பாண்டியநாட்டில் நகரவட்டகையிலுள்ள சிவஸ்தலங்கள் சிலவற்றிற்கு இவரைக் கொண்டு புராணம் இயற்றுவிக்கலாமென்றும் அங்கங்கேயுள்ள பிரபுக்கள் மூலம் அவை காரணமாக இவருக்குத் தக்க பரிசில்கள் கொடுக்கச்செய்யலா மென்றும் நிச்சயித்து அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்துவருவாராயினர். நகரவைசியப் பிரபுக்கள் இக்கவிஞர் கோமானது பெரும் புகழை அறிந்திருந்தவர்களாதலின் நாராயண செட்டியாருடைய முயற்சிகள் பயனுற்றன. கோயிலூர் வேதாந்த மடத்துத் தலைவராக இருந்த ஸ்ரீ சிதம்பர ஐயாவின் விருப்பப்படி கோயிலூர்ப்புராணம் இவராற் பாடப்பெற்றது. இவரைக் கோயிலூருக்கு வருவித்துத் தக்கவர்கள் கூடிய சபையில் அந்நூலை அரங்கேற்றுவித்து ஸ்ரீ சிதம்பர ஐயா இவருக்கு உயர்ந்த சம்மானம் செய்ததன்றிப் பலவகையான உதவிகளும் செய்வித்தார்.

கோயிலூ ரென்பது சமிவனம், கழனியம்பதி, வன்னிவனம், சாலிவாடி, ஸ்ரீவல்லப மெனவும் வழங்கும். அத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் திருநாமங்கள் திரிபுவனேசர், கொற்றவாளீசர், கழனிநாத ரென்பன; அம்பிகையின் திருநாமங்கள் திரிபுவனேசை, நெல்லைநாயகி யென்பன. தலவிருட்சம் வன்னி.

*பாலைவனப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

அப்பால் ஒரு சமயம் வழுவூருக்கு அருகே தென் கிழக்கிலுள்ள பாலையூரென்னும் ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற சிவபெருமான் விஷயமாக அவ்வூர் வைத்தியலிங்க உடையாரென்னும் ஓரன்பர் கேட்டுக்கொள்ள இவரால் ஒரு பதிற்றுப் பத்தந்தாதி இயற்றப்பெற்றது. அது, 'பாலைவனப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி' என வழங்கும்.

---

22. கும்பகோண நிகழ்ச்சிகள்

சாமிநாத தேசிகர்

இவருடைய மாணாக்கர்களாகிய புரசபாக்கம் பொன்னம்பல முதலியாரும், கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் குமாரராகிய சாமிநாத தேசிகரும் கும்பகோணம் காலேஜில் ஒருவர் காலத்திற்குப் பின்பு ஒருவர் தமிழ்ப்பண்டிதராக நியமிக்கப்பெற்று வேலை பார்த்துவந்தார்கள். அவர்களுடைய விருப்பத்தின்படி அந்தப் பக்கம் செல்லுங் காலங்களிற் கும்பகோணத்திற் சிலநாள் இவர் இருந்து வருவதுண்டு. அதனால் அங்கே காலேஜில் இங்கிலீஷ் உபாத்தியாயராக இருந்து நாடெங்கும் புகழ்பெற்று விளங்கிய ராவ்பகதூர் தண்டலம் கோபாலராயரவர்களுடைய பழக்கம் இவருக்கு மிகுதியாக உண்டாயிற்று. நான் அந்தக் காலேஜில் வேலையாக இருந்தபொழுது ராயரவர்கள் இவருடைய கல்வி மிகுதியையும் கம்பீரமான தோற்றத்தையும் ஆற்றலையும் பற்றிச் சொல்லிப்பாராட்டிவிட்டு, "அவர்களுடைய நெற்றி விசாலத்தைக் கண்டபொழுதே சிறந்த அறிவாளியென்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம்" என்றும் சொன்னார்கள்.

ஒருசமயம் திருவநந்தபுரம் திவான் மாதவராயரவர்களிடமிருந்து அந்நகரிலுள்ள மகாராஜா காலேஜிற்கு ஒரு தமிழ்ப்

*ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு 2339-2440.

பண்டிதர் வேண்டுமென்றும் அவருக்குத் தக்க சௌகரியங்கள் பண்ணிவைக்கக் கூடுமென்றும் கோபாலராயருக்குக் கடிதம் வந்தது. காலேஜில் அப்பொழுது பண்டிதராக இருந்த சாமிநாத தேசிகரை அவர் அழைத்து, "அவ்வேலைக்குத் தக்க பண்டிதர்கள் கிடைப்பார்களா?" என்று கேட்கவே, தேசிகர், "என்னுடைய ஆசிரியராகிய பிள்ளையவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்; அவர்களைக் கேட்டுச் சொல்லுகிறேன்" என்றார். "அப்படியா? அவர்கள் இங்கே வந்திருக்கிறார்களா?" என்று சொல்லிப் பின்பு ராயரவர்கள் பிள்ளையவர்களைச் சந்தித்து, "மாதவராயரவர்களைப்பற்றித் தங்களுக்குத் தெரியுமே. அவர்கள் இப்பொழுது திருவநந்தபுரத்தில் திவானாக இருக்கிறார்கள். தாங்கள் திருவநந்தபுரம் மகாராஜா காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் வேலையை ஒப்புக்கொண்டால் முதலில் மாதவேதனம் ரூ. 100 கொடுப்பார்கள். பின்பு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்வார்கள். எங்களுக்கும் கௌரவமாக இருக்கும். ராஜாங்க வித்துவானாகவும் இருக்கலாம். ஸம்ஸ்தானத்திற்கும் கௌரவம் ஏற்படும்" என்று வற்புறுத்திச்சொன்னார்கள். அப்பொழுது இப்புலவர் பிரான், "பராதீனனாக இருந்தால் என்னுடைய நோக்கத்திற்கு மிகவும் அசௌகரியமாக இருக்கும். ஏழைகளாக இருக்கும் பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக்கொண்டும், அவர்களுடன் சல்லாபஞ் செய்துகொண்டும், காவேரி ஸ்நானமும் சிவதரிசனமும் செய்துகொண்டும் இருப்பதே எனக்குப் பிரியமான காரியமாக இருக்கின்றது. சாதாரண ஜனங்களோடு பழகுதல்தான் இன்பத்தை விளைவிக்கும். திருவாவடுதுறை மடத்தில் எல்லாவிதமான சௌகரியங்களும் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன" என்று தமக்கு உடன்பாடின்மையைத் தெரிவித்தனர். இவருக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைப் பண்ணிவைக்கலாமென் றெண்ணியிருந்த கோபாலராயர் தம் எண்ணத்தை நிறைவேற்றக் கூடவில்லையேயென்று வருத்தமுற்றார்; பின்பு, "தங்களிடம் படித்த மாணாக்கர்களுள் சிறந்த கல்விமானாகிய ஒருவரைக் குறிப்பிட்டால் நான் அவரைப் பற்றி எழுதி அனுப்புகிறேன்" என்றார். இவர், "இப்பொழுது தங்கள் காலேஜில் உள்ள சாமிநாத தேசிகரையே அனுப்ப

லாம். அவர் தஞ்சாவூர் அரண்மனையிலும் சென்னைக் கல்விச் சங்கத்திலும் முன்பு தமிழ்ப்பண்டிதராக இருந்த சிவக் கொழுந்து தேசிகருடைய குமாரர்; என்னிடத்திலும் வாசித் தவர். அவருக்கு அவ்வேலையைச் செய்வித்தால் நன்றாகப் பாடஞ் சொல்லுவார்; எனக்கும் மிகவும் திருப்தியாக இருக்கும்'' என்றார்.

அங்ஙனமே ராயரவர்கள் சாமிநாததேசிகரைப் பற்றித் திருவநந்தபுரத்திற்கு எழுதி அந்தக் காலேஜில் தமிழ்ப்பண்டிதர் வேலை அவருக்குக் கிடைக்கும்படி செய்தார். அதன்பின்பு சி. தியாகராச செட்டியார் கும்பகோணம் காலேஜில் தமிழ்ப் பண்டிதர் வேலை பார்க்க அமர்த்தப்பெற்றார். அவர் அவ்வேலை பார்க்க ஆரம்பித்த காலம் 3-7-1865.

செட்டியார் தமிழ்ப்பண்டிதராக வந்த பின்பு அவர் விருப் பத்தின்படி பிள்ளையவர்கள் அடிக்கடி கும்பகோணம் சென்று சில நாள் இருந்துவிட்டு வருவார். அக்காலங்களில் அந்நகரி லுள்ள பலவகையாரும் வந்து வந்து பிள்ளையவர்களுடைய பழக்கத்தால் தமிழ்ச்சுவையில் ஈடுபட்டு இன்புற்றுச் செல் வார்கள்.

கும்பகோண புராணம் இயற்றத் தொடங்கியது

அக்காலத்தில் கும்பகோணத்தில் தாசில்தாராக இருந்த சிவகுருநாதபிள்ளை யென்பவரும், பல சைவப் பிரபுக்களும் கும்பகோண புராணத்தை இக்கவிஞர் தலைவரைக் கொண்டு தமிழ்ச் செய்யுளாக இயற்றுவிக்க வேண்டுமென்று எண்ணி னார்கள். அவர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி குரோதனவரு (1865) இவர் திருவாவடுதுறையிலிருந்து கும்பகோணம் சென்று பேட்டைத் தெருவி லுள்ள திருவாவடுதுறை மடத் தைத் தம்முடைய இருப்பிடமாகக் கொண்டு பரிவாரங்களுடன் இருந்தார். கும்பகோண புராணத்தை வடமொழியி லிருந்து முதலில் தமிழ் வசனமாக மொழிபெயர்த்து வைத்துக்கொண் டார். அவ்வாறு மொழி பெயர்த்தற்கு உதவியாயிருந்தவர்கள் ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் மடத்து வித்துவானாகிய மண்டபம் நாராயண சாஸ்திரிகள் முதலியவர்கள். பின்பு புராணத்தை

இவர் செய்யுள் நடையாக இயற்ற ஆரம்பித்தார். அப்புராணச் செய்யுட்களை இவர் சொல்ல அப்பொழுதப்பொழுது எழுதிக் கொண்டே வந்தவர் இவர் மாணாக்கருள் ஒருவராகிய திருமங்கலக்குடி சேஷையங்கா ரென்பவர்.

அந்தப் புராணத்தில் சிறுசிறு பகுதிகள் ஒவ்வொரு நாளும் முற்பகலில் இயற்றப்பட்டு அன்றன்று பிற்பகலில் ஸ்ரீ ஆதி கும்பேசுவரருடைய ஆலயத்தின் முன் மண்டபத்தில் அரங்கேற்றப்படும். அரங்கேற்றுகையிற் பலர் வந்து கேட்டு இன்புற்றுச் செல்வார்கள்; அங்கே தியாகராச செட்டியாரும் ஒவ்வொரு நாளும் தவறுமல் வந்து கேட்டு மகிழ்வார். அந் நகரில் நிகழும் விசேஷங்கட்கு வரும் மகா வைத்தியநாதை யரும் அவர் தமையனாரும் இடையிடையே வந்து கேட்டு இன்புறுவார்கள்.

கா. சபாபதி முதலியார் வந்தது

அப்போது ஸ்ரீ ஸேதுஸ்நானத்திற்குக் குடும்பத்துடன் சென்றிருந்த காஞ்சீபுரம் வித்துவான் சபாபதி முதலியார் மீண்டு வருகையில் கும்பகோணத்தில் இவர் புராணம் அரங் கேற்றி வருதலைத் தெரிந்து அங்கே வந்தார். அவருக்கு இவர் தக்க விடுதி யமைத்துச் சிலதினம் இருந்து செல்லும்படி கேட் டுக்கொண்டு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்துவைத்தார். அவர் சிலநாள் அங்கே இருந்து இவர் புராணம் அரங்கேற்று கையில் இவருடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டு இன்புற்றார். அவர் காஞ்சிப் புராணம், தணிகைப்புராணம் முதலிய நூல்களை வாசித்தறிந்தவ ராதலின் அந்நூல்களை இயற்றியவர்களுடைய ஆசாரிய பீடமாகிய திருவாவடுதுறை ஆதீன மடத்துக்குச் சென்று குருமூர்த்திகளைத் தரிசனம் செய்ய விரும்பினார். அது தெரிந்த இவர் அவரையும் உடன் வந்தவர்களையும் திருவாவடு துறை மடத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார்; இரண்டு குருமூர்த்தி களையும் தரிசனம் செய்வித்தார்; சபாபதி முதலியாருடைய பெருமைகளைத் தலைவர்களுடைய முன்னிலையில் எடுத்துப் பாராட்டி மிக்க மரியாதையோடு நடந்துவந்தார். தாண்டவ ராயத் தம்பிரானவர்களாலும் சபாபதி முதலியாரைப்பற்றிச்

சுப்பிரமணிய தேசிகர் முன்னரே அறிந்திருந்தா ராதலின் அவரை அன்போடு விசாரித்துத் தக்க சம்மானங்களைச் செய்வித்து அனுப்பினர்.

பிள்ளையவர்கள் அவரிடம் மரியாதையோடு நடந்துகொண்டதைப் பற்றிப் பிற்காலத்திற் சுப்பிரமணிய தேசிகர், "பிள்ளையவர்களுக்கு மேற்பட்ட தமிழ்வித்துவான்கள் இல்லையென்றும் இவர்களுக்கே எல்லோரும் மரியாதைசெய்யவேண்டுமென்றும் எண்ணியிருந்தோம். காஞ்சீபுரம் சபாபதி முதலியார் இங்கே வந்திருந்த பொழுது அவரைத் தம் வித்தியா குருவென்று சொல்லி இவர்கள் மிகவும் பாராட்டினார்கள். அன்றியும் அவருக்கே முதல் இடத்தைக் கொடுத்துத் தாம் அப்பால் இருந்தார்கள். இவர்களுடைய செயலைப் பார்க்கையில் நமக்கு வியப்பும் இன்பமும் உண்டாயின. அவரிடத்துச் சில நூல்களே இவர்கள் கேட்டிருத்தல் கூடும். அதற்காக இவர்கள் பாராட்டிய நன்றியறிவின் திறம் இவர்களுடைய உயர்ந்த குணத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு இக்காலத்தில் யார் இருக்கின்றார்கள்?" என்று ஒருமுறை எங்களிடம் சொன்னதுண்டு.

கோமளவல்லித் தாயார் பிள்ளைப்பருவத்தைப் பாராட்டிப் பாடியது

இவர் கும்பகோண புராணம் அரங்கேற்றி வருகையில், சார்ங்கபாணிப் பெருமாள் கோயில் தர்மகர்த்தாவாக இருந்த ஸ்ரீநிவாஸ பாட்ராச்சாரியாரென்பவருடைய விருப்பத்தின்படி அப்புராணத்தில் ஆராவமுதப் படலத்தில் ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாருடைய அவதாரத்தைச் சொல்லுகையிற் பத்துப் பருவங்களையும் பத்துப் பாடல்களில் அமைத்து இனிமை பயப்பப் பாடியுள்ளார். அவை அப்படலத்தில் 26-ஆவது முதல் 35-ஆவது வரையுள்ள செய்யுட்களாக அமைந்துள்ளன.

செய்யுட்களை விரைவில் பாடியது

ஒருநாட் காலையில் அன்பர்கள் சிலர் வந்து நெடுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தமையால் செய்யுட்கள் செய்யப்படவில்லை. அப்பாற் பகற் போசனத்தின் பின்பு அயர்ச்சி மிகுதியால் இவர்

நித்திரை செய்தார். மாணுக்கர் முதலியோர், 'இன்று மாலையில் அரங்கேற்றுவதற்குச் செய்யுட்கள் செய்யப்படவில்லையே; எழுந்தால் ஏன் ஞாபகப்படுத்தவில்லை யென்று சேஷையங்காரைக் கோபித்துக்கொள்வார்களே' என்றெண்ணி அச்சத்தோடு இருந்தார்கள். அப்போது இவர் எழுந்திருந்து தாக சாந்தி செய்துகொண்டார்; பிறகு அங்கே வந்த சிலரோடு யாதொரு கவலையு மின்றிப் பேசிக்கொண்டே இருந்தார். சேஷையங்கார் வந்து நின்ருர். இவர், "என்ன விசேஷம்?" என்று கேட்க, அவர், "இன்று மாலையில் அரங்கேற்றுவதற்குப் பாடல்கள் இயற்றப்படவில்லை; முன்னமே தெரிவிக்கக் கூட வில்லை; இன்று காலையிலும் தெரிவித்தற்குச் சமயம் வாய்க்க வில்லை" என்று கவலைக் குறிப்போடு தெரிவித்தார். இவர் சிறிதேனும் கவலையுருமல், "ஏட்டைக் கொண்டு வரலாமே" என்ருர். சேஷையங்கார் புராணச் சுவடியைக் கொண்டுவரவே நடந்தவற்றுள் இறுதிச் செய்யுளைப் படிப்பித்துக் கேட்டுவிட்டுக் கதைத் தொடர்ச்சியை அறிந்துகொண்டு சிலநேரம் யோசனை செய்து பின் அவர் கை ஓயாம லெழுதும்படி சில நாழிகைக்குள் ஐம்பது செய்யுட்களைப் பாடி முடித்தார். அச்செயலில் இவர் ஒரு வியப்பையும் புலப்படுத்தவில்லை. உடனிருந்தவர்க ளெல்லோரும் அதனைக் கண்டு ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். அவ்வூரிலும் அதனைச் சுற்றிய ஊர்களிலு முள்ளவர்கள் இந்த ஆச்சரியச் செய்தியைச் சொல்லிக்கொண்டு வருவாராயினர்.

அரங்கேற்றத்தின் நிறைவு

கும்பகோண புராணத்தின் அரங்கேற்றம் முடிந்த பின்பு அவ்வூரி லுள்ள பிரபுக்கள் இவருக்குச் சால்வை, பட்டு, வஸ்திரம் முதலிய சம்மானங்களும் பொதுவில் தொகுத்த ரூபாய் இரண்டாயிரமும் வழங்கினர். புராண மெழுதிய சுவடியை வெகு விமரிசையுடன் யானைமேலுள்ள தவிசில் வைத்து ஊர்வலம் செய்வித்தார்கள். அப்பொழுது பெரிய * மேனுப்பல்லக்கு

* இந்தப் பல்லக்கு இவருடைய தேகவியோக காலம் வரையில் வேண்டிய சமயங்களில் இவரைத் தாங்கிச் செல்லும் பேறு பெற்றிருந்தது.

ஒன்றை விலைக்கு வாங்கிக் கொடுத்து அதில் பிள்ளையவர்களை இருக்கச்செய்து தக்க பிரபுக்களிற் சிலர் தாமே சில தூரம் சுமந்து சென்று தமிழ்மொழியில் தங்களுக்குள்ள அன்பைப் புலப்படுத்திப் பண்டைக்கால வழக்கத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அப் புராணம் அரங்கேற்றிப் பூர்த்தியான காலம் குரோதன ஹூ தைமீ (1866) அந்நூல் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

அது திருக்குடந்தைப் புராணமென வழங்கும். அதிலுள்ள படலங்கள் 68; செய்யுட்கள் 2384.

*மங்களாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்

பின்பு அந்நகரிலுள்ள ஜவுளிக்கடைக் கனகசபைப்பிள்ளை யென்னும் ஓரன்பருடைய வேண்டுகோளின்படி ஸ்ரீ மங்களாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழும், அம்பலவாண செட்டியாரென்பவர் வேண்டுகோளின்படி திருக்குடந்தைத் திரிபந்தாதியும் இவராற் செய்யப்பட்டன. பிள்ளைத்தமிழில் அம்புலிப் பருவத்தி லுள்ள †கணித சம்பந்தமான சிலேடைகளுக்கு உரிய விஷயங்கள் அப்பொழுது கும்பகோணத்திற்கு வந்திருந்த மன்னார்குடி ஸ்ரீமத் மகாமகோபாத்தியாய ராஜூ தீக்ஷிதரவர்களிடம் அறிந்து செய்யப்பட்டன.

அந்தப் பிள்ளைத்தமிழ் அக்ஷயஹூ சித்திரை மாதத்தில் (1866) இயற்றி அடுத்த ஆனி மாதத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டது. பின்பு விபவஹூ ஆனிமீ (1867) அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கும்பகோணம் காலேஜிற்குச் சென்று பிள்ளைகளைப் பரீட்சித்தது

தியாகராச செட்டியாருடைய வேண்டுகோளால் ஒருமுறை கும்பகோணம் காலேஜுக்கு இவர் போயிருந்தபொழுது இவரை நாற்காலியில் அமரச் செய்துவிட்டுச் செட்டியார் நின்றுகொண்டிருந்தார். இவர், "பாடத்தை நடத்தலாமே" என்றபோது அவர், "ஐயா அவர்கள் மாணுக்கர்களைப் பரீட்சை செய்யவேண்டும்" என்றார். இவர் சில பிள்ளைகளைப் பரீட்

* ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு, 389-490

† இச் செய்தியைப் பிள்ளையவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

சித்துவிட்டு ஒரு மாணுக்கனைப் பார்த்து, "ஏதாவது ஒரு பாடலைச் சொல்" என்று சொன்னர். அவன்,

"கார்பெற்ற தோகையோ கண்பெற்ற வாண்முகமோ
நீர்பெற் றுயர்ந்த நிறைபுலமோ—பார்பெற்று
மாதோடு மன்னன் வரக்கண்ட மாநகருக்
கேதோ வுரைப்ப னெதிர்."

என்ற நளவெண்பாப் பாடலைச் சொல்லி இவருடைய கட்டளையால் சுருக்கமாகப் பொருளுங் கூறிவிட்டு. "இன்றைக்கு எங்களுக்கு உண்டான மகிழ்ச்சியும் அத்தகையதே" என்றான். இவர் சந்தோஷ மடைந்து, "இவ்வாறு சமயத்திற்குத் தக்க பாடலைச் சொல்லும்படி நீ கற்பித்து வைத்திருப்பது மிகவும் பாராட்டற்குரியது" என்று செட்டியாரைப் பார்த்துச் சொல்லி மகிழ்ந்தார்.

எப்பொழுதாவது இவர் தியாகராச செட்டியார் வீட்டிற்குப் போனல், இவரை உபசரிப்பதற்காகச் செட்டியார் காலேஜுக்குப் போகாமல் இருக்க உத்தரவு வாங்கிக் கொள்வது உண்டு. அதற்காக விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளுகையில், "என்னுடைய ஆசிரியர் இங்கே எழுந்தருளியிருக்கின்றார்; உடனிருந்து உபசரிக்க வேண்டியவனுக இருக்கிறேன்" என்று எழுதுவது வழக்கம். இவருடைய அருமையை அறிந்தவர்களாதலின் காலேஜ் தலைவர்கள் உடனே அவருக்கு உத்தரவு கொடுத்துவிடுவார்கள். ஒரு முறை இங்ஙனம் எழுதி அனுப்பியபொழுது காலேஜில் அக்காலத்தில் ஆசிரியராக இருந்த ராய்பகதூர் பூண்டி அரங்கநாத முதலியார் எம். ஏ., பிள்ளையவர்கள் செட்டியார் வீட்டிற்கு வந்திருப்பதை அக்கடிதத்தாலறிந்து உடனே சில அன்பர்களுடன் சென்று பார்த்துப் பேசிக் கொண்டிருந்துவிட்டு வந்தார். இவரைக் கண்டு பேசியதைப் பெரிய லாபமாக நினைத்து மகிழ்ந்ததன்றிப் பிறரிடத்தும் இவருடைய பெருமையைப் பாராட்டினர்.

23. புராணங்களும் பிரபந்தங்களும் இயற்றல்

அட்சய வருஷம் (1866) வைகாசிமாதத்திற்கு மேல் பாண்டிநாட்டின் கண் உள்ளனவாகிய சூரைக்குடி (சூரைமா நகர்) கண்டதேவி என்னும் இரண்டு ஸ்தலங்களின் புராணங் கள் வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்துத் தமிழிற் செய்யுள் நடையாக இவராற் செய்யப்பட்டன.

சூரைமாநகர்ப் புராணம் இயற்றி அரங்கேற்றுவதற்கு அவ் வூருக்குச் சென்று ஒரு மைதானத்தின் பக்கத்தி லுள்ள ஒரு விடுதியில் இவர் மாணவர்கள் முதலியவர்களுடன் தங்கியிருந் தார். அவ்வூரி லுள்ள நகரவைசிய கனவான்கள் அடிக்கடி வந்து விசாரித்து இவரைத் தக்க வண்ணம் கவனித்து ஆத ரித்து வந்தார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் பிற்பகலில் ஸ்ரீ சங்கர நாதர் சந்நிதியிற் பலர் கூடிய அவைக்களத்திற் புராணம் அரங்கேற்றப்பெற்று வந்தது. யாவரும் கேட்டு மகிழ்வாரா யினர். ஒவ்வொரு நாளும் அரங்கேற்றுவதற்கு வேண்டிய செய் யுட்கள் காலையில் இவரால் இயற்றப்பெற்று வந்தன.

அப்புராணத்திலுள்ள படலங்கள் 10 ; செய்யுட்கள் 539. அந்நூலை ஆக்குவித்த பிரபு காரைக்குடி முரு. லெ. இலக்கு மணச் செட்டியாருடைய புத்திரரும் பெருங் கொடையாளி யென்று புகழ்பெற்று விளங்கியவருமான கிருஷ்ண செட்டியா ராவர்.

அந்த ஸ்தல விநாயகர்கள்: காட்சி விநாயகர், சங்கர விநாயக ரென இருவர்; இறைவன் திருநாமங்கள் : சங்கர நாதர், சுந்தரநாத ரென்பன; அம்பிகையின் திருநாமங்கள் : பார்வதி, மீனாட்சி என்பன.

சங்கப் புலவர்கள் சிவஸ்தல தரிசனம் செய்யப் புறப்பட் டுப் பல தலங்களைத் தரிசித்து அத்தலத்திற்குச் சென்று பூசித்தன ரென்ற வரலாறு சங்கப்புலவர் பூசித்த படலத்திற் சொல்லப்படுகின்றது. அவர்கள் திருப்பரங்குன்றம் முதலிய

தலங்களைத் தரிசித்து வந்தார்களென்றுள்ள பகுதியில் ஒவ்வொரு தலத்துக்கும் ஒவ்வொரு பாடல் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு செய்யுளும் சிவபிரான் புகழை மிக்க நயத்தோடு புலப்படுத்துகின்றது.

அப்புலவர்கள் சூரைமாநகரில் நெடுநாள் தங்கியிருந்து ஒருநாள் மதுரை ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுளை நினைந்து ஆராமை மீதூர, "திருவாலவாயுடையான் சேவடிகள் மறந்தனமால்" என வருந்தினார்கள். அச்செய்தியைக் கூறும் செய்யுட்களில் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களும முறையே அழகுபடச் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஓர் ஏழை மனிதரால் உபசரிக்கப்பெற்றது

இப்புலவர்கோமான் கண்டதேவிப் புராணம் செய்வதற்குத் தேவிகோட்டை நகரவைசிய கனவான்களால் அழைக்கப் பெற்றுச் சுப்பு ஓதுவாரென்பவரோடும் மாணுக்கர்களோடும் வேலைக்காரர்களோடும் திருவாவடுதுறையிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றார். பட்டுக்கோட்டையைக் கடந்து போகும்பொழுது சூரியாஸ்தமனமாயிற்று. தங்குவதற்கு ஓர் இடமும் காணப் படவில்லை. செல்லச்செல்ல ஊரொன்றும் காணப்படவில்லை. அப்பால் 9 மணிக்கு மேல் ஒரு சிற்றூர் போய்ச் சேர்ந்தனர். அங்கே சந்தித்தவர்களைச் சமையல் செய்வதற்கு இடம் அகப் படுமாவென்று விசாரித்த பொழுது அவர்கள், அக்கிரகாரத்திற் குப் போகலாமென்று சொன்னார்கள். விசாரித்துக்கொண்டு அந்த இடத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். அங்கே ஒரு வீடே இருந்தது. அதுவும் மிகச் சிறிய பனையோலைக் குடிசை. அங்கே போய் உடன்வந்த வேலைக்காரர்களைக்கொண்டு சமையல் செய் வதற்கு இடம் அகப்படுமோவென்று கேட்டுவரச் சொன்னார்; ஒருவர் சென்று விசாரித்தார். அந்த வீட்டில் ஆண்பாலார் ஒரு வரும் அப்பொழுது இல்லை. சில குழந்தைகளோடு கணவருடைய வரவை நோக்கிக்கொண்டே திண்ணையிலிருந்த ஓர் இளம் பார்ப்பனி பல ஆண்பாலார்களின் கூட்டத்தைப் பார்த்துப் பயந்து, "இங்கே அதற்குச் சௌகரியப்படமாட்டாது" என்று சொல்லித் திடீரென்றெழுந்து கதவைச் சாத்திக்கொண்டு

உள்ளே போய்விட்டாள். இவர் உடன் வந்த வண்டிகளை அவ்வீட்டின் முன்புறத்திலுள்ள களத்தில் அவிழ்த்துப் போடச் சொல்லிவிட்டுச் சிலரோடு சென்று சிறிது தூரத்திலிருந்த ஊருணியொன்றைக் கண்டுபிடித்து அதில் அனுஷ்டானத்தை முடித்துக்கொண்டார். சந்திரன் நன்றாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. இவர் மீண்டும் மேற்கூறிய களத்திற்கு வந்து சமையல் செய்துகொள்வதற்கு வேறு ஒருவித வழியும் இல்லாமையை அறிந்து படுக்கையை விரிக்கச் சொல்லிப் பொறுக்க முடியாத பசியோடும் உடன்வந்தோருடைய பசியைத் தீர்க்கக்கூடவில்லையே யென்ற வருத்தத்தோடும் படுத்துக்கொண்டனர். மற்றவர்கள் பக்கத்திலிருந்து தம்முள்ளே பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்படி யிருக்கையில் அங்கேயுள்ள வீட்டுக்காரராகிய பிராமணர் உணவுப்பொருள்கள் முடிந்த ஒரு மூட்டையைத் தலையில் வைத்துக்கொண்டு வெகு வேகமாக வந்து தம்முடைய வீட்டுக் கதவைத் தட்டினர். அதுதெரிந்த இவருடைய மாணாக்கர்கள் அவரை வற்புறுத்தி அழைத்தார்கள். அவர், 'இவர்கள் யாரோ! அன்னம்'போடவேண்டுமென்று ஒருவேளை கேட்டால் நாம் இவ்வளவு பேர்களையும் எப்படி உண்பிப்போம்!' என்று அஞ்சி விரைவாக உள்ளே சென்று தம் மனைவியைக் கூடை யொன்றைக் கொண்டுவரச்செய்து தாம் கொணர்ந்த தானியத்தை அக் கூடையிற் கொட்டி, "இரண்டு நாளைக்கு நமக்கு ஆகாரத்துக்குக் கவலையில்லை" என்று சொல்லி மனைவியை மகிழ்வித்தார். பின்பு தம்முடைய நியமத்தை முடித்துக் கொண்டு மத்தியான்னமே நீரிற் சேர்த்திருந்த அன்னத்தை யுண்டார். அப்பாற் கவலையற்றுப் பனையகணிக் கட்டிலொன்றை ஆரற் சுவர் சூழ்ந்த அந்த வீட்டு உள்முற்றத்திலே போட்டு அதிற் படுத்துக்கொண்டனர். படுத்தவர் தமக்கு இரண்டு நாளைக்கு ஆகாரத்துக்குக் கவலையில்லை யென்ற மகிழ்வினால், சில தமிழ்ப் பாடல்களை இசையோடு சொல்லித் தாமே இன்புறுவாராயினர். அப்பாட்டுக்கள் பிள்ளையவர்களுடைய பக்கத்திலிருந்த மாணாக்கர்களுடைய காதில் விழவே அவர்கள் "இவ்வீட்டு ஐயர் தமிழ் படித்தவர்போலே தோற்றுகிறார். இப்பொழுது, 'உனது சரற்காலமதி' என்னும் சௌந்தரியலகரிப் பாடல்

முதலியவற்றைச் சொல்லுகிறார்" என்றார்கள். கேட்ட இவர், "அவரை எப்படியாவது இங்கே அழைத்துவந்து அந்தப் பாடல்களை என் முன்னே சொல்லச் செய்யுங்கள்" என்று சொன்னார்.

அவர்கள் அவ்வாறே சென்று அவ்வீட்டுக் கதவைப் பலமாகத் தட்டி உள்ளே இருந்தவரை அழைத்தார்கள். அவர் முன்னமே இக்கூட்டத்தைக் கண்டு பயந்தவராதலின் உடனே வெளியே வரவில்லை. 'இவர்கள் சமையல் செய்து போடும்படி சொல்வார்கள்போலிருக்கிறது; நாம் என்ன செய்வோம்!' என்றெண்ணி, "காலைமுதல் அயலூருக்குச் சென்று அலைந்து இப்பொழுதுதான் வந்து கிடைத்த ஸ்வல்ப ஆகாரத்தை யுண்டு களைத்துப் படுத்திருக்கிறேன். என்றால் இப்பொழுது ஒன்றும் செய்யமுடியாது" என்று உள்ளே இருந்தபடியே கூறினார். அவர்கள், "ஐயா, நீங்கள் சிறிதும் கவலைப்படவேண்டாம். எங்கள் எசமானவர்கள் உங்களுடைய பாடல்களைக் கேட்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். இங்கேயிருந்து சொல்லுகிற பாடல்களை அங்கே வந்து சொன்னால் திருப்தியடைவார்கள்" என்று சொன்னார்கள். "நான் பாடும் பாட்டைக் கேட்டு இந்த நடுக் காட்டில் மகிழக்கூடியவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள் ? அப்படியானால் வருவதற்கு என்ன ஆட்சேபமிருக்கிறது !" என்று சொல்லிக்கொண்டே விரைந்து வந்து கதவைத் திறந்தார்; திறந்தவர் தமது பனையகணிக்கட்டிலையும் கையி லெடுத்துக்கொண்டு இவ ரிருக்கும் இடத்திற்கு வந்து அந்தக் கட்டிலைப் பக்கத்தில் போட்டுக்கொண்டு அதன்மேல் இருந்தார். பக்கத்தி லுள்ளவர்கள் பாடல்களைச் சொல்லச் சொன்னார்கள். பின்பு தாம் முற்கூறிய செய்யுளை மற்றொரு முறை சொன்னார். அடுத்த செய்யுட்களையுஞ் சொன்னார். அவற்றைக் கேட்ட இவர், "நீங்கள் என்ன என்ன படித்திருக்கிறீர்கள் ?" என்று கேட்கவே, அவர், "நான் யாசகம் பண்ணப் படித்திருக்கிறேன். தமிழ் வித்துவானாக இருந்த என்னுடைய தகப்பனார் எனது இளமையில் சொல்லிக்கொடுத்த சில நூல்களி லுள்ள பாடல்கள் எனக்கு ஞாபகமுண்டு. அவற்றை எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது வழக்கம். படிக்கவேண்டுமென்றால் புஸ்தகங்கள் இல்லை. என் வீட்டி

லிருந்த புஸ்தகங்களையெல்லாம் யாரோ வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டனர். அவர்கள் அவற்றைத் திரும்பக் கொடுக்க வில்லை. யாரிடத்திலாவது போய்ப் பாடம் கேட்பதற்கும் நேரம் இல்லை. சூரியோதய முதல் அஸ்தமனம் வரையில் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக அலைய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி யாரிடத்திலாவது சென்று புஸ்தகம் வாங்கிப் படிக்கலா மென்றால், என்னை நம்பி யார் கொடுப்பார்கள்? என்னைப் பார்த்தால் அவர்களுக்குப் படிப்பவன் போலத் தோற்றாதே. எங்கள் முன்னோர்கள் காலத்திலிருந்து எங்களுக்கு இந்தப் பக்கங்களில் மகமை உண்டு. அறுப்புக் காலங்களில் களங்களுக்குச் சென்று காத்திருந்து கிடைக்கும் தானியங்களை வாங்கிவருவேன். என்னுடைய நாட்களெல்லாம் இப்படியே போகின்றன. இந்த நிலையில் தெரிந்தவற்றை ஓய்ந்த வேளையில் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது வழக்கம். இந்த மட்டிலாவது தேவி அனுக்கிரகம் இருப்பதைக் குறித்துப் பாடிக் கொண்டிருந்தேன். தமிழ்ப் பாஷையில் எனக்கு விசேஷமான பிரீதி யுண்டு. யாரிடத்திலாவது போய்ப் பாடங் கேட்கலா மென்று நினைத்தாலோ, இந்தப் பக்கத்திற் பாடஞ் சொல்லத் தக்கவர் யாரு மில்லை; சொல்லக்கூடியவர்கள் இருந்தாலும் சுலபமாக அவர்கள் சொல்லிக்கொடுப்பதில்லை. அவர்களுக்கு நாள் முழுதும் பணிவிடை செய்தாலும் ஏதோ கடனுக்காகச் சொல்லிக்கொடுப்பார்கள். என்னுடைய நிலைமை ஜீவனத் திற்கே தாளம் போடும்பொழுது அவர்களை அண்டி நான் எவ்வாறு நூல்களைக் கற்க முடியும்?

"மாயூரத்தில் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை என்று ஒரு சிறந்த தமிழ் வித்துவான் இருக்கிறாராம்; ஏழைகளாயுள்ளவர்களுக்கு அன்னமும் வஸ்திரமும் அளித்துச் சில வருஷம் வைத்திருந்து அவர்களை நன்றாகப் படிப்பித்து அனுப்புவது அந்த மகானுக்கு வழக்கமாம். அவரிடத்திற் சில மாதம் படித்தாலும் படிப்பவர்கள் கல்விப் பெருக்கத்தை யடைவார்களென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மகோபகாரியைப் போல இக் கலிகாலத்தில் யார் இருக்கிறார்? அந்தப் புண்ணியவானிடத்திலே போய்ப் படிக்க அவா இருக்கிறது; அதற்கும் முடியவில்லை. எனக்குக்

*கால்விலங்கு ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த லக்ஷணத்திற் சில குழந்தைகளும் உண்டாகியிருக்கின்றன. நான் இவர்களைப் பாதுகாப்பேனா? அவரிடத்திற் போய்ப் படிப்பேனா? சாணேற முழஞ் சறுக்குகிறதே! நான் என்ன செய்வேன்! அந்த மகானை ஒரு முறை இந்தக் கண்களாற் பார்த்துவிட்டாவது வரலாமென்று முயன்றாலோ அதற்கும் முடியவில்லையே! என்னுடைய நிலைமை ஒன்றும் சொல்லக் கூடியதன்று" என்று சொல்லிவிட்டுப் பின்னும் தம்முடைய கஷ்டங்களைச் சொல்லினர். பக்கத்தி லிருந்த மாணாக்கர்களில் ஒருவர் 'இது தான் நல்ல சமயம்' என்றெண்ணி அவருடைய சமீபத்தில் வந்து முதுகைத் தட்டி அவர் செவியிற் படும்படி ரகசியமாக, "இங்கே படுத்திருக்கும் இவர்களே நீர் சொல்லிய பிள்ளையவர்கள். இப்பொழுது கண்டதேவிப் புராணம் அரங்கேற்றுவதற்குப் போகிறார்கள்" என்று சொன்னார். உடனே ஹாஹாவென்று அவர் துள்ளி எழுந்தார். அவருடைய வியப்பு அவரைச் சில நிமிஷ நேரம் மௌனமாக இருக்கச் செய்துவிட்டது; "நான் என்ன புண்ணியஞ் செய்தேனோ? இந்த இடம் என்ன மாதவம் செய்ததோ?" என்று ஆடிப் பாடித் திகைத்து ஒன்றும் தோன்றாதவராய் நின்றார். நின்றவர், "இதோ வந்துவிட்டேன்" என்று சொல்லிவிட்டு ஓடினார்; அவர் ஓடியது விரைவிற் சமையல் செய்வித்து எல்லோருக்கும் ஆகாரம் பண்ணுவிக்க நினைந்து அரிசி முதலியவை எங்கேனும் வாங்கி வருவதற்காகவே. அப்பொழுது உடன் இருந்தவர்கள் அவருடைய நிலைமையையும் அன்பின் மிகுதியையும் கண்டு வியந்தனர்; 'இவருக்கு நாம் சிரமம் கொடுக்கக்கூடாது. இந்த அகாலத்தில் வறியவராகிய இவர் எங்கே போவார்? என்ன பொருளை இந்நேரத்தில் இவ்வூரில் இவரால் தேடிக் கொண்டு வருதற்கு முடியும்?' என்று எண்ணி அவரைப் பின்தொடர்ந்து ஓடிச்சென்று தடுத்தார்கள். அவரிடம், "உங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை நாங்கள் தருகின்றோம். நீங்கள் கவலைப்படவேண்டாம்" என்று கூறி அவரை வற்புறுத்தி அழைத்துக்கொண்டு வந்து வேண்டிய பாத்திரங்களையும் அரிசி

*கலியாணம் ஆகியிருக்கிறதென்று பொருள்.

முதலியவற்றையும் கொடுத்தார்கள். அவர் அவற்றைப் பெற்றுத் தம் மனைவியையும் துணையாகக் கொண்டு விரைவிற் சமையல் செய்து பிள்ளையவர்களையும் மற்றவர்களையும் உண்பித்தார்.

அப்பால், மகிழ்ச்சி மேலீட்டால் இராமுழுவதும் நித்திரை செய்யாமலே இருந்து தமக்குப் பல நாளாகச் சில நூல்களில் இருந்த ஐயங்களைக் கேட்டுக் கேட்டு நீக்கிக்கொண்டார். காலையில் இவர் புறப்பட வேண்டுமென்று சொல்லவே அவர் ஒரு வேளையாவது தம் வீட்டில் ஆகாரம் செய்து போகவேண்டுமென்று சொல்லி அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடும் செய்தார். இவரும் அதற்கு உடன்பட்டு அன்று பகற்போசனத்தை அவரில்லத்திற் செய்துகொண்டு புறப்பட்டார். புறப்படுகையிற் பிரிவாற்றாது கண்ணீர் விட்டு அவர் வருந்துவாராயினர். அதைக் கண்ட இவர் தம்முடன் வருவதில் அவருக்கு விருப்பம் இருத்தலை யறிந்து அவருடைய குடும்பப் பாதுகாப்பிற்குப் போதிய உணவுக்குரிய பொருள்களை வாங்கிக் கொடுக்கும்படி பொருளுதவி செய்துவிட்டு அவரையும் உடனழைத்துச் சென்றார். சில மாதம் அவரை உடன் வைத்திருந்து படிப்பித்து அப்பால் ஊருக்கு அனுப்பினார்.

பிற்காலத்தில் அவர் வருடந்தோறும் திருவாவடுதுறைக்கு வந்து சில மாதம் இருந்து இவரிடம் வேண்டிய நூல்களைப் பாடங்கேட்டு அறிந்துகொண்டும் மடாதிபதிகளிடம் பரிசு பெற்றுக்கொண்டும் செல்வார்.

கண்டதேவிப் புராணம்

கண்டதேவிப் புராணம் கண்டதேவியின்கண் உள்ள திருக்கோயிலில் ஸ்ரீ சிறையிலிநாதர் சந்நிதியில் மிகச் சிறப்பாக அரங்கேற்றப்பட்டு நிறைவெய்தியது. அதிலுள்ள படலங்கள் 19; செய்யுட்டொகை 884. அப்புராணத்தை ஆக்குவித்தோர் தேவி கோட்டைத் தன வைசியப் பிரபுக்கள்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் முன்னிலையில் நடைபெற்ற பாடங்கள்

அப்பால், இவர் திருவாவடுதுறைக்கு வந்து வழக்கம் போலவே பாடம் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தனர். கம்பராமாய

ணம் பாடஞ்சொல்ல ஆரம்பித்தபின் சுப்பிரமணிய தேசிகர் இவரைப் பார்த்து, "மற்றப் பாடங்கள் எப்படி நடந்தாலும், கம்பராமாயணப் பாடம் மட்டும் நம்முடைய முன்பே நடத்த வேண்டும்" என்று கட்டளையிட அவ்வாறே அதுநடைபெற்று வந்தது. அந்நூலை இவர் பாடஞ் சொல்லிவருகையில் இயல்பாகவே அதிற் பழக்கமும் பிரியமும் உள்ள சுப்பிரமணிய தேசிகர் இவர் சொல்வனவற்றைக் கேட்டு மிக்க சந்தோஷத்தை அடைந்து வந்தனர்.

பின்பு கோவைகள் பாடஞ்சொல்லுங்காலத்தில் சுப்பிரமணிய தேசிகர் கட்டளையின்படி அப்பொழுது மடத்தி லிருந்து கிடைத்த பல கோவைப்பிரதிகளையும் உடன்வைத்துக்கொண்டு பாடங் கேட்பவர் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஒவ்வொரு கோவையைக் கொடுத்து ஒவ்வொரு துறைக்கும் உரியனவாக அக் கோவைகள் எல்லாவற்றிலு முள்ள பாடல்களை முறையே இவர் அவர் முன்னே படிக்கச் செய்துவந்தார். பல ஆசிரியர்களுடைய கருத்துக்களையும் ஆற்றலையும் ஆராய்ந்து அறிந்து தேசிகரவர்கள் மகிழ்ந்தார்கள், இதைப்பற்றிச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் பின்னொரு சமயம், "கோவைகளுள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு நயம் இருந்து வந்தது. ஒரே துறையாக இருந்தாலும் பல வித்துவான்கள் தங்களுடைய புத்திசாதுர்யத்தைக் காட்டியிருத்தல் நன்றாகப் புலப்பட்டது" என்று எங்களிடம் சொன்னதுண்டு.

வன்றொண்டர்

இவரிடம் பாடங்கேட்ட மேற்கூறிய நாராயண செட்டியாரென்பவர் தேவிகோட்டையில் தருமஞ் செய்தலிற் புகழ்பெற்ற குடும்பத்திற் பிறந்தவர்; நேத்திரம் இல்லாதவர். ஆனாலும் நுண்ணிய அறிவுடையவர். வேறொருவர் படிக்க அவர் பாடங்கேட்பார். மடத்திற் கேட்பதன்றி இவர் வீட்டிற்குச் சென்றும் கேட்பதுண்டு. படித்துக் காட்டுவதற்காக ஒருவரும் இல்லாவிடின், பிள்ளையவர்களே படித்துச் சொல்வார்கள். அங்ஙனம் இவர் படிக்க அவர் பாடங்கேட்ட நூல் விநாயக புராணம். அவருக்கு ஞாபகசக்தி அதிகம் உண்டு. பாடம் நடக்கையில் இவ்வளவு பாடல்களாயின, நிறுத்தலாமென்பார்'

ஒரு பாடலை மறுமுறை கேட்கவேண்டின் 'மறுத்து' என்று சொல்வது அவரது இயல்பு. தம்முடைய ஊருக்குச் சென்று பாடங்களைச் சிந்தித்து ஐயங்களை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டிருந்து மீண்டும் பிள்ளையவர்களிடம் வந்து சில நாளிருந்து தெளிந்துகொண்டு செல்வதுவழக்கம். கேட்கும்பொழுது இன்ன படலத்தில் இன்ன செய்யுளில் இன்ன அடி யென்று ஞாபகம் வைத்திருந்தே கேட்பார். அது யாவருக்கும் ஆச்சரியத்தைத் தரும்.

அவர் திருவாவடுதுறைக்கு வந்திருந்த ஒரு சமயம் பல சிவநேசச் செல்வர்கள் கூடி அவருடைய ஒழுக்கச் சிறப்பையும் சைவப்பற்றையும் திட்பத்தையும் அறிந்து அவருக்கு வன்றொண்ட ரென்ற பெயரிட்டு வழங்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பிள்ளையவர்கள் கேட்டு, 'நீங்கள் சொன்னது தக்கதே' என்று அங்கீகரித்து,

நேரிசை வெண்பா

"சத்திவாழ் வாமத்துச் சங்கரன்பொற் றாட்கமலப்
பத்தியாற் றேவார பாராய—ணத்தினல்
வான்றோய் புகழ்மிகுத்த வன்றொண்ட னென்னும்பேர்
சான்றோய் நினக்குத் தகும்"

என்னும் பாடலைக் கூறி அன்றுமுதல் வன்றொண்டரென்றே அழைத்துவருவாராயினர்.

ஒரு சமயம் பெரியபுராணம் பாடம் நடைபெறும்பொழுது ஒருவர் பாடல்களை மிக வேகமாகப் படித்துக்கொண்டு போனார். அந்நூலில் மேல் வரும் ஒரு பாட்டின் பொருளை நன்றாகத் தாம் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று மிக்க கவலையோடு வன்றொண்டச் செட்டியார் கவனித்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார். படித்தவர் வழக்கம்போல் அந்தப் பாட்டையும் வேகமாகப் படித்துச் சென்றார். அவரைப் பார்த்து வன்றொண்டர், ஐயா, இந்தப் பாட்டிற்கு அர்த்தம் செய்துகொண்டீர்களா? " என்று வினவ அவர் பொருள் தெரியாமல் விழித்தார். "ஊரிலிருந்து வரும்பொழுது சந்தேகமாக இருந்த பாடல்களில் முக்கியமானது இது. எப்

பொழுது இது வருமென்று காத்துக்கொண்டே இருந்தேன். வேகமாகப் படித்துச் சென்றதனால் உங்களுக்கு இது தெரிந்திருக்குமென்று நினைத்தேன். யாவும் முறையே தெரிந்த ஐயா அவர்கள் இங்கே இருக்கும்பொழுது ஐயங்களை நன்றாக நீக்கிக்கொள்ளாமற்போகலாமா? வேறு யாரிடத்தில் கேட்கப் போகிறோம்? நான் சொல்வதைப்பற்றிக் கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது" என்றார். பிள்ளையவர்கள் அத்தப் பாட்டிற்கு நன்கு பொருள் கூறினர். அந்தப் பாடல் இன்னதென்று இப்பொழுது தெரியவில்லை.

திருத்துருத்திப் புராணம்

குற்றாலமென்று வழங்குகின்ற திருத்துருத்தி ஸ்தலபுராணத்தை அத்தலத்தி லுள்ள ஆதிசைவர்களும் மற்றத் தொண்டர்களும் கேட்டுக்கொள்ள இவர் வடமொழியிலிருந்து மொழி பெயர்த்துக் காப்பியமாகச் செய்தனர். வடமொழிப் புராணத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துச் சொன்னவர் திருக்கோடிகாவல் ராமகுட்டி சாஸ்திரிகளென்பவர்; அதைத் தமிழில் எழுதியவர் திருவாவடுதுறை நமச்சிவாயத் தம்பிரானவர்கள். அப்புராணம் இயற்றி முடிந்தவுடன் அவ்வூரின்கண் உள்ள திருக்கோயில் மகாமண்டபத்திற் சிறப்பாக அரங்கேற்றப்பட்டது. அப்பொழுது அவ்வூர்ச் செங்குந்தச் செல்வர்களாகிய சிங்காரவேல் முதலியா ரென்பவரும், அவருடைய சகோதரராகிய தியாகராச முதலியாரென்பவரும் இப்புலவர் பெருமானுக்கு உயர்ந்த சம்மானங்கள் செய்தார்கள்; தங்களுடைய இனத்தாரையும் மற்றச் செல்வர்களையும் செய்யும்படி செய்வித்தார்கள்; பிற்காலத்தும் பலவகையாக இவரை ஆதரித்து வந்தார்கள்.

திருத்துருத்திப்புராணம் 39 படலங்களும் 1617 செய்யுட்களும் அடங்கியது.

அந்தத் தலம் காவிரி ஆற்றினிடையில் இருந்தமையின் திருத் *துருத்தியெனவும், †குத்தாலமென்னும் ஒருவகை மரத்

* துருத்தி - ஆற்றிடைக் குறை.

† குத்தாலம் - ஒருவகை ஆத்திமர மென்பர்.

த்தைத் தலவிருட்சமாக உடைமையின் குத்தால மெனவும் வழங்கப்படும். குத்தாலமென்பதன் சிதைவே குற்றாலமென்பது. அப்பெயர் உத்தாலக மெனவும் வழங்கும். பாண்டி நாட்டிலுள்ள திருக்குற்றாலம் தென்னது உத்தாலகவனமெனவும் இத்தலம் வடாது உத்தாலகவனமெனவும் வழங்கப்பெறும். அங்கே திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் திருநாமம் சொன்னவா றறிவா ரென்பது.

செங்குந்தச் செல்வர்கள் தங்களுடைய தெருவிற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் *கச்சிவிநாயகர் மீது ஒரு பதிகமும் † சுப்பிரமணியக் கடவுள்மீது ஒரு பதிகமும் இயற்ற வேண்டுமென்று விரும்பியபடி இரண்டும் அக்காலத்தில் இவராற் செய்யப்பெற்றன.

‡ திருவாவடுதுறை யமக அந்தாதி

"சிவஞான சுவாமிகள் காஞ்சீபுரத்திற்கு யமகவந்தாதி செய்திருக்கிறார்கள். இத்தலத்திற்கு என்ன காரணத்தாலோ செய்யவில்லை. தங்கள் வாக்கினாலாவது ஒரு யமக வந்தாதி செய்யவேண்டும்" என்று திருவாவடுதுறையிலிருந்த சில தம்பிரான்களும் பிறரும் கேட்டுக்கொள்ள அவ்வாறே ஒரு யமக அந்தாதியை இவர் இயற்றினர்.

புதுச்சேரி சென்றது

பிரபவ வருஷ ஆரம்பத்தில் (1867) திருவாவடுதுறை யாதீனத்து ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரும் திருவண்ணாமலைக்கு யாத்திரையாகப் புறப்பட்டார்கள். உடன் வரும்படி விரும்பினமையால் மாணாக்கர்களோடு இவரும் சென்றனர். அங்கங்கேயுள்ள ஸ்தலங்களைத் தரிசித்தும் நிகழ்ந்த சிறப்புக்களைக் கண்டு இன்புற்றும் இவர் திருவண்ணாமலையை அடைந்தார். அத்தலத்திலேயே சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு சில தினம் இவர் இருந்தார். 'அப்

---

* ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு 1-10.

† ஷை ஷை 11-20.

‡ ஷை ஷை 1925-2026.

போது அங்கே புதுச்சேரியிலிருந்து வந்து அழைத்த சவராயலு நாயகர் முதலிய அன்பர்கள் விருப்பத்தின்படி, ஆதீன கர்த்தரவர்களிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு இவர் புதுச்சேரிக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார். போகும்போது அந்த நகரத்துக்கு அருகிலுள்ள சிவஸ்தலமாகிய *வில்வநல்லூர் சென்று அதிலுள்ள ஒரு சத்திரத்தில் தங்கியிருந்தார். அந்தச் சத்திரம் புதுச்சேரியிலே செல்வவானாக விருந்தவரும் பெருங் கொடையாளியும் வக்கீலுமாகிய தானப்பாசாரியாரென்பவராற் கட்டப்பட்டது. அதில் இருந்த காரியஸ்தர்கள் இவரைத் தக்கவாறு உபசரித்து இவருக்கு விருந்து செய்வித்தனர். அங்கே இப்புலவர் சிகாமணி வந்து தங்கியிருத்தலை அறிந்த புதுச்சேரி வாசிகளிற் சிலர் அங்கே வந்து இவரை வரவேற்று வேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்தார்கள். தானப்பாசாரி யாரைச் சார்ந்தவர்களும் வந்து புதுச்சேரிக்கு வரவேண்டு மென்று இவரை அழைத்தார்கள். அப்பொழுது தானப்பாசாரி யாருடைய செல்வப் பெருக்கத்தையும் கௌரவத்தையும் தமிழுணர்ச்சியையும் அவர் வித்துவான்களை ஆதரிக்கும் வண் மையையும் பிற இயல்புகளையும் அவர்கள் வாயிலாகக் கேட்டு இவர் மகிழ்ந்தனர். முன்பும் அவரைப்பற்றிப் பலர் சொல்லக் கேட்டிருந்தவராதலின் மிகுந்த மகிழ்ச்சியை யடைந்து, ஒரு செய்யுளை எழுதி அவருக்கு அனுப்பினார். அதைப் பார்த்த அவர் ஆனந்தமுற்று உடனே புறப்பட்டு வில்வ நல் லூருக்கு வந்து மிக்க விமரிசையோடு இவரை அழைத்துச் சென்று புதுச்சேரியில் வேண்டிய சௌகரியங்களை அமைத்துக் கொடுத்து அவ்வூரிலேயே சிலதினம் இருந்துசெல்ல வேண்டு மென்று வேண்டிக்கொண்டார். அவ்வண்ணமே இவரும் இருந் தனர். அதுவரையில் இவர் செய்துள்ள நூல்களிற் சில சில பகுதிகளைச் சொல்லச்சொல்லிக் கேட்டு இன்புற்று அவர், "இதுவரையில் இத்தகைய ஆனந்தத்தை நான் அடைந்த தில்லை" என்று மகிழ்ந்தார். பழகப் பழக இவருடைய பெரு மையை அறிந்து அவர் செய்த உபசாரங்கள் அதிகரித்தன.

---

*இது வில்லையெனவும் வில்வேச்சுரமெனவும் வழங்கும்; இதற்குத் தமிழ்ப் புராணமும் இத்தலத்துள்ள அம்பிகையின் மீது ஒரு பிள்ளைத்தமிழும் உண்டு.

அவருடைய பேரன்பை நினைந்து அவர்மீது 'தசவிடுதூது' என்னும் ஒரு நூல் இவரால் இயற்றப் பெற்றதென்பர். இப்பொழுது அது கிடைக்கவில்லை.

தானப்பாசாரியாருக்கு நெருங்கிய உறவின ரொருவர் பழனி மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலருடைய பாடல்களையும் பிரபந்தங்களையும் கீர்த்தனங்களையும் படித்துக்கொண்டே காலங் கழித்து வந்தார். அந்த நாவலர் இயற்றிய குமரனந்தாதிக்குப் பொருள் சொல்லவேண்டுமென்று அவர் இவரைக் கேட்டுக் கொண்டார். அதுவரையில் இவர் அதனைப் படித்திராவிட்டாலும் அவருக்கு அன்புடன் பாடஞ் சொன்னார். அதன் நடையைக் குறித்துப் பாராட்டி, "மாம்பழக் கவிராயர் நல்ல தமிழ்க் கவிஞர் ; அக்கவிராயருடைய செய்யுளை முதன்முறை கேட்டது இங்கேதான்" என்று இவர் கூறினார்,

அப்பால் தானப்பசாரியார், சவராயலு நாயகர் முதலியவர்களால் வலிந்து செய்யப்பெற்ற சிறந்த சம்மானங்களை யெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு புதுச்சேரியைவிட்டுப் புறப்பட்டு இவர் இடையே யுள்ள தலங்களைத் தரிசித்து அங்கங்கேயுள்ள அன்பர்களாற் பாராட்டப் பெற்றுத் திருவாவடுதுறை வந்து சேர்ந்தார்.

தனியூர்ப் புராணம்

மாயூரத்திற்கு மேல்பா லுள்ள கூறைநாட்டைச் சார்ந்ததாகத் தனியூர் என்னும் சிவஸ்தலமொன் றுண்டு. அது புழுகீச்சுரம் என்றும் வழங்கும். புழுகுபூனை இறைவனை வழிபட்டுப் பேறுபெற்றமையால் அத்தலம் அப் பெயர் பெற்றது. அவ்வூர் சாலியச்செல்வர்களுக்கு இருப்பிடமாக உள்ளது. அங்கே பள்ளிக்கூடம் வைந்துக்கொண்டிருந்த தமிழ் வித்துவானாகிய சாமிநாதையரென்னும் வீரசைவ ரொருவரது முயற்சியால் முத்துச் செட்டியாரென்னும் சாலியப் பிரபு வேண்டிக்கொள்ள அத்தலத்திற்கு ஒரு புராணம் இவராற் செய்யப்பட்டது.

அப்புராணம் அரங்கேற்றப்படுகையில் முத்துச் செட்டியார் முதலிய செல்வர்களும் வித்துவான்கள் பலரும் வந்திருந்து கேட்டு மகிழ்ந்தனர். அப்பொழுது வாசித்தவர் கம்பராமா

யணப் பிரசங்கியும் இவருடைய மாணுக்கருமாகிய சாமிநாதக் கவிராயர். பின்பு சாலியச் செல்வர்கள் தக்க சம்மானம் செய்தார்கள். அந்தப் புராணத்தைப்பற்றிச் சுப்பிரமணிய தேசிகர், "இது செய்யுள் அளவிற் சிறிய புராணமாக இருந்தாலும் பல விஷயங்களும் கற்பனைகளும் பெரிய நூலிற் போலவே நிறைந்து எளிதில் இன்பத்தைத் தருவதாக இருக்கின்றது" என்று சொல்லுவதுண்டு.

அந்தப் புராணம் விபவஹூ (1868) மார்கழிமீ அச்சிடப் பட்டது.

மாயூரப் புராணம்

"மற்ற ஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் புராணம் செய்கின்றீர்களே; இந்த ஸ்தலத்திற்கு நாடு நகரச் சிறப்புக்களுடன் ஒரு புராணம் செய்ய வேண்டாமா? நீங்கள் இவ்வூரில் வாசம் செய்தற்கு அடையாளமாக ஒரு புராணம் செய்தால் நன்ருயிருக்கும்" என்று ஸ்ரீ மாயூரநாதர் கோயிற் கட்டளைத் தம்பிரானாக இருந்த முத்துக்குமாரத் தம்பிரானவர்களும் சில சைவப் பிரபுக்களும் மற்றத் தமிழபிமானிகளும் இவரைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவ்வண்ணமே அது வடமொழிப் புராணத்தி லிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டுத் தமிழிற் செய்யுள் நடையாக இவரால் இயற்றப்பட்டது. மாயூரம் ஸந்நிதித் தெருவி லிருந்த ஓர் அபிஷேகஸ்தர் வேண்டுகோளின்படி சைவர்களுக்குரிய நித்திய கர்ம விதிகள் செய்யுள் நடையாகச் செய்யப்பெற்று அப்புராணத்தின் இறுதியிற் சேர்க்கப்பட்டன. அப்புராணத்தை எழுதியவரும் அரங்கேற்றும்பொழுது படித்தவரும் அவ்வூரில் இருந்த முத்துசாமி பிள்ளை யென்பவர்.

அப்புராணத்திலுள்ள படலங்கள் 61; செய்யுட் டொகை 1894.

அந்தப் புராணம் அரங்கேற்றி முடிந்தவுடன் அதனை அச்சிட வேண்டுமென்று சிலர் விரும்பியபடி விபவஹூ (1868) புரட்டாசிமீ சென்னையி லுள்ள தி. சுப்பராய செட்டியாருக்கு அப்புத்தகத்தை அனுப்பினர். அவருடைய மேற்பார்வையில் அந்நூல் அந்த வருடம் தைமாதத்துக்குள் அச்சிடப்பட்டு நிறைவேறியது.

ஸ்ரீ காசிரகசியம்

காசியாத்திரை பலமுறை செய்தவரும் அக்காலத்தில் திருவிடை மருதூர்க் கட்டளை அதிகாரம் பெற்றுப் பார்த்துவந்தவருமான ஸ்ரீ சுப்பிரமணியத் தம்பிரானவர்களுடைய விருப்பத்தின்படி ஸ்ரீ காசியின் தல வரலாறுகளைக் கூறும் நூல்களுள் ஒன்றாகிய ஸ்ரீ காசிரகசிய மென்னும் நூல் இவரால் தமிழிற் செய்யுள் வடிவாக இயற்றப்பட்டது. அந்நூலை அவர் காசியிலிருக்கும்பொழுதே ஒரு வடமொழி வித்துவானைக் கொண்டு மொழி பெயர்க்கச் செய்து தமிழ் வசன நடையில் தாமே எழுதி வைத்திருந்தனர். அதைத் துணையாகக் கொண்டே இவர் ஸ்ரீ காசி ரகசியத்தை இயற்றினர்.

அந்நூல் திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்கஸ்வாமி திருக்கோயிலி லுள்ள நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் அரங்கேற்றப் பெற்றது.

பின்பு புதுவயல் முருகப்ப செட்டியார் முதலிய சில தன வைசியப் பிரபுக்கள் வேண்டுகோளின்படி *வீரவனப் புராணம் இவரால் இயற்றப்பெற்றது. அதிலுள்ள படலங்கள் 14; செய்யுட்கள் 704.

கன்னபுரம் பாகம்பிரியாள் பிள்ளைத்தமிழ்

இவர் நாட்டுக்கோட்டை நகர்களுக்குச் சென்று தம் கவியாற்றலைப் புராணங்கள் செய்வதனுல் வெளிப்படுத்தி வருகையில், கன்னபுரம் என்னும் ஊரி லிருந்த சிவபக்தர்கள் சிலர், இவர் பல பிள்ளைத்தமிழ்களைப் பாடியுள்ளன ரென்பதை அறிந்து இவர்பால் வந்து தங்கள் ஊரில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள பாகம்பிரியாளென்னும் அம்பிகையின் மீது ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் பாடித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவ்வாறே ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் இவரால் இயற்றி அரங்கேற்றப்பட்டது. அந்நூற் செய்யுட்கள் சிலவற்றை நான் கேட்டிருக்கிறேன். எவ்வளவோ முயன்றும் அந்நூல் கிடைக்கவில்லை.

---

*இவ்வூர் சாக்கோட்டையென்வும், சாக்கையெனவும் வழங்கும்.

சிவஞான சித்தியார் பதவுரைச் சிறப்புப்பாயிரம்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் திருவாவடுதுறையில் சைவசித்தாந்த சாஸ்திர பாடம் சொல்லி வருவதுண்டு. அப்பொழுது படிப்பவர் இடர்ப்படுவதை அறிந்து சிவஞான சித்தியார் சுபக்கத்திற்கு ஒரு பதவுரையை அத்தேசிகர் வரைந்தளித்தனர். அவ்வுரை மிகவும் பயன்படுவதாயிற்று. அதனை இக்கவிஞர் பார்த்தபொழுது இன்புற்றுச் சில அன்பர்கள் விருப்பத்தின்படி இவ்வுரைச் சிறப்புப்பாயிரமாக ஐந்து செய்யுட்களை இயற்றினர்.

ஸ்ரீ பிரம்மவித்தியாநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்

திருவெண்காட்டுக்கு ஒருமுறை இவர் சுவாமி தரிசனம் செய்யப்போனர். அப்பொழுது அங்கே இருந்த சிவநேசச் செல்வரும் வேளாளப் பிரபுவுமாகிய நடராசபிள்ளை யென்பவருடைய வேண்டுகோளின்படி அந்தத் தலத்திற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பிரம்மவித்தியாநாயகி மீது இவர் ஒரு பிள்ளைத்தமிழை இயற்றினர். அது மிக்க சுவையுள்ளது; அந்நூல் அரங்கேற்றப்படவில்லை. பின்பு சில வருடம்வரையில் இவர் பால் இருந்துவந்தது; சிலர் படித்தும் இன்புற்றார்கள்; அப்பால் இரவலாக வாங்கிச் சென்ற ஒருவர் திரும்பக் கொடுக்கவில்லை. பின்பு எவ்வளவோ முயன்று பார்த்தும் அது கிடைக்கவில்லை.

*திருநாகைக் காரோணப் புராணம் இயற்றத்தொடங்கியது

விபவ வருஷ ஆரம்பத்தில் (1868 ஏப்ரலில்) நாகபட்டினத்தில் ஓவர்ஸியராக இருந்த அப்பாத்துரை முதலியார் முதலிய உத்தியோகஸ்தர்களும் தேவாரத் திருக்கூட்டத்தலைவராகிய வீரப்ப செட்டியார் முதலியவர்களும் இவரைத் திருநாகைக் காரோணப் புராணத்தைப் பாடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவ்வாறே செய்தற்கு இவர் இணங்கினர். ஒரு தலபுராணம் பாடுவதற்கு முன் அத்தலத்திற்குச் சென்று

---

*திருநாகைக்காரோணம் - நாகபட்டினம்.

அதனையும் அதனைச் சார்ந்த இடங்களையும் பார்த்து அவற்றைப்பற்றிய செய்திகளை முதியோர் முகமாக அறிந்துகொண்டு பாடத்தொடங்குதல் எப்பொழுதும் இவருக்கு வழக்கமாதலால் இவர் மாயூரத்தி லிருந்து நாகபட்டினம் சென்று சிலகாலம் இருந்து பார்க்கவேண்டிய இடங்களைப் பார்த்து விசாரிக்க வேண்டியவற்றை யெல்லாம் விசாரித்து அறிந்துகொண்டனர்; அத்தலத்திற்குரிய வடமொழிப் புராணத்தை அப்பொழுது அங்கே இருந்த திருச்சிராப்பள்ளி ஸ்ரீ மகாதேவ சாஸ்திரிகளென்பவரைக் கொண்டு தமிழில் வசனநடையாக மொழிபெயர்ப்பித்து எடுத்துக்கொண்டு மாயூரம் வந்தார்.

மாயூரத்துக்குப் புறப்படும்பொழுது அன்பர்களிற் சிலர், "நீங்கள் செய்யும் இப் புராணம் காஞ்சிப்புராணத்தைப்போல் இருக்கவேண்டும். அதில் சுரகரீசப் படலத்தில் மந்தரகிரியின் வளத்தைக் கூறப்புகுந்த சிவஞான முனிவர் பல சித்திரகவிகளை அமைத்ததுபோல நீங்களும் இப்புராணத்தின்கண் ஏற்ற இடத்தில் அவற்றை அமைக்கவேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டனர். அவர்கள் வேண்டுகோளின்படியே நாகைக்காரோணப் புராணத்தில் நந்திநாதப் படலத்திற் சித்தாச்சிரம வருணனையிற் பலவகைச் சித்திர கவிகளை இவர் செய்தமைத்திருக்கின்றார்.

கோபால பிள்ளையின் தருக்கு அடங்கினமை

புராணம் தொடங்கிச் செய்யப்பெற்று வருகையில் அதனை எழுதி வந்தவர் முத்தாம்பாள்புரம் (ஒரத்த நாடு) கோபால பிள்ளை யென்பவர். மாணாக்கராக இவரிடம் வருவதற்கு முன்பு அவர் முத்தாம்பாள்புரம் தமிழ்க்கலாசாலையில் உபாத்தியாயராக இருந்து சிறந்த கவிஞராக விளங்கிய நாராயணசாமி வாத்தியா ரென்பவரிடம் பாடங் கேட்டவர்; நல்ல இயற்கை அறிவுடையவர். பனையேட்டில் எழுதுவதில் அவருக்கு மிக்க ஆற்றல் உண்டு. இயல்பாகவே, 'எழுதும் வன்மை நமக்கு அதிகம்' என்று அவர் எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்.

அப்படியிருக்கையில் ஒரு நாள் இவருடைய வீட்டு விசாரணையைப் பெரும்பாலும் வகித்து வந்தவரும் இவரிடத்தில்

மிக்க அன்புடையவருமாகிய வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையென்பவர் இவர் சயனித்திருக்கையில் மாணாக்கர் கூட்டத்திலிருந்து பேசிக்கொண்டிருந்தார். அவர் கோபாலபிள்ளையை விரைவாக எழுதுவதிற் சமர்த்தரென்று பாராட்டினர். அதனைக் கேட்ட கோபாலபிள்ளை, "எல்லாம் சரிதான்; ஐயா அவர்கள் என்னுடைய கை வலிக்கும்படி பாடல் சொல்லுகிறார்களில்லையே" என்று கூறினர். அந்தச் சமயம் அவர் எவ்வளவோ மெல்லப் பேசியும் சயனித்திருந்த இவருடைய காதில் அவருடைய சொல் விழுந்தது. உடனே எழுந்து வந்தால், தாம் சொல்லியதைக் குறித்துக் கோபால பிள்ளை நாணமும் அச்சமும் அடைவாரென்று நினைந்து, சிறிது நேரம் படுக்கையிலேயே இவர் படுத்திருந்துவிட்டு அப்பால் எழுந்து வந்தார்; பாடஞ் சொல்லுதல், நூல் எழுதுவித்தல் முதலியன பிறகு வழக்கம் போல் நடைபெற்றன.

பின்பு ஒரு நாட் காலையில் இவர் வழக்கப்படியே அனுஷ்டானத்தை முடித்துக்கொண்டு தமது சாய்வு நாற்காலியில் வந்து அமர்ந்தார். எழுதவேண்டிய ஏடும் கையுமாகக் கோபால பிள்ளையும் வந்தனர்; அவருடன் வேறு சில மாணாக்கர்களும் செய்யுள் செய்வதைக் கவனிக்கும் அன்பர்களும் வந்து வேறு வேறிடங்களில் இருந்து வழக்கப்படியே கவனித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இக் கவிஞர் பிரான் அப் புராணத்தில் மேலே நடக்கவேண்டிய பகுதியின் வசனத்தைப் படிக்கச்சொல்லிக் கேட்டுவிட்டு உடனே செய்யுள் செய்யத் தொடங்காமல் ஒரு நாழிகைவரையில் யோசனை செய்து, மூக்குத்தூளைப் போட்டுக்கொண்டு கையை உதறிவிட்டுப் பாடல் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

இவர் மூக்குத்தூளை அபூர்வமாக உபயோகிப்பது வழக்கம். அதைப் போட்டுக்கொண்டு தொடங்கிவிட்டால் யாதொரு தடையுமின்றிப் பாடல்களைச் சொல்லிக்கொண்டே செல்வார். அப்போது பக்கத்திலுள்ளவர்களெல்லாம் அன்றைக்கு மிக்க வேகமாகச் செய்யுட்கள் இயற்றப்படுமென்று அறிந்துகொள்வார்கள்.

ஆரம்பித்த இவர் ஓய்வின்றிச் சொல்லிக்கொண்டே சென்றார். அன்று நடந்த பகுதி சுந்தரவிடங்கப்படலம். அது

கற்பனை நிரம்பிய பாகம். எழுதினவரும் கை ஓயாமல் எழுதிக்கொண்டே சென்றார். தொடங்கிய காலம் காலை 7 மணி; 10 மணி வரையிற் சொல்லிக்கொண்டு வருவதும், 10 மணிக்கு மேலே பூஜை செய்வதற்கு எழுந்து ஸ்நானத்திற்குப் போய் விடுவதும் இவருக்கு வழக்கம். மிக விரைவாக இவர் செய்யுட்களைச் சொல்லிக்கொண்டே சென்றமையால் எழுதுபவராகிய கோபால பிள்ளைக்குக் கையில் நோவுண்டாயிற்று. 'எப்பொழுது பத்துமணியாகும்' என்று எதிர்பார்த்திருந்தார். 10 மணியாகியும் ஸ்நானத்திற்கு எழாமல் இவர் பாடல்களைச் சொல்லிக்கொண்டே போனார். அம்பொழுது தவசிப்பிள்ளை வந்து ஸ்நானத்திற்கு எழவேண்டுமென்று குறிப்பித்தான். சரியென்று சொல்லிவிட்டு, எழாமல் மேலும் செய்யுட்களைச் சொல்லிக்கொண்டே வந்தார். மணி பதினொன்றும் ஆகிவிட்டது. கோபால பிள்ளைக்கு வலக்கைச் சுண்டு விரலின் பின் புறத்திலும் இடக்கைக் கட்டை விரலின் நுனியிலும் இரத்தம் குழம்பிவிட்டது; வலி அதிகமாயிற்று. அவராற் பொறுக்க முடியவில்லை. தம்முடைய கஷ்டத்தை ஒருவாறு புலப்படுத்தினால் நிறுத்துவாரென்று நினைந்து ஏட்டைக் கீழே வைத்துவிட்டு இடக்கையை வலக்கையாலும் வலக்கையை இடக்கையாலும் தடவிக்கொண்டும் பிடித்துக்கொண்டும் குறிப்பாகத் தம்முடைய கஷ்டத்தைப் புலப்படுத்தினார். இவர் அதனைக் கவனியாராகிப் பாடல்களைச் சொல்லிக்கொண்டே சென்றார். மணி பதினொன்றரை ஆகிவிட்டது. கோபாலபிள்ளை வாய்விட்டுக் கூறுவதற்கு நாணிப் பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு எழுதி வந்தார். பக்கத்தில் இருந்தவர்களிற் பெரும்பாலோர் பதினொரு மணிக்கே எழுந்து சென்றுவிட்டார்கள். இவர் நிறுத்தவே யில்லை. மணி பன்னிரண்டும் ஆயிற்று. அப்பாற் சிறிதளவேனும் தம்மால் எழுத முடியாதென்றுணர்ந்த கோபாலபிள்ளை இவர் சிறிது யோசித்துக்கொண்டிருந்த சமயத்தில் திடீரென எழுந்து கையிலே உள்ள ஏடுகளைச் சேர்த்துக் கயிற்றாற் கட்டி எழுத்தாணியை உறையிற் செருகிவிட்டு எல்லாவற்றையும் இவருக்கு முன்னே வைத்து ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் பண்ணி எழாமலே கிடந்தார். இவர் அவரைப் பார்த்துவிட்டு "தம்பி! ஏன் இப்படி? என்ன விசேடம்? எழுந்திரு" என்றார்.

கோபால பிள்ளை : இனி என்னால் எழுதவே முடியாது. என்னைப்போல எழுதுகிறவர்கள் யாருமில்லை யென்றிருந்த எண்ணம் எனக்கு அடியோடே இன்று நீங்கிவிட்டது. இது கிடக்க; ஐயா அவர்களுடைய பெருமையை இன்றுதான் உண்மையில் அறிந்துகொண்டேன். தேவரீர் எந்தத் தெய்வத்தின் அவதாரமோ, எந்தப் பெரியோர்களுடைய அம்சமோ யான் அறியேன்! இப்படிச் செய்யுள் செய்யும் ஆற்றலை யாரிடத்தும் நான் கண்டிலேன்; கேட்டு மிலேன். இன்றைக்கு நடந்த பாகம் சாதாரணமானதன்று. இதனை மற்றக் கவிஞர்கள் செய்வதாக இருந்தால் எத்தனையோ நாள் பிடிக்குமே. அது யாதொரு வருத்தமுமின்றி விரைவாகப்பாடப்பட்டதே! இந்தப் பணிக்கு மீண்டும் உரியவனாக ஆவதற்கு அடியேனுக்குப் பல நாள் செல்லுமென்று தோற்றுகிறது. இடையிலே நிறுத்தி விட்டேனென்று கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது. க்ஷமிக்க வேண்டும்.

பிள்ளையவர்கள், "ஏனப்பா! உனக்குச் சிரமமாயிருக்கிற தென்பதை முன்னமே தெரிவித்திருந்தால் நான் நிறுத்தியிருப்பேனே. இது மிகவும் சிறந்த பகுதியாக இருந்ததனால் மத்தியில் நிறுத்த மனம் வரவில்லை. முன்பே மனத்திற் செய்து கொண்ட ஒழுங்கு பின்பு தவறிவிடுமே யென்று நினைந்து சொல்லி வந்தேன். நீ ஸ்நானம் செய்துகொண்டு வரலாம்" என்று அவரை அனுப்பிவிட்டுத் தாமும் ஸ்நானம் செய்யப் போய்விட்டார். பக்கத்தி லிருந்த சிலரால் இச்செய்தி மாயூரத்திலும், அயலூர்களிலும் பரவலாயிற்று. கேட்ட யாவரும் மிகவும் விம்மிதமுற்று வந்து வந்து பிள்ளையவர்களைப் பார்த்துப் பாராட்டிச் செல்வாராயினர்.

அப்பால் கோபால பிள்ளையின் கை வலி தீரப் பலநாள் சென்றன. அவர் மறுபடியும் வந்து எழுதுவதை ஒப்புக்கொள்ளும் வரையில் எழுதி வந்தவர் மாயூரம் முத்துசாமி பிள்ளையாவர்.

இயல்பாகவே பிள்ளையவர்களிடத்தில் பக்தியுள்ளவராக இருந்த கோபால பிள்ளைக்கு இந்த நிகழ்ச்சிக்குப்பின் இவர்பால் அளவிறந்த மதிப்புண்டாயிற்று. உண்மையில் இவரை ஓர்

அவதார புருஷரென்றே நினைத்து அச்சங்கொண்டு இவரிடம் ஒழுகிவருவாராயினர்.

சவேரிநாத பிள்ளை

வேதநாயகம் பிள்ளையால் அனுப்பப்பட்டுச் சவேரிநாத பிள்ளையென்ற ஒருவர் இவரிடம் அக்காலத்திற் படிக்கவந்தார். அவருடைய ஊர் காரைக்கால். அவர் நல்ல அறிவாளி; பிள்ளையவர்களிடத்தில் மிக்க பக்தி உள்ளவர். பிரசங்க சக்தி மிக்கவர். மற்றவர்களைக்காட்டிலும் பிள்ளையவர்களுக்குவேண்டிய தொண்டுகளை அதிகமாகச் செய்து வந்தவர்; கிறிஸ்தவ மதத்தினர்; சைவர்களைப் போலவே சீலமுடையவராகவும் மிகுந்த மரியாதையாகவும் நடந்து வந்தார். ஒரு நாளேனும் இப்புலவர் சிகாமணியைப் பிரிந்திருக்க மாட்டார். இனிய சாரீரமுடையவர். இக் கவிஞர் பிரானுடைய இறுதிக்காலம் வரையில் நம்பிக்கையாக அவரைப் போல் வேறு எவரும் இருக்கவில்லை.

திருநாகைக் காரோணப் புராண அரங்கேற்றம்

நாகைப் புராணத்திற் சுந்தரவிடங்கப் படலத்திற்குமேலே சில பாகம் ஆனவுடன் விபவ ஹூ (1869) தை மாதக் கடைசியில் அத்தலத்திலுள்ளாரால் அரங்கேற்றுவதற்கு அழைக்கப் பெற்று இவர் நாகபட்டினம் சென்றார். மாணவர்கள் முதலியோரும் உடன் சென்றார்கள். பங்குனி மாதம் அரங்கேற்றம் ஆரம்பமாயிற்று. அப் புராணம் இயற்றுவிக்க முயற்சி செய்தவர்களுள் ஒருவரான முற் கூறிய வீரப்ப செட்டியார் முதலிய அன்பர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி முத்தி மண்டபத்தில் அப்புராணத்தை இவர் அரங்கேற்றத் தொடங்கினர்.

ஒரு வருஷ காலம் அந்தப் புராணப் பிரசங்கம் நடைபெற்றது. இடையிடையே சில மாதங்கள் நின்றதுண்டு. பொறாமையுள்ளவர்களாகிய சிலர் இடையிலே ஆட்சேபித்த பொழுது இவருக்குச் சிரமம் கொடாமல் வேதாகமப் பிரமாணங்களோடு தக்க சமாதானங் கூறி உபகரித்தவர் முன்பு தெரிவித்த மகாதேவ சாஸ்திரிகள் முதலியோர்.

ஸ்ரீ சுந்தர சுவாமிகள்

அரங்கேற்றம் நடைபெற்று வருகையில், பரமசிவனுடைய ஏற்றத்தை யாவரும் எளிதில் உணரும்படி எங்கும் பிரசங்கித்து வந்தவரும், ஸ்ரீ சூதசங்கிதையை ஏழு நாளில் உபந்யஸித்து அதன் பொருளைச் சிவபக்தர்கள் அறியும்படி செய்துவந்தவரும், தமக்குப் பழக்கமுள்ள சிவபக்தர் யாவரையும் ஏகருத்திராட்ச தாரணம் செய்துகொள்ளும்படி செய்வித்தவரும், மகாவைத்திய நாத சிவன் முதலியவர்களுடைய மந்திரோபதேச குருவுமாகிய கோடகநல்லூர் ஸ்ரீ சுந்தரஸ்வாமிகள் அந்நகர்க்கு வந்திருந் தார்; இவர் புராணம் அரங்கேற்றுவதைக் கேள்வியுற்று உடனே அரங்கேற்று மிடத்திற்கு வந்தனர்; அவரைக் கண்ட எல்லாரும் உபசரிக்க, அவர் இருந்தார். பிள்ளையவர்கள் அவருடைய வரவை அறிந்து எழுந்து பாராட்டிச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லத் தொடங்கிய பொழுது அவர் இவரை நோக்கி, "சிவபக்த சிரோமணீ! வித்வத் சிகாமணீ! உங்களைப் போலத் தமிழிற் சிவபுராணங்களையும் சிவஸ்துதிகளையும் நன்ருகச் செய்பவர்கள் இப்பொழுது யார் இருக்கிருர்கள்? நீங்கள் செய்த சூத சங்கிதைப் பாடல்களை அப்பொழுதப்பொழுது மகாவைத்திய நாத சிவனும் திருநெல்வேலி ஐயாசாமிபிள்ளையும் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்; மொழிபெயர்ப்பு மிக நன்ருக இருக்கிறது. சில சமயங்களில், நான் பிரசங்கம் செய்யுங்காலத் தில் அப்பொழுதப்பொழுது அதிலுள்ள சில பாடல்களை அவர் களையாவது வேறுயாரையாவது கொண்டு சொல்லச்செய் வேன். உங்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கு நெடுநாளாக இருந்தது. இன்று அது ஸ்ரீ காயாரோகணேசுவரர் கிருபையால் நிறைவேறியது. உங்களைப் போன்றவர்களே உலகத்திற்கு உபகாரிகள். நீங்கள் க்ஷேமமாக இருக்க வேண்டும்" என்று பாராட்டி அன்று பிரசங்கம் பூர்த்தியாகும் வரையில் இருந்து கேட்டு மகிழ்ந்து விட்டுத் தம் இருப்பிடம் சென்ருர்.

ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

கும்பகோணம் மடத்தில் ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி களாக அக்காலத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ சங்கராசாரிய

ஸ்வாமிகள் அப்போது நாகபட்டினத்துக்கு விஜயம் செய்திருந்தார்கள். அந்த மடத்து ஸம்ஸ்கிருத வித்துவான்களால் இவர் அங்கே ஸ்தலபுராணப் பிரசங்கம் செய்வதை ஸ்வாமிகள் அறிந்து இவரைப் பார்க்க வேண்டுமேன்று திருவுள்ளங் கொண்டார்கள். அப்பொழுது இவர் மகாதேவ சாஸ்திரிகளுடன் ஒருநாள் பிற்பகலில் சென்று தரிசனம் செய்தார். ஸ்வாமிகள் மிகுந்த கருணையுடன் இவருடைய பெருமைகளை அங்கிருந்த கனவான்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள். பிரசங்கம் செய்யப்படும் புராணத்திலிருந்து சில பகுதிகளையும் கேட்டுச் சந்தோஷித்தார்கள். அப்பால் கம்பராமாயணத்திலிருந்து ஏதேனும் சொல்லவேண்டுமென்று ஸ்வாமிகள் கட்டளையிட்டார்கள். அந்நூலில் சுவையுள்ள ஒரு பாகத்தை இவர் எடுத்துப் பிரசங்கித்தார். கேட்ட ஸ்வாமிகள் ஆனந்தித்துத் தக்க சம்மானம் செய்து இவரை ஆசீர்வதித்து அனுப்பினார்கள்.

கீழ்வேளூர்ச் சுப்பிரமணிய தேசிகர்

இவருக்கு இலக்கணவிளக்கம் பாடஞ் சொல்லிய கீழ்வேளூர்ச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் இவருடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிச் சிலநாள் வந்திருந்து புராணப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து சென்றார். அவர் வந்திருந்தபொழுது இக்கவிஞர் கோமான் தமக்கு அவர் பாடம் சொன்ன நன்றியை மறவாமல் மிகவும் மரியாதையாக உபசரித்து யாவருக்கும் அவருடைய பெருமையை எடுத்துக் கூறினார்.

நாகபட்டினத்தில் இருக்கும்பொழுது இக் கவிஞர்பிரானுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் முற்கூறிய அப்பாத்துரை முதலியார் முதலியவர்களால் ஒழுங்காகச் செய்யப்பெற்று வந்தன.

திருவாவடுதுறை போய் வந்தது

புராணம் அரங்கேற்றிக்கொண்டு வருகையில் சுக்கிலவரு (1869) ஆடிமீ திருவாவடுதுறையில் அம்பலவாண தேசிகர் பரிபூரணம் ஆயினாரென்றும், ஸ்ரீசுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுக்குப் பெரிய பட்டம் ஆயிற்றென்றும் அறிந்த இவர் இடையில்

திருவாவடுதுறை சென்று ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு விடைபெற்று மீண்டு நரகபட்டினம் வந்தனர்; வந்து அரங்கேற்றிப் புராணத்தைப் பூர்த்தி செய்தார்.

புராணங்கள் அச்சிடப்பெற்றமை

இவர் நாகபட்டினத்தில் இருக்கும்பொழுது, மாயூரத்திலிருந்த அரங்கக்குடி முருகபிள்ளையவர்கள் குமாரர் வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையின் உதவியால் மாயூரப் புராணமும், முற்கூறிய அப்பாத்துரை முதலியார் உதவியால் நாகைக் காரோணப்புராணமும் சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியாருடைய மேற்பார்வையில் சென்னையில் அச்சிடப்பெற்று நிறைவேறின. அரங்கேற்றி முடிவதற்குள்ளாகவே திருநாகைக் காரோணப் புராணம் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நாகைப் புராணம் சிறப்பிக்கப்பெற்றது

புராண அரங்கேற்றம் பூர்த்தியான தினத்தில் புராணச் சுவடி பல்லக்கில் வைக்கப் பெற்று மிக்க சிறப்புடன் ஊர்வலம் செய்யப்பட்டது. அப்பாத்துரை முதலியாரும் அந்நகரத்தாரும் எவ்வளவு உயர்ந்த சம்மானங்கள் செய்யலாமோ அவ்வளவும் செய்து உபசரித்துப் பாராட்டினுர்கள்.

மாயூரத்துக்குத் திரும்பியது

இவர் நாகபட்டினத்தில் ஒருவருஷ காலத்திற்கு மேல் இருந்து வந்தார். அப்பால், பிரமோதூதஹு (1870) ஆரம்பத்தில் மாயூரத்திற்கு வந்து வாசஞ் செய்யலானுர்.

திருநாகைக் காரோணப் புராண அமைப்பு

இப்புலவர் கோமான் இயற்றிய புராணக் காப்பியங்களுள் மிகச் சிறந்ததாகக் கருதப்படுவது திருநாகைக்காரோணப் புராணம். இவர் மாணவர்களில் பலர் அப்புராணத்தை இவர்பால் பாடங் கேட்டனர். மிகவும் உழைத்து எல்லா அழகுகளும் செறியும் வண்ணம் இயற்றப்பெற்றதாதலின் அந்நூலினிடத்து

இக் கவிஞருக்கே ஒரு தனி அன்பு இருந்து வந்தது. சிவஞான முனிவர் கச்சியப்பமுனிவர் என்பவர்களுடைய நூல்களில் இவருக்குள்ள அனுபவ முதிர்ச்சியும், கவி இயற்றுவதில் இவருக்குள்ள பேராற்றலும், வியக்கத்தகும் கற்பனா சக்தியும் அந் நூலின்கண் நன்றாக வெளிப்படும். இவர் செய்த நூல்களுள் ஒவ்வொன்றிற் சில சில அமைப்புக்கள் சிறப்பெய்தி விளங்கும். அந்நூலிலோ ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒவ்வொரு வகையிற் சிறப்புற்று விளங்கும். தமிழ்க் காப்பியங்களிற் பரந்து கிடக்கும் பலவகை அணி நயங்களும் அதன் கண்ணே ஒவ்வோரிடத்தில் அமைந்து இலங்கும். சொல்லணி, பொருளணி, தொடை நயம், பொருட்சிறப்பு, சுவைநயம், நீதி, சிவபக்திச் சிறப்பு, சிவஸ்தலச் சிறப்பு, நாயன்மார் பெருமை முதலிய பலவும் அதன்பால் நிரம்பியுள்ளன. தமிழ்க் காப்பியத்தின் இலக்கணம் முழுவதும் உள்ளதாய்ப் பலவகையிலும் நயம் சிறந்து சுவைப் பிழம்பாக விளங்கும் அக்காப்பியத்தைப் பெறுதற்குத் தமிழ் நாடு தவம் செய்திருத்தல் வேண்டும். பல பழைய புலவர்கள் வாக்கினை ஒருங்கே பார்த்து மகிழ வேண்டுபவர் அந்நூலைப் படித்தாற் போதும். அந்த அந்தப் புலவர்களின் நடை நயமும் பொருளின்பமும் இடையிடையே அப்புராணத்தில் விளங்கித் தோன்றும். அந்நூலைப் பற்றி எவ்வளவு பக்கம் எழுதினாலும் அதன் பெருமையை ஆராய்ந்து கூறி முடித்ததாகாது. யார் யாருக்கு எந்த எந்த நயங்களில் விருப்பமோ அந்த அந்த நயங்களை அதன்பாற் கண்டு இன்புறலாம்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர்* மாலையும் †நெஞ்சுவிடு தூதும்

சுப்பிரமணிய தேசிகர் பெரியபட்டத்திற்கு வந்தவுடன் இவர் தம்முடைய அன்பிற்கு அறிகுறியாக அவர் மீது மாலை ஒன்றும் நெஞ்சுவிடுதூது ஒன்றும் முறையே இயற்றி அரங்கேற்றினர். அவ்விரண்டு நூல்களாலும் மடத்திலுள்ள சம்பிர

* ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத் திரட்டு 3119-3219.

†ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத் திரட்டு 3522-3

தாயங்களும் சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய அருஞ்செயல்களும் கல்வி வளர்ச்சியும் பிறவும் விளங்கும்.

அம்பர்ப்புராணம் இயற்றத் தொடங்கியது

சோழநாட்டில் உள்ளதும் தேவாரம் பெற்றது மாகிய திருவம்பரென்னும் தலத்தில் இருந்த வேளாளப் பிரபுவாகிய வேலுப்பிள்ளை முதலியவர்கள் அத்தலத்திற்குரிய வடமொழிப் புராணத்தை மொழிபெயர்த்துத் தமிழிற் பாடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இவர் வடமொழிப் புராணத்தைத் தக்க வடமொழி வித்துவான்களுடைய உதவியால் தமிழ் வசனநடையில் மொழிபெயர்ப்பித்து வைத்துக்கொண்டு பாட ஆரம்பித்தார்; அப்பொழுது எழுதிவந்தவர் சிவப் பிரகாசையரென்னும் வீரசைவ மாணாக்கர்.

மாயூரத்தில் வீடு வாங்கியது

பிள்ளையவர்கள் தம்முடைய மாணாக்கர்களுக்கு இருக்கவும் படுக்கவும் நல்ல வசதியான இடம் இல்லாமையை அறிந்து மாயூரம் தெற்கு வீதியில் திருவாவடுதுறை மடத்திற்கு மேல் புறத்துள்ள இரண்டுகட்டு வீடு ஒன்றைச் சுக்கில வருஷத்தில் 900 ரூபாய்க்கு வாங்கினர். அந்த வீட்டின் தோட்டம் பின் புறத்திலுள்ள குளம் வரையிற் பரவியிருந்தது. அந்தக் குளத் தின் கரையிற் படித்துறையுடன் ஒரு கட்டிடம் கட்டுவித்து அதிலிருந்து பாடம் சொல்லவேண்டுமென்றும், சேமம் முதலியவற்றை அமைத்து அங்கே யிருந்து சிவபூசை செய்ய வேண்டுமென்றும் இவர் எண்ணினர். அதனைக் குறிப்பால் அறிந்த பட்டீச்சுரம் ஆறுமுகத்தாபிள்ளை வேண்டிய மரங்களை அனுப்பியதன்றிக் கட்டிடங் கட்டுதற்கு வேண்டிய செலவிற் குரிய பொருளையும் உதவினர்.

அம்மரங்கள் முதலியவற்றைக் கொண்டு அன்பர்கள் அக் கட்டிடத்தை இவர் விருப்பத்தின்படியே பூர்த்தி செய்வித்தனர். அதன் பின்பு அவ்விடத்திலேயே இவர் பாடஞ் சொல்லுதலும் சிவபூசை செய்தலும் நடைபெற்று வந்தன.

அதுகாறும் திரிசிரபுரத்தில் வசித்துவந்த தம் மனைவி யாரையும் புதல்வர் சிதம்பரம் பிள்ளையையும் இப்புலவர்பிரான் அப்போது வருவித்தனர்; சுக்கில வருஷத்தில் மகரசங்கராந்தி

யில் அவர்களுடன் புதிய வீட்டிற்குக் குடிவந்து மனமுவந்து அதில் ஸ்திரமாக இருப்பாராயினர்.

*திருவிடைமருதூர் உலா

திருவனந்தபுரம் மகாராஜா காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராக இருந்த சாமிநாத தேசிகர் முன்பு இவரிடம் பாடங்கேட்ட காலத்தில் அவர் தந்தையாராகிய சிவக்கொழுந்து தேசிகர் செய்த திருவிடைமருதூர்ப் புராணம் முதலியவற்றை இவர் அவருக்குப் பாடஞ் சொன்னதுண்டு. அப்பொழுது ஸ்ரீ மகாலிங்க மூர்த்தியினுடைய திருவருட் செயலிலும் அந்த ஸ்தல சரித்திரத்திலும் இக் கவியரசரது மனம் ஈடுபட்டது. ஆதலின் ஏதேனும் ஒரு பிரபந்தம் திருவிடைமருதூர் விஷயமாகச் செய்யவேண்டுமென்ற விருப்பம் இவருக்கு உண்டாயிற்று. அது தெரிந்த பலர், "தங்கள் வாக்கினால் இத் தலத்திற்கு ஒருலாச் செய்யவேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டனர். இவர் மேற்கூறிய புராணத்திலும், முன்பு ஞானக்கூத்தரால் அத்தலத்திற்குச் செய்யப்பட்டிருந்த பழைய புராணத்திலும், தேவாரத் திருமுறைகளிலும், திருவாசகத்திலும், பட்டினத்துப் பிள்ளையார் இயற்றிய மும்மணிக்கோவையிலும் உள்ள தல வரலாறுகளை யெல்லாம் அறிந்து உலாவைப்பாட ஆரம்பித்து அரிவைப் பருவம் வரையிற் செய்து வைத்தனர்.

பின்பு தஞ்சாவூருக்கு இவர் ஒரு முறை போயிருந்தபொழுது உடன் சென்றிருந்த முத்துசாமி பிள்ளை என்பவரால் ஞாபகப்படுத்தப்பட்டுக் கரந்தையி லுள்ள திருவாவடுதுறை மடத்தில் இருந்து அவ்வுலாவை நிறைவேற்றி முடித்தார். அந்நூல் பிரமோதூதஹு (1870) திருவிடைமருதூர்க் கோயிற் சந்நிதியில் அக் கோயிற் கட்டளை விசாரணை செய்துவந்த ஸ்ரீ சிவதாணுத்தம்பிரானவர்களுடைய முன்னிலையில் அரங்கேற்றப்பெற்றது. அப்போது அங்கே வந்து கேட்டு மகிழ்ந்தவர்கள் ஸ்ரீ ராஜா கனபாடிகள் முதலிய வடமொழி வித்துவான்களும் அவ்வூரிலிருந்த அபிஷிக்த வகையினரைச் சார்ந்த பல பெரியோர்களும், சில மிராசுதார்களும் ஆவர். ஒவ்வொரு நாளும்

---

*ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு 1705-6

உலா அரங்கேற்றுகையில் தியாகராச செட்டியார் கும்ப கோணத்திலிருந்து வந்து வந்து கேட்டுவிட்டுச் செல்வார்.

அந்த உலாவிலுள்ள கண்ணிகள் 721.

உலாவை அரங்கேற்றி வருகையில் அதன் அருமையை அறிந்து பலர் பாராட்டினார்கள். அங்கிருந்தவர்களிற் சிலர் பொறாமையால் புறம்பே இவரைத் தூஷித்து வந்தனர். அதை யறிந்த தியாகராச செட்டியார் ஒவ்வொரு நாளும் உலா அரங் கேற்றப்பட்ட பின்னர் அங்கே வந்திருந்தவர்களை நோக்கி, "இதில் எவருக்கேனும் ஏதாவது ஆட்சேபமுண்டா? இருந் தால் நான் சமாதானம் கூறுவேன்" என்று சொல்லுவது வழக்கம். ஒருவரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அப்பால் அந்நூல் அரங்கேற்றி நிறைவெய்தியது. யாவரும் அந் நூலை மிகவும் பாராட்டி, "இதனைப் போல வேறோருலாவைக் கண்டதுமில்லை கேட்டது மில்லை" என்று சொல்லி இவருக்கு நல்ல சம்மானம் செய்தார்கள்.

ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் சரித்திரம்

திருப்பனந்தாளிலுள்ள ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவராக விருந்த ஸ்ரீ காசிவாசி இராமலிங்கத் தம்பிரானவர்களுக்கும் இவ ருக்கும் மிக்க பழக்கம் உண்டு. இவரைக் கொண்டு ஆதிகுமரகுரு பரஸ்வாமிகள் சரித்திரத்தைக் காப்பியச் சுவைபடச் செய்விக்க வேண்டுமென்னும் எண்ணம் அவருக்கு இருந்தது. ஒரு தினம் இவருடன் சம்பாஷணை செய்துகொண்டிருந்தபொழுது அந் தச் சரித்திரத்தைச் செய்யவேண்டுமென்றும் அதில் இன்ன இன்ன பாகங்களை இன்ன இன்ன விதமாகப் பாடவேண்டு மென்றும் அவர் வற்புறுத்திச் சொன்னார். அவர் சொல்லிய வற்றிற் சில இவருக்கு உடன்பாடாக இராவிட்டாலும் மறுத் தற்கு அஞ்சி அவர் விரும்பியவாறே அந்நூலைச் செய்து நிறை வேற்றினார். அதில் ஸ்ரீ குமரகுருபர ஸ்வாமிகளுடைய இள மைப் பருவ வருணனையும், ஸ்தல யாத்திரையும், திருச்செந் தூராண்டவன் அருளிச் செயலும் பிறவும் மிக நன்றாக அமைக் கப்பெற்றுள்ளன.

அந் நூலிலுள்ள பாடல்கள் 338.

மாயூர வாசம்

தாம் புதிதாக மாயூரத்தில் வாங்கிச் செப்பஞ் செய்திருந்த வீட்டில் வசிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பம் இவருக்கு அப்போது உண்டாயிற்று. ஆதலின் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு மாயூரம் சென்று அவ்வாறே இருந்து வருவாராயினர்.

மாயூரம் சிறந்த சிவஸ்தலமாதலாலும் கல்விமான்களாகிய பல பிரபுக்களும் தமிழபிமானிகளும் வித்துவான்களும் நிறைந்திருந்த நகர மாதலாலும் இவருக்கு அவ்வூர் வாழ்க்கை ஏற்றதாகவும் உவப்புள்ளதாகவும் இருந்தது. அங்கே இருந்துகொண்டு அடிக்கடி திருவாவடுதுறை சென்று ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரைத் தரிசித்துச் சிலநாள் அங்கே இருந்துவிட்டு வருவார்.

இவருடைய வீடு ஒரு கலைமகள் நிலயமாகத் திகழ்ந்தது. பல மாணாக்கர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்வதும், தம்மைப் பார்க்க வந்த பிரபுக்களிடம் தமிழ் நூல்களி லுள்ள அருமையான செய்திகளைக் கூறி மகிழ்வித்தலும், புதிய செய்யுட்களை இயற்றுதலும் ஆகிய தமிழ்த் தெய்வ வழிபாடுகளே காலை முதல் இரவு நெடுநேரம் வரையில் இவருடைய வேலையாக இருந்தன. எதை மறந்தாலும் தமிழை மறவாத பெருங்கவிஞராகிய இவர் இங்ஙனம் தமிழறிவை வரையாமல் வழங்கிவரும் வண்மையைப் புகழாதவர் அக்காலத்து ஒருவரும் இல்லை. தமிழை நினைக்கும் பொழுதெல்லாம் இக்கவிஞர் கோமானையும் உடனினைத்துப் புகழ்தலைத் தமிழ் நாட்டினர் மேற்கொண்டனர். அவர்களுள்ளும் சோழநாட்டார் தங்கள் 'சோறுடைய சோணாடு' தமிழளிக்கும் சோணாடாகவும் இப்புலவர்பிரானால் ஆனமையை எண்ணி எண்ணி மகிழ்ந்து வந்தனர். அச்சோழநாட்டுள்ளும் மாயூரத்தைச் சார்ந்த பிரதேசத்திலுள்ளவர்கள் தமிழ்த் தெய்வமே ஓர் அவதாரம் ஆகித் தங்களை உய்விக்க வந்திருப்பதாக எண்ணிப் போற்றி வரலாயினர். தமிழ்ப் பயிற்சி இல்லாதவர்கள் கூட இப்புலவர் சிகாமணியைப் பார்த்தல் ஒன்றே பெரும்பயனென்று எண்ணி வந்து வந்து இவரைக் கண்டு களித்துச் செல்வார்கள். இங்ஙனம் இப்பெரியாருடைய புகழ் தமிழ் மணக்கும் இடங்களிலெல்லாம் பரவி விளங்கியது.

முதற் பாகம் முற்றிற்று.

* சிறப்புப் பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி

அகத்தியன் 57.
அகிலாண்டநாயகி பிள்ளைத் தமிழ் 25 - 6, 32, 35, 76.
அகிலாண்டநாயகி மாலை 24, 25.
அகிலாண்டேசுவரி 24.
அஞ்சனாட்சியம்மை 119.
அட்ட வீரட்டானம் 123.
அண்ணுசாமி ஐயர் (சுந்தரப் பெருமாள் கோயில்) 105.
அதவத்தூர் 4, 6.
அப்பாத்துரை முதலியார் 151, 158 - 9.
அப்பாப் பிள்ளை 19.
அம்பர்ப் புராணம் 161.
அம்பலவாண செட்டியார் 134.
அம்பலவாண தேசிகர் 44. 111, 113, 121, 146, 158
அம்பலவாண தேசிகர் பிள்ளைத் தமிழ் 121.
அம்பலவாண முனிவர் 43 - 4, 47, 112.
அமுதகரவல்லி 125.
அமுதாம்பிகை 94.
அமுதாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ் 94.
அரங்கக்குடி 159.
அரங்கநாத முதலியார் (பூண்டி) 135.
அரதனபுரம் 121.
அரிதகிவனம் 124.
அருணகிரியந்தாதி 7.
அருணந்திசிவாசாரியர் 122.
அருணமச்சிவாயர் 122.
அருணுசல கவிராயர் (சீகாழி) 18.
அருணுசல முதலியார் 42, 64.
அழகிரி ராஜு 89, 90.
அன்னத்தாச்சி (பிள்ளையவர்களின் அன்னையார்) 2.

ஆகாய கங்கை 123.
ஆத்திசூடி 7.
ஆதிகும்பேசுவரர் 131.
ஆதிகேசவப் பெருமாள் 94.
ஆதிநாராயண பிள்ளை 2.
ஆரியங்காவற் பிள்ளை 85 - 6, 88.
ஆவூர் 20.
ஆற்றூர்ப் புராணம் 119.
ஆறுமுகத்தா பிள்ளை 117, 161.
ஆறுமுக நாவலர் 85, 127.
ஆறைவடதளி 39.
இரத்தினகிரி 77.
இராமசாமி ஐயர் 114.
இராமசாமிப் பிள்ளை (மதுரை) 90, 112, 121.
இராமநாதபுரம் 89.
இராமாநுச கவிராயர் 65.
இராமாயணக் கீர்த்தனம் 18.
இலக்கணக் கொத்துரை 34.
இலக்கண விளக்கம் 78, 80, 85, 158.

* இப்புத்தகத்தில் வந்துள்ள வித்துவான்கள் பிரபுக்கள் முதலியவர்களின் பெயர்களும் ஊர், நூல் முதலியவற்றின் பெயர்களும் இதிற் காணப்படும்.

இலக்குமணச் செட்டியார் - முரு. லெ. காரைக்குடி 136.
இலுப்பைப்பட்டு 125.

உக்கிரபாண்டியர் 1.
உத்தாலக வனம் 146.
உமாபதி சிவாசாரியர் 122.
உறையூர் 42, 92.
உறையூர்ப் புராணம் 66, 69, 74, 81.

ஊற்றத்தூர் (ஊட்டத்தூர்) 16, 17.

எண்ணெய்க் கிராமம் 3, 4.
எண்ணெய் மாகாணம் 3.
எறும்பீச்சரம் வெண்பா அந்தாதி 76.

ஐயாசாமி பிள்ளை (திருநெல்வேலி) 116, 157.

ஒரத்தநாடு 152.

கச்சியப்பமுனிவர் 19, 22, 29 93-5, 160.
கச்சி விநாயகர் 146.
கண்டதேவி 136.
கண்டதேவிப் புராணம் 137, 141-2.
கண்ணுவையர் 106.
கணபதி பிள்ளை 119.
கந்தசாமிக் கவிராயர் 126.
கந்தசாமி பிள்ளை 105, 118.
கந்தபுராணம் 2, 29.
கம்பகரபுரம் 124.
கம்பரந்தாதி 45-6.
கம்பராமாயணம் 2, 15, 18, 29, 31, 36, 142-3, 158.
கரந்தை 162.
கரும்பிரதநாயகி 120.
கல்லாடம் 29.
கல்லிடைக்குறிச்சி 95 - 8.
கலியாண சோழபுரம் 104, 119-20.
கலைசைக்கோவை 95.
கலைசைச் சிலேடை வெண்பா 95.
கழனி நாதர் 127.
கழனியம்பதி 127.
கற்குடி 15.
கற்குடி மாலை 76.
கன்னடதேசம் 75.
கன்னடபாஷை 70.
கன்னபுரம் 150.
கனகசபைத் தம்பிரான் 114.
காசி 150.
காசி ரகசியம் 150.

காசிவாசி இராமலிங்கத் தம்பிரான் 163.
காஞ்சீப்புராணம் 19, 29, 40, 131, 152.
காஞ்சிபுரம் 146.
காட்சி விநாயகர் 136.
காந்திமதியம்மை 76.
காந்திமதியம்மை பிள்ளைத் தமிழ் 76.
காமதகனபுரம் 124.
காயாரோகணேசுவரர் 157.
கார்குடி 122.
காரிகையுரை 34
காரைக்கால் 110.
காவேரியாச்சி (பிள்ளையவர்கள் மனைவி) 12.
காளஹஸ்தி 56.

கிருஷ்ணசாமி முதலியார் 95.
கிருஷ்ண செட்டியார் 136.
கீழைச் சிந்தாமணி 18, 38, 76.
குசகேது 121.
குசேலோபாக்கியானம் 70 - 2, 76.
குத்தாலம் 145-6,
கும்பகோண புராணம் 130, 132-3.
கும்பகோணம் 21, 128, 130-1, 163.
கும்பகோணம் காலேஜ் 134.

குமரகுருபர சுவாமிகள் 163.
குமரனந்தாதி 148.
குருபரம்பரை அகவல் 124.
குலாம் காதர் நாவலர் 82.
குளத்தூர் 93.
குளத்தூர்க் கோவை 84, 91 - 2
குளந்தைப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி 94.
குற்ருலக் குறவஞ்சி 118.
குற்ருலம் 145-6.
குறுக்கை 123-4.

கூறைநாடு 148.

கொட்டையூர் 128.
கொற்றவாளீசர் 127.

கோடகநல்லூர் 157.
கோதண்டராமையர் 125.
கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் 107.
கோபாலபிள்ளை 105, 152-5.
கோபாலராயர்(தண்டலம்)128-9
கோமளவல்லித் தாயார் 132.
கோயிலூர்ப் புராணம் 127.
கோயிலூர் வேதாந்த மடம் 127.
கோவிந்தபிள்ளை (திரிசிரபுரம் வித்துவான்) 14.

சங்கரநாதர் 136 - 7.
சங்கராசாரிய சுவாமிகள் 157.
சங்கராசாரியர் மடம் 130.
சச்சிதானந்த தேசிகர் 82, 102, 122 - 3.

சச்சிதானந்த தேசிகர் மாலை 107 - 8.

சத்தியஞான தரிசினிகள் 122.
சபாபதி முதலியார் (காஞ்சீபுரம்) 29, 30, 31, 33, 34, 36, 37, 57, 90, 91, 131.
சபாபதி முதலியார் (புரசை-அஷ்டாவதானம்) 41 - 2.
சம்புநாதர் 25
சமிவனம் 127.

சரவணப்பிள்ளை 122 - 3.
சரவணப்பெருமாளையர் 31.
சவராயலு நாயகர் 82 - 3, 147 - 8.
சவரிமுத்தாபிள்ளை 98.
சவேரிநாத பிள்ளை 156.
சனற்குமார முனிவர் 122.

சாக்கை (சாக்கோட்டை) 150.
சாமிநாதக் கவிராயர் 149.
சாமிநாத தேசிகர் 128, 30 162.
சாமிநாதபிள்ளை (திருப்பாம்புரம்) 105.
சாமிநாத வாத்தியார் (கூறைநாடு) 107.
சாமிநாதையர் 18.
சாமிநாதையர் (தனியூர்) 148.
சாமி முதலியார் 93.
சாலிவாடி 127.

சிங்காரவேல் முதலியார் 145.
சித்தர் சிவப்பிரகாசர் 122.
சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சி மாலை 91.
சித்திரச் சத்திரம் 91.
சிதம்பர ஐயா 127.
சிதம்பரம் 90.
சிதம்பரம் (குமாரர்) 39.
சிதம்பரம் பிள்ளை (மகனன்று) 119.
சிதம்பரம் பிள்ளை (புதல்வர்) 162
சிதம்பரம்பிள்ளை (பிள்ளையவர்களின் தந்தையார்) 2 - 7, 9.
சிதம்பரம் பிள்ளை (கலியாணசோழபுரம்) 105.
சிதம்பரம்பிள்ளை (திரிசிரபுரம்) 38 – 9.
சிதம்பரம் பிள்ளை (திருவானைக்கா 24, 5.
சிதம்பர முதலியார் 94.
சிதம்பர வாத்தியார் (சிதம்பரம் பிள்ளை) 4.

சிதம்பரேசர் மாலை 94 - 5.
சிதம்பரேசுவரர் 94.
சிந்துபூந்துறை (திருநெல்வேலி) 81.
சிவக்கொழுந்து தேசிகர் 128, 130, 162.
சிவகாமி அம்மை 94.
சிவகுருநாத பிள்ளை 130.
சிவசிதம்பர முதலியார் 95.
சிவஞான சித்தியார் (சுபக்கம்) 151.
சிவஞான சித்தியார் பதவுரை 151.
சிவஞான சுவாமிகள் 146.
சிவஞான முனிவர் 69, 93 - 4, 160.
சிவதருமோத்திரச்சுவடி 56 - 7.
சிவதருமோத்திரம் 57, 61.
சிவதாணுத் தம்பிரான் 162.
சிவப்பிரகாச தேசிகர் 39.
சிவப்பிரகாசையர் 161.
சிவலிங்க வாத்தியார் 105.
சிவாக்கிர யோகிகள் மடம் 44.
சிறையிலி நாதர் 142.
சின்னராமசாமி ஐயர் 107

சீகாழி 99 - 103.
சீகாழிக் கோவை 99 - 102,

சுந்தரசுவாமிகள் (கோடக நல்லூர்) 115, 157.
சுந்தரநாதர் 136.
சுந்தரபாண்டியர் 1.
சுந்தரம்பிள்ளை (மாணவர்) 56, 58, 62, 64.
சுப்பராய செட்டியார் 41, 42.
(சோடசாவதானம்) 72, 149, 159.

சுப்பராய பிள்ளை 118.
சுப்பிரமணியத் தம்பிரான் 150.
சுப்பிரமணிய தேசிகர் (கீழ் வேளூர்) 78, 81, 158.
சுப்பிரமணிய தேசிகர் 23, 114, 115 - 6, 122, 126, 132, 146, 149. 151, 158 - 9, 161, 164.
சுப்பிரமணிய தேசிகர் (மேலகரம்) 55, 97, 111.
சுப்பிரமணிய தேசிகர் நெஞ்சுவிடு தூது 160.
சுப்பிரமணிய தேசிகர் மாலை 160.
சுப்பு ஓதுவார் 137.
சுப்பு பாரதிகள் (சிங்கவனம்) 105, 118.
சுப்பையர் 18.
சுப்பையா பண்டாரம் 78.
சுவர்ணத்தியாகர் 113.
சூத சங்கிதை 71 - 3, 115, 157.
சூரியனார்கோயில் 44.
சூரைக்குடி (சூரைமா நகர்) 136.
சூரைமாநகர் 136 - 7.
செங்கழுநீர் விநாயகர் 94.
செட்டிபண்டாரத்தையா 18.
செல்லப்பா முதலியார் 42.
செவ்வந்திப் புராணம் 81.
செவ்வைச் சூடுவார் பாகவதம் 29.
சென்னை 26, 28 - 9, 35, 37, 57, 65, 90, 93 - 5, 98 - 100, 102, 149, 159.
சேற்றூர் 126.
சேஷுவையர் 18.
சேஷையங்கார் 106, 133.
சொக்கலிங்கக் கவிராயன் 126.
சொக்கலிங்கம் 6.
சொர்க்கபுரம் மடம் 38.
சொன்னயான நிரோதன நாதர் 119 - 120.
சொன்னயான நிரோதன புரம் 119 - 20.
சொன்னவாறறிவார் 146.
சோணசைல மாலை 25.
சோடசாவதானி 41, 42.

சோமசுந்தரக் கடவுள் 2, 5, 124.
சோமரசம் பேட்டை 6, 12, 13.
சோமேசர் 94.
சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா 94.
சோமேந்திரன் 119.

சௌந்தரிய லகரி 138.

ஞானக்கூத்தர் 162.
ஞானப்பிரகாசம் பிள்ளை 99.
ஞானம்பிகாபுரம் 124.
ஞானம்பிகை 124.

தசவிடு தூது 148.
தஞ்சாவூர் 130, 162.
தடாதகைப் பிராட்டியார் 1.
தண்டபாணி பதிற்றுப்பத்தந்தாதி 76.
தண்டியலங்காரம் 15, 80.
தண்டியலங்காரவுரை 34.
தணிகைப் புராணம் 63, 131.
தர்மதானபுரம் 106.
தருமபுர ஆதீனம் 81.
தருமபுரம் 90, 122 - 3.
தனியூர் 148.
தனியூர்ப் புராணம் 148.
தனுக்கோடி முதலியார் 110.

தாண்டவராயத் தம்பிரான் 29, 31. 34, 95. 98, 111, 131.
தாயுமானவர் 60.
தானப்பாசாரியார் 147 - 8.

திட்டகுடி (வதிட்டகுடி) 16.
திட்டகுடிப்பதிகம் 16.
தியாகராச செட்டியார் 52 - 4, 65, 82, 92, 104, 130, 135, 163.
தியாகராசப் பெருமான் 54 - 5.
தியாகராச முதலியார் 145.
தியாகராச லீலை 53-4, 66, 117.
திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் (மேலகரம்) 86, 111.
திரிசிரபுரம் 9, 13 - 4, 18, 23 - 4, 31 - 2, 37, 39, 47, 65, 71 - 4, 76. 81 - 2, 85, 89, 91, 95, 97 - 9, 162.
திரிசிரபுர யமக அந்தாதி 25.
திரிசிராப்பள்ளி 15.
திரிபுவனேசர் 127.
திரிபுவனேசை 127.
திருக்கற்குடி மாலை 76.
திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் 82.
திருக்குடந்தைத் திரிபந்தாதி 134.
திருக்குற்றுலப் புராணம் 85.
திருக்குறள் 85.
திருக்குறள் - பரிமேலழகருரை 29, 80.
திருக்குறுக்கை 122.
திருக்குறுக்கைப் புராணம் 122.
திருக்கோடிகாவல் 145.
திருக்கோவையார் 43
திருச்சத்திமுற்றப் புலவர் 19.
திருச்சிராப்பள்ளி 43 - 4, 84, 98, 152.
திருச்சிராமலை யமக அந்தாதி 24.
திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் 29. 52.
திருச்செந்தூர் 163.
திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளை 90.
திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் ஆனந்தக் களிப்பு 124.
ஷ பதிற்றுப் பத்தந்தாதி 124.
திருத்தணிகைப் புராணம் 31, 57 - 8.

திருத்தருப்பூண்டி பாகவதர் 107
திருத்தவத்துறை (லாலு குடி) 54.
திருத்தவத்துறைப் பெருந்திருப்பிராட்டி 76.
திருத்தில்லை யமக அந்தாதி 103.
திருத்துருத்தி 145.
திருத்துருத்திப் புராணம் 145.
திருநந்தி தேவர் 122.

திருநாகைக்காரோணப் புராணம் 151, 156, 159.
திருநாளைப்போவார் சரித்திரக் கீர்த்தனை 107.
திருநெல்வேலி 85, 116.
திருநெல்வேலிப் பேட்டை 112.
திருப்பரங்குன்றம் 136.
திருப்பனந்தாள் 163.
திருப்பாதிரிப்புலியூர் 90, 95.
திருப்பைஞ்ஞீலி 23.
திருப்பைஞ்ஞீலித்திரிபந்தாதி 23.
திருமயிலை 91.
திருமயிலைப் புராணம் 93, 100, 103.
திருமால் 122.
திருவண்ணுமலை 25, 146.
திருவண்ணுமலை மடம் 30.
திருவநந்தபுரம் 128 - 9, 162.
திருவம்பர் 161.
திருவம்பலத்தின்னமுதம் பிள்ளை 29, 30.
திருவலஞ்சுழி 21.
திருவாசகம் 29, 162.
திருவாதவூரடிகள் 1.
திருவாரூர் 54.
திருவாரூர்த் தலபுராணம் 29.
திருவாலவாயுடையான் 137.
திருவாவடுதுறை 18, 19, 21, 23, 29, 43, 47, 90, 104, 113, 117, 121 - 2, 124 7, 129-30, 137, 142, 144-6. 148, 151, 158 - 9, 161, 164.
திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 14, 43, 90, 97.
திருவாவடுதுறை ஆதீன மடம் 131.
திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவான் 112.
திருவாவடுதுறை மடம் 34, 81
திருவாவடுதுறை யமகவந்தாதி 146.
திருவாளொளி புற்றூர்ப் புராணம் 119, 121.
திருவானைக்கா 19, 24, 76.
திருவானைக்காப்புராணம் 19.
திருவிடைக்கழி 118.
திருவிடைக்கழிக் குறவஞ்சி 118.
திருவிடைக்கழி முருகர் பிள்ளைத் தமிழ் 118.
திருவிடைமருதூர் 21, 150, 162.
திருவிடை மருதூர் உலா 162.
திருவிடை மருதூர்ப் புராணம் 162.
திருவிடை மருதுர் மும்மணிக் கோவை 162,
திருவிளையாடற் புராணம் 2, 29.
திருவூறைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி 17.
திருவெண்காடு 151.
திருவெண்ணீற்றுமை பிள்ளைத் தமிழ் 103.
திருவேங்கடாசல முதலியார் (எழும்பூர்) 29, 30, 36, 106,
திவ்வியப் பிரபந்த வியாக்கியானம் 29.
தீர்க்கவாகு 123.
நச்சினுர்க்கினியர் 7.
நடராஜப் பெருமான் 108.
நடராசபிள்ளை 151.
நடராரசர் 103.
நடனபுரம் 119.
நடன விநாயகர் 125.
நதிபுரம் 119.
நந்தன் சரித்திரக் கீர்த்தனம் 108.
நம்பியகப்பொருள் 80.
நமச்சிவாயத் தம்பிரான் 113, 127, 145.
நமச்சிவாய பிள்ளை (பட்டீச்சுரம்) 20, 39, 117.
,, (சித்தக்காடு) 105.
நமச்சிவாய மூர்த்தி 21, 115, 122.
நளவெண்பா 135.
நன்னூல் 7, 69, 80.

நன்னூல் விருத்தியுரை 34, 80.
நாகபட்டினம் 151 - 2, 156, 158 - 9.
நாகூர் 82.
நாராயணசாமி வாத்தியார் 152.
நாராயண சாஸ்திரிகள் (மண்டபம்) 130.
நாராயண செட்டியார் (தேவிகோட்டை) 127.
நாற்கவிராச நம்பி யகப்பொருளுரை 34.
நீதி நூல் 99.
நீலகண்டேசர் 125.
நெய்தல்வாயிலுடையான் கோத்திரம் 2.
நெல்லை நாயகி 127.
நைடதம் 8.
பங்களூர் 66 – 8, 72, 74.
பங்களூர்த்தண்டு 67.
பஞ்சுவையர் (சாத்தனூர்) 107.
பட்டமங்கலம் சபாபதி ஐயர் 106.
பட்டினத்துப் பிள்ளையார் 162.
பட்டீச்சுரம் 19, 90, 117, 161.
பட்டீச்சுர யமகவந்தாதி 19.
பட்டுக்கோட்டை 137.
படிக்கரை விநாயகர் 125.
பம்பரஞ்சுற்றி (ஓர் ஊர்) 18.
பரஞ்சோதி முனிவர் 122.
பரமேசர் 125.
பழசைப் பதிற்றுப்பந்தந்தாதி 21.
பழனிக் குமாரத் தம்பிரான் 90.
பாகம்பிரியாள் 150.
பாகம்பிரியாள் பிள்ளைத்தமிழ் 150.
பாகனேரி 98.
பாண்டித்துரைசாமித்தேவர் 89.
பாண்டித்துரைத் தேவர் 89.
பாண்டி நாடு 1.
பாப்பாங்குளம் 126.
பார்வதி 136.
பாலையூர் 128.
பாலைவனப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி 128.
பிரசந்ந விநாயகர் 94.
பிரமபுரீசர் 120.
பிரமபுரேசர் 100.
பிரமதேவர் 120.
பிரம்மவித்தியா நாயகி 151
பிரம்மவித்தியா நாயகி பிள்ளைத் தமிழ் 151.
புதுச்சேரி 82, 146 - 7.
புதுவயல் 150.
புரசபாக்கம் 128.
புழுகீச்சுரம் 148.
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை 80.
பூவாளூர் 16 - 7, 52 - 3.
பூவளூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி 53.
பூவாளூர்ப் புராணம் 19.
பெரியபுராணம் 2, 29, 48. 144.
பெரிய ராமசாமி ஐயர் 107.
பெருந்திருப்பிராட்டியார் பிள்ளைத் தமிழ் 54.
பெருமண நல்லூர் 103.
பெஸ்கி பாதிரியார் 82.
பேரூர்ப் புராணம் 95, 98.
பொன்னம்பல முதலியார் 128.
போரூர் வாத்தியார் 29.
மகதீசர் 125.
மகாதேவ சாஸ்திரிகள் 152, 156. 158.
மகாமகோபாத்யாய ராஜு திக்ஷிதர் 134.
மகாலிங்கஸ்வாமி 150
மகாலிங்கையர் (மழவை) 31- 35.
மகா வைத்தியநாதசிவன் 157.
மகா வைத்தியநாதையர் 114, 131.

மங்கலநாயகி 125.
மங்களாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ் 134.
மடவாளீசுவரம் 68.
மண்ணிப்படிக்கரைப் புராணம் 125.
மண்ணியாறு 125.
மணவைப்பிள்ளைத்தமிழ் 104.
மதுரை 1, 5. 31, 124.
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் 89.
மந்தாரவன விநாயகர் 119.
மயன் 119.
மயில்ராவணன் சரித்திரக் கீர்த்தனை 18.
மயில்ராவணன் சரித்திரம் 17.
மயிலாப்பூர் 30.
மயிலைப் புராணம் 99.
மயிலையந்தாதி 20.
மலைக்கோட்டை 13 - 4, 64.
மலையாண்டியாபிள்ளை 10.
மழவராயனேந்தல் 31.
மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார் 122.
மன்மதன் 123.
மன்னுர்குடி 134

மாணிக்கலிங்கர் 121.
மாதவராயர் 128, 129.
மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலர் 148.
மாம்பழக் கவிராயர் 148.
மாயூர நாதர் 149.
மாயூரப் புராணம் 149, 159.
மாயூரம் 104, - 6, 110, 125, 149, 152, 159, 161, 164.

மீனமுத்திரைப்பணி 2.
மீனுட்சி 6, 136.
மீனுட்சிசுந்தரேசர் 5, 6.
மீனுட்சியம்மை 1, 5.
மீனுட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் 7

முத்தாம்பாள் புரம் 152. (ஓரத்தநாடு)
முத்திரைக் கணக்கர் 2.
முத்தீசர் 125.
முத்துக்குமாரத்தம்பிரான் 149.
முத்துக்குமாரபிள்ளை(கூறைநாடு) 105.
முத்துச்செட்டியார் 148.
முத்துசாமி பிள்ளை (மாயூரம்) 105, 149, 155, 162.
முருகக் கடவுள் 1, 120.
முருகப்பசெட்டியார் 150.
முருகப்பிள்ளை 159.
முருங்கப்பேட்டை 10.
முழையூர் 39.

மெய்கண்டதேவர் 122, 124.
மௌன ஸ்வாமிகள் மடம் 14, 95, 98.

யாப்பருகலக் காரிகையுரை 80.
யாப்பருங்கல விருத்தி 80.

யோகீச புரம் 124.
யோகீசர் 124.

ரங்கநாதர் 60.
ரங்கபிள்ளை 9, 10.
ராஜாகனபாடிகள் 163.
ராமகுட்டி சாஸ்திரிகள் 145.
ராமாபுரம் 105.

லட்சுமணபிள்ளை 23, 27 - 8, 35, 37.
லிங்கப்பையர் 17.
வச்சணந்தி மாலை 80.
வசிஷ்டேசுவரர் 16.
வண்டு வாழ்குழல் நாயகி 121.
வயிரவர் 120.
வல்லம் 105.
வலம்புரி விநாயகர் 125.
வழுவூர் 128.
வள்ளலார் கோயில் 39.
வன்றெண்டர் 143.
வன்னி வனம் 127.

வாசுகி 121.
வாட்போக்கி 77.
வாட்போக்கிக் கலம்பகம் 77.

வாமதேவ முருக பட்டாரகர் 103
வாளொளி புற்றூர் 121.

விசாகப்பெருமாளையர் (திருத்தணிகை) 29, 31.
விநாயக புராணம் 19, 29, 94, 143.
விநாயக முதலியார் (வியாசர்பாடி) 91 - 3.
வியாசைக்கோவை 91 - 2.
வில்வ நல்லூர் 147
வில்வாரணியம் 120
வில்வேச்சுரம் 147.
விளத்தொட்டிப் புராணம் 19 - 20.
விஜயரங்க முதலியார் 124 - 5.

வீரட்டேசுர சுவாமி 123.
வீரப்ப செட்டியார் 151, 156.
வீரமா முனிவர் 82.
வீரவனப் புராணம் 150.
வீராசாமி செட்டியார் 29. (அஷ்டவதானம்)

வெங்குவையர் 106.
வெள்ளியம்பலத் தம்பிரான் (தருமை) 81.

வேணுகோபாலர் 120.

வேதகிரி முதலியார் (களத்தூர்) 55.

வேதநாயகம்பிள்ளை 84, 91, 99, 100, 102, 104-5, 110, 156.
வேலாயுதக் கவிராயர் 89.
வேலாயுத முனிவர் (வேலாயுதசாமி) 14, 44.
வேலுப்பிள்ளை 161.
வேளூர்ச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் 21, 43, 124.

வைத்தியநாத தேசிகர் 78.
வைத்தியலிங்க உடையார் 128.
வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை (கர்ணம்) 105.
வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை 153.
வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை (அரங்கக்குடி) 159.
வையாபுரி பிள்ளை 39.

ஜம்புநாதர் 60.

ஸ்ரீநிவாஸ பாட்ராசாரியார் 132.
ஸ்ரீமதி 54.
ஸ்ரீரங்கம் 65.
ஸ்ரீவல்லபம் 127.

ஸ்வாமிமலை 21.